

Hebrew Union College - Jewish Institute of Religion Cincinnati, Ohio Manuscript No.

This text is from the collection of the Hebrew Union College – Jewish Institute of Religion, which holds all copyrights therein. These images may be downloaded or printed for personal use, but may not be reproduced in any publication without the prior permission of Hebrew Union College – Jewish Institute for Religion. For further information, please contact Laurel Wolfson, Administrative Librarian, lwolfson@huc.edu, (513) 487-3274

3

4

1

הועתק והוכנס לאינטרנט
www.hebrewbooks.org
ע"י היים תשע"א

~~אגודת ארבע קהילות~~
[אגודת ארבע קהילות]

190 leaves. Paper. 16.3 x 11.6 cm.

Leaves 7-10 by a later hand. Leaves 32-39 blank, inserted later. ~~Apparently~~ Many leaves ^{apparently} missing between leaves 52-53
Leaf 21 partly missing

Written 1663-5 by יצחק בן יוסף (31e, 77e, 117e)

Owner: ^{אגודת ארבע קהילות} יצחק בן יוסף (14a)

Figures of אגודת ארבע קהילות (18a)

Historical note from the year 1651 (89a) compare Davidson A 1622 (215) יצחק בן יוסף?

Contents:

- 1) ערכות ארבע (1-7a)
- 2) תגובה (7e-31)
- 3) עתות ארבע (40e-77)
- 4) אגודת ארבע (78-117)
- 5) אגודת ארבע (119-197)

~~אשר לכתב, קטן, אשכול~~
[מאמר על רגלים] כמנהג קרימינסקי

190 leaves. Paper. 16.3 x 11.6 cm.

Leaves 7-10 by a later hand. Leaves 32-39 blank, inserted later. ~~Apparently~~ Many leaves ^{apparently} missing. Leaf 21 partly missing. between leaves 52-53

Written 1663-5 by א'ר'ו' ל'ר' (316, 776, 1176)

Owner: [א'ר'ו' ל'ר'] (14a)

Figures of מ'ר'ו' (18a)

Historical note from the year 1651 (89a) compare Davidson A 1622 (215) י'ר'ו'?

Contents:

- 1) אשכול (1-7a)
- 2) רגלים (76-31)
- 3) אשכול (406-77)
- 4) קטן (78-117)
- 5) אשכול (119-197)

תפלת ערבית

פסוקים בלכתו לדוכן

אתהלך לפניך בארצות החיים : כי לך ה' הנחלת

אתה תענה ה' להי : עמך נרבות בני

חיליך בתדרי קודש מרחם משחר לך טל ילדותך

בדעתו תהומות נבקעו ושחקים יערפו טל

ואשיבה שופטך כבר אשונה ויועצך כבתחלה

תחלה

בבא כל ישראל מבית מעוני

יערכו שולחן בו מצה ומרור כתקון נבונ

יענו ויאמרו בראותם אמו

זה השולחן אשר לפני

יורו ויברכו כל עבדות המוני

יעטר כוסו בברכות כסדור נבונ

יין וקדוש ומן לדר מעוני

ישא ברכה מאת

יין

ברכו את יין המבורך

ביידי יין המבורך לעולם ועד :

ויאמר ערבית כמו בשבת ועמידה עד האל הקדוש

ואחכ אתה בתרתנו כנמשך :

ברוך אתה יי' אלהינו מלך העולם אשר בדברו מ
מעריב ערבים בחכמה פותח שערים בתבונה
משנה עתים ומחליף את הזמנים ומסדר את הכוכבים
במשמרותיהם ברקיע כרצונו בנרא יומם ולילה צולל
אור מפני חשך וחשך מפני אור המעביר יום ומביא
לילה ומבדיל בין יום ובין לילה ה צבאונם שמו על חי
וקיים תמיד מלוק עלינו לעולם ועד באי המעריב ערבים

אהבת עולם בית ישראל עמך אהבת תורה ומצות
חקים ומשפטים אותנו למדת על כן ה
להינו בשכבנו ובקומנו נשיח בחוקיה ונשמח ונעלוך
בדברי תלמוד תורתך ובמצותך לעולם ועד כי הם חיינו
ואורך ימינו ובהם נהגה יומם ולילה ואהבתך לא תסור
ממנו לעולמים באי אותה את עמו ישראל

שמע ישראל ה' אלהינו ה' אחד ברוך שם כבוד מלכותו
לעולם ועד ואהבת אתה ה' אלהיך בכל לבבך
ובכל נפשך ובכל מאדך והיו הדברים הלך אשר אנכי
מצוה היום על לבבך ושננתם לבנה ודברת בס בשבתך
בביתך ובלכתך בדרך ובשכבך ובקומך וקשרתם לאות
על ידיך והיו לטוטפות בין עיניך וכתבתם על מזוזות ביתך
ובשעריך
אם שמוע תשמעו אל מצותי אשר אנכי מצוה
והיה

אתכם היום לאהבה אתה ה' אלהיכם ולעבדו בכל לבבכם
ובכל נפשכם ונתת מטה ארצכם בעתו יורה ומלקוש
ואספת רגנך ותירשך ויערקה ונתת עשב בשדה ל
לבהמתך ואכלת ושבעת השמרו לכם פן יפתה לבבכם
שרתם ועבדתם אלים אחרים והשתחוויתם להם וחרה
אף ה' בכם ועצר את השמים ולא יהיה מטר והאדמה
לא תתן את עבולה ואבדתם מהיה מעל הארץ הטובה
אשר ה' נותן לכם ושמתם את דברי ה' על לבבכם ועל
נפשכם וקשרתם אותם לאות על ידכם והיו לטוטפות בין
עוניכם ולמדתם אתם את בניכם לדבר בס בשבתך
בביתך ובלכתך בדרך ובשכבך ובקומך וכתבתם על מזוזות
ביתך ובשעריך

למען ירבו ימיכם וימי בניכם על האדמה אשר
נשבע ה' לאבותיכם לתת להם כימי השמים
על הארץ

ויאמר ה' אל משה לאמר דבר אל בני ישראל ואמר
אליהם ועשו להם ציצית על כנפי
לדורותם ונתנו על ציצית הכנף פתיל תכלת והיו כל חושים
לציצית ויראיתם אותם וזכרתם את כל מצות ה' ואתם ולא תתוונו אחרי לבבכם ואחרי עיניכם
אחרים

למען תזכרו ועשיתם את כל מצוה ה' המצוה
לאלהיכם אני ה' אלהיכם
מאין כעלים להיות לכם לאלהים אני ה' אלהיכם וקדוש באי

יְיָ אֱלֹהֵיכֶם אֱמַת

וְאִמּוֹנָה כֹּל אֲתַקִּים עֲלֵינוּ כִּי הוּא ה' אֱלֹהֵינוּ וְאִין
זוֹלָתוֹ וְאִנְחָנוּ יִשְׂרָאֵל עִמּוֹ
הַפּוֹדֵנוּ מִיַּד מַלְכִים הַגּוֹעֲלֵנוּ מִכַּף כָּל עֲרִיצִים הַעֲשֶׂה
הַנִּפְרָע לָנוּ מִצְרֵינוּ הַמְשַׁלֵּם גְּמוּלָה לְכָל אוֹיְבֵי נַפְשֵׁנוּ
הַעוֹשֶׂה גְדוֹלוֹת עַד אֵין חֶקֶר נִסִּים וּנְפִלְאוֹת עַד אֵין
מִסְפָּר הַשֵּׁם נַפְשֵׁנוּ בְּחַיִּים וְלֹא נֵתַן לְמוֹט רַגְלֵינוּ
הַמְדַרְיֵכְנוּ עַל בְּמוֹת אוֹיְבֵינוּ וְיִרְס קִרְנֵנוּ עַל כָּל שׁוֹנְאֵנוּ
הַעוֹשֶׂה לָנוּ נִסִּים נִקְמָה בַּפְּרָעָה אוֹתוֹת וּמוֹפְתִים בְּאֶדְמַת
בְּנֵי חָם הַמַּכָּה בַּעֲבַרְתּוֹ כָּל בְּכוֹרֵי מִצְרָיִם הוֹצִיא
אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל מִתּוֹכֶם לְחֵירוֹת עוֹלָם הַמַּעֲבִיר בְּנֵינוּ בֵּין
גִּזְרֵי יַם סוּף וְאֶת רוֹדְפֵיהֶם וְאֶת שׁוֹנְאֵיהֶם בְּתַהוֹמוֹת טַבַּע
רְאוּבֵנִים אֶת גְּבוּרָתוֹ שָׂרוּ שְׁבָחוֹ וְהוֹדוּ לְשֵׁמוֹ וּמַלְכוּתוֹ
בְּרִצּוֹן קָבְלוּ עֲלֵיהֶם מֹשֶׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל לֵךְ עִנּוּ שִׁירָה ב
זִמְתָה רַבָּה וְאָמְרוּ כָלֵם מִי כִמּוֹךָ בָּלֵים ה' מִי
גִּזְק נֶאֱדָר בְּקֹדֶשׁ נִכְא תְהַלּוֹת עוֹשֶׂה פְלֵא מַלְכוּתְךָ
יִרְאוּ בְּנֵיךָ בּוֹקְעִים לְפָנַי מֹשֶׁה זֶה אֱלֹהֵי עַנּוּ ו
יִמְלוֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד וְנֹאמַר כִּי פָדָה ה'
וַעֲלֹן פִּיד חֶקֶךָ מִמֶּנּוּ בְּאֵי גַל יִשְׂרָאֵל

ה' עֲלֵינוּ לְשָׁלוֹם וְהַעֲמִידֵנוּ מִלְּכָנוּ לְחַיִּים
יָדִים וְפָרוֹשׁ עֲלֵינוּ סוֹכֵת שְׁלוֹמְךָ
טוֹבָה מִלְּפָנֶיךָ וְהוֹשִׁיעֵנוּ לְמִעַן שְׁמֶךָ
יִכְנָאוּב דָּבָר וְחָלַב וְיַעֲבֹר יַעֲבֹר

עֲרֵבִית

יִצְחָק וַיִּגְזַן וּמִשְׁחִית יוֹסֵף שֵׁטֶן מִלְּפָנֵינוּ וּמֵאַחֲרֵינוּ וּבִינֵינוּ
כִּנְפֵיךָ תִּסְתִּירֵנוּ גִּשְׁמֵנוּ צִדְקָתֵנוּ וְנִזְאָנוּ לְחַיִּים וְלִשְׁלוֹ
מַעֲתָה עַד עוֹלָם כִּי עַל שׁוֹמְרֵנוּ וּמַעֲזֵלֵנוּ אֶתְּךָ

וּפְרוֹשׁ

סוֹכֵת שְׁלוֹמְךָ עֲלֵינוּ וְעַל יִדְעָשָׁלִים עִירֶךָ
בְּיָדְךָ אֶתְּךָ ה' הַפּוֹדֵס סוֹכֵת שְׁלוֹם עֲלֵינוּ
וְעַל עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל וְעַל יִדְעָשָׁלִים אֲמֵן

וַיֹּאמֶר קָדִישׁ

אֶתְּךָ ה' עֲלֵינוּ וְעַל אֲבוֹתֵינוּ עֲלֵי אֲבֹתֵינוּ עֲלֵי
יִצְחָק וְעַל יַעֲקֹב הַלְלֵה הַגְּדוֹל הַגְּבוּר וְהַגּוֹלָם
עַל עַלְוֵיךָ וְעַל טוֹבִים וְקוֹנֵה הַכֹּל וְזוֹכֵר חֲסֵדֵי אֲבוֹת
וּמְבִיא גְּזֵל לְבָבֵי בְּנֵי חָם לְמַעַן שְׂמֹךְ בְּיָדְךָ מֶלֶךְ עוֹזֵר
וְהוֹשִׁיעַ וְצִנֵּן בְּאֵי מִן הַמַּיִם

אֶתְּךָ

גְּבוּרָה לְעוֹלָם ה' מְחִיָּה מֵתִים אֶתְּךָ רַב לְפָנֵינוּ
מְשִׁיב הַרוּחַ וּמְנַוֵּד הַגִּשְׁמִים מְכַלְכֵּל חַיִּים
בְּחֶסֶד מְחִיָּה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים סוֹמֵךְ נִפְלִיִם רוֹפֵא חוֹלִים
מִתֵּיר אֲסוּרִים וּמְקַיֵּים אֲמוּנָתוֹ לִישְׁנֵי עַמֵּי כִּי כִמּוֹךָ עֲלֵנוּ
גְּבוּרוֹת וְאִי דוֹמָה לָךְ מֶלֶךְ מֵמִית וּמְחִיָּה וּמְעַמִּיחַ יְשׁוּעָה
וְנֹאמֵן אֶתְּךָ לְחַיִּוֹת מֵתִים בְּאֵי מִן הַמַּיִם

לְהַיִּי

וְדוֹר הַמָּלִיכוֹת לֵל כִּי הוּא לְבָדוֹ מְלוֹם וְקָדוֹשׁ בְּאֵי
הַלְלֵה הַקָּדוֹשׁ

אתה

בחרתנו מכל העמים אהבת אותנו ויצית בנו
ולממתנו מכל הלשונות וקדשתנו במצותיה
וקרבתנו מלכנו לעבודתיה ושמך הגדול הגבור והנורא
עלינו קראת ותתן לנו ה' אלהינו באהבה מ
(שבתות למנוחה) מועדים לשמחה חגים ומזמנים

לששון : את יום (השבת הנה ואת יום

חג המצות הנה זמן חרותנו

חג השבועות הנה זמן כהן תורתנו

חג הסוכות הנה זמן שמחתנו

שמיני חג העצרת הנה זמן שמחתנו

באהבה מקרא קדש זכר ליציאת מצרים

אלהינו

ויהי אבותינו יעלה ויבא יגיע יראה וירצה וישמע
ויפקד ויזכר זכרוננו ופקדוננו וזכרון אבותינו
וזכרון משיתנו משיח בן דוד עבדך וזכרון ירושלים עיר קדשך
וזכרון כל עמך בית ישראל לפניך לפליטה לטובה לחן לחסד
לחיים ולרחמים ולרצון ביום

חג המצות הנה
חג השבועות הנה
חג הסוכות הנה
שמיני חג העצרת הנה

זכרוננו אלהינו בן לטובה ופקדוננו בן לברכה והושיענו בו
לחיים טובים ברבר ישועה ורחמים חוס וחסוננו וחמול ורחם
עלינו ובלטנו מכל יצרה ויצון והושיענו כי ליד עינינו כי לאל מלך

חנן ורחום

אתה :

והשיאנו

ה' אלהינו את ברכת מועדיך לחיים ולשלום
כאשר דברת רצית ואמרת לברכנו כן
תברכנו סלה : וקדשנו במצותיה ותן חלקנו בתורתך
ושבענו מטובך ושמחנו בישועתך וטהר לבנו לעבדך
באמת ובאמנה פתח לנו יי' אלהינו (פתיחה וכו')
בשמחה ובששון מועדי קדשך וישמחו בך כל ישראל מקדשי
שמך באי מקדש (אישעתו) וישראל והזמנים

רצה

ה' אלהינו בעמך ישראל ושכון בציון כהרה
ויעבדוך בנך בירושלים ואתה ברחמים תחפץ
בנו ותרצנו ותחזינה עינינו בשוכך לעיון וליהושל
עירך ברחמים כמאת באי המחזור שכינתו לעיון

מודים

אנחנו לך שאתה הוא ה' אלהינו ואלהי אבותינו
לעולם ועד צדנו צד חיינו מן ישענו אתה
הוא לדור ודור נודה לך וגם פך תהלתך על חיינו המסוגלים
בידך ועל נשמותינו הפקודות לך על נפלי אומיה
וטובותך שבכל יום עמנו עת ערב ובקר ויצהלים המנוב כי
לא כלו רחמיה והמרחם כי לא תמו חסדיך כי מעולם קוינו
לך על כלם יתברך ויתלכס תמיד שמך מלכנו לעולם ו
ועד וכל החיים יודוך סלה ויהללו לשמך הגדול באמרת
כי טוב ה' ישועתנו ויעלתנו סלה ה' הטוב באי הטוב שמך
אלה נאה להודות

ישלום רב על ישראל עמך תשים לעולם ועד כי ארצה

הוא על מלך ארון כל השלום ויסוד בעיניך לביקורת
עמך ישראל בכל יום ובכל עת ובכל שעה בשלום
באני המברך את עמו ישראל בשלום //

אם הל בשבת ואמר

יום השישי

ויכלו

השמים והארץ וכל צבאם : ויכל להים ביום
השביעי מלאכתו אשר עשה וישבות בתם
השביעי מכל מלאכתו אשר עשה : ויברך להים את
יום השביעי ויקדש אותו כי בו שבת מכל מלאכתו אשר
ברא להים לעשות

ברוך

אתה ה' אלהינו ואלהי אבותינו ואלהי אבהם עלי
יצחק ואלהי יעקב הל גדול הגבור והנורא
על עליון קונה בלחמיו שמים וארץ מגן אבות בדברו
מתה מתים במאמרו הל הקדוש שאין כמוהו המניח
לעמו ביום שבת קדשו כי בם רצה להניח להם לפניו
נעבוד בראיה ופחד ונודה לשמו בכל יום תמיד מעין
הצרכות והרודאות לארון השלום מקדש השבת ומבך
השביעי המניח בקדושה לעם מדושני ענג זכר למעשה
בראשית

להינו

והי אבותינו רצה נא במנוחתנו וקדשנו
במצותיך ותן חלקנו בתורתך ושבוענו משוכך

ושמחנו בישועתך ואתה לבנו לפיכך באמת ובאמונה
והתולנוה' לתינו באהבה וברצון בלתי קדשך וינחמו בו
כל ושכל מקדשני שמך באהבה מקדש (השבת ו)
ישראל והזמנים

קדוש כשחל בשבת

יום השישי

ויכלו

השמים והארץ וכל צבאם : ויכל להים ביום
השביעי מלאכתו אשר עשה וישבות בתם
השביעי מכל מלאכתו אשר עשה ויברך להים את
יום השביעי ויקדש אותו כי בו שבת מכל מלאכתו אשר
ברא להים לעשות

ברוך אתה ה' אלהינו מלך העולם בורא פרי הגפן
ברוך אתה ה' אלהינו מלך העולם אשר בחר בנו מכל עם
וראמנו מכל לשון וקדשנו במצותיו ותתן לנו ה' אלהינו
באהבה את יום (השבת הנה ואת יום)

הג המצות הנה זמן חרותנו

הג השבת הנה זמן פתן תורתנו

הג הסוכות הנה זמן שמחתנו

הג המצות הנה זמן שמחתנו

באהבה מקרא קדש זכר ליציאת מצרים כי בנו בתורת
ואותנו קדשת מכל העמים (ושבת) ומועדי קדש
(באהבה וברצון) בשמחה ובששון הנהלתנו
(מקדש השבת ו) ישראל והזמנים

הג חסות

בין אתה ה' אלנו מלך העולם שהתנו וקיימנו
והשפלתנו וקיימנו

ויאמר הלל

בין אתה ה' אלנו מלך העולם אשר קדשנו
במצותיו וצונו לאגמול את הלל

הללני

הללו עבדי ה' הללו את שם ה' יהי שם
ה' מבורך מעתה ועד עולם ממזרח
שמש עד מבוא מהולל שם ה' רם על כל גוים
ה' על השמים כבודו מי כה צדינו המגביהו לשבת
המשפולי לראות בשמים ובארץ מקימי מעפר רל
מאשפות ירים אביון להנשיבי עם נדיבים עם
נדיבי עמו מושיבי עקרת הבת אם הבנים שמחה
הללני

בעאת

ישרל ממערים בית יעקב מעם לועז
היתה יהודה לקדשו ישרל ממשלותיו
הים ראה ויננס הירדן יסוב לאחור ההלים רקדו
כאלים גבעות כבני צאן מה לה הים כי תננס
הירדן תסוב לאחור ההרים תרקדו כאלים גבעות
כבני צאן מלפני אדון חולי ארץ מלפני ענה יעקב
תהומכי הצור אגם מים תלמיש למעיינו מים

לא לנו

ה' לא לנו כי לשמך תן כבוד על

חסדה ועל אמתך למה יאמרו בעמים איה נא אלהיהם
ועהינו בשמים כל אשר חפץ עשם עעציהם כסף וזהב
מעשה ידיו אדם פה להם ולא ידברו עינים להם ולא יראו
אזנים להם ולא ישמעו יח להם ולא ירחוק יריהם לא
לשון דגליהם ולא יהלכו ולא יהגו בגרונם כמנהגם
יהי עושיהם כלי אשר בנחת בהם ישתחו בטהבה עזרם
ובנינם הנה בית אורן בטהבה עזרם ומגינם הנה
יראי ה' בטהו בה עזרם ומגינם הנה

זכרנו

זכרנו יברך יברך את בית ישראל יברך את
בית אהרן יברך יראי ה' הקטנים
עם הגדולים יוסף ה' עליכם ועל בניכם
ברוכים אתם לה עושה שמים וארץ השמים שמים לה
והארץ נתן לבני אדם לא המתים יהללו יה ולא כל יורדי
חומה ואנחנו נברך יה מעתה ועד עולם הללויה

אהבתי

כי ישמע ה' את קולי תחנוני כי הטרה
אזנו לי ובימי אקרא אפפוני חבלי
מות וכצרי שאול מצאוני צרה ויגון אמצא נבשם ה'
אקרא אנא ה' מלטה נפשי חנון ה' וינדיק ואלהינו
מרחם שומר פתאים ה' דלותי ולי יהושיע שובי נפשי
למנוחייכי כי ה' גמול עליוכי כי חלצת נפשי ממוט
את עיני מן דמעה את רגלי מדחו אתהלך לפני ה' באת
ה' באמת כי אדבר אני ענתי מאד אני אמת
כל האדם כוזב

אוד ק גי עניתי ויהי לי מלישועה (סודר)
זמן סמיכי בזנים היתה לי ש פנה (סנד)
כדת יי היתה זאת היא נפל אות כיעיני (חלמ)
זה היום עשה לי נעילה ונשמחה בו

אני יי הוישיעה נע
אני יי הצליח נע

ברוך הבא ביעים יי ברכנוכם מביית יי
יי אר דע אסמיה נבעבותים עד קר טת המזבח
איתך ואודך ילקי ארו מנה
הודו ליי כי טוב כל עולם חקרו (היוו ליי כי טוב)

הללוך יי אלהי כל יעשיך לחסיך יי
ויצו יי לעמך כית ישראל כלם כריעה יודו ויקרינו ושכחו
יי אלהים כבודך הוד וקדר יתגלונו מלכותך כי לק טוב להודו
נעים נזחר ככל יום מיומו ייעולם יעד עולם איתך כל
יי חילך חיל ויחיל כל חילך חיל

מה אשיב לה כל תג עלי כנס ישועה
אשא ובשם ה אקרא עדתי לה שלום
נדה נא לכל עמי יקר בעיני ה המות לחסו אש
ה כי אני עפוק אני עבדך בן אמתך אני עבדך
למוסרי ילק אגב זבח תודה ובשם ה אקרא
לה שלום נדה נא לכל עמי מלכות ביתה בתוככי
ירושלם הללויה

הללו

ה כל גוים שבתו כל האומים כי גבר עלונו
חסדו ואמתה לעולם הללויה
לה כי טוב כי לעולם חסדו
יאמר נא ישראל כי לעולם חסדו
יאמרו נא בית אהרן כלם
יאמרו נא יראו כלם

הודו

מן המצר קראתי יה ענני במרחביה ה לי ולא איש
מה יעשה לי אדם ה לי בעונה ואני
אראה בשונאי טוב לחסות בה מבטוח באדם
טוב לחסות בה מבטוח בנדבבים כל גוים סבבני בשם
ה כי אמר סבבני גם סבבני בשם ה כי אמילם
סבבני כדבארים רועכו כאש קוצים בשם ה כי אמילם
חה רחענו לנפול וה עקרני עת נזמרה יה ניהו לו
לישועה קול כינה וישועה באהלי צדיקים ימין ה עושה
חיל ימין ה כוממה ימין ה עושה חיל לא אמורת כי
אחיה ואספר מעשה יה יסוד יסכני יה ולמי
נתוני פתח לי שערי צדק אבא במן כבוד על
השע לי צדיקים כנאו בו

הגדה

קד"ש ורחץ כרפס
יחץ מצד רחצה
מוציא מצה כרור
כורך שלחן עורך
צפון ברך הלל
נרצה

קדש

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם
בורא פרי הגפן

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם
אשר בחר בנו מכל העמים
ורוממו מכל לשון וקדשנו במצותיו
והתן לנו יי אלהינו באהבה מועדים
לשם סתה חנם וחסנים לששון את יום הג
המצותה אצל יום טוב מקרא קדש הזה
זמן חירותנו באהבה מקרא קדש זכר
ליציאת מצרים כי בנו בחרת ואותנו
קדש מכל העמים ומועדי קדשך
בשנתה ובששון הנחלתנו
ביתך מקדש (השנית) וישראל
הזמנים

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם שהחיינו
לעשיית מצותך הזו

לשם מצותך הזו

ואם חל בשבת יתחיל קורם כל
יום השישי

ורחץ

ירחצו יידיש געזעט

ירחצו יידיש ווי גדול וער קטן ונשיא זאל
צאל צוריק

כרפס

יקרבו הסל לפע ה"כ ונושל יין הכרפס מקורין
ספיק וינצלו בחומץ ויכין צויל פני האדם
ויוכלם נהסבך

יחץ

יקח המצה האיוצעת ויכזענה לצנעם ויעיס חציק
תחת המכה לצפיקון וחציק השנת ימים כן עתי
הש לחות

מגד

וביה ה"כ הסל עם המכות וישור תרמן וזע
הא לחמה עניי

הא לחמה
עניי

ואסחל במוציא שבת יתחיל כורס פרי הנפן א
כחרבנו ואתי כך

ברוך אתה יי אלהי עמנו מלך העולם בורא
באור ~~הא~~ הא

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם המבור
בין קדש לחול בין אור להשך
בין ישראל לעמים בין יום השבת ליום
מימי קדש בין קדושת שבת לקדושת
יום שני הברכה ואת יום השבת מימי קדש
מימי קדש הברכה ואת יום השבת מימי קדש
את עמך ישראל בקדושתך

ברוך אתה יי המבדיל בין קדש
לקדש

ברוך אתה יי אלהי שבתנו ויקימו
והנענו לזמן הזה

אסור לשתות בין כוס ראשון לכוס שני

ישתנו כוסים ויתנו לפחות כביעית יין
לכוס שני

וְהָיָה כִּי יִשְׁמַע אֱלֹהֵינוּ אֶת-קוֹלֵנוּ
 וְיִשְׁמַע אֶת-קוֹלֵנוּ וְיִשְׁמַע אֶת-קוֹלֵנוּ
 וְיִשְׁמַע אֶת-קוֹלֵנוּ וְיִשְׁמַע אֶת-קוֹלֵנוּ
 וְיִשְׁמַע אֶת-קוֹלֵנוּ וְיִשְׁמַע אֶת-קוֹלֵנוּ
 וְיִשְׁמַע אֶת-קוֹלֵנוּ וְיִשְׁמַע אֶת-קוֹלֵנוּ
 וְיִשְׁמַע אֶת-קוֹלֵנוּ וְיִשְׁמַע אֶת-קוֹלֵנוּ
 וְיִשְׁמַע אֶת-קוֹלֵנוּ וְיִשְׁמַע אֶת-קוֹלֵנוּ
 וְיִשְׁמַע אֶת-קוֹלֵנוּ וְיִשְׁמַע אֶת-קוֹלֵנוּ

וידבור לוֹוור אִתּוֹ בְּלִשׁוֹן כְּדוֹ לְחֹדֵי
 וְלִהְיוֹת לְתַנּוּקוֹת וְיִשְׁמַע

מה נשתנה

מִה נִשְׁתַּנָּה הַלֵּילָה הַזֶּה מִכָּל
 שְׁבֻעַת הַלֵּילוֹת אֲנִי אוֹכְלִין חֶמֶץ
 אִין מִצָּה וְהַלֵּילָה הַזֶּה כָּל מִצְדָּה
 שֶׁבְּכָל הַלֵּילוֹת אֲנִי אוֹכְלִין שֶׁאֵין
 יְרֻקוֹת וְהַלֵּילָה הַזֶּה מְרוֹר שֶׁבְּכָל
 הַלֵּילוֹת אֵין אֲנִי מְסַבֵּין אֶפְסֵלוֹ
 פֶּעַם אַחַת וְהַלֵּילָה הַזֶּה שְׁרֵי
 פֶּעַמִּים שֶׁבְּכָל הַלֵּילוֹת
 אֲנִי אוֹכְלִין בֵּין יוֹשְׁבֵין בֵּין -
 מְסוּבֵין וְהַלֵּילָה הַזֶּה כָּלנוּ -
 מְסוּבֵין

ויחזור פסקה זו בלשון כדו להתכונן
 לתנוקות

מעשה ברבי עינור ורבי יהושע
ורבי עמר בן עמריה ורבי טרפן
שהיו מסובין בבגד בן אהי שדין ביציאת
מצרים כל אותה הלילה עד שבאו תלמידיהם
ואמרו להם רבותנו הגיע זמן קריאת שמע
של שחרית

אמר רבי עמר בן עמר חזי אמי כבן
שבעים שנה ולא זכית שתאמר
יציאת מצרים בלילות עד שדרשה בן זומא
שנל למען תזכור את יום יצאתך מארץ
מצרים כל ימי חייך ימי חייך הימים
כל ימי חייך הלילות וחכמים אומרים ימו
חייך העולם הזה כל ימי חייך להביא
לימות המשיח

המקום ברוך הוא ברוך שנתן
תורה לישראל ברוך הוא כנגד
ארכש בניס דברה תורה אחד
חכם ואחד רשע ואחד תם
ואחד שאינו יודע לשאל

ברוך

עבדים היינו לפרעה במצרים
ויוציאנו יי אלהינו מישם
ביד חזקה ובזרוע נטויה ואלו לא
הוציא הקדוש ברוך הוא את
אבותינו מצרים הרי אנו ובנינו
ובני בנינו משועבדים היינו -
לפרעה במצרים ואפילו כלנו
חכמים כלנו נבונים כלנו -
יודעים את התורה כלה מצודה
עלנו עלינו לספר ביציאת
מצרים וכל המרבה לספר
ביציאת מצרים הרי זה משובח

חכם

מהו אומר מה העדות
והפסוקים המשפטים אשר
צוה ה' אלחנא איתכן אף אתה אמור לו
בהלכות הפסח אין מפטירין אחר הפסח
אפיקומן

יכול

מראש חדש תלמוד לומר ביום
ההוא אי ביזם ההוא יכול מבעוד
יום תלמוד לומר בעבור זה בעבור זה
לא אמרתי אלא בשעה שמצוה ומרור
מועדים לפניך

מתחלה

עובדי עבודה זרה היו אנתנו
ועכשו קרבנו המקום לעבודתו
שנ' ויאמר יהושע על העם כה אמר ה'
אלהי ישראל בעבר הנה ישם אבותיכם
מעולם תרח אבי אברהם ואבי שחר
ויעבדו אלהים אחרים

ואקח

את אביכם את אברהם מעבר
הנה ואולד אותו בכל ארץ
כנען וארבה את זרעו ואתן לו את יצחק
ואתן ליצחק את יעקב ואת עשו ואתן
לעשו את הר שער לדשת אותו ויעקב
ובניו ירדו מצרימה

תם

מה הוא אומר מה זאת ואמרת
עיו בחוק יד הניציאנו ה ממצילים
מבית עבדים

ושאענו

יודע לשל את פתח לו שנ'
והגדת לבנך ביום ההוא לאמר
בעבור זה עשה ה' לי בעצאתי מצרים

יכול

חכם מהו אומר מה העדות
והספקים המשפטים אשר
ענה ה' אלחנא אהבך אף אתה אמור לו
כהלכות הפסת אין מפטירין אחר הפסח
אפיקומן

רשע מה הוא אומר מה העבודה
הזאת לכם לכם ולא לו ולפי
שהוציא את עצמו מן הכלל וכפר בעיקר
אף אתה הקדה את שיניו ואמור לו ב
בעבור זה עשה ה' לי ולא לו שאלו
היה שם לא היה נצל

תם מה הוא אומר מה זאת ואמרת
לוי בחוק יד הוציאנו ה ממעלים
מבית עבדים

ושאענו יודע לשל את פתח לו שנ
והגדת לבנג ביום ההוא לאמר
בעבור זה עשה ה' לי בעצאתי ממערים

יכול

יכול מראש חדש תלמוד לומר ביום
ההוא אי ביזם ההוא יכול מבעוד
יום תלמוד לומר בעבור זה בעבור זה
לא אמרת אלא בשעה שמעה ומרור
מועדים לפניך

מתחלה עובדי עבודה זרה היו אבתינו
ועכשנו קרבנו המקום לעבודתו
שנ' ויאמר יהושע אל העם כה אמר ה'
אלהי ישראל בעבר הנה ישם אבותיכם
מעולם תרח אבי אברהם וצבי שחור
ויעבדו אלהים אחרים

ואקח את אביכם את אברהם מעבר
הנהר ואולך אותו בכל ארץ
כנען וארבה את זרעו ואתם לוי את יצחק
ואתן לי יצחק את יעקב ואת עשו ואתן
לעשו את הר שער לדשת אותו ויעקב
ובגיו ירדו מערימה

}

וירד

מצרימה אנוס עלו פי הדבר
ויגר שם מלמד שלא ירד יעקב
אבינו להשתקע במצרים אלא לגור שם
שנ ויאמרו אל פירע לגור בארץ באנו כי
אין מרעה לצאת אשר לעבדיה כי כבר
הרעב בארץ א כנען ועתה ישבו נא עבדיך
בארץ גושן

במתי

מעט כמו שנ בשבעים נפש
ירדו אבותי מצרימה ועתה
שמך ה' צהק כמכבי השמים ללב

ועהי

שם לגוי גדול מלמד שהיו ישראל
מצויינים שם לגוי גדול ועצום
כמה שנ ונבי ישראל פרו וישרצו ויעצמו
במאד מאד ותמלא הארץ אותם

ורב

כמה שנ רבבה כצמח השדה
נתתך ותרבי ותגדלי ותבוא
בעדי עדים שמים נכונ וישערך

ברוך

שומר הבטחתו לישראל ברוך
הוא שהקבה מחשב את הקץ
לעשות מה שאמר לאברהם אבינו בין
הבתרים שנ ויאמר לאברהם ידוע תדע
כי גר יהיה זרעך בארץ לא להם ועבדום
וענו אותם ארבע מאות שנה וגם את הגוי
אשר יעבדו הן אנכי ואחרי כן יצאת
ברכוש גדול

ה' ה' ה'

שעמדה לאבותינו ולנו
שלא אחד בלבד עמד
עלינו לכלותינו אלא

שבכל דור ודור עומדים עלינו לבלותינו
שקבה מצילנו מידם

יצא למד מה בקש לבן האומי לעשות
ליעקב אבינו שמרעה לא גזר
לא על הזכרים ולכן בקש לעקור את חכמי
שנ אומי אובד לידי מצרימה ויגר שם
במתי מעט ויהי שם לגוי גדול ועצום ורב

ואת עמלנו ואת לחצנו

ובצעק

אלה עלי אבותינו כמה
שנ' ויהי בימים הרבים ההם
וימת מלך מצרים ויאנחו בני ישראל מן
העבודה ויזעקו ותעל שועתם אל ה' אלהים
מן העבודה

זק
המט
קני'
כמט
דוד
גל
בני'
גל
בני'
גל

וישמע ה' את קולנו כמה שנ' וישמע
אלהים את נאקתם ויזכור אלהים
את בליתו את אבליהם את יצחק ואת יעקב

וירא

את עניינו וזו פרישות דרך
אלן כמה שנ' וירא אלהים את
בני ישראל וידע אלהים

ואת

עמלנו אלן הבנים כמה שנ'
כל הבן הילוד היאנה תשליכוהו
וכל הבת תחין

ואת

לחצנו וזה הדחק כמה שנ'

צמח ואת ערום ועריה

וירעו

אותנו המצרים ויענונו ויתנו
עלינו עבודה קשה

וירעו

אותנו המצרים כמה שנ' הבה
נתחכמה לו פן ירבה והיה כי
תקראנה מלחמה ונוסף גם הויה על
שונאנו ונלחם בנו ועלה מן הארץ

ויענונו

כמה שנ' וישימו עליו ישרי
מסים למען ענותו בסבלותם
ויבן ערי מסכמות לפירעון
את כיתום ואת רעמס

ויתנו

עלינו עבודה קשה כמו שנ'
ויעבדו מצרים את בני ישראל

ובצעק

במקד
על עלי אבותינו וישמע
ה' את קולנו וירא את ענינו

וְגַם רֵאִיתִי אֶת הַלַּחַץ אֲשֶׁר מֵעַרְוִים
לוֹחֲצִים אוֹתָם

וַיֹּצִיאֵנוּ ה' מִמְּעַלִּים בְּיַד חֲזָקָה
וּבְזִלוֹעַ נְטוּיָה וּבְמִנְיָא גְדוֹלָה
וּבְאוֹתוֹת וּבְמוֹפְתִים

וַיֹּצִיאֵנוּ ה' מִמְּעַלִּים לֹא עַל יְדֵי מַלְאָךְ
וְלֹא עַל יְדֵי שַׂרְף וְלֹא עַל
יְדֵי שְׁלִיחַ אֵלָּא הִקְבָּה בְּכַבּוּדוֹ וּבַעֲצֻמוֹ
שָׁן וְעַבְרִיתִי בְּאֶרֶץ מִעַרְוִים בַּלַּיְלָה הַזֶּה
וְהִכְתִּי כָל בְּכוֹר בְּאֶרֶץ מִעַלִּים מֵאָדָם וְעַד
בְּהֵמָה וּבְכָל לֶחַי מִעַלִּים אֲעִשֶׂה שְׁפָטִים אֲנִי ה'

וְעַבְרִיתִי בְּאֶרֶץ מִעַרְוִים בַּלַּיְלָה הַזֶּה אֲנִי
וְלֹא הַמַּלְאָךְ וְהִכְתִּי כָל בְּכוֹר
בְּאֶרֶץ מִעַלִּים אֲפִיזוֹלָא שֶׁךְ וַיִּבֶל לֶחַי מִעַלִּים
אֲעִשֶׂה שְׁפָטִים אֲנִי וְלֹא שְׁלִיחַ אֲנִי הוּא וְלֹא אַחֵי

בְּיַד חֲזָקָה זֶה הַדָּבָר כִּמָּה שֶׁ

הִנֵּה יַד ה' הֵנִיחָה בְּמִקְנֶךָ אֲשֶׁר בַּשָּׂדֶה בְּסוּסִים
בְּחַמְנֹרִים בְּגַמְלִים בְּבָקָר וּבַעֲצָאן דָּבָר כְּבֹד
מֵאֵד

וּבְזִלוֹעַ נְטוּיָה זֶה הַחֶרֶב כִּמָּה שָׁן וְחִלְבוֹ
שְׁלוֹפָה בְּיָדוֹ נְטוּיָה עַל יְהוֹשִׁילִים

וּבְמִוְרָא גְדוֹלָה זֶה גְלוּי שְׂכִינָה כִּמָּה שָׁן
אוֹ הַנְּסָה לְעַלְמֵי לְבָא לְקַחֲרִת
לוֹ גֹי מִקְרֹב גֹּי בְּמַסּוֹת בְּאוֹתוֹת וּבְמוֹפְתִים
וּבְמַלְחָמָה וּבְיַד חֲזָקָה וּבְזִלוֹעַ נְטוּיָה וּבְמִנְיָאִים
גְדוֹלִים כְּכֹל אֲשֶׁר עָשָׂה ה' לְעַדְיֹכֶם בְּמִעַלִּים
לְעִגְיָךְ

וּבְאוֹתוֹת זֶה הַמַּטָּה כִּמָּה שָׁן וְאַתָּה
הַמַּטָּה הַזֶּה תִּקַּח בְּיָדֶיךָ אֲשֶׁר
תַּעֲשֶׂה בּוֹ אֶת הָאוֹתוֹת

וּבְמוֹפְתִים זֶה הַדָּם כִּמָּה שָׁן וְנִתְתִּי
מוֹפְתִים בַּשָּׁמַיִם וּבְאֶרֶץ דָּם
וְאֵשׁ וְתַמְרוֹת עֵשֶׂן

דבר אחר ביד חזקה שתים
ובזרוע גטויה שתים
ובכנור גדול שתים ובאותות שתים
ובמופתים שתים

אלו עשר מכות שהביא הקב"ה על
המצרים במצרים ועל הם
דם צפרדע כנים ערוב דבר שהין
ברד ארבה חשך מכת בכורות

רבי יהודה היה גותן בהם סימנים
רצף עד שבאהב

רבי יוסף הגלילי אומר מנין אתה
אומר שלקו המצרים במצרים
עשר מכות ועל הים לקו המשיים מכות
במצרים מה אומר ויאמרו ה
הרטומים על פרעה אצבע זהים הוא
ועל הים מה הוא אומר וירא ישראל
את ה'יד הגדולה אשר עשה ה' במצרים

ויראו

הצרה

ויראו העם את ה' ויאמינו בה ובמשה
עבדו

כמה לקו באצבע עשר מכות
אמור מעתה במצרים לקו
עשר מכות ועל הים לקו חמשים מכות

רבי אומר מנין שכל מכה
ומכה שהביא הקב"ה על המצרים
במצרים היתה של ארבע מכות ששן יסלח
בם חרוץ אפן עברה זעם וצרה משלחת
מלאכי רעים עברה אחת זעם שתים
צרה שלש משלחת מלאכי דעים ארבע
אמור מעתה במצרים לקו ארבעים מכות
ועל הים לקו מאתיים מכות

רבי עקיבה אומר מנין שכל מכה
ומכה שהביא הקב"ה על המצרים
במצרים היתה של חמש מכות ששן
יסלח בם חרוץ אפן עברה זעם וצרה

משלחת מלאכי רעים אמו אחת עברה
 שתיים זעם שלש צלה ארבע משלחת
 מלאכי רעים חמש אמור מעתה במצילים
 לקו חמשים מכות ועל הים לקו
 מאתיים וחמשים מכות

כמה מעלות טובות למקום עלינו

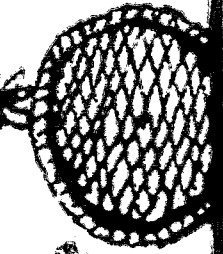
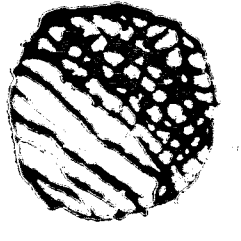
אלו הוציאנו ממצרים
 עשה בהם שפטים
 עשה בהם שפטים
 עשה בעהיהם
 עשה בעהיהם
 הרג את בכוריהם
 הרג את בכוריהם
 נתן לנו יציאת מצרים
 נתן לנו יציאת מצרים
 קדע לנו את הים
 קדע לנו את הים
 העבירנו בתוכו בחיבה

אלו העבירנו בתוכו בחיבה
 שקע צרינו בתוכו
 שקע צלינו בתוכו
 ספק צלנו במדבר אלבעים שנה
 ספק צלנו במדבר אלבעים שנה
 האכילנו את המן
 האכילנו את המן
 נתן לנו את השבת
 נתן לנו את השבת
 קרבנו לפני הר סיני
 קרבנו לפני הר סיני
 נתן לנו את התורה
 נתן לנו את התורה
 הכניסנו לארץ ישראל
 הכניסנו לארץ ישראל
 בנה לנו את בית המקדש
 בנה לנו את בית המקדש
 בנה לנו את הבחייה

אלו על אחת כמה וכמה טובה כסולה

פסח הוא לה אשר פסח על בתי בני ישראל
במצרים בנגפו את מצרים ואת בתינו העיל
ויקוד העם וישתחוו

ואוחז המצה בידו ויאמר

מצה זו שאנו אוכלים על
שום מה על שום

שלא הספיק ביצון של אבותינו
להחיות עד שנגלה עליהם מלך מלכי המלכים
הקדוש ואלים שנ ויאפו את הבצק אשר
הוציאו ממעלים עבוד מצות כל לא ימין כי
עשנו מצותם ואלו להתמהמה אדם

גידה לא יאמר להם
ואוחז המצה בידו ויאמר

מרור זה המרור על שום מה
שעשו מצרים את
הי אבותינו במצרים שנ ויאמר את הים ב
בעבודה קשה בחומר ובלענים וכל עבוד
בשדה את כל עבודתם אשר עמנו בתם בפרך

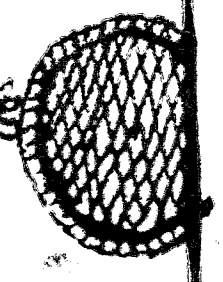
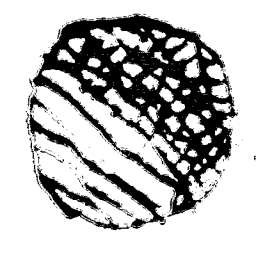
ואכופלת למקום עלינו הוציאנו ממצרים
עשה בהם שפטים עשה בעהיהם
הוצ את בבוריהם נתן לנו את ממונם
קרע לנו את הים העבירנו בתוכו בתורה
ישקע עלינו בתוכו ספק עלינו במדבר
אובעים שנה האכילנו את המן נתן
לנו את השבת קרבנו לפני ה' סיני
נתן לנו את התורה הכניסנו לארץ ישראל
בנה לנו את בית המקדש בנה לנו את
בית הבחירה לכפרה על כל עונותינו

רבן גמליע היה אומר כל מי שלא
אמר שלשה דברים על פסח
לא יצא ידי חובתו ועל הים
פסח מצה ומרור

פסח שהיו אבותינו אוכלים בזמן
שבית המקדש היה קיים על
שום מה על שום שפסח המקום על
בתי אבותינו במצרים שנ ואמרתם רבן

פסח הוא לה אשר פסח על בני ישראל
במצרים בנגפו את מצרים ואת בנינו העיל
ויקוד העם וישתחוו

ואוחז המינה בידו ויאמר

מצה זו שאנו אוכלים על
שום מה על שום
שלא הספיק בעצן של אבותינו
להחיות עד שנגלה עליהם מלך המלכים
אקרא אלם שנ ויאפו את תבצק אשר
הוציאו ממעלים עגות מצות כל לא חמץ כי
עשנו מצותם ואלו להתמהמה
צידה לא עשו להם

ואוחז המינה בידו ויאמר

מרו זה ימנו על שום מה
שמצרים את
חיי אבותינו במצרים שנ וימרו את הים ב
בעבודה קשה בחומר ובלענש וכל עבודת
בשדו את כל עבודתם אשר עשו בהם בפיר

ומכופלת למקום עלינו הוציאנו ממצרים
עשה בהם שפטים עשה בעהיהם
הלך את בבוריהם נתן לנו את ממונם
קרע לנו את הים העבירנו בתוכו בתלבו
ישקע עלינו בתוכו ספק עלינו במדבר
ארבעים שנה האכילנו את המן נתן
לנו את השבת קרבנו לפני ה' סיני
נתן לנו את התורה הכניסנו לארץ ישראל
בנה לנו את בית המקדש בנה לנו את
בית הבחירה לכפרה על כל עונותינו

רבן גמליע היה אומר כל מי שלא
אמר שלשה דברים על בפסח
לא יצא ידי חובתו ועל הם
פסח מצה ומרו

פסח שהיו אבותינו אוכלים מצות
שבית המקדש היה קיים על
שום מה על שום שפסח המקום על
בתי אבותינו במצרים שנ ואמרתם רבן

בכל

דור ודור חייב ימים לראות את
עצמו כעליו הוא יצא ממערכים
שלא את אבותינו בלבד גל הקבה אלא
אף אנתנו גל שנ ואותנו הוציא משם
למען הביא אותנו לתת לנו את הארץ אשר
נשבע לאבותינו

ו יגביה כל אחד כוסו ויאמר

לפיכך

אנתנו חייבין להודות לאלה
לשבח לפאר לשמש ולירח
ולקדו למי שעשה לנו חסד ורחמים
כל ימי חיינו והמופתי האלה
הוציאנו מעבודת שורות ומען לשמחה
ומאבל ליום מנוח ושמחה לאור גל ו
ונאמר

הללויה

הללו עבדי ה הללו את שם
יהוה יהוה שם ה מבורך מ
מענתה ועד עולם ממזרח שמש עד

ה על השמים כבודו מי כה אלהינו
המזכה לשבח המשפיל לראות בשמים
ובארץ מקימי מעפר דל מאשפות ילים
אבינו להלבי עם נדיבים עם נדיבו
עמו מזבח עקרת הבית אם הבני
4 שבעה הללויה

בעצאת

יכא ממעדים בית יעקב
מעם לוועז איתתה יהודה
לקדו ישראל תנו הים ראה
וינוס הירח והליו ידו
במים ובעולם תקים תיקדו
כעים מה לק הים כי
תקים תיקדו תקים תיקדו
כעים גבעות כתי יצא
חולי יצא מן הים תלמידי מימי
הצור אם מים תלמידי מימי

ואנחז הכוס בשי ויאמר

ברוך אתה ה' עוֹלָם
אשר גָּעַנְנוּ וְגָאֵל אֶת אֲבֹתֵינוּ

מִמִּצְרַיִם וְהִגִּיעַנוּ תְּהִלָּתְךָ לְאֶרֶץ כְּנָעַן
מִצֵּה וּמִרֹד - כִּן הָיָה עֲשֵׂה לְעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל
לְמוֹשֶׁה וְלִבְנֵי יִשְׂרָאֵל הַבָּתִּים הַשֵּׁנִי
לְשֵׁלֹם שְׂמֵחִים בְּבִנְיָן עִירָה שִׁשִּׁים בְּ

בְּעִבּוּדֶיךָ וּבְהִדְגֵשׁ בֵּית מִקְדָּשְׁךָ וְהִתְקַדְּשׁ
נֹאכַל מִן הַסִּמְתִּים וּמִן הַזְּבָחִים אֲשֶׁר
דִּמְעָה קִיּוּם לְרַצֵּן תּוֹדָה לְשֵׁנִי
וְהִתְקַדְּשׁ אֲתָם לְעַל מִדְּת נֶפֶשׁ
בְּאֵי גִלְגָּלִים

קַח הַמִּצְוֹת בְּיָדְךָ
אֲתָה ה' עֹלֵינוּ מֶלֶךְ
הָעוֹלָם הַמוֹצֵא לֶחֶם
מִן הַיָּם

וְהַיָּם יִבְסֹךְ תִּכְרֹךְ

אֲתָה ה' עֹלֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם
קִדְשָׁנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ
עַל אֲפִילָה מִצְוָה

בְּרוּךְ

רַחֲמֶיךָ

בְּרוּךְ אַתָּה ה' עוֹלָם

אֲשֶׁר גָּעַנְנוּ וְגָאֵל אֶת אֲבֹתֵינוּ
מִמִּצְרַיִם וְהִגִּיעַנוּ תְּהִלָּתְךָ לְאֶרֶץ כְּנָעַן

מִצֵּה וּמִרֹד - כִּן הָיָה עֲשֵׂה לְעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל

וְהַיָּם יִבְסֹךְ תִּכְרֹךְ
וְהַיָּם יִבְסֹךְ תִּכְרֹךְ

בְּהִסָּת וּבְיָדְךָ

בְּרוּךְ

א
ב
ג
ד
ה
ו
ז
ח
ט
י
יא
יב
יג
יד
טו
טז
יז
יח
יט
כ
כא
כב
כג
כד
כה
כו
כז
כח
כט
ל
לא
לב
לג
לד
לה
לו
לז
לח
לט
מ
מא
מב
מג
מד
מה
מו
מז
מח
מט
נ
נא
נב
נג
נד
נה
נו
נז
נח
נט
ס
סא
סב
סג
סד
סה
סו
סז
סח
סט
ע
עא
עב
עג
עד
עה
עו
עז
עח
עט
פ
פא
פב
פג
פד
פה
פו
פז
פח
פט
צ
צא
צב
צג
צד
צה
צו
צז
צח
צט
ק
קא
קב
קג
קד
קה
קו
קז
קח
קט
ר
רא
רב
רג
רד
רה
רו
רז
רח
רט
ש
שא
שב
שג
שד
שה
שו
שז
שח
שט
ת
תא
תב
תג
תד
תה
תו
תז
תח
תט
י
יא
יב
יג
יד
טו
טז
יז
יח
יט
כ
כא
כב
כג
כד
כה
כו
כז
כח
כט
ל
לא
לב
לג
לד
לה
לו
לז
לח
לט
מ
מא
מב
מג
מד
מה
מו
מז
מח
מט
נ
נא
נב
נג
נד
נה
נו
נז
נח
נט
ס
סא
סב
סג
סד
סה
סו
סז
סח
סט
ע
עא
עב
עג
עד
עה
עו
עז
עח
עט
פ
פא
פב
פג
פד
פה
פו
פז
פח
פט
צ
צא
צב
צג
צד
צה
צו
צז
צח
צט
ק
קא
קב
קג
קד
קה
קו
קז
קח
קט
ר
רא
רב
רג
רד
רה
רו
רז
רח
רט
ש
שא
שב
שג
שד
שה
שו
שז
שח
שט
ת
תא
תב
תג
תד
תה
תו
תז
תח
תט

אמר כחמור פוסח
את ידך ומשביע לכל חי ריצון באי הין
ברחמי את הכל

גודה לה ה להינו ונסאבך מלכנו
ונשסחך יוצרנו ונהדך מושיענו
ונמליכך מלכנו יחיד חי העולמים על
שהחלת לאבותינו את חמדה טובה ורחבה
בית ותורה חיים וקיועל שהוצאתנו
אונם שארץ מצרים ופדאתנו מלכנו מביט
עבדים וסל בדתך שאתת בבשרינו ועל
שנתת לנו חיים וקיועל חיים ומלון שצ
וממרתנו את כל

יטול מצו
עם החקרת וטובל בחוסת ואומר

למקדש וזמר על
סיעות ומרוגים יאכלוהו
ואוכלו בשבת

יאכלים על
ואתה יצר סעודתן

יקח החצי מהשולח שהיא תח
ויאכל ממנו איסור

עליו נכתב
א
ב
ג
ד
ה
ו
ז
ח
ט
י
יא
יב
יג
יד
טו
טז
יז
יח
יט
כ
כא
כב
כג
כד
כה
כו
כז
כח
כט
ל
לא
לב
לג
לד
לה
לו
לז
לח
לט
מ
מא
מב
מג
מד
מה
מו
מז
מח
מט
נ
נא
נב
נג
נד
נה
נו
נז
נח
נט
ס
סא
סב
סג
סד
סה
סו
סז
סח
סט
ע
עא
עב
עג
עד
עה
עו
עז
עח
עט
פ
פא
פב
פג
פד
פה
פו
פז
פח
פט
צ
צא
צב
צג
צד
צה
צו
צז
צח
צט
ק
קא
קב
קג
קד
קה
קו
קז
קח
קט
ר
רא
רב
רג
רד
רה
רו
רז
רח
רט
ש
שא
שב
שג
שד
שה
שו
שז
שח
שט
ת
תא
תב
תג
תד
תה
תו
תז
תח
תט

כח

זכר

עורך

עכין

רחם ה' עלינו עלינו ישראל עמך
 ועל יושלם עירך ועל ציון מ
 משכן כבודך ועל מלכות בית דוד משיחך
 ועל הבית הגדול והקדוש שנקרא שמך
 עליו ועליו אבינו רענו יוננו פרנסנו
 וכלכלנו הרחימו הכוח לנו השלחנו מהרה
 מכל צרותינו ונא עתה סגור עלינו
 ועל ימאנו לידו מתנת בשר חם ולא ליד
 הלואת אדם לא לידך המלאה הרחבה
 המתוחה והשבעה והטובה אשר לא נבוש
 בעולם הזה ולא נכלי לחיי העולם הבא
 שם קדשך הגדול והקדוש הנולא פתח
 בית ישינה לך עבדך

ויאמר וירצה ויטמע ויפקד ויזכר זכרוננו
 וזכרון אבותינו זכרון ירושלים עירך וזכרון
 משיח בן דוד עבדך וזכרון כל עמך בית
 ישראל לפניך לפליטה לטובה לחן לחסד
 ולרחמים ולירצון ביום חג המצות הזה
 זכרנו ה' עלינו בו לטובה ופקדנו בו לברכה
 והושיענו בו לחיים טובים בדבר ישועה
 ורחמים חוס מחנה וחמול ורחם עלינו
 והושיענו כי יצד עינינו כי ע מלך חנון ורחום אתה

ובגת את ירושלים עיר הקדש במהרה בימינו

דעה והתענוגה עלינו בכל מצותך
 ובמצותיך השביעי השבת הגדול
 והקדוש הזה כי יוסדה שול וקדוש הנשאר
 אלפניך לשבות בו ולנהל בו באהבה במצות
 רצונך כרצונך הנח לנו ואלהינו
 עלנו צרה ורעב וזגון וא
 כי אמר דוד הניח ה' עלי
 וירושלים עד לעולם ונא שם

לדוד ערכתי נר למשיחיו ותלולוד עלינו את
לבדך והושיענו למען שמך כי אתה הוא
בעל הישועות ובעל הנחמות ושמיחנו ב
בתוכה ונראה בנחמתה ובבנינה באי מעחס
עמו ישראל בבנין ירושלים אמן
בחיינו במהרה בימנו ובא גואל ויגאלנו
ותבנה עיר ציון ותפאן העבודה בירושלים
ביום אתה ה' עלינו מלך העולם עלי אברהם
יתברך לעד האל אבינו מלכנו מחסנו
אדירנו בוראנו גוללנו יוצרנו קדושנו קדוש
יעקב הועינו רועה ישראל הועה נאמן תברך
הטוב והמטיב לכל ש שבכל יום ויום עמנו
הוא הטוב לנו הוא מטיב לנו הוא ייטיב
עמנו הוא גמלנו הוא גמלנו הוא גמלנו
ברחמיו לעד חן חסד וחמים ברכה רוחה
והצלחה וחיים ושגשג וכל טוב זמכל טוב
על יחסנו אבי אב החמן

החמן ישתבח בשמים ובארץ
החמן ישתבח לדוד חיים
החמן יתפאר בנו לניצח ניצחים
החמן יוליכנו קוממיות
החמן יצילנו מעניות
החמן יצילנו ממתה משונה
החמן יצילנו מכל סגע רע
החמן יצילנו מדינה של גהינם
החמן ישבד עוונות מעל צוארינו
החמן יטיב אחליתנו מראשיתנו
החמן יסלק צר הרע מקרבנו
החמן יפרנסנו בכבוד
החמן יהיה לנו עזר וחסד בכל מקום
החמן ישמור צאתנו ונחנת מעתה ועד עולם
החמן יברך את הבית הזה ואת השלחן הזה
והנחנו שאכלנו עליו
החמן יברך את כל אחד ואחד ממנו בשמחה
הגדול במה שבכך את חבתי
אברהם יצחק וישראל מלך העולם יברך
באה שלמה ונאמי

החמן יברך את כל אחד ואחד ממנו בשמחה
הגדול במה שבכך את חבתי
אברהם יצחק וישראל מלך העולם יברך
באה שלמה ונאמי

החמן יברך את כל אחד ואחד ממנו בשמחה
הגדול במה שבכך את חבתי
אברהם יצחק וישראל מלך העולם יברך
באה שלמה ונאמי

על יחסנו

ה'חמן י'ש'לח ל'נו ל'יהו ה'נצ'י'א ז'כור ל'טוב
ו'ל'מד'נו ל'קח ט'וב ו'י'פת'ח ל'נו א'ת

א'נ'ע'רו ה'טוב ז'נ
ה'חמן י'ט'ע ת'ו'ת'ו ו'א'ה'ב'ת'ו ב'לב'נו ל'בל'ת'ו
נ'ח'ט'א י'א' ז'ס'פ'א

ה'חמן י'ז'כ'נו ל'י'מ'נ'ת ה'מ'ש'י'ח ו'ל'ח'י'י ה'ע'ו'ל'ם
ה'ב'א ע' י'ע
ל'ש'מ'ע'ת י'ס'ו

ה'חמן י'נ'ח'יל'נו ע'ו'ל'ם ש'ב'לו ש'ב'ת

ה'חמן י'ג'י'ע'נו ל'מ'ו'ע'ד'ים ו'ל'ק'ג'ל'ים ה'ב'א'ם
ל'ק'ב'א'ת'י'נו ל'ש'ל'ום

ה'חמן י'ש'ים ע'ל'ע'נו ב'י'נ'י'נו ב'ל'כ'ה ו'ח'י'ים ו'ל'פ'א
ו'ש'ל'ום מ'ש'מ'ת' ש'ל'ום
מ'ג'ד'ול י'ש'נ'ע'ת' כ'ל'כו ו'ע'ו'ש'ה ח'ס'ד ל'מ'ש'י'ח
ל'ד'וד ו'ל'ח'י'ע'נו ש' ע'ו'ל'ם

ע'ו'ש'ה ש'ל'ום ב'מ'ד'ו'מ'י ה'ז'א'ת'ו'מ'י י'ע'ש'ה
ש'ל'ום ע'י'נ'נו ו'ע'ל כ'ל י'ש'ר'ע'ל א'מ'ן

ס'ב'ל מ'ו'ה ו'ל'בו'ת'י ב'א'י א'מ'ה ב'ו'י'א מ'ל' ה'ג'נ'ן

ס'כ'נ'י ק'ו'ו י'ש'ו'ת'ה ב'ה'י'ס'ב'ה ט' כ'
ס' י'ס'פ'א

ה'ל'ל י'מ'ז'ג כ'ו'ס ר'ב'יע'י ו'ג'ו'מ'ר א'ת ה'ה'ל'ל כ'נ'מ'ש'ך
י'ס'פ'א

ש'פ'ו'ך ח'כ'מ'ת'ך ע'ל ה'ג'ו'י'ם א'ש'ר ל'א י'ד'ע'י'ך
ת'ע'ל'ה'מ'ל'כ'ו'ת א'ש'ר ב'ש'מ'ך ל'א ק'י'או

ל'א ל'נו ה' ל'א ל'נו כ'י ל'ש'מ'ך ת'ן כ'בו'ד ע'ל
ח'ס'ד'ו'ך ע'ל א'מ'ת'ך ל'מ'ה י'א'מ'רו

ה'ג'ו'י'ם א'י'ה'ב'א ל'ה'י'ת'י ז'ע'ה'י'נו ב'ש'מ'י'ם כ'ל
א'ש'ר ח'פ'ץ ע'ש'ה ל'נ'פ'ש'ה'ם כ'ס'ף ו'ח'ב' מ'ע'ש'ה

י'א'ד'ם י'ב'א ל'ח'ם ו'ל'א י'ד'ב'ו ע'י'ני'ם ל'ח'ם
ו'א י'ר'או א'ז'נ'ם ל'ח'ם ו'ל'א י'ש'מ'עו א'ת'ו'ת'ם

ו'ל'א י'ר'י'חו'ן י'י'ד'ד'ם ו'ל'א י'ש'מ'עו א'ת'ו'ת'ם
ת'ה'ל'כו ל'א י'ה'ג'ו ב'ג'ו'נ'ם ל'מ'ו'ת'ם ה'י' ע'ו'ש'י'ה'ם
כ'ל א'ש'ר ב'ו'ט'ח ב'ר'ם י'ש'ר'א'ל ב'ט'ח ב'ד'

ע'ר'ם ו'מ'ג'י'נ'ם י'ב'ת' א'ה'ר'ו'ן ב'ט'ח'ו ב'ה'
ע'ר'ם ו'מ'ג'י'נ'ם ה'ו'א י'ר'א י'ס'פ'א'ת'ו ב'ה' ע'ו'ל'ם
מ'ג'י'נ'ם ה'ו'א

ה' יְבָרְכֵנוּ יְבִרַךְ יְבִרַךְ אֶת בֵּית
יִשְׂרָאֵל יְבִרַךְ אֶת בֵּית
אֱהֱרָן יְבִרַךְ יִרְאֵי הַקִּטְנִים עִם
הַגְּדֹלִים יוֹסֵף הַעֲלִיכֶם עֲלֵיכֶם וְעַל
בְּנֵיכֶם בְּרוּכִים אַתֶּם לַה' עוֹשֵׂה שָׁמַיִם
וָאָרֶץ הַשָּׁמַיִם שָׁמַיִם לָהּ וְהָאָרֶץ נָתַן
לִבְנֵי אָדָם לֹא הַמֵּתִים יִתְּלוּ יָהּ וְלֹא שָׁמַיִם
יִנְדְּדוּ דוּמָה וְאַתָּנוּ נִבְכָד יִתְּמַעְתָּה וְעַל
עוֹלָם הַלְלוּיָהּ

אֶהְבֵּתִי כִּי יִשְׁמַע ה' וְיִשְׁמַע לִי תַחֲנוּנֵי
כִּי הֵטָה אֵלַי לִי וּבִימֵי אֶקְרָא
אֶפְמוּנֵי אֲבֹלִי מִנֹּת וּמִנֹּת שִׁאוֹל מִצְאוֹנִי
צִדָּה אֶיגֹן אֶמְצֵא וְנִשְׁמַח ה' בְּיָהּ אֲנִי ה'
מִלְּטָה נַפְשִׁי חֲנוּן ה' וְיִדְרִיק וְעֹלֵינוּ מִלֶּחֶם
שׂוֹמֵר פִּתְאִים ה' דַּלּוֹתֵי אֵלַי יְהוֹשִׁיעַ
שׁוּבֵי נַפְשִׁי לִמְנוּחָיִכִי כִּי ה' גָּמַל עֲלַיִכִי
כִּי חֲלַצְתָּ נַפְשִׁי מִמָּוֶת אֶת עֵינַי מִן דַּמְעָה
אֶת רַגְלֵי מִדְּחֵי אֶתְהַלֵּךְ בַּיָּהּ בְּאַרְצוֹת
הַחַיִּים הָאֲמֵנִי כִּי אֲדַבֵּר אֲנִי עֲנִיתִי

מֵאֵד אֲנִי אֲמַלְתִּי בַחֲפִזִּי כָּל יְהוָה כְּנוֹב
מֵה אֲשִׁיב לָהּ כָּל תַּגְּמוֹלוֹהִי עֲלַי
כּוֹס יִשׁוּעוֹת יֵאָשָׂא וּבִשְׁם ה'
אֶקְרָא צִדָּה לָהּ אֲשֶׁלֶם נִגְדָה נָא לְכָל
עַמּוֹ יִקָּר בְּעֵינֵי ה' הַמּוֹתָה לַחֲסִידָיו
אֲנִי ה' כִּי אֲנִי עֲבָדְךָ וְאַנִּי עֲבָדְךָ בֶּן אֲמִתְךָ
פִּתְחָת לְמוֹסְרֵי לָהּ אֲזַבַּח וְזָבַח תוֹדָה
וּבִשְׁם ה' אֶקְרָא צִדָּה לָהּ אֲשֶׁלֶם נִגְדָה נָא
לְכָל עַמּוֹ בַּמַּעֲלוֹת בֵּית ה' בְּתוֹכְכִי יִשְׁלִים
הַלְלוּיָהּ

הַלְלוּ אֶת ה' כָּל גּוֹיִם שְׂבַחוּהוּ כָּל
הָאוֹמִים בִּי גִבֹר עֲלֵינוּ חֲסִדוֹ
וְאֱמֶת ה' לְעוֹלָם הַלְלוּיָהּ

הוֹדוּ לָהּ כִּי טוֹב כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ
יֹאמְרוּ נָא יִשְׂרָאֵל
יֹאמְרוּ נָא בֵּית אֱהֱרָן
יֹאמְרוּ נָא יִרְאֵי ה'
כֹּל
כֹּל
כֹּל

אֲנִי הַחוֹשֵׁעַ נָא אֲנִי תְּהוֹשִׁיעַהּ נָא
 אֲנִי הַיְעָלִיחָהּ נָא אֲנִי תְּהוֹשִׁיעַהּ נָא

בְּרוּךְ הַבָּא בְּשֵׁם ה' בְּרַכְנוּכֶם מִבֵּית ה'
 עַל הַיָּאֵר לָנוּ אֲסִרְנוּ חַג בְּעִבּוֹתַיִם
 עַד קָרְנוֹת הַמִּזְבֵּחַ : עַל אֶתְּךָ וְאֶנְדָּךְ אֱלֹהֵי י'
 אֲרוֹמְמְךָ : הוֹדוּ לָהּ כִּי טוֹב כִּי לְעוֹלָם חֶסְדּוֹ
 הוֹדוּ

אם לא ירצה לשתות כוס חמישי איננו אומר יהללך
 הנה רק יתחיל הודו כנמשך

הוֹדוּ לָהּ כִּי טוֹב כִּי לְעוֹלָם חֶסְדּוֹ
 הוֹדוּ לָהּ כִּי טוֹב כִּי לְעוֹלָם חֶסְדּוֹ
 הוֹדוּ לָהּ כִּי טוֹב כִּי לְעוֹלָם חֶסְדּוֹ
 הוֹדוּ לָהּ כִּי טוֹב כִּי לְעוֹלָם חֶסְדּוֹ
 הוֹדוּ לָהּ כִּי טוֹב כִּי לְעוֹלָם חֶסְדּוֹ
 הוֹדוּ לָהּ כִּי טוֹב כִּי לְעוֹלָם חֶסְדּוֹ
 הוֹדוּ לָהּ כִּי טוֹב כִּי לְעוֹלָם חֶסְדּוֹ
 הוֹדוּ לָהּ כִּי טוֹב כִּי לְעוֹלָם חֶסְדּוֹ
 הוֹדוּ לָהּ כִּי טוֹב כִּי לְעוֹלָם חֶסְדּוֹ
 הוֹדוּ לָהּ כִּי טוֹב כִּי לְעוֹלָם חֶסְדּוֹ

מִן הַמַּצֵּי קָרָאתִי יְהוָה יִעֲנֵנִי בְּמִרְחַב יְהוָה
 ה' לִי וְלֹא אִירָא מִהַיְעָשָׂה לִּי
 אָדָם : ה' לִי בְּעוֹדֵי וְאֲנִי אֵלֹהֵי בְּשׂוֹנְאֵי
 טוֹב לְחַסּוֹת בְּהַיְמָנוּחַ בְּאָדָם : טוֹב
 לְחַסּוֹת בְּהַיְמָנוּחַ בְּעַדִּיבִים : כָּל גּוֹיִם
 סִבְבּוֹתַי בְּשֵׁם ה' כִּי אֲמִילֵם : סִבְבּוֹתַי גַּם
 סִבְבּוֹתַי בְּשֵׁם ה' כִּי אֲמִילֵם : סִבְבּוֹתַי כְּדִבּוֹרֵי
 דוֹעֲכוֹ כִּי אֲשׁ קוֹעִים בְּשֵׁם ה' כִּי אֲמִילֵם :
 דָּחָה דָחִיתֵנִי לְנִפְּלוֹ נְהַ עֲזָרְנִי : עֵתִי וְזַמְרַת
 עַתְּ וַיְהִי לִי לִישׁוּעָה : קוֹל רִינָתִי וַיִּשְׁוֹעַדֵּנִי
 בְּאֵהָלֵי עֲדִיקִים יָמִין ה' עוֹשֵׂה חֵיל : יָמִין ה'
 רֹמְמָה יָמִין ה' עוֹשֵׂה חֵיל : לֹא אֲמוֹת כִּי
 אֲחִיהָ וְאֲסַפֵּר מַעֲשֵׂיהָ : יְסוֹד יִסְרְכֵנִי יְהוָה
 וְלִמּוֹת לֹא נִתְּנִי : פְּתַח לִי שַׁעַר צֶדֶק
 אֲבָא בִּם אֹדְדָה יְהוָה : זֶה הַשַּׁעַר לֵה עֲדִיקִים
 יֵבֹאוּ בּוֹ : אֲפִיקָה כִּי עֲנִיתֵנִי וְתֵהִי לִי לִישׁוּעָה
 אֲנִידֵךְ : אֲבֵן מֵאֲסוֹ הַבּוֹנֵים הִיטָה לְרֹאשׁ
 פִּינֵה : אֲבֵן : מֵאֲתָה הִיטָה זֹאת הִיא
 נִפְּלוֹת בְּעֵינֵינוּ : מֵאֲתָה : זֶה הַיּוֹם עָשָׂה
 ה' נְגִילָה וְנִשְׂמַחְתָּ בּוֹ : עַתָּה

ויניציא ישראל מתוכם
ביר תזקה ובנדוע נטויה
לגזר ים סוף לגזרים
והעביר ישראל בתוכו
ונער פרעה וחילו בים סוף
למוליק עמו במדבר
למכה מלכים גדולים
ויהרוג מלכים אדירים
לסיוחון מלך האמורי
ולעונן מלך הבשן
ונתן ארצם לנחלה
נחלה לישראל עבדו
שבשפלנו זכר לנו
ויפרקנו מצרינו
ניתן לחם לכל בשר
הודו לל השמים

הללויה הללו את שם ה
שעומדים בבית ה
בחצלות בית עלינו הללויה כי טוב

ה

ה זמרו לשמו כי נעים : כי יעקב בחר לו
יה ישראל לסגולתו : כי אני ידעתי כי
גדול ה' ואדוננו מכל אלהים : כל הארץ
תפא ה' עשה בשמים ובארץ בימים וכל
תהומות : מעלה נשיאים מקצה הארץ
ברקים למטר עשה מוצא דוד מכל צרותיו
שהכה בכורי מצילים מאדם עד בהמה
שלח אותות ומזפתים בתוככי מצילים בפועה
ונכל עבדיו : שהכה גוים רבים ויהי מלכים
עצומים : לסיוחון מלך האמורי ולעונן מלך
הבשן ולכל ממלכות כנען : ונתן ארצם
נחלה נחלה לישראל עמו : ה שמך לעולם
ה' זכרך לדור ודור : כי ידן ה' עמו ועל
עבדיו יתנחם : עצבי הגוים כסף וזהב
מעשה ידי אדם : פה להם ולא ידברו
ענים להם ולא יראו : אצנים להם ולא
יאזינו אף אין רוח בפיהם : כמוהם יהיו
עושיהם כל אשר בוטח בהם : בית ישראל
ברכו אתה בית אהרן ברכו אתה : בית
הלווי ברכו אתה יראיה ברכו אתה

ש

ר

ברוך ה' מציון שוכן ירושלים הללויה

נשמת כל חי תברך את שמך ה'
להינינו ורוח כל בשר תפאור
ותרומם זכרך מלכנו תמיד מן העולם
ועד העולם אתה ל' ומבלעדיך אין לנו מלך
גויל גמושיע פודה ומציל מפרנס ומרחם
בכל עת ציה וצוקה אין לנו מלך לא אתה
להי הלא שונם והאחיונים לנו כל בליות אדו
כל תולדות המהולל בכל התושבחות המנהג
עולמו בתסוד ובריותו בסחמים וה' ער לא ינוס
ולא ישן המעורר ישנים ואמקיץ נרדמים מחיו
מתים ויפא חולים פוקח עורים וזקק כפופים
ולך לבדך אנתנו מודים

ולו פינו מלא שירה כים ולשוננו רנה כהמון
גליו ושפתותינו שבה כמרחבי דקיע ועינינו
מאירות כשמש וכירח וידינו פרושות כנשול
שמים ורגלינו קלות כאילות אין אנו
מספיקין לך ה' להינינו ולבך את שמך מלכנו
על אחת מאלף אלפי אלפים ורב רבי רבבות

ודות

ועמים

פעמים הטובות נסים ונפלאות שעשית עם
אבותינו ועמנו מלפנים ממצרים גלתנו
להינו ומבית עבדים פדיתנו בלעב זנתנו
ובשבע כלכלתנו מתלב הצלתנו ומדבר
מלטתנו ומחלאים רעים ונבים דליתנו
עשה עמנו רחמיה ה' להינינו ולא עזבנו
חסדיך על כן אבליים שפלגת בנו ורוח
ונשמה שנפתת באפינו ולשון אשר שמת
בפינו הן הם יודו ויברכו ויפארו ויעליצו
וימליכו את שמך מלכנו כי כל פה לך יודה
וכל עין לך תעבה ווכל לשון לך תשבח
וכל ביד לך תכלע וכל קומה לפניה לך לבד
תשתחוה וכל הלבבות יראוך וכל קרב
ובליות יזמרו לשמך כדבר שנ' כל עצמותי
תאמרנה ה' מי כמוך : מציל עני מחזק
ממנו ועני ואבין מגזולו : מי ידמה לך
ומי ישוה לך מי יעריך לך ומי יעשה כמעשיך
ונגבולותיך הע גדול הגבור והנויאל אל
עלין קונה בלחמיו שמים וארץ : על לך
ונשבתך ונעך את שם קדשך כאמור לדור

ברכי נפשי אתה וכל קרבי את שם קדוש
האל בתעצומת עינך הגדול בכבוד שמך
הגבור לניצח עדי עד והנולא בחילי נולאותיך
המלך היושב על כסא רם ונשא שוכן עד
מרום וקדוש שמו : שועת עניים אתה
תשמע ותעקת הדל תאזין תקשיב ותושיע
וכתוב רננו עדיקים בה לישלים טוה תהלה

במי	י	שרים	ת	ת	ר	ומם
ובדברי	צ	דיקים	ת	ת	ב	רב
ובלשון	ח	סידים	ת	ת	ק	הש
ובקרב	ק	דושים	ת	ת	ה	לל

במקהלות ורבבות עמך בית ישראל
ברינה יתפאר שמך לעד
מלכנו בכל דור ודור שכן חובת כל
היצורים לפניך ה' אלינו ואלהי אבותינו
להודות להלל לשבח לפאר ולזמם להודו
ולעלה לעלם ולקלם על כל דברי שילות
ותושבות דוד בן ישי עבדך משיחך :

ובכן ישתבח שמך לעד מלכנו
היל המלך הגדול
והקדוש בשמים ובארץ כי לך נאה ה'
אלהינו ואלהי אבותינו לעולם ועד שיר
ושבתה הלל וזמרה עוז וממשלה ניצח
גבורה גדולה תהלה ותפארת קדושה
ומלכות ברכות והודאות לשמך הגדול
והקדוש כי מעולם ועד עולם אתה ה'

יהללוך ה' אלינו כל מעשיך וחסידיך
יברכו את שמך כי לך טוב
להודות ונעים לשמך לזמר כי מעולם ועד
עולם אתה ה' ברוך אתה ה' מלך גדול
ומהולל בתושבחותיך וההודאות אדון
הנמלאות רבון כל המעשים הנוחר בשיה
זמרה חי העולמים אמן

ושוטה בהיסבה

ברוך אתה ה' אלינו מלך העולם

על הגפן ועל פרי הגפן ועל תנובת
השדה ועל אלץ חמדה טובה ורחבה
שרצית והנחלת לאבותינו רחם ה'
אלהינו עלינו ועל ישראל עמך ועל
ירושלים עירך ועל ציון משכן כבודך
והעלנו לתוכה ושמחנו בבנייה
ונברכך עליה בקדושה ובטהרה כי על טוב
ומטיב אתה באי על הגפן ועל פרי הגפן:

פסח מצרים

אסירי יצאת חפשים

פסח דמדות

בעלוננו אדעים קשים
עדה לקראתי וראה

פַּח גַּעַת בְּזוֹעַ עַמֶּךָ
דוֹמָמַתִּי מִפְּנֵי זַעַמְךָ

עָלוּ

פַּח

פַּח הִכִּיתָ בָהֶם כָּל בְּכוֹר
וְלִדִי נִזְעַצְנוּ לְעִכְשֵׁי
פַּח קָבְחוּ שָׁה לְבֵית אֲבוֹת
חֲטָפוּהוּ וְזָאֵבֵי עֵיבוֹת
פַּח טְעַמְוּהוּ חֲגוּלֵי מִתְּנִים
יִשְׁבְּתֵי כִּי וּשְׁבַת אֲבָנִים
פַּח כָּתַם דַּמּוֹ הָיְתָה לְאוֹת
לְבֵי סוּחָרָה לְתַלְאוֹת
פַּח מוֹשִׁיעַ בְּתֵינוּ הַצִּיל
נַעֲלֵי אֵלִינוֹת וְאֵין מִצִּיל
פַּח סִיפִי לֹא בֵא הַמִּשְׁחִית
עַרְיָץ גְּבֵה לְבוֹסֵד לְהַשְׁחִית
פַּח פְּדוּתֵי מַהֲלֵי לְשֹׁלֵמִם
צִיל אֶדְבִי נִלְחַם
פַּח קְדוּשִׁים נָתַן לָחֵן
רוּדָה פְּנֵי עֵנֵי טוֹחָן
פַּח שַׁעָה אִשָּׁה מִשְׁכֻּנְתָּהּ
שַׁפְּחָה תִּירָשׁ גְּבִירָתָהּ
פַּח תּוֹרָתוֹ מִצָּה וּמִלִּוּ
תְּקִיא לְשַׁבּוּיִים דְּרוֹר

עָלוּ
עָלוּ
עָלוּ
עָלוּ
עָלוּ
עָלוּ
עָלוּ
עָלוּ
עָלוּ
עָלוּ

מִן הַמִּזְבֵּחַ

ככתוב רוח ה' עלי יען משח
ה' אותי לבשר ענוים
שלחני לחבוש לנשברי לב לקרא לשבויים
דרור ולאסירים פקח קוח

מבית און שבת מדנו
קומי לד רעיתי
ארץ חפץ אמרה
יפתי ולכי לד

מבית בוגד פח מנוק
הכנעני והלבנון
מבית גוי גנייד פפש
זבת חלב חבש
מבית דולק חמת ובעיה
חטה ושענה
מבית הוברי שמים
נחלי מים
מבית ווכח הקשה אתי
הכנעני והחתי

קלר יול
קלר יול
קלר יול
קלר יול
קלר יול
קלר יול
קלר יול
קלר יול
קלר יול

מבית זד לשחתך אבה
אלץ אשר לא געת בה
מבית חונף דלים גוזל
אשר אבניה ברזל
מבית טופל שקר ובזה
הגלעד לאחונה
מבית יהיר און חורש
אשר ה' עהיד דולש
מבית כלא מצור חרמים
שדות וכרמים
מבית לוחץ עלוב עלב
זבת חלב
מבית מוף דנתי דיני
חפץ אמרה
מבית נוכל אוכל עד
יעזר ואלץ גלעד
מבית סורר מגוריו רעות
הלים ובקעות
מבית עולל דמה לסחבה
טובה ורחבה

קלר יול
קלר יול
קלר יול
קלר יול
קלר יול
קלר יול
קלר יול
קלר יול
קלר יול

מבית	פצח עוצרי חלתי	קלר	ארץ
	הכנעני והפליתי	יול	
מבית	עלמות משכנות	קלר	ארץ
	אשר לא במסכנות	יול	
מבית	קצתי חתן וחותן	קלר	ארץ
	אשרה עליך נותן	יול	
מבית	רבתי חבלותיה	קלר	ארץ
	כנען לגבולותיה	יול	
מבית	שלחיו ענבי רוש	קלר	ארץ
	דגן ותירוש	יול	
מבית	תעתוע אדנים קשה	קלר	ארץ
	אפלים ומנשה	יול	
מבית	חושך ואפלים	קלר	לשנה
	הבאה ביושלים	יול	

ככתוב חושך ואפלים התאנה חנטה פגיה
 והגפנים סמדר נתנו ריח קומי
 לך רעייתי יפתי ולכי לך

כאמנה הקנה עי מני כולותי ושני אלהו לאפנינו היום זמל שר כיון
 שגב ואודה את שכן

227

התקנון כניקולברד

כישבריקניקולברד
קק

א

ב

ג

ד

תפלה שחרית

יגדל צהים חי וישתבח נמצא ואין עת ל מציאותו
 אחד ואין יחיד כחודו נעלם ואין סוף לאחדותו
 אין לו דמות הגוף ואינו גוף לא נערך עליו קדושתו
 קדמון לכל דבר אשר נברא ראשון ואין ראשית לראשיתו
 הנו אדון עולם לכל נוצר יורה גדולתו ותפארתו
 שפע נבואתו נתנו על אנשי סגולתו ותפארתו
 לא קם בישראל כמשה עוד נביא ומביט על תמונתו
 תורת אמת נתן לעמו על על יד נביאו נאמן ביתו
 לא יחליף העל ולא ימיר דתו לעולמים לתולתו
 צופה ויודע סתרינו מביט לסוף דבר בקדמותו
 גומל לאיש חסד כמפעלו נותן לרשע רע כרשעתו
 ישלח לקץ ימין משיחנו לפדות מחכי קץ ישועתו
 מתים יחיה ע ברוב חסדו ברוך עדי עד שם תהלתו
 על שלוש עשרה הם עיקרים תורת משה אמת ונבואתו

אלהי נשמה שנתת בי טהורה היא אתה בראתה
 אתה יצרתה אתה נפחתה בי ואתה משמך
 בקרבי ואתה עתיד ליטלה ממנו ולהחנינה בי לעתיד לבא
 כל זמן שהנשמה בקרבי מודה אני לפניך ה' עלי ועלי
 אבותי רבון כל המעשים ארון כל הנשמות ומושל
 בכל הבריות באי המחיה נשמות
 לפגרים מתים

שחרית

ברוך אתה ה' ילדינו מלך העולם הנותן לשכני בינה
 להבתין בין יום ובין לילה

באי	אמה	פוקח עורים
באי	אמה	מתיר אסורים
באי	אמה	מלביש ערומים
באי	אמה	זנקף כפופים
באי	אמה	רוקע הארץ על המים
באי	אמה	המכין מצעדי גבר
באי	אמה	שעשה לי כל ערכי
באי	אמה	אומר ישראל בגבוק
באי	אמה	עוטר ישראל בתפארה
באי	אמה	שלא עשני גוי
באי	אמה	שלא עשני עבד
באי	אמה	שלא עשני אשה

באי אמה תמעביר שינה מעיני ותנומה מעפעפי
 יהי ריצון מלפניך ה' עלי ועלי אבותי

שחרגילני בתורתך ותדביקני במצותיך ועל תביאני
 לא לידו חטא ולא לידו עבירה ולא לידו נסיון ולא לידו
 בזיון ותרחיקני מיער הרע ותדביקני ביער הטוב
 ותנני לתן ולחסד ולרחמים בעיניך ובעיני כל כואני
 וגומלני חסדים טובים באי גומל חסדים טובים

יהי ריצון מלפניך ה' עלי ועלי אבותי שתצילני
 היום ובכל יום ויום מעי פנים ופעולות

חגיה
 יחזיק

ואת
 נשמה

שמה

מה

פנים מאדם יע מיצר רע מתבר רע משכן רע מפגע רע
מעין הנע מלשון הרע מדין קשה מבעל דין קשה
בין שהוא בין ברית בין שאינו בין ברית ומדינה של גהנם
באי אמה אקבו על דברי תורה :

והערב נא ה' אלינו את דברי תורתך בפנינו
ובבפינות עמך בית ישראל ונהיה כלנו ועאצאנו
נעאצאי עאצאנו כלנו יודעי תורתך ל שמך ולומדי
תורתך לשמה באי המלמד תורה לעמו ישראל :
באי אמה אשר בחר בנו מכל העמים ונתן לנו את תורתו
באי נתן התורה

וידבר ה' אל משה לאמר : דבר אל אהרן ואל בניו
לאמר : כה תברכו את בני ישראל אמור להם
יברכה ה' וישמרך : יאר ה' פניו לך ויחנך
ישא ה' פניו לך וישם לך שלום : ושמו את שמו
על בני ישראל ואני אברכם :

אלינו ולהי אבותינו זכרנו בזכרון טוב מלפניך
וכקדנו בפקודת ישועה ורחמים משמי שמי
קדם ומכור לנו ה' אלינו אהבת הקדמונים אברהם יצחק
וישראל עבדיך את הברית ואת החסד ואת השבועה
שנשבעת לאברהם אבינו בהר המוריה ואת העקידה
שעקד את יצחק בנו על גבי המזבח ככתוב בתורתך :

זיהי ה'

ויהי אחר הדברים הלה והלהים נסה את אברהם
ויאמר אליו אברהם ויאמר הנני ויאמר

קח נא את בנק את יחידך אשר אהבת את יצחק ולך
לך על ארץ המוריה והעלהו שם לעולה על אחד ההרים
אשר אומר לך : וישכם אברהם בבקר ויחבש את
חמרו ואת יצחק בנו ויבקע עצי עולה ניקם וילך על
המקום אשר אמר לו הלהים : ביום השלישי וישא
אברהם את עינו וירא את המקום מרחוק : ויאמר
אברהם לעלו שבו לכם פה עם החמור ואני והנער
נלכה עד כה ונשתחוה ונשובה ליוכם : ויקח אברהם
את עצי העולה וישם על יצחק בנו ויקח בידו את האש
ואת המאכלת וילכו שניהם יחדיו : ויאמר יצחק אל
אברהם אביו ויאמר אבי ויאמר הנני בני : ויאמר הנה
האש והעצים ואיה השה לעולה : ויאמר אברהם להם
יראה לי השה לעולה בני : וילכו שניהם יחדיו :

ויבואו על המקום אשר אמר לו הלהים ויבן שם אברהם
את המזבח ויערך את העצים ויעקוד את יצחק בנו
וישם אותו על המזבח ממעל לעצים : וישלח אברהם
את ידו ויקח את המאכלת לשחוט את בנו :
ויקרא אלו מלאך ה' מן השמים ויאמר אברהם אברהם
ויאמר הנני : ויאמר על תשלח ידך על הנער ואל תעש
לו מאומה כי עתה ידעתי כי ירא ליהים אתה ולא חשכת
את בנק את יחידך ממני : וישא אברהם את עינו וירא
והנה איל אחר נאחז בסבך בקרעו וילך אברהם ויקח את

האיל ויעלהו לעולה תחת בנו : ויקרא אברהם שם
 המקום הגוא ה יראה אשר יאמר היום בהר ה יראה
 ויקרא מלאך ה י אברהם שנית מן השמים : ויאמר
 בי נשבעתי נאום ה כי יען אשר עשית את הדבר הזה
 ולא חשכת את בנה את יחידך כי בוך אביך והרבה
 ארבה את זרעך ככוכבי השמים וכחול אשר על שפת
 הים ויירש זרעך את שער אוניביו : והתבלכו בזרעך
 כל גווי הארץ עקב אשר שמעת בקולי : וישב אברהם
 ל נערו ויקומו וילכו יחדיו ל באר שבע וישב אברהם
 בבאר שבע

רבנו של עולם כמו שכבש רחמיו לעשות יצונך
 בלבב שלם כן יכבשו רחמיה את כעסך
 ויגולו רחמיה על מדותיה ותתנהג עמנו ה לאינו במדת
 החסד ובמדת הרחמים ובצונך הגדול ישנב חיון אפק
 מעמד ומעירך מארצך ומחלתך : וקיים לנו ה לאינו
 את הדבר שהבטחתנו בתורתך על ידי משה עבדך כאמור
 מכרתי את בלתי יעקב ואף את בריתי יצחק ואף את
 בריתי אברהם אתכור והארץ אתכור : ונא ואף גם
 זאת בארץ אוציהם לא מאסתים ולא געלתים לכלותם
 להפר בריתי אתם כי אני ה עליהם : ונא וזכרתי להם
 ברית ראשונים אשר הוצאתי אותם מארץ מצרים להינות
 להם לעלמים אני ה : ונאמר ושב ה עליך את שבועתך
 ורחמך ושב וקבעך מכל העמים אשר הפיצך ה עליך שמה /

אם יהיה נדחך בקצה השמים כשם יקבעה ה עליך ומשם
 יקחך : והביאה ה עליך ל הארץ אשר ירשו אבותיה וישתה
 והטיבך והרבך מאבותיה : ונא ה חננו לה קוינו היה זלעם
 לבקרים אף ישועתינו בעת ציה : ונא בכל יצרתם לו צר
 ומלאך פניו הושיעם באתבתו ובחמלתו הוא געס וינטלם
 וינשאם כל ימי עולם : ונא ופביאותים ל הר קדשי
 ושמחתים בבית תפילתי עולותיהם ותבתיהם לרצון על
 מזבחי כי ביתי בית תפלה יקרא לכל העמים //

אלו

רברים שאדם עושה אותם אוכל פירותיהם
 בעולם הזה והקדן קיימת לו לעולם הבא
 ולנהן כבוד אב ואם וגמילות חסדים ובקני חולים
 והכנסת אורחים והשכמת בית הכנסת והבאת שלום בין
 אדם לחבירו ובין איש לאשתו ותלמוד תורה כנגד כלם //

יהי רצון

מלפניך ה אלוינו ואלהי אבותינו שתמחול
 לנו את כל חטאתינו ותבצר לנו את כל
 עונותינו ותמחול ותסלח לכל פשעינו ושיבנה ביר
 המקדש במהרה בימינו ונקריב לפניך קרבן תמים שיכפר
 בעדינו כמו שכתבת עלינו בתורתך על ידי משה עבדך כאמור

וידבר

ה ל משה לאמר : צו את בני ישראל ואמרת
 להם את קרבני לחסי לאושי ריח ניחוחו
 תשמרו להקריב לי במועדו : ואמרת להם זה האשה אשר

תקריבו לה כבשים בני שנה תמימים שנים ליום עולה תמיד
את הכבש אחד תעשה בבקר ואת הכבש השני תעשה בין
הערבים ועשירית האיפה סלת למנחה בלולה בשמן כתית
רביעית ההין עולת תמיד העשויה בהר סיני לריח ניחוח אשה
לה ונסכו רביעית ההין לכבש האחד בקדש הסך נסך שכר
לה ואת הכבש השני תעשה בין הערבים כמנחת הבקר
ונסכו תעשה אשה ריח ניחוח לה

וביום השבת שני כבשים בני שנה תמימים ושני עשוינים
סלת מטה בלולה בשמן ונסכו עולת שבת בשבת
על עולת עולת התמיד ונסכה וערבה לה מנחת יהודה
וידושלים כימי עולם וכשנים קדמוניות

אביו הוה מסדר סדר מעלכה משמא דגמרה ואליבא
דאבא שאול מעלכה גדולה קודמת למעלכה
שניה של קטורת ומעלכה שניה של קטורת קודמת לסדור
שני גמרי עצים וסדור שני גמרי עצים קודם לדושן
מתבב הפנימי ודושן מתבב הפנימי קודם להטבת חמש
צרות והטבת חמש צרות קודמת לדם התמיד ודם התמיד
קודם להטבת שתי צרות והטבת שתי צרות קודמת
לקטורת וקטורת קודמת לאיבלים ואיבלים קודמים
למנחה ומנחה קודמת לחביתין וחביתין קודמין
לנסכין ונסכין קודמין למנספין ומנספין קודמין
לכתיכין ובתיכין קודמין לתמיד של בין הערבים שנת

וערך עלה העולה ותקטיר עליה חלבי השלמים עליה השלים
כל הקרבנות כלם

אנא בכח גדולת ימונך תתיר עליה קבל רצת
עמך שגבנו טהרנו נורא נא גבור דורשי
יחודה כבבת שומרם ברכם טהלים רחמי צדקתך תמיד
גומלים חסין קדוש ברוב טובך נהל עדתך יחיד
גאה לעמך פנה זוכרי קדושתך שועתינו קבל ושמע
צעקתינו יודע תעלומות

רבון העולמים אתה צויתנו להקליב קרבן התמיד
במועדו ולהיות כהנים בעבודתם ולנויים
בדוכנם וישראל במעמדם ועתה בעונותינו חרב בית
המקדש ובטל התמיד ואין לנו לא כהן בדוכנו בעבודתו
ולא לוי בדוכנו ולא ישראל במעמדו ואתה אמלת ונשלמה
פרים שפתינו

לכן עדי רצון מלפניך ה' עלינו וצחי אבותינו שיהא
זה חשוב ומקובל לפניך כאלו הקרבנו קרבן
התמיד על מעמדו במועדו ועמדנו על מעמדו שנ' ושחט
אותו על ירך המתבח צפונת לפני ה' ונא ותקו בני אהרן
הכהנים את דמיו על המתבח סביב ונא זאת התורה לעולה
למנחה ולחטאת ולאשם ולמלוואים ולתבח השלמים

אי קהן מקומן של תבחים קדשי קדשים שחיתתן

בַּצִּפּוֹן וּקְבוּל דָּמִן בְּכָלִי שִׁילַת בַּצִּפּוֹן וְדָמִן טַעֲוֵן הַזֵּיה עַל
בֵּין הַבָּדִים וְעַל הַפְּלוּכֹת וְעַל מִזְבַּח הַזָּהָב מִתְּנָה אַחַת מֵהֶן
מֵעַכְבַּת שִׁירֵי הָדָם הִיָּה שׁוֹפֵךְ עַל יְסוּד מַעְלָבֵי שֶׁל מִזְבַּח
הַחִיצוֹן אִם לֹא נָתַן לֹא עִכָּב :

פָּרִים הַנִּשְׁלָפִין וְשִׁעְוֵילֵן הַנִּשְׁלָפִין שְׁחִיטָתָן בַּצִּפּוֹן
וּקְבוּל דָּמִן בְּכָלִי שִׁילַת בַּצִּפּוֹן וְדָמִן טַעֲוֵן הַזֵּיה
עַל הַפְּלוּכֹת וְעַל מִזְבַּח הַזָּהָב מִתְּנָה אַחַת מֵהֶם מֵעַכְבַּת
שִׁירֵי הָדָם הִיָּה שׁוֹפֵךְ עַל יְסוּד מַעְלָבֵי שֶׁל מִזְבַּח הַחִיצוֹן
אִם לֹא נָתַן לֹא עִכָּב :

אֵלוֹ וְאֵלוֹ נִשְׁרָפִין בְּבֵית הַדָּשָׁן : **חֲטָאוֹת**
הַעֲבוּר וְהַיְחִיד לֹא הֵן חֲטָאוֹת

הַעֲבוּר שִׁעְוֵירֵי רֵאשֵׁי חֲדָשִׁים וְשֶׁל מוֹעֲדוֹת שְׁחִיטָתָן בַּצִּפּוֹן
וּקְבוּל דָּמִן בְּכָלִי שִׁילַת בַּצִּפּוֹן וְדָמִן טַעֲוֵן אַרְבַּע מִתְּנוֹת
עַל אַרְבַּע קִלְוֹת כִּי־עַד עָלָה בְּכַבֵּשׁ וַעֲפָה לְסוּבָב וְבָא לוֹ
לִקְרָן דְּלוּמִית מִזְלָחִית מִזְלָחִית צִפּוֹנִית צִפּוֹנִית מַעְלָבֵית
מַעְלָבֵית דְּלוּמִית שִׁירֵי הָדָם הִיָּה שׁוֹפֵךְ עַל יְסוּד דְּלוּמִית
וְנִאֲכָלִין לִפְנֵים מִן הַקְּלָעִים לְתַכְלֵי כְּהוֹנֵה בְּכָל מֵאֲכָל לַיּוֹם
וְלַיְלָה עַד חִיצוֹת

הַעוֹלָה קָדֵשׁ קָדָשִׁים שְׁחִיטָתָהּ בַּצִּפּוֹן וּקְבוּל דָּמָהּ בְּכָלִי
שִׁילַת בַּצִּפּוֹן וְדָמָהּ טַעֲוֵן שְׁתֵּי מִתְּנוֹת שֶׁהֶם
אֲרֵבַע וְטַעֲוֹנָה הַפֶּשֶׁט וְנִתְנוּחַ וְכָלִיל לְאִישִׁים

קָבָחֵי שְׁלָמֵי עֲבוּר וְאֲשָׁמוֹת לֹא הֵן אֲשָׁמוֹת אֲשֶׁם
צְמִילוֹת אֲשֶׁם מַעֲלוֹת אֲשֶׁם שְׁפָחָה חֲלוּפָה

אֲשֶׁם נִזְיָר אֲשֶׁם מַעֲוֵלָה אֲשֶׁם תְּלוּי שְׁחִיטָתָן בַּצִּפּוֹן
וּקְבוּל דָּמִן בְּכָלִי שִׁילַת בַּצִּפּוֹן וְדָמִן טַעֲוֵן שְׁתֵּי מִתְּנוֹת
שֶׁהֶם אַרְבַּע וְנִאֲכָלִין לִפְנֵים מִן הַקְּלָעִים לְזִכְרֵי כְּהוֹנֵה
בְּכָל מֵאֲכָל לַיּוֹם וְלַיְלָה עַד חִיצוֹת :

הַתּוֹרָה וְאֵיל נִזְיָר קָדָשִׁים קָלִים שְׁחִיטָתָן בְּכָל
מְקוֹם בַּעֲוֵיָה וְדָמִן טַעֲוֵן שְׁתֵּי מִתְּנוֹת שֶׁהֵן
אֲרֵבַע וְנִאֲכָלִין בְּכָל הָעִיר לְכָל אָדָם בְּכָל
מֵאֲכָל לַיּוֹם וְלַיְלָה עַד חִיצוֹת

הַמּוֹרָם מֵהֶן כִּי־נִצָּח בָּהֶם אֵלֵּא שֶׁהַמּוֹרָם נִאֲכָל
לְכַהֲנָיִם לְנִשְׁיָהֶם לְבָנֵיהֶם וְלַעֲבָדֵיהֶם

שְׁלָמִים קָדָשִׁים קָלִים שְׁחִיטָתָן בְּכָל מְקוֹם בַּעֲזָרָה
וְדָמִן טַעֲוֵן שְׁתֵּי מִתְּנוֹת שֶׁהֵן אֲרֵבַע וְנִאֲכָלִים
בְּכָל הָעִיר לְכָל אָדָם בְּכָל מֵאֲכָל לְשְׁנֵי יָמִים
וְלַיְלָה אַחַת :

הַמּוֹרָם מֵהֶם כִּי־נִצָּח בָּהֶם אֵלֵּא שֶׁהַמּוֹרָם נִאֲכָל לְכַהֲנָיִם
לְנִשְׁיָהֶם לְבָנֵיהֶם וְלַעֲבָדֵיהֶם

הַבְּכוֹר וְהַמַּעֲשֵׂר וְהַפֶּסַח קָדָשִׁים קָלִים שְׁחִיטָתָן בְּכָל
מְקוֹם בַּעֲוֵיָה וְדָמִן טַעֲוֵן מִתְּנָה אַחַת וְצִלְבָד
שִׁיתָן כְּנֶגֶד הַיְסוּד שִׁינָה בְּאֲכִילָתָן הַבְּכוֹר נִאֲכָל לְכַהֲנָיִם
וְהַמַּעֲשֵׂר לְכָל אָדָם וְנִאֲכָלִין לְכָל הָעִיר בְּכָל מֵאֲכָל לְשְׁנֵי יָמִים
וְלַיְלָה אַחַת

הַפֶּסַח אֵינּוּ נִאֲכָל לֹא בַּלַּיְלָה אֵינּוּ נִאֲכָל עַד חִיצוֹת
אֵינּוּ נִאֲכָל עַד לְמַנְיָיו אֵינּוּ נִאֲכָל עַד חִיצוֹת //

רבי ישמעאל

אומר בשלש עשרה מדות התורה
נדרשת מקל וחומר מגזירה שנה

מבנין אב וכתוב אחד מבנין אב ושני כתובים מכלל
ופרט ומפרט וכלל כלל ופרט וכלל אי אתה דן אלא
כעין הפרט מכלל שהוא עליה לפרט ומפרט שהוא עליה
לכלל כל דבר שהיה בכלל ויצא מן הכלל ללמד לא
ללמד על עצמו יצא לא ללמד על הכלל כלו יצא
וכל דבר שהיה בכלל ויצא לטעון טעון אחר שהוא כעניינו
יצא להקל ולא להחמיר וכל דבר שהיה בכלל ויצא
לטעון טעון אחר שלא כעניינו יצא להקל ולהחמיר
וכל דבר שהיה בכלל ויצא לידון בדבר חדש אי אתה יכול
להחמירו לכללו עד שיחזירו הכתוב לכללו בפירוש
ודבר הלמד מעניינו ודבר הלמד מסופו וכן שני כתובי
המכחישים זה את זה עד שיבא הכתוב השלישי ויכריע
ביניהם

פסוקים של שבת ויום טוב

וי' מלך

ה' מלך ה' ימלוך לעולם ועד : יהי
כבוד ה' לעולם ישמח ה' במעשיו :
ישמח ישראל בעושיו בני ציון יגילו במלכם : ימלוך
ה' לעולם אלהיך ציון לדור ודור הללויה : ברוך ה'
אלהים אלהי ישראל עושה נפלאות לבדו וברוך שם כבודו
לעולם וימלא כבודו את כל הארץ אמון ואמן :

מזמור

לתודה הוענלה כל הארץ : עבדו את ה'
בשמחה בואו לפניו ברננה : דעו כי ה' הוא

האלהים הוא עשנו ולא אנחנו עמו וצאן מרעיתו :
בואו שערינו בתודה חצותינו בתהלה הודו לו ברכו שמו
כי טוב ה' לעולם חסדו ועד דור ודור אמונתו

למנצח

מזמור לדוד : השמים מספרים כבוד אל
ומעשה ידיו מגיד הרקיע : יום ליום יביע

אומר ולילה ללילה יחנה דעת : אין אומר ואין דברים
בלי נשמע קולם : בכל הארץ יצא קום ובקצה תבל
מליהם לשמש שם אהל בהם : והוא כחתן יוצא מחופתו
ישש כגבור לרויץ אורח : מקצה השמים מוצאו
ותקופתו על קצותם ואין נסתר מחמתו : תולתה תמימה
משיבת נפש עדותה נאמנה מחכימת פתי : פקודיה
ישרים משמחי לב מצותה ביה מאירת עינים : יראת
ה' טהויה עומדת לעד משפטי ה' אמת צדקו יחדיו

הנחמדים מזהב ומפיז רב ומתוקים מדבש ונופת צופים
גם עבדך נזהר בהם בשמרים עקב רב : שגיאות מי יבין
מנסתרות נקני : גם מזדים חשוק עבדך אל ימשלו בי
אי איתם ונקתי מפשע רב : יהיו לרצון אמרי פי והגיון
לבי לפניך ה' צורי וגואלי

רננו

צדיקים בה לישלים נאווה תהלה : הודו לה'
בכנור בנבל עשור זמרו לו : שירו לה' שיר
חדש הטיבו נגן בתלועה : כי ישר דבך ה' וכל מעשהו

באמונה : אהב צדקה ומשפט חסד ה' מלאה הארץ
בדבר ה' שמים נעשו וברוח פיו כל צבאם : כונס כנר
מי הים נתן באוצרות תהומות : יראו מה כל הארץ
ממנו יגורו כל יושבי תבל : כי הוא אמר ויהי הויה
צוה ויעמוד : ה' הפיר עצת גוים הניא מחשבות עמים
עצת ה' לא תכלם תעמוד מחשבות לבו לדור ודור : אשרי הגוי
אשר ה' עליה העם בחר לטחלה לו : משמים הביט ה' ראיה
את כל בני האדם : ממכון שבתו השגיח אל כל יושבי
הארץ : היוצר יחד לבם המבין את כל מעשיהם : אין
המלך נושע ברב חיל גבור לא ינצל ברב כח : שקר הסוס
לתשועה ובלעב חילו לא ימלט : הנה עין ה' ליריאי

למיחלים לחסדו : להציל ממות נפשם ולחיותם ברעב :
נפשנו חכתה לה עזרנו ומגיננו הוא : כי בו ישמח לבנו
כי בשם קדשו בטחנו : יהי חסדך ה' עלינו כאשר יחלנו לך

לדוד

בשנותו את טעמו לפני אבימלך ויגרשורו
וילך : אברכה אתה בכל עת תמיד תהללתו
בפי : בה תתהלל נפשי ישמחו עגוים וישמחו : גדלו
לה אתי ונרוממה שמו יחדיו : דרשתי את ה' וענני ומכל
מגולותי הצילני : הביטו אליו ונהרו ופניהם אל יתפרו :
זה עני קרא וה שמע ומכל צלותיו הושיעו : חונה מלאך
ה' סביב ליריאי ויחלצם : טעמו וראו כי טובה אשרי
הגבר יחסה בו : יראו אתה קדושינו כי אין מחסור
ליריאינו : כפירים רשו ורעבו ודורשי ה' לא יחסרו כל טוב

לכו בניו שמעו לי יראת ה' אלמדכם : מי האיש החפץ
חיים אהב ימים לראות טוב : נצור לשונך מרע
ושפתך מדבר מרמה : סור מרע ועשה טוב בקש שלום
ורדפהו : עיני ה' אל צדיקים ואזניו אל שועתם : פני ה'
בעושי רע להכלית מארץ זכרים : יצעקו וה שמע ומכיל
צלותם הצילם : קרוב ה' לנשכלי לב ואת דכאי ריב
יושיע : רבות רעות צדיק ומכלם יצילנו ה' : שומר כל
עצמותיו אמת מהנה לא נשכיה : תמותת רשע רעה
ושונאי צדיק יאשמו : פודה ה' נפש עבדיו ולא יאשמו
כל החוסים בו

תפלה

למשה איש העליונים ה' מעון אתה היית לנו
בדור ודור : בטרם הלים יולדו ותחולל
ארץ ותבל ומעולם ועד עולם אתה אל : תשב אנוש עד
דכא ותאמר שובנו בני אדם : כי ילך שנים בעיניך כיום
אתמול כי יעבור ואשמויה בלילה : קרמתם שינה יהיו
בבקר כחציר יחלוף : בבקר יציץ וחלף לערב ומולל ויבש
כי בלינו באפק ובחמתך נבהלנו : שתה עונותינו לנגדה
עלומינו למאור פנך : כי כל ימינו פנו בעביתך כלינו
שנינו כמו הגא : ימי שנתנו בהם שבעים ואם בגבורות
שמונים שנה ורחבם עמל ואון כי גז חיש ונעופה : מי
יודע עוז אפק וכיראתך עברתך : למנות ימינו כן הודע
ונביא לבב חכמה : שובה ה' עד מתי ונתחם על עבדיך
שבענו בבקר חסדך ערננו ונשמחה בכל ימינו :

שמחנו כימות עיניתנו שנות ראינו כעה : יראה יל עבדיך
פעלך והדרך על בניהם : ויהי נועם ה' אלינו עלינו ו
ומעשה ידינו כוננה עלינו ומעשה ידינו כוננהו :

יושב

בסתר עליון בעל שדי יתלונן : אומר לה מחסי
ומצודתי עלי אבטח בן : כי הוא יצילה מפח
יקוש מדבר הנות באברתו יסך לך ותחת כנפיו תחסה צנה
וסתרה אמתו : לא תירא מפחד לילה מחץ יעוף ינמס
מדבר באופל יהלוק מקטב ישוד צהלים : יפול מעדך אלה
גרבה מופינה אליה לא יגש : רק בעיניה תביט ושלומת
רשעים תראה : כי אתה ה' מחסי עליון שמת מעונייה
לא תאונה אליה דעה ונגע לא יקרה באהליו : כי מלאכיו
יעוה לך לשמרך בכל דרכיך : על בפיס ישאונה פן
תגוף באבן רגליה : על שחל ומתן תדרכך תרמוס כפיר
ותנין : כי בי חשק ואמלטהו אשנבהו כי ידע שמי
יקראני ואענהו עמו אנכי בערה אחליצהו ואכבדהו :
אוף ימים אשביעהו ואראהו בישועתי

הללויה

הללו את שם ה' : הללו עבדיה
שעומדים בבית ה' בחצרות בית להינו
הללויה כי טוב ה' זמרו לשמו כי נעים : כי יעקב בחר
לו יה ישראל לסגולתו : כי אני ידעתי כי גדול ה'
ואדוננו מכל ילדים : כל אשר חפץ ה' עשה בשמים
ובארץ בימים וכל תהומות : מעלה נשואים מקצרה

ורגזון חיל אחי יושבי
אדום אילי מואב יאחזמו רעד
נמוגו כל יושבי כנען : תפול עליהם אומרתה

נפחד בגדול זרועה ידמו כאבן
עד יעבור עמך ה' : עד יעבור עם יני קניית
תביאמו ותטעמו בהר נחלתה

מכון לשבתך פעלת : ה' מקדש ה' כוננו ידיך :
י' מלונך לעולם ועד : כי לה
המלוכה ומושל בגנים : ועלנו מושועים בהר ציון לשפוט
את הר עשו והיתה לה המלוכה : והיה ה' למלך על כל
הארץ בינוס ההוא יהיה ה' אחר ושמו אחר

כל

ברואי מעלה ומטה : יעידון יגידון כלם כאחד
ה' אחד ושמו אחד :
שלשים ושתים נתיבות שבילך : וכל מבין יסודם יספוגדלך
והם יכירו כי הכל שלך : ה' רועי יחיד ומיוחד
לבבות בחשבם עולם בנוי : נמצא כל יש בלתיך שמי
במספרי במשקל הכל מנוי : כלם נתנו מלועה אחד :
מראש ועד סוף יש לך סימן : צפון ומזרח מערב ותימן
שחק ותבל לך עד נאמן : מזרח אחד ומזרח אחד :
הכל ממך נתבר זבור : אתה תעמוד והם יאבדו אבדו
לכן כל יעזר לך יתן כבוד : מראש ועד סוף הלא אב אחד

ובתורתך

כתוב לאמר שמע ישראל ה' אחד

רשות ליום ראשון של פסח

לנו שפל רוח

יחיד עולם אשר כל היצורים

ישיחון כי פעליו מה ישרים

ושחק ואדמה מעבריו והמה לו עדים כשלים

וטל אורות באוצרו אצרו ובו ישיב נשמות לפגרים

מחרך

לנו שעה ניבדל

זמיר פעמי נפשי בחג פסחני ומלוחי יול כמל לקחי
נסהו על למכון מחוז חפצו כמאת על עירו ועל ארצו

נבא גוע יהוש ומן קצו

שעה שיחיו העת כמי כחי לך טוחי יודה וגם רוחי

נשמת

כל חי תברך את שמך ה' עלינו ויהי כל
בשר תפאר ותלום זכרה מלכנו תמיד

מן העולם ועד העולם אתה על ומבלעדך אין לנו מלך
גואל ומנשיע מודה ומציל מפרנס ומרחם בכל עת

צלה וצניקה אין לנו מלך אלא אתה עליה האשונים
והאתלונים עלוה כל בריות אדון כל תודות המתהלל

בכל התושבות המטהג עולמן בחסד ובריותיו ברחמים
נה עכ לא ינום ולא ישן המעורר ישנים והמקייץ

נרדמים מחיה מתים ורופא חולים פוקח עורים ותוקף
כפופים ולך לבדה אנחנו מודים

נשמתים

נשמת ילד עונה ומפיל תחנה

תיחדך

קום על קנא והיתה נא

כטל לוישראל יפרח כשושנה

נש

הולך עלינו בלב מרירו

תהדרך

שמע קול שירה היות תוך רביה

ששית בתוח אלומים ומל ילין בקצירי

נש

ויהי אביון רפה לב ורעיון

תועדה

לו טל פדיון הנדר בציון

כטל חלמון שיורה על הלל יציון

נש

סנסן סגני ונצח סרבי

תסלסלך

בין המוני והיו לעיני

עמים רבים כטל מאת ה'

נש

פליט טרמה ועירו באדמה

תמאך

דבירו כקדמה תכונת בעצמה

נש מלך ה'
בזיון
מתקן
מעלכו יש
כחין קליץ
השמים

ונתנו עלינו כאשר יפול הטל על אדמה

ובשבת

נש

יריאתך יודעך תמים דעי
יום תחלת מרגועי
ויבך צהים את יום השביעי

תיחדך

נש

יבאות נוחלי אש לבת
יום מנוחה מכל מלאכה נשבת
על כן ביקר ה את יום השבת
עכ

תעדרך

נש

נין בין חרוליו וקוצים מכליו
יגיל לצליו ויענה במיליו
ועו פינו מלא שירה כים ולשוננו
רינה כהמון גליו

תנצרך

ואלו

פינו מלא שירה כים ולשוננו רינה כהמון גליו
ושפתותינו שבח כמרחבי רקיע ועינינו מאילות
כשמש וכירח וידינו פרושות כנשרי שמים ורגליו
קלות כמאילות אין אנו כספיקן להודות לך ה'
לדינו ולבך את שמך מלכנו על אחת מעף עפי
לפים ורב רבי רבבות פעמים הטובות נסים ונפלאות
שעשית עם אבותינו ועמנו מלמנים ממעלים גילתנו

ז

האין ברקים למטר עשה מוצא רוח מאוצלתיו
שהכה בכורי מצרים מאדם ועד בהמה : שלח אותות ומופת /
בתוככי מעלים בפרעה ובכל עבדיו : שהכה גוים רבים והג'
מלכים עצומים : לסיחון מלך האמרי ולעוג מלך הבשן
ולכל ממלכות כנען : ונתן ארצם לנחלה עולה לישראל
עמו : ה' שמך לעולם ה' יכרך לדור ודור : כי ידן ה'
עמו ועל עבדיו יתחם : עצבי הגוים כסף וזהב
מעשה ידי אדם : פה להם ולא ידבוק עינים להם ולא יראו
: אוננים להם ולא יאמינו אף אין יש רוח בפיהם
כמוהם יהיו עושיהם כל אשר בושח בהם : בית ישראל
ברכו את ה' בית אהרן ברכו את ה' בית הלוי ברכו את
ה' יראי ה' ברכו את ה' : ברוך ה' מעטן שוכן ירושלים
הללויה :

הודנו

לה כי טוב

הודנו לאלהי העלים
הודנו לאדוני האדונים
לעושה נפלאות גדולות לבדו
לעושה השמים בתבונה
לזוקע הארץ על המים
לעושה אנכים גדולים
את השמש לממשלת ביום
את הירח וכוכבים לממשלות בלילה
למכה מעלים בבכוריהם
ויוצא ישראל מתוכם

כי לעולם חסדו

כלח
כלח
כלח
כלח
כלח
כלח
כלח
כלח
כלח
כלח

בִּיד חֲזָקָה וּבְיָד נְטוּיָה
לְגֹזְזֵי יָם סוּף לְגִזְלֵי
וְהָעֵבִיר יִשְׂרָאֵל בְּתוֹכוֹ
וַיַּעַר פְּרָעָה וַחֲלוֹן בַּיָּם סוּף
לְמוֹלִיק עַמּוֹ בַּמַּדְבָּר
לְמַכַּה מַלְכִים גְּדוֹלִים
וַיִּהְיוּ מַלְכִים אֲדִירִים
לְסִיחֹן מֶלֶךְ הָאֲבוּזִי
וְלַעֲזֹג מֶלֶךְ תְּבַשָּׁן
וַעֲתָן אֲרִיצִים לְנַחֲלָה
נַחֲלָה לְיִשְׂרָאֵל עֲבָדוֹ
שֶׁבַשׁ מִלְּנֹו זָכַר לְנֹו
וַיִּפְרֶקְנוּ מִצִּירֵינוּ
נֹתַן לֶחֶם לְכָל בֶּשֶׂר
הוֹדוּ לַעֲלֵי הַשָּׁמַיִם

כלה
כלה
כלה
כלה
כלה
כלה
כלה
כלה
כלה
כלה
כלה
כלה
כלה
כלה
כלה
כלה
כלה
כלה
כלה
כלה
כלה

פסוקים של חול

הוֹדוּ לָהּ קְרָאנוּ בְּשֵׁמוֹ הוֹדִיעוּ בְּעַמִּים עֲלִילוֹתֵינוּ
שִׁירוֹ לֹן תְּמִילֹו שִׁיחוּ בְּכָל נִפְלְאוֹתֵינוּ
הַתְּהַלְלוּ בְּשֵׁם קָדְשׁוֹ יִשְׁמַח לֵב מִבְּקִשֵׁי ה' דַּרְשׁוּ ה'
וַעֲזֹנוּ בְּקִשׁוֹ פְּנֵינוּ תְּמִיד תִּזְכְּרוּ נִפְלְאוֹתֵינוּ אֲשֶׁר עָשָׂה
מִנִּפְתֵּינוּ וּמִשְׁפָּטֵינוּ מִיָּהוּ : זִלְעוּ יִשְׂרָאֵל עֲבָדוֹ בְּנֵי יַעֲקֹב
בְּחִירֵינוּ : הוֹאֵה ה' עֲלֵינוּ בְּכָל הָאָרֶץ מִשְׁפָּטֵינוּ : תִּזְכְּרוּ

לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ דָּבַר צִוָּה לְאַלְפֵי דוֹר : אֲשֶׁר כִּכְרַת אֶת
אֲבֹהֶם וּשְׁבוּעָתוֹ לִיַּצְחָק : וַיַּעֲמִידָהּ לְיַעֲקֹב לְרֹזֵק
לְיִשְׂרָאֵל בְּרִית עוֹלָם : לֵאמֹר לָהּ אֶתְּן אֶרֶץ כְּנַעַן
חֵבֶל נַחֲלַתְכֶם : בְּהִיוֹתְכֶם מֵתֵי מִסְפַּר כְּמַעַשׂ וְגֵרִים בָּהּ
וַיִּתְהַלְכוּ מִגּוֹי עַל גּוֹי וּמִמַּמְלַכָּה עַל עַם אַחֵר : לֹא הִנִּיחַ
לְאִישׁ לַעֲשֹׂקָם וַיּוֹכַח עֲלֵיהֶם מַלְכִים : אֵל תִּגְעוּ בְּמִשְׁיָחֵי
וַעֲבָדָיו עַל תִּרְעוּ : שִׁירוּ לָהּ כָּל הָאָרֶץ בְּשִׁירוֹ מִיָּוֶם
עַל עַם יִשְׁוֹעָתוֹ : סִפְרוּ בְּגוֹיִם אֶת כְּבוֹדוֹ בְּכָל הָעַמִּים
נִפְלְאוֹתָיו : כִּי גְדוֹל ה' וּמְהוֹלֵל מְאֹד וְנוֹרָא הוּא עַל
כָּל אֱלֹהִים : כִּי כָּל אֱלֹהֵי הָעַמִּים אֱלֹהִים וַיִּיָּט
שָׁמַיִם עָשָׂה : הוֹדוּ וְהַדְרֵה לְפָנָיו עֹז וְחֵדוּהָ בְּמִקְוָמוֹ
הַבְּנוֹ לָהּ מִשְׁפָּחוֹת עַמִּים הַבְּנוּ לָהּ כְּבוֹד וְעֹז : הַבְּנוּ לָהּ
כְּבוֹד שָׁמַיִם שָׁאוֹ מִנְחָה וּבֹאוּ לְפָנָיו הַשְׁתַּחֲוּוּ לָהּ
בְּהַדְרַת קֹדֶשׁ חֵילוֹ מִלְּפָנָיו כָּל הָאָרֶץ אֶת תְּכוֹן תִּבְלָה
בַּל תִּמְנֹוֹת : יִשְׁמַחוּ הַשָּׁמַיִם וְתִגַּל הָאָרֶץ וַיִּאֲמְרוּ
בְּגוֹיִם ה' מֶלֶךְ : יִרְעַם הַיָּם וּמִלּוֹאוֹ יַעֲלוּ הַיַּרְדֵּן וְכָל
אֲשֶׁר בּוֹ : אֶת יִרְגְּנוּ עֲצֵי הַיַּעַר מִלְּפָנָיו כִּי בָּהּ
לְשֹׁפֵט אֶת הָאָרֶץ : הוֹדוּ לָהּ כִּי טוֹב כִּי לְעוֹלָם
תִּסְדְּרוּ : נִאֲמְרוּ הוֹשִׁיעֵנוּ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל קִבְּצוּ וְהַצִּילֵנוּ
מִן הַגּוֹיִם לְהוֹדוֹת לְשֵׁם קָדְשֶׁךָ לְהַשְׁתַּבַּח בְּתַהֲלִתְךָ :
בְּרִיךְ ה' אֱלֹהִים אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מִן הָעוֹלָם וְעַד הָעוֹלָם
וַיִּאֲמְרוּ כָּל הָעַם אִמֵּן וְהִלֵּל לָהּ : רֹמְמוֹ ה' אֱלֹהֵינוּ
וְהַשְׁתַּחֲוּוּ לְהַדוֹם רַגְלָיו קְדוֹשׁ הוּא : רֹמְמוֹ ה' אֱלֹהֵינוּ
וְהַשְׁתַּחֲוּוּ לָהּ קְדוֹשׁ כִּי קְדוֹשׁ ה' אֱלֹהֵינוּ : וְהוּא רַחֵם

זכור עון ולא ישחית והלבה להשיב אמו ולא יעיר כל חמתו : אתה ה' לא תכלה רחמיה ממני חסדך ואמתך תמיד יצרוני : זכור רחמיה ה' וחסדיך כי מעולם היה תנו עוז לללים על ישראל גאותו וענתו בשחקים : זורא ללים ממקדשיך אל ישראל הוא נותן עוז ותעצומות לעם ברנך ללים

אל

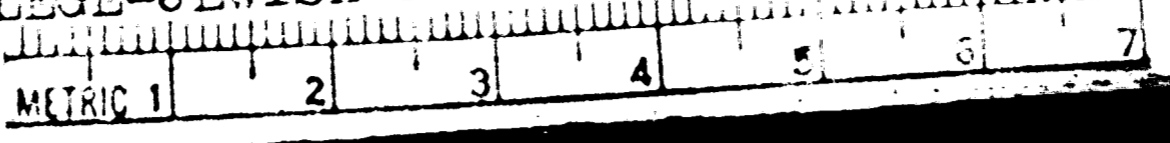
נקמות ה' לנקמות הופיע הנשא שופט הארץ השב גמול על גאים : לה' הישועה על עמך ברכתך סלה : ה' צבאות עמנו משגב לנו לה' יעקב סלה : ה' צבאות אשרי אדם בוטח בך : ה' הושיעה המלך יעננו ביום קראנו : הושיעה את עמך וברך את נחלתך ורעם ונשאם עד העולם : נפשנו חכתה לה' עזרנו ומגננו הוא : כי בו ישמח לבנו כי בשם קדשו בטחנו : יהי חסדך ה' עלינו כי אשר יחלנו לך : הלאנו ה' חסדך וישעך תתן לנו : קומה עזרתה לנו ופדנו למען חסדך אנכי ה' עהיק המעלה מארץ מצרים הרחב פיך ואמלאהו אשרי העם שככה לו אשרי העם שה' עהיו : ואני בחסדך בטחתי יגל לבי בישועתך אשרי לה' כי גמל עלי

לעולם

יהא אדם ירא שמים בסתר ובגלוי ומודה על האמת ודובר אמת בלבבו ונשכים ויאמר רבון העולמים ואדוני האדונים לא על צדקותינו אנחנו מפילים תחנונו לפניך כי על רחמיה הרבים ה' שמעה ה' סלחה ה' הקשיבה ועשה אל תאחר

למענה צהי כי שמך נקרא על עירך ועל עמך : מה אננו מה חיינו מה חסדנו מה צדקנו מה ישענו מה כחנו מה מעשינו מה גבורתנו מה נאמר לפניך ה' להינו וילהי אבותינו הלא הגבולים כאין לפניך ואנשי השם כלא היו וחכמים כבלי מדע וגבונים כבלי השכל כו רוב מעשינו תוהו וימי חיינו חבל לפניך ומותר האדם מן הבהמה אין כי הכל הבל : לבד הנשמה הטהורה שהיא עתידה ליתן דין וחשבון לפני כסא כבודך וכל הגוים כאין לפניך שנ' הן גוים כמר מדלי וכשחק מאננים נחשבו הן איים כדק יטול : אבל אנחנו עמך בני בריתך בני אברהם אהבה שנשבעת לו בור המולה זרע יצחק עקדיך שנעקד על גבי המזבח עדת יעקב בנה בבונך שמאהבתך שאהבת אותו ומשמחתך ששמחת בו קראת אותו ישראל וישורון למיכך אנחנו חייבין להודות לך ולתת שיר שבח והודאה לשמך : וחייבין אנחנו לומר לפניך שירה בכל יום תמיד פעמים באהבה אומרים

אשרנו מה טוב חלקנו מה נעים גורלנו מה יפה מאד ירושתנו : אשרנו שאט משכימין ומעריבין ומיחדין שמך בכל יום תמיד פעמים באהבה אומרים שמע ישראל ה' להינו ה' אחד : אתה הוא אחד קודם שבראת העולם : ואתה הוא אחד לאחר שבראת העולם : אתה הוא ה' בעולם הזה ואתה הוא ה' בעולם הבא : ואתה הוא ושנותיך לא יתמו : קדש

ליום שני

יאמר התפלה כתובה ביום ראשון ער
ובתורתך כתוב לאמר ואהכ יאמר

רשות

מה תען בשמחה	יונה מעונה
חשבון ימי קצה	ושמחת פסחיה
עורכים שבחיה	רוחה ונשמחה

אחר

שפל רוח שפל ברכ וקומה	אקדמך ברוב פחד האתק
והטבת והגדלת חסדים	לה תיטיב להולות הנשמה

מחרך

בקול זמרה נעימה	מחולל כל נשמה	בפסח אקרא
-----------------	---------------	-----------

אחר ליום ההסגר

בהיכל סוגרה	כבת מלק פנימה	ונעלמה
לל טוב זמרה	אשר רוחו בחכמה	תחיה כל נשמה

פסוקים

שמך בעולמך על עם מקדשי שמך ובישועיך
 תרום ותגביה קרננו ברוך המקדש שמך ברבים
 אתה הוא ה' אלהים בשמים ממעל בשמי השמים
 בעליונים ובתחתונים אתה הוא ראשון ואתה הוא
 אחרון ומבלעדך אין אלהים קבץ נפוצות קונוך
 מארבע כנפות כל הארץ יכירו וידעו כל באי עולם
 כי אתה אלהים לבדך עליון על כל הארץ אתה
 עשית את השמים ואת הארץ את הים ואת כל
 אשר בהם ומוי בכל מעשה ידך בעליונים ובתחתונים
 שואמר לך מה תעשה ומה תפעל אבינו שבשמים
 עשה עמנו חסד בעבור כבוד שמך וקיים לנו ה'
 צהינו את הדבר שהבטחתנו על ידי ירמיהו חזק
 ככתוב בעת ההיא אביא אתכם ובעת קבצי אתכם
 כי אתן אתכם לשם ולתלה בכל עמי הארץ בשווי
 את שבותיכם לעיניכם אמר ה'
 יהי רצון מלפניך ה' צהינו וציהי אבותינו שיבנה בית
 המקדש ותחזיר העבודה למקומה בירושלים
 במהרה בימינו אמן

Handwritten signature or scribble.

ועדתך בעיון יעלו ששים ושמיים
והלויים על שחיטת הפסחים

נשמתם ליום ההסגר

לחוצו ומחוצו שמשו חפר
תטיב אמרים

יום מתחבד קפחד יום תפוח תופר
ויסקל באגנים ועפר בעפר

הזמה בשביו מיחל בא הפשו
תטיב אמרים

יום ירחק חוק על מקדשו

כל היוצא מדלתו ביתו החניצה דמו בראשו

צעיר אצחן המרד הפזורים אנה ואנה

בחדש הראשון

משתחווים לפני יושב קדס מעונה

אומרים וצו פיננו מלא שירה פיס ולשוננו רינה

וגומר התפלה כמו שכתוב ביום ראשון

להלל

נע

נע

נע

עזרה בעת החש נקמת וקץ גלות שלימה

נשמת כל חי תברך את שמך ה' להיכנו ורוח כל בשר
תפאר ותרום קברך מלכנו תמיד מן העולם
ועד העולם אתה ע' ומבל עדיך אין לנו מלך גועל ומושיע
פודה ומציל מפרנס ומרחם בכל עת צרה וצוקה אין לנו
מלך לא אתה

יגלה יוני האחרונים לזה כל בריות אדון
המלכות המהולל בכל התושבחות המנהג
עולמו בשר ודם ברחמים וי' ער לא ינום ולא ישן
המעורר ישנים והמקיץ רדמים מתיה מתים ורופא חולים
פוקח עורים וזוקק כפופים אל עבדך אנחנו מודים

נשמת ישראל עמך מיחלים פדות וגאולה

בחדש הראשון

חיש תחיש להשמיעם בכל מסלה

את חג המצות שבעת ימים לה בשמחה גדולה

בניך הלחוצים בקרב מוני

בחדש הראשון

בשר תבשרם משמי מעוני

לעשות בירושלים פסח לה

כהניח ילבשו צדק אשר בד בוסתים

בחדש הראשון

נע

נע

פסח

יום ב

להוצאת התורה לנו סלומית

אתה כוננת זבול צאיצאך ומלאכת תבל וברנאיך
דבריך הוא העושה פלאיך אשר עשה את משה
ואת אהרן

זמרו קדושים לשמך נחית כצאן עמך
בישעך שוררי תמימיך ביד משה ואהרן

פסוקים

נחית כצאן עמך ביד משה ואהרן : שלח משה עבדו
אהרן אשר בחר בו : גלת בזרוע עמך בני יעקב ו
יוסף סלה : אתה הל עושה פלא הודעת בעמים
עמך : ויה כל בכור במצרים ראשית אונים באהלו
חם : ויוצא ישראל מתוכם כי לעולם חסדו
פדות שלח לעמא עוה לעולם בריתו קדוש ונולד שמו
וינחם בענון יומם וכל הלילה כאור אש : ויביאם
ל גבול קדשו הרי זה קנתה ימינו : ועתה

פרשה ב אמור

וידבר ה' ל משה לאמר : שור או כשב או עז
כי יולד וזהו שבעת ימים תחת אמו ואמו
השמינו והלאה יביצה לקרבן אשה לה : ושור און

מלא יוש וגבהותו וגדולות
שמו להלל : זינס לגמור ההלל
מזמור עז

ההלל תמצאנו ביום הראשון

מזמור עז

משכיל

לאסף האזינה עמי תולתי הטו אמר
אניכם לאמרו פי : אפתה במש
פי אביעה חידות מני קדם : אשר שם במצרים א
אותותיו ומופתיו בשדה צוען : ויהפוך לדם יאוריהם
כי ונזלים בל ישתינון : ישלח בהם ערוב ויאכלם ויעפרדע
ותשחיתם : ויתן לחסיל יבולם ויגיעם לארבה : יהרוג
בברד גפנם ושקמותם בתנמל : ויסגר לברד בעירם
ומקניהם לרשפים : ישלח גם חרון אפו עבה וזעם ויצרה
משלחת מלאכי רעים : יפלט נתיב לאמו לא השך ממות
נפשם וחיתם לדבר הסגיר : ויה כל בכור במצרים
ראשית אונים באהלו חם : ויסע כצאן עמו וינהגם כעדר
במדבר : וינחם לבטח ולא פחדו : ואת אויביהם כסה הים :
ויביאם ל גבול קדשו הרי זה קנתה ימינו : ויגרש מפניהם
אויב ויפילם בחבל נחלה : ותשבוק סאתיהם שבטי ישראל
עד כאן

ש
ת
א
ב
ג
ד
ה
ו
ז
ח
ט
י
יא
יב
יג
יד

וְשֵׁה אֹתוֹ וְאֵת בְּנֵי לֵאָתֶּשְׁחֲסוּדֵיכֶם אֲחֵיכֶם : וְכִי תִזְכְּרוּ זִמְנָה
 תִּזְדָּרָה לָךְ לְרִצְוֹנְכֶם תִּזְכְּרוּ : בְּיוֹם הַהוּא יֵאָכֵל לֶאֱתִירֹו
 מִמֶּנּוּ עַד בֶּקֶר אֲנִי ה' : וְשִׁמְרַתֶם מִצְוֹתַי וְעִשִׂיתֶם אֹתָם אֲנִי
 ה' : וְלֹא תִחַלְלוּ אֶת שֵׁם קֹדֶשׁוֹ וְנִקְדַּשְׁתוּ בְּתוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֲנִי
 ה' מִקְדָּשְׁכֶם : הַמּוֹצִיא אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם לְהִיוֹת לְכֶם
 לֵאלֹהִים אֲנִי ה' : וַיְדַבֵּר ה' אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר : דַּבֵּר אֶל בְּנֵי
 יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵיהֶם מוֹעֲדֵי ה' אֲשֶׁר תִּקְרְאוּ אֹתָם מִקְרָאֵי
 קֹדֶשׁ יֵהְיוּ מוֹעֲדֵי : שֵׁשֶׁת יָמִים תַּעֲשֶׂה מִלֶּאכֶה וּבְיוֹם
 הַשְּׁבִיעִי שַׁבַּת שַׁבְתוֹן מִקְרָא קֹדֶשׁ כָּל מִלֶּאכֶה לֹא תַעֲשׂוּ :
 שַׁבַּת הִיא לַה' בְּכָל מוֹשְׁבוֹתֵיכֶם : יֵהְיוּ מוֹעֲדֵי ה' מִקְרָאֵי קֹדֶשׁ
 אֲשֶׁר תִּקְרְאוּ אֹתָם בְּמוֹעֲדָם : בַּחֹדֶשׁ הָרִאשׁוֹן בְּאַרְבַּעַה
 עָשָׂר לַחֹדֶשׁ בֵּין הָעֲרֵבִים פֶּסַח לַה' : וּבַחֹמֶשֶׁה עָשָׂר יוֹם
 לַחֹדֶשׁ הַזֶּה חַג הַמִּצּוֹת לַה' שִׁבְעַת יָמִים מִצּוֹת תֹּאכְלוּ :
 בְּיוֹם הָרִאשׁוֹן מִקְרָא קֹדֶשׁ יִהְיֶה לְכֶם כָּל מִלֶּאכֶת עֲבוּדָה
 לֹא תַעֲשׂוּ : וְהִקְרַבְתֶּם אֵשֶׁה לַה' שִׁבְעַת יָמִים בְּיוֹם
 הַשְּׁבִיעִי מִקְרָא קֹדֶשׁ כָּל מִלֶּאכֶת עֲבוּדָה לֹא תַעֲשׂוּ :
 וַיְדַבֵּר ה' אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר : דַּבֵּר אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵיהֶם
 כִּי תִבּוֹאוּ אֶל הָאָרֶץ אֲשֶׁר אֲנִי נוֹתֵן וְקִצְרַתֶם אֶת קִצְוֶיהָ
 וְהִבֵּאתֶם אֶת עֹמֶר רֵאשִׁית קִצְוֶיכֶם אֶל הַכֹּהֵן : וְהִנֵּף אֶת
 הָעֹמֶר לִפְנֵי ה' לְרִצְוֹנְכֶם מִמְתַּלְתֵּי תְּשַׁבֵּת עֵימֵנו הַכֹּהֵן :
 וְעִשִׂיתֶם בְּיוֹם הַנִּמְכָּם אֶת הָעֹמֶר כְּבֶשֶׂת תְּמִים בֶּן שְׁנַיִם
 לְעוֹלָה לַה' : וּמִנַּחְתּוֹ שְׁנֵי עֶשְׂרוֹנִים סֹלֶת בְּלֵילָה בַשָּׂמֶן
 אֵשֶׁה לַה' רֵיחַ נִיחֹחַ וְנִסְכְּוֹ יַיִן רְבִיעִית הֵתִן : וְלֶחֶם וְקִלְיָ
 וְכִרְמֵל לֹא תֹאכְלוּ עַד עֵצֶם הַיּוֹם הַזֶּה עַד הִבֵּאתֶם אֶת

וְשֵׁה אֹתוֹ וְאֵת בְּנֵי לֵאָתֶשְׁחֲסוּדֵיכֶם אֲחֵיכֶם : וְכִי תִזְכְּרוּ זִמְנָה
 תִּזְדָּרָה לָךְ לְרִצְוֹנְכֶם תִּזְכְּרוּ : בְּיוֹם הַהוּא יֵאָכֵל לֶאֱתִירֹו
 מִמֶּנּוּ עַד בֶּקֶר אֲנִי ה' : וְשִׁמְרַתֶם מִצְוֹתַי וְעִשִׂיתֶם אֹתָם אֲנִי
 ה' : וְלֹא תִחַלְלוּ אֶת שֵׁם קֹדֶשׁוֹ וְנִקְדַּשְׁתוּ בְּתוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֲנִי
 ה' מִקְדָּשְׁכֶם : הַמּוֹצִיא אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם לְהִיוֹת לְכֶם
 לֵאלֹהִים אֲנִי ה' : וַיְדַבֵּר ה' אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר : דַּבֵּר אֶל בְּנֵי
 יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵיהֶם מוֹעֲדֵי ה' אֲשֶׁר תִּקְרְאוּ אֹתָם מִקְרָאֵי
 קֹדֶשׁ יֵהְיוּ מוֹעֲדֵי : שֵׁשֶׁת יָמִים תַּעֲשֶׂה מִלֶּאכֶה וּבְיוֹם
 הַשְּׁבִיעִי שַׁבַּת שַׁבְתוֹן מִקְרָא קֹדֶשׁ כָּל מִלֶּאכֶה לֹא תַעֲשׂוּ :
 שַׁבַּת הִיא לַה' בְּכָל מוֹשְׁבוֹתֵיכֶם : יֵהְיוּ מוֹעֲדֵי ה' מִקְרָאֵי קֹדֶשׁ
 אֲשֶׁר תִּקְרְאוּ אֹתָם בְּמוֹעֲדָם : בַּחֹדֶשׁ הָרִאשׁוֹן בְּאַרְבַּעַה
 עָשָׂר לַחֹדֶשׁ בֵּין הָעֲרֵבִים פֶּסַח לַה' : וּבַחֹמֶשֶׁה עָשָׂר יוֹם
 לַחֹדֶשׁ הַזֶּה חַג הַמִּצּוֹת לַה' שִׁבְעַת יָמִים מִצּוֹת תֹּאכְלוּ :
 בְּיוֹם הָרִאשׁוֹן מִקְרָא קֹדֶשׁ יִהְיֶה לְכֶם כָּל מִלֶּאכֶת עֲבוּדָה
 לֹא תַעֲשׂוּ : וְהִקְרַבְתֶּם אֵשֶׁה לַה' שִׁבְעַת יָמִים בְּיוֹם
 הַשְּׁבִיעִי מִקְרָא קֹדֶשׁ כָּל מִלֶּאכֶת עֲבוּדָה לֹא תַעֲשׂוּ :
 וַיְדַבֵּר ה' אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר : דַּבֵּר אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵיהֶם
 כִּי תִבּוֹאוּ אֶל הָאָרֶץ אֲשֶׁר אֲנִי נוֹתֵן וְקִצְרַתֶם אֶת קִצְוֶיהָ
 וְהִבֵּאתֶם אֶת עֹמֶר רֵאשִׁית קִצְוֶיכֶם אֶל הַכֹּהֵן : וְהִנֵּף אֶת
 הָעֹמֶר לִפְנֵי ה' לְרִצְוֹנְכֶם מִמְתַּלְתֵּי תְּשַׁבֵּת עֵימֵנו הַכֹּהֵן :
 וְעִשִׂיתֶם בְּיוֹם הַנִּמְכָּם אֶת הָעֹמֶר כְּבֶשֶׂת תְּמִים בֶּן שְׁנַיִם
 לְעוֹלָה לַה' : וּמִנַּחְתּוֹ שְׁנֵי עֶשְׂרוֹנִים סֹלֶת בְּלֵילָה בַשָּׂמֶן
 אֵשֶׁה לַה' רֵיחַ נִיחֹחַ וְנִסְכְּוֹ יַיִן רְבִיעִית הֵתִן : וְלֶחֶם וְקִלְיָ
 וְכִרְמֵל לֹא תֹאכְלוּ עַד עֵצֶם הַיּוֹם הַזֶּה עַד הִבֵּאתֶם אֶת

קִרְבָּן אֲלֵיכֶם חֶקֶת עוֹלָם לְדוֹרוֹתֵיכֶם בְּכָל מוֹשְׁבוֹתֵיכֶם :
 וְסִפְרַתֶם לָכֶם מִמַּחֲרַת הַשַּׁבָּת מִיוֹם הִבֵּאתֶם אֶת עֹמֶר
 הַתְּנוּפָה שִׁבְעַת שַׁבְּתוֹת תְּמִימוֹת תִּהְיֶינָה : עַד מִמַּחֲרַח
 הַשַּׁבָּת הַשְּׁבִיעִי תִסְפְּרוּ חֲמִשִּׁים יוֹם : וְהִקְרַבְתֶּם מִנַּחְה
 חֹדֶשׁ לַה' מִמוֹשְׁבוֹתֵיכֶם תִּבְיֹאוּ לֶחֶם תְּנוּפָה שְׁתֵּים שָׁנִי
 עֶשְׂרוֹנִים סֹלֶת תִּהְיֶינָה חֲמֵץ תִּאֲפִינָה בְּכִוְרִים לַה' :
 וְהִקְרַבְתֶּם עַל הַלֶּחֶם שִׁבְעַת כְּבָשִׂים תְּמִימִים בְּנֵי שָׁנָה וְעַד
 בֶּן בֶּקֶר אֶחָד וְאֵלִים שְׁנַיִם יִהְיוּ עוֹלָה לַה' וּמִנַּחְתָּם וְנִסְכֵיהֶם
 אֵשֶׁה רֵיחַ נִיחֹחַ לַה' : וְעִשִׂיתֶם שְׁעִיר עִזִּים אֶחָד לְחַטָּאת
 וּשְׁנֵי כְּבָשִׂים בְּנֵי שָׁנָה לִזְבַּח שְׁלָמִים : זֶה נִיף הַכֹּהֵן אֹתָם
 עַל לֶחֶם הַבְּכוֹרִים תְּנוּפָה לִפְנֵי ה' עַל שְׁנֵי כְּבָשִׂים קֹדֶשׁ יִהְיוּ
 לַה' לְכֹהֵן : וְקִרְאתֶם בַּעֲצֵם הַיּוֹם הַזֶּה מִקְרָא קֹדֶשׁ יִהְיֶה לְכֶם
 כָּל מִלֶּאכֶת עֲבוּדָה לֹא תַעֲשׂוּ חֶקֶת עוֹלָם בְּכָל מוֹשְׁבוֹתֵיכֶם
 לְדוֹרוֹתֵיכֶם : וּבְקוֹצֵיכֶם אֶת קִצְוֵי אֲרָצְכֶם לֹא תִבְלֶה פֶּאֶר
 שָׂדֶה בְּקוֹצֵיךָ וְלִקַּט קִצְוֵיךָ לֹא תִלְקַט לַעֲנִי וְלֹגֵר תַּעֲזוֹב אֹת
 אֲנִי אֲלֵיכֶם : וַיְדַבֵּר ה' אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר : דַּבֵּר אֶל בְּנֵי
 יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר בַּחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי בְּאַחַד לַחֹדֶשׁ יִהְיֶה לְכֶם שַׁבְּתוֹן
 זִכְרוֹן תְּרוּעָה מִקְרָא קֹדֶשׁ : כָּל מִלֶּאכֶת עֲבוּדָה לֹא תַעֲשׂוּ :
 וְהִקְרַבְתֶּם אֵשֶׁה לַה' : וַיְדַבֵּר ה' אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר : אַךְ בַּעֲשׂוֹן
 לַחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי הַזֶּה יוֹם הַבְּכוֹרִים הוּא מִקְרָא קֹדֶשׁ יִהְיֶה לְכֶם
 וְעִשִׂיתֶם אֶת נַפְשׁוֹתֵיכֶם וְהִקְרַבְתֶּם אֵשֶׁה לַה' : וְכָל מִלֶּאכֶת
 לֹא תַעֲשׂוּ בַעֲצֵם הַיּוֹם הַזֶּה כִּי יוֹם כְּפוּרִים הוּא לְכֶם :
 אֲלֵיכֶם לִפְנֵי ה' אֲלֵיכֶם : כִּי כָּל הַנֶּפֶשׁ אֲשֶׁר לֹא תַעֲשֶׂה
 בַּעֲצֵם הַיּוֹם הַזֶּה וְנִכְרְתָה מֵעַמִּיהָ : וְכָל הַנֶּפֶשׁ אֲשֶׁה תַעֲשֶׂה

36

ליל שבת חול המועד

פיוט קודם ברכו

שם בו תעודות
שלש סעודות
אין בו עבודות
את שם ה' /

ראשון לכל מועד
יסעד לבב סועד
לבא לאות ולעד
כי אם לעבוד

אחר לנו כל הנשמה

צבא כוים נמטה ערך
יום השביעי בך

צור אשר בששה ימים
ולמנוחות עולמים

ויאמר ברכו ומתפלל תמלת
עובית תמצאו ביום הראשון

שחרית

יאמר התפלה כמו שכתוב ביום
הראשון ואחכ עד ובתורתך

רשות

אמרו ומסעלך

יחוש להקים

כל מלאכה בעצם היום הזה והאבדת את הנפש ההוא
מקרב עמה : כל מלאכה לא תעשו חקת עולם לדורותיכם
בכל מושבותיכם : שבת שבתון היא לכם ועניתם את
נפשותיכם בתשעה לחודש בערב מערב עד ערב תשבתו
שבתכם : וידבר ה' אל משה לאמר : דבר אל בני ישראל
לאמר בחמשה עשר יום לחודש השביעי הזה חג הסוכות
שבעת ימים לה' : ביום הראשון מקרא קדש כל מלאכת
עבודה לא תעשו : שבעת ימים תקריבו אשה לה'
ביום השמיני מקרא קדש יהיה לכם והקרבתם אשה לה'
עצרת היא כל מלאכת עבודה לא תעשו : זה מועדי
ה' אשר תקראו אותם מקראי קדש להקריב אשה לה' עולה
ומנחה יבא ונסכים דבר יום ביומו : מלבד שבתות ה'
ומלבד מתנותיכם ומלבד כל נדבותיכם
אשר תתנו לה' : אך בחמשה עשר יום לחודש השביעי
באספכם את תבואת הארץ תחוגו את חג השבעת
ימים ביום הראשון שבתון ביום השמיני שבתון :
ולקחתם לכם ביום הראשון פרי עץ הדור כפות תמרים
וענף עץ עבות וערבי עץ ושמחתם לפני ה' אלהיכם שבעת
ימים : וחגותם אותו חג לה' שבעת ימים בשנה חקת
לדורותיכם בחודש השביעי תחגו אותו : בסכות תשבו
שבעת ימים כל הארץ מישדל ישבו בסכות : למען
ידעו דורותיכם כי בסכות הושבת את בני ישראל
בהוציא אותם מארץ מצרים אני ה' אלהיכם : וידבר
משה את מועדי ה' אל בני ישראל :
והמפסיר כאתמול //

תה

מן החורים אשר התבאו שם

יחידים בודדים בין גוי
תִּיחַדֵּךְ
בְּאוֹמְרוֹ לֵאמֹר אֵתָהּ
וְדַמּוּ מִיָּדְךָ אֲבִיקֵשׁ

נש

יִרְאִיךָ יִרְעֶךָ תָּמִיד דְּעִי

תִּיחַדֵּךְ
יוֹם הַשַּׁבָּת מִדְּגוּעֵי
וְיִבְרַךְ לְעַלְמֵי עוֹלָם אֶת יוֹם הַשְּׁבִיעִי

נש

יִצְבְּאוֹת נוֹחֵלֵי אֶת לִבָּת

תִּצְדִּיקֶךָ
יוֹם מְנוּחָה מְכַל מְלֹאכָה נִשְׁבֵּת
עַל כֵּן בִּירַךְ ה' אֶת יוֹם הַשַּׁבָּת

נש

בוֹשֵׁת בְּךָ בֵּין עַרְוֵי יִלְחַצְנוּ

תִּגְדִּילֶךָ
בְּמִקוֹם מוֹסְפָה שִׁיחַ שְׂפִתָהּ תִּשְׁוֶרְנוּ
בְּיוֹם הַשַּׁבָּת יַעֲרֹכְנוּ

נש

מִפְתוּרִים מִצַּעֲפֹן זָמִים
יִאֲדָרְנֶךָ

נש

שבת

שַׁבְּתוֹ שְׂחָקִים
שָׂכְנוּ אֲרָקִים
נֹתֵן טַשְׂמָה לְעַם עֲלִיָּה
נֹתֵן וְכוּ
הַשֵּׁם בְּמַלְוֵלֵינוּ
אֲרָץ הַדּוֹם תְּלִינוּ

מחרך
לנו יסוד הכל

אֲשַׁמְךָ שִׁיחֵי
אֲמַקִּיד בִּירְךָ
לִפְנֵיךָ רַחֲמֵי
וְנִשְׂמַתִּי

וַיֹּאמֶר נִשְׂמַת כָּל חַי עַד
אֲמַתְנוּ מוֹדִים כִּכְתוּב בְּיוֹם
הַרְאֵשֶׁן

נשמתי

נִשְׂמַת
הַדּוֹפִים הַדּוֹפִים לְקוֹל בְּשִׁבְךָ יִצְאוּ
תִּהְדָּרְךָ
לְכַבּוֹד שִׁבְךָ בְּמִסְגֵּר הוֹבְאוּ
וְנִבְנֵתִי כְּלָאִים הוֹחֲבָאוּ

שְׂרוּדִים טְרוּדִים לֹא נִשְׂאוּ רֵאשִׁין
תִּשְׁבְּחֶךָ
וְהַיּוֹם יִצְאוּ לְבַקֵּשׁ עַל נַפְשָׁם

נש

שבת תה

פסח להוצאת התורה להקציף
שער אשר נסגר קומה פתחהו

ת אור

מלה בורה חיי מחזיקיו
ברוגיחם תקבור
שלום לבית מעוני הביאני
ותומכין מאושר
ונעב שפתי לפנק יכשר
בעת ההיא יאשר

פסוקים

שאנו שערים ראשיכם והנשאו פתחי עולם ויצא
מלך הכבוד : מזמור שיר ליום השבת : טוב
להודות לה : נלמך לשמך עלין : כי היית מחסה
לי : מגדל עוז מפני אויב : פדה בשלום נפשי
מקרב לי : כי בכבים היו עמדי : ויוציאני למרחב
יחלעני כי חפץ בי : כי שמרתי דרכי ה' ולא
רשעתי מעלי : ונלהים מלכי מקדם פועל ישועות
בקרב הארץ : אשר שם במצרים אותותי ומופתיו
בשדה צוען : ויקם עדות ביעקב ותולה שם ביעקב
אשר צנה את אבותינו : להודיעם לבניהם :
ועתה קומה

פסח

מהרה חושה לגלם כאז עשית ל חי וקיים
אומרים ואלו פיננו מלא שירה כים

וגומר התפלה הכתובה ביום ראשון

לה הודו לה להלל

שעני נא רצני על אמנה
ותיטב לך תשורת מהללי

אני יעקב

יעקב

לה כי טוב כי לעולם חסדו : יאמרו
גאוליה אשאלם מיד צר : ומאליעות
קבצם ממזרח וממערב מצפון ואמם : תעו במדבר
בשימון דרך עיר מושב לא מצאו : רעבים ג
עמאים נפשם בהם תתעטף : ויצעקו לה בצר להם
ממצוקותיהם יצילם : נידריכם בדרך ישרה ללכת
לא עיר מושב : יודו לה חסדו ונפלאותיו לבני
אדם : כי השביע נפש שוקקה ונפש רעבה מלא
טוב : יושבי חשך ועלמות אסירי עני וברזל :
כי המרו אמרו על ועצת עלין נאצו : ויכנע בעמל
לבם כשלו ואין עוזר : ויצעקו לה בצר להם
ממצוקותיהם יושיעם : יוציאם מחשך ועלמות
ומוקרותיהם יצילם : יודו לה חסדו ונפלאותיו לבני אדם

פרשה י"א כי תשא

ויאמר

משה ל ה ראה אתה אומר לוי העל את העם הזה ואתה לא הודעתנו את אשר תשלח עמי ואתה אמרת ידעתך בשם וגם מצאת חן בעיני : ועתה אם נא מצאתי חן בעיניך הודיעני נא את דרכך ואדעך למען אמצא חן בעיניך וראה כי עמך הגוי הזה : ויאמר פני ילכו והניחותי לך : ויאמר לוי אם אין פניך הולכים על תעלנו מזה : ובמה יודע איפך כי מצאתי חן בעיניך הלא בבלכתך עמנו ועמלינו אני ועמך ככל העם אשר על פני האדמה : ויאמר ה ל משה גם את הדב הנה אשר דברת אעשה כי מצאתי חן בעיני ואדעך בשם : ויאמר הראני נא את כבודך : ויאמר אני אעביר כל טובי על פניך וקראתי בשם ה למגיד וחסותי את אשר אחון ורחמתי את אשר ארחם : ויאמר לא תוכל לראות את פני כי לא יראני האדם וחי : ויאמר ה הנה מקום אתי ונצבת על הצור : והיה בעבור כבודי ושמתך בנקרת הצור ושכנותי כפי עליך עד עברי והסרותי את כפי וראית את אחוזי : ויאמר ה ל משה פסל לך שני לוחות אבנים כראשונים וכתבתי על הלוחות את הדברים אשר היו על הלוחות הראשונים אשר שברת : והיה

נכון לבקר ועלית בבקר על הר סיני ונצבת לי שם על ראש ההר : ואיש לא יעלה עמך וגם איש לא ירא בכל ההר גם היצאן והבקר ל עינו למול ההר ההוא : ויפסול שני לוחות אבנים כראשונים וישכם משה בבקר ועל על הר סיני כאשר צוה ה אנתו ויקח בידו שני לוחות אבנים ויסד ה בענן ויתיישב עמו שם ויקרא בשם ה : ויעבר ה על פניו ויקרא ה ל רחום ורחמן ארך אפים ורב חסד ואמת נוצר חסד לעפים נושא עון ופושע וחסאה ונקה לא ינקה פוקד עון אבות על בנים ועל בני בנים על שלשים ועל רבעים וימהר משה ויקוד ארצה וישתחו : ויאמר אם נא מצאתי חן בעיניך ה ילך נא ה בקרבנו כי עם קשה עורף הוא וסלחתך לעוננו ולחטאתינו ונחלתנו : ויאמר הנה אנכי ברית ברית נגד כל עמך אעשה נפלאות אשר לא נבראו בכל הארץ וכל הגוים וראה כל העם אשר אתה בקרבנו את מעשה ה כי נורא הוא אשר אני עושה עמך : שמר לך את אשר אנכי מצוה היום הנני גורש מפניך את האמורי והכנעני והחתי והפריזי והחוי והיבוסני השמר לך פן תכלות ברית ליושב הארץ אשר אתה בא עליה פן יהיה למקוש בקרבך : כי את מזבחותם תתצון ואת מעבדותם תשברון ואת אשריו תכרותון : כי לא תשתחוה לאל אחרים

ה' קנא שמו ל קנא הוא פן תכרות ברית לישב
 הארץ וננו אחרי אליהם ונבחנו לאלהיהם וקרא לה ו
 ואכלת מזבחתי ולקחת מבנותיו לבנה וננו בנותיו
 אחרי אליהם והננו את בעק אחרי אליהן אלהי
 מסכה תעשה לך את חג המצות תשמור
 שבעת ימים תאכל מצות כאשר צויתך למועד חדש
 האביב כי בחדש האביב יצאת ממצרים כל פטר
 רחם לי וכל מקנך תזכר פטר שור ושה ופטר חמור
 תפדה בשה ואם לא תפדה וערפתו וכל בכור בנה
 תפדה ולא יראו פני ריגם ששת ימים תעבוד
 זביום השביעית תשבות בתריש ובקציר תשבות
 וחג שבועות תעשה לך בכורי קציר חטים וחג האסיף
 תקופת השנה שלש פעמים בשנה יראה כל זכורך
 את פני האדון ה' לפני ישראל כי אוריש גוים מפניך
 הרחבת את גבולך ולא יחמר איש את ארצה בעלותך
 לראות את פני ה' אלהיך שלש פעמים בשנה לא
 נשחט על חמץ דם זבחי ולא ילין לבקר זבח חג הפסח
 אשית בבורי אדמתך תביא ביתה אלהיך לא תבשל
 גדי בחלב אמו

המפסיר והקרבתם
 אלהיך

הפטרה

יהיתה עלי ידה ויוציאני ברנחה בתוך הבקעה

והיא מלאה עצמות וימשיכוני עליהם סביב סביב
 והנה רבות מאד על פני הבקעה והנה יבשות מאד
 ויאמר לי בן אדם התחיינה העצמות הלה ואמר ה'
 אלהים אתה ידעת ויאמר לי הנבא על העצמות
 הלה ואמרת ליהם העצמות היבשות שמעו דבר ה'
 כה אמר ה' אלהים לעצמות הלה הנה אני מביא בכם
 רוח וחיותם ונתתי עליכם גידים והעלתי אתכם
 בשר וקצמתי עליכם עור וחיותם וידעתם כי אני ה'
 ונבאתי כאשר צויתי ויהי קול כהנבאי והנה רעש
 ותקרבו עצמות עצם לעצמו ויראתי והנה עליהם
 גידים ובשר עלה ויקרם עליהם עור מלמעלה וירעו
 אין בהם ויאמר לי הנבא ה' הלא הנבא בן אדם
 ואמרת לי הלא כה אמר ה' אלהים מארבע רוחות בנאי
 הרוח ונבחי בהרוגים האלה ויחיו והתנבא רני
 כאשר צויתי ותבא בהם הרוח ויחיו ויעמדו על
 רגליהם חיל גדול מאד מאד ויאמר לי בן אדם
 העצמות האלה כל בית ישראל והנה אומרים
 יבשו עצמותינו ואבדה תקותינו נגזרנו לנו
 לכן הנבא ואמרת ליהם כה אמר ה' אלהים הנני פותח
 את קברותיכם והעלתי אתכם מקברותיכם עמו
 ונבאתי אתכם אל אדמת ישראל וידעתם כי אני ה'
 בפתחי את קברותיכם ובעלתי אתכם מקבריכם
 עמו ונתתי רוחי בכם וחיותם והנחתי אתכם
 על אדמתכם וידעתם כי אני ה' וברתי ועשירתי
 שמו ה'

ליל דיושע

פסוקים

מי ימלל גבורותֶה ישמיע קול תהלתו : גדול
 כבודו בישועתך הוד והדר תשנה עליו : אני אל
 אלהים אקרא וה' ישיעני : מוליק לימין משה
 תלוע תפארתו : בקע ים ויעבירם ויצב מיס כמו
 נד : וידעת היום והשבות ל לבבך כי ה' הוא
 ה' אלהים בשמים ממעל ועל הארץ מתחת אין עוד

פיוט

עוד אתנה פדיוס למתי המוני
 האומרים ינס ינס ברוך ה'

ברכו את ה' המבורך

ברוך ה' המבורך לעולם ועד

ויאמר ערבית ככתום בליל ראשון

שלום

עד מתי	צור צומתי	במותי	ונחלו
חון עתה	אום אתה	קדשת	ויכלו
חלבמו	על כסלמו	סגרו	
ובמותו	את כסלמו	דברו	
העשירו	גם גברו	ויאמרו	כי יעלו
לעדי עד	מרום עד	כתאב עד	יאכלו
אויבי קוב	אותי יעקב	בגאוניו	
וגם תקוב	חמת יעקב	בהמוניו	
יבשאוניו	על בניו	רום עיניו	לק דלו
כי כדיו	ומחמדיו	הם יחרו	אומללו
לב צעיר	עבוד שעיר	קום צאה	
מעל העיר	עלי תעיר	נא קנאה	
יחלצה	ותלצה	הוציאה	עם גלגלי
תשגרה	בהדרה	למנרה	יובילו

תמה

וישע

סוּחַחִים שִׁיר לְלַחֵי וְקַיִים
סִגְס וְרוֹכְבוֹ רֵמָה בַּיִם

פְּדוּיִים אֲשֶׁר יֵצְאוּ מֵאֶחָה לְחַחָה

תַּמְאִיק

עֵקֵב נִאֲעַת פְּדוּיִים לְשִׁלְחָה
פְּסֻחַת שִׁקִּי וְתִאֲתוֹ שִׁמְחָה

בְּחִירִים מֵעַפְצִים שִׁירִים עֲרָבִים

יָיִם יִבְרַכְךָ

נִקְע מִיָּם לִפְנֵי חֵילִין נְתִיבִים
בַּיִם דְּרִכָּה וְשִׁבְלָה בְּמִים רַבִּים

נְשַׁמְתִּים מוֹסָדִים עַל נֶם נְעֻשָׁה
לִקְקָ לִיל וְיוֹשֵׁעַ הִתְיָא לִפְקָ

הַעֲנִיִּים וְהַאֲבִינִים הַקְהָל הַקְדוֹשׁ הַזֶּה

תִּיחַדָךְ

יְחַד כָּלִם יוֹדֵד דִּמְכָה כְּשִׁמְן כְּרִיָּה
בְּרִיָּה שֶׁחֵינֵנו וְקִימְנוּ וְהִגִּיעֵנו לְאִמֵּן הַזֶּה

עֲדָתְךָ אֲשֶׁר הִיִּית לָהֶם לְמוֹפֵת וְלֵאוֹת

תוֹעֲדָךְ

לִיל וְיוֹשֵׁעַ שְׁנַת חֲמִשָּׁת לָכִים אֶחָד עֶשֶׂר וְאַרְבַּע
כִּימֵי עֲתִיקָ מֵאֶרֶץ מִעֲרִים אֲדָאנוּ נִפְלְאוֹת

שְׁחֲרִית

יֵאמֹר הַתְּפִלָּה כְּמוֹ בַיּוֹם רֵאשִׁיךְ עַד
וּבְתוֹכְךָ כְּתוֹב לֵאמֹר

רְשׁוֹת

חֵיק יְחִידָתִי וְשִׁירֵי שְׁעָה וְמָקוֹם זִבְחֵי לֶךְ שְׁבַחֵי
יַעֲלוּ

מַחֲרָךְ לֵנוּ מֵעֵיב אֲדָמָה

תִּהְלַל בְּמַלְיָה
מֵעֵיב גְּבוּלִיָּה
לְעַם עֲלִיָּה

כָּל הַנְּשַׁמָּה
לְנִקְע אֲדָמָה
נִתַּן נְשַׁמָּה

וַיֵּאמֶר נְשַׁמַּת כָּל חוּ עַד אֲנַחְנוּ מוֹדִים

שְׁמַת

יִשְׁרָאֵל יִשְׁרָאֵל לְנִשְׁגָב בְּהַדְּמוּ

תִּיחַדָךְ

יְחִיד הַמִּשְׁפִּיל גְּאִים בְּתַעֲצוּמוֹ
ה' אִישׁ מִלְחָמָה ה' שְׁמוֹ

תַּסְלִסְלָה

סִגְלוֹת חֲזִיחַשְׁק מֵאֲוִיִּים

ש

ישראל עמך המיוחדים שמך על כל טוב גמלתנו

תסלסלך

בבוא האויב בחרב וחנית וכידון בחלות אפם בנו
כמעט כלעני בארץ לילי ה' שהיה לנו

ש

השרונים בצער בבוכ גלות ושביה

תפאריך

ביום זה נכרים באושערינו וה' שם היה
באנו באש ובמים ותוציאנו לרויה

ש

אבינונים ממותרים תקבעם מצפון ומים

תאריך

שבה יתנו למשביח שאן ימים ורכים
ואלו פינו מלא שירה כים

עומר התפלה

להלל

יראנו ידו הנפלאה
גשירה לה כי גאה גאה

על שפת הים נזראה
במירלות נרוע לון

גהרות אבירים באדירים נפלו
דורשי ה' שמו יהללו
וכעופרת במים רבים צללו
בנבל עשור זמרו לון

ואומר ההלל כתוב ביום דאשון

מזמור סו

למענח

שיר מזמור : הריענו ללהים כל הארץ
זמרו כבוד שמו - שימו כבוד תהלתו

אמרו ללהים מה נורא מעשיך ברוב עיך יבחינו

לק אויביך : כל הארץ ישתחוו לך ויזמרו לך יזמרו

לשמך סלה : לנו נראו מפעלות להים נורא עלילה

על בני אדם : הפך ים ליבשה בנהר יעברו ברגל

שם נשמתה בו : מושל בגבורתו עולם עיניו בגנים

תצפנה הסוררים אל ירומנו סלה : ברכו עמי

להינו והשמיעו קול תהלתו : השם נפשונו בחיים

ולא נתן למוט רגלנו : כי בחנתנו להים צרפתנו

כצרוף כסף : הבאתנו במצודה שמת מועקה

במתגענו : הרכבת אנוש לראשנו באנו באש ובמים

ותוציאנו לרויה : אבא ביתך בעולות אשלם לך

נדי : אשר פצו שפתי ודבר פי בצר לי : עולות

מתים מעלה לך עם קטורת לים אעשה בקר עם

עתגדים סלה : לנו שמעו ואספרה כל יראי להים

אשר עשה לנפשו : אליו פי קראתי ורומם תחת

לשוני : און אם ראיתי בלבי לא ישמע ה' : אכן

שמע להים הקשיב בקול תפילתי : ברוך אלהים

אשר לא הסיר תפלתו וחסדו מאתי //

פסח

להוצאת התורה

גלגלי זבול ראו הדרך ונבחרתו
גליל תלום שתקנו בצאתם ונצמתו
ואיך תעמדנה הנפשות בסודך
מקום אש מלהטת סלעים ונצתו
גלילי זבול

אחר

דברו בצוץ שלח
ועת ימינו שלח
יחוד מקום כושל
ואמת אתה מושל
אמי ים לפניו עלח
קציריה עד יום
בך נלאה כל מושל
בגאות תים

פסוקים

בנה בניתי בית זבול לך
אתה מושל בגאות תים
אתה פורחת בעותק ים
המים : אתה בקעת מעין נטל אתה הובשת נהרוס
איתן : בקע ים ויעבירם ויצב מים כמו נד : שירו
לה כל הארץ בשרנו מינם ל יום ישועתנו : לגנות
ים סף לגזרים כי לעולם חסרו : ונתם לבטח ולא

וישע

פחדו ואת איביהם כסה הים : ויוציא עמו בששון
ברנה את בתיריו : ויתן להם ארצות גנים ועמל
לאנשים ירשו : בעבוכי שמרני חקין ותורותיו
נעצרו הלליה : ועתה וכו //

פרשה טו א

ויהי בשלח פרעה את העם ולא נחם אלהים
רדך ארץ פלשתים כי קרוב הוא כי אמר
להים פן ינחם העם בראותם מלחמה ושבנו מצרימה
ויסב עליהם את העם דרך המדבר ים סוף וחמושים עלו
בני ישראל מארץ מצרים : ויקח משה את עצמות
יוסף עמו כי השבע השביע את בני ישראל לאמר
פקוד יפקוד עליהם אתכם והעליתם את עצמותי מנה
אתכם : ויסעו מסובכות ויחנו באיתן בקעה המדבר
וה הולך לפניהם יומם בעמד עץ לנחותם הדרך ולילה
בעמוד אש להאיר להם ללכת יומם ולילה : לא
ימיש העץ יומם ועמוד האש לילה לפני העם :
וידבר ה אל משה לאמר : דבר ל בני ישראל וישבו
ויחנו לפני פי התורות בין מגדול ובין הים לפני בער
צפון נבחן תחנני על הים : ואמר פרעה לבני ישראל
נבוכים הם בארץ סגר עליהם המדבר : וחזקתי את לב
פרעה וכדך אחריהם ואכבדה בפרעה ובכל הולך וצעד
מצרים כי אני ה ויעשו כן : ויוגד למלך מצרים כי

ברח העם ויהפך לבב פרעה ועבדיו על העם ויאמרו מה
 זאת עשינו כי שלחנו את ישראל מעבדנו : ויאסור
 את רכבו ואת עמו לקח עמו : ויקח שש מאות רכב
 בחור וכל רכב מצרים ושלישים על כלו : ויחזק ה'
 את לב פרעה מלך מצרים וירדוף אחרי בני ישראל ונגי
 ישראל יוצאים ביד רמה : וירדפו מצרים אחיהם וישגו
 אותם חונים על הים כל סוס רכב פרעה ופרשיו וחילו על
 פי החילות לפני בעל צמון : ופרעה הקריב וישאנו בני
 ישראל את עיניהם והנה מצרים נוסע אחריהם ויראו מאד
 ויצעקו בני ישראל על ה' : ויאמרו על משה המבלי אין קבלים
 במצרים לקחתנו למות במדבר מה זאת עשית לנו
 להוציאנו ממצרים : הלא זה הדבר אשר דברנו אליך
 במצרים לאמר חדל ממנו ונעבדה את מצרים כי טוב
 לנו עבוד את מצרים ממתנו במדבר : ויאמר משה
 על העם על תיראו התיצבו וראו את ישועת ה' אשר
 יעשה לכם היום כי אשר ראיתם את מצרים היום לא
 תוסיפו לראותם עוד עד עולם : ה' ילחם לכם ואתם
 תחרישן : ויאמר ה' על משה מה תצעק לי דבר על
 בני ישראל ויסעו : ואתה הרם את מטך ונגטה ידך
 על הים וצקעהו ויבאו בני ישראל בתוך הים ביבשה :
 ואני הנני מחזיק את לב מצרים ויבאו אחיהם ואכבדה
 בפרעה ובכל חילו ברכבו ובפרשיו : וידעו מצרים
 כי אני ה' בהכבד בפרעה ברכבו ובפרשיו : ויסע
 מלאך הערים ההולך לפני מחנה ישראל וילך מאחיהם

ויסע עמוד הענן מפניהם ויעמוד מאחיהם : ויבא
 מחנה מצרים ובין מחנה ישראל ויהי הענן והחשך ויאר
 את הלילה ולא קרב זה לזה כל הלילה : ויש משדה
 את ידו על הים ויולך ה' את הים ברוח קדים עזה כל
 הלילה וישם את הים לחרבה ויבקעו המים : ויבאו
 בני ישראל ביבשה בתוך הים והמים להם חומה מימנם
 ומשמאלם : וירדפו מצרים ויבאו אחריהם
 כל סוס פרעה רכבו ופרשיו על תוך הים : ויהי
 באשמורת הבקר וישקף ה' על מחנה מצרים בעמוד אש
 וענן ניהם את מחנה מצרים : ויסר את אופן מ
 מרכבותיו וינהגו בגברות ויאמר מצרים אנוסה מפני
 בני ישראל כי ה' נלחם להם במצרים :
 ויאמר ה' על משה נטה ידך על הים וישובו המים על
 מצרים על רכבו ועל פרשיו : ויש ששה את ידו
 על הים וישב הים לפניו בקר לאיתנו ומצרים נסים
 לקראתו וינער ה' את מצרים בתוך הים : וישבו
 המים ויכסו את הרכב ואת הפרשים לכל חיל פרעה
 הבאים אחיהם בים לא נשאר בתם עד אחד : ובני
 ישראל הלכו ביבשה בתוך הים והמים להם חומה
 מימנם ומשמאלם
 וישע ה' ביום ההוא את ישראל מיד מצרים ורא
 ישראל את מצרים מת על שפת הים : וירא ישראל
 את היד הגדולה אשר עשה ה' במצרים ויראתהם
 את ה' ויאמינו בה' ובמשה עבדו //

אז ישיר משה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת
הַשִּׁירָה הַזֹּאת לַיהוָה וַיֹּאמְרוּ
לֵאמֹר אֲשִׁירָה לַיהוָה כִּי
גָאָה גָאָה סוֹס ו
וּלְרִכְבּוֹ רַמַּה בָּיִם : עָזוּ
וּזְמַרְתֶּיה וַיְהִי לִי לִישׁוּעָה : זֶה אֱלֹהֵי
וַאֲנֹהוּ עֲלֵי אֲבִי וְאֵלֹהֵי מִנְהוּ
ה' אִישׁ מִלְחָמָה ה' שָׁמוֹ : מֶרְכָּבוֹת
פָּרַעַה וַחֲיִלוֹ יִרְהוּ בָּיִם וַיִּבְחַר
שְׁלוֹשֵׁי שָׁבְעֵי בָּיִם סוּף : תְּהוֹמוֹת
יִכְסִימוּ וַיִּדְרֹבּוּ מִצֹּלוֹת כְּמוֹ
אֲבֹן : יִמְיָנָהּ נֶאֱדָרִי בְכַח יִמְיָנָהּ תִּרְעַץ
אֹיֵב : וַיִּבְרֹב גְּאוֹנָהּ תִּהְרֹס
קִמְיָה תִשְׁלַח חֲלוֹנָהּ יִתְקַלְמוּ כִּקְשׁ : וַיִּבְרַח
אֶפְרַיִם נֶעְרַמוּ מִיָּם נֶעְבְּרוּ כְּמוֹ
נֶר נִזְזָלִים קִפְאוּ תְהוֹמוֹת בְּלִבָּיִם
אָמַר אֹיֵב אֲרִדּוֹן אֲשִׁיג
אֲחַלֵּק שׁוֹלַל תִּמְלֹאמוֹ נַפְשֵׁי אֲרִיִּק חֲרָבִי
תִּזְרֹשְׁמוּ יָדַי : נִשְׁפַּת
בְּרוּחַ כִּסְמוֹת עֲלִלוּ כַעֲפֹרֶת בְּמִים אֲדוּלִים
מִי כְמוֹךָ בְּאֵלוֹם הַיָּם כְּמוֹךָ
נֶאֱדָר בְּקֹדֶשׁ נִילָא תְהִלָּת עוֹשֶׂה פֶלֶא : נִשְׁפַּת
יִמְיָנָהּ תִּבְלַעְמוּ אֶרֶץ נְחִית
בְּחִסְדָּה עִם תִּיגְמָלִית נִהְלֵה בְּעֵקֶב לַנְּדָה
קֹדֶשׁ : שָׁמְעוּ עַמִּים יִרְגָּזוּ

חֵיל אֶחָד יוֹשְׁבֵי פְלִשְׁתִּים : אֲתִּיבְהֵלוּ אֱלֹהֵי אֲרָצָם
אֱלֹהֵי מִצְרָיִם יִחַזְקוּן רַעַד
נִמְצָנוּ כָּל יוֹשְׁבֵי כְנַעַן : תִּפּוֹל עֲלֵיהֶם אוֹמְתָהּ וּפְתָר
בְּיַד יְהוָה זְרוּעָה יִדְמֵנוּ כְּאֲבֹן
עַד יַעֲבֹר עֲפָרָה עַד יַעֲבֹר עִם תִּקְנִית
תִּבְנֵאמוּ וְתִשְׁעַמְצוּ בְּהַר נְחֹלְתָהּ
מִכּוֹן לִשְׁפָתָהּ בַּעֲלֹתָהּ מִקְדָּשָׁה כּוֹנֵנֵי דִידָהּ : ה'
יִמְלֹךְ לְעוֹלָם וָעַד : כִּי בָא
סוֹס פָּרַעַה וּרְכָבוֹ וַפְרָשָׁיו בַּתּוֹךְ הַיָּם וַיִּשַׁבְּהוּ עֲלֵיהֶם אֶת
מִי הַיָּם וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל הִלְכוּ בִּיבֹשָׁה בַּתּוֹךְ הַיָּם : וַתִּקַּח מֵרִים
הַנְּבִיאָה אֶחָדֹת אֱהֲרֹן אֶת־הַתָּף בְּיָדָהּ וַתִּצְטַק הַיָּם
אֲחֻרָיָה בַת־פִּיִּם וַחֲמַל וּבְמַחֲוֹלוֹת : וַתַּעַן לָאֵם מֵרִים שִׁיק
לָהּ כִּי גָאָה גָאָה סוֹס וּרְכָבוֹ רַמַּה בָּיִם : עֲסַע מִשָּׁה אֶת־
יִשְׂרָאֵל מִיָּם סוֹס וַיִּצְאוּ עַל מְדַבֵּר שׁוֹר וַיִּלְכְּנוּ שְׁלֹשֶׁת יָמִים
בַּמְדָּבָר וְלֹא מִצְאוּ מַיִם : וַיִּבְאוּ מִרְתָּה אֶת־יִכְדָּלוֹ
לְשִׁתּוֹת מִיָּם מִמֶּרֶה כִּי מֵרִים הֵם עַל־כֵּן קָמָא שְׁמַה מִיָּה
וַיִּלְוֵנוּ הָעַם עַל מִשָּׁה לֵאמֹר מַה נַּשְׁתָּה : וַיִּצְעַק אֱלֹהֵי
וַיִּזְרְהוּ עַץ וַיִּשְׁלַךְ אֶל הַמַּיִם וַיִּמְתְּקוּ הַמַּיִם שֵׁם שֵׁם
לֹן חֵק וַיִּשְׁמַע גֹּשֶׁם נִסְהוּ : וַיֹּאמֶר אֵם שָׁמוּעַ תִּשְׁמַע
לְקוֹל ה' עֲלִיָּהּ וְהַיִּשָּׁר בְּעֵינָיו תַּעֲשֶׂה וְהַאֲנֵת לְמַעֲוֹתָיו
וְשִׁמְרַתְּ כָּל חֻקֵּי כָּל הַמִּחְלָה אֲשֶׁר שָׁמַתִּי בְּמִצְרַיִם לֹא
אֲשִׁים עֲלֶיךָ כִּי אֲנִי ה' רֹפֵאֲךָ
וְהַמִּפְטִיר קוֹכָא וְהַקְרִבְתֶּם

הפטרה

חַצִּים וַיִּפְּצֵם בְּרֶקֶת וַיִּהְיֶה
 מוֹסְדוֹת תְּבַלְבְּלוּ עִקְרָתָהּ
 מִנְשַׁמַּת רוּחַ אֲפֹן
 יִשְׁלַח מִמְרוֹם וַיִּקְחֵנִי
 יִצְלַנִי מֵאֲנִיבֵי עַז
 יִמְשֵׁנִי מִמֵּי רַבִּים
 מִשֹּׁנְאֵי כִי אֲמַעֲזֵם
 אִידֵי וַיִּהְיֶה מִשְׁעָן
 לִי וַיּוֹצֵא לְמַרְחָב אֹתִי
 יִחַלְצֵנִי כִי חִפְּזֵי בִי
 יִגְמַלְנִי הַ כְּעֶדְקִי
 כִּי שָׁמַרְתִּי דְרֹכֶיךָ וְלֹא
 רָשַׁעְתִּי מֵאֱלֹהֵיךָ
 כִּי כָל מִשְׁפָּטֶיךָ לִנְגְדִי
 וַחֲקוֹתֶיךָ לֹא אֲסוּר מִמֶּנִּי
 וְאֵתֶיךָ תָּמִים לֹן
 וְאִשְׁתַּמְרָה מֵעוֹנֵי
 לִנְגְדִי עֵינֶיךָ עִם
 חֲסִיד תִּתְחַסֵּד עִם גְּבֻרֵי
 וְעִם עֵקֶשׁ תִּתְפַּל
 וְאֵת עַמִּי תוֹשִׁיעַ
 וְעֵינֶיךָ עַל רַמִּים תִּשְׁפֹּץ
 כִּי אֵתֶיךָ נִרְיָה וְהָ
 אֲרוֹץ גְּדוּד וְכֹלֵהי אֲדֹלָג
 שֹׁרֵץ הָאֵל תָּמִים
 דְּרֹכֵיךָ אֲמַרְתִּי צְרוּפָה
 מִן הוּא לְכָל הַחוֹסִים בּוֹ
 כִּי מִי עַל מִבְּלַעְדֵיךָ
 וְמוֹצֵא מִבְּלַעְדֵי עֲלֵינִי
 הָאֵל כִּיעוֹתֵי חֵיל וְיִתֵּר תָּמִים

וַיִּדְבֹר רוּחַ לֵה אֶת
 דְּבַר הַשִּׁירָה הַזֹּאת
 בְּיוֹם הָעֵוֶלָה אֹתוֹ מִכָּל
 אֲנִיבֵי וַיִּמְכַּף שְׁאוֹל
 וַיִּתְּמַר דֵּה סִלְעֵי ו
 וַיִּמְצַרְתִּי וַיִּפְּלֵט לִי
 עֲרֵי אַחַס תִּבְנוּ מִנֵּי
 וַיִּקְרַן יִשְׁעֵי מִשְׁעָבֵי
 וַיִּמְנוֹסֵי מִנְשִׁיעֵי מַחֲמָם
 תוֹשִׁיעֵנִי מֵהַנִּלְל
 אֲקַרְאֶה וּמֵאֲנִיבֵי
 אֹשֶׁעִי כִי אֲפַמְנִי מִשְׁבְּרֵי
 מוֹת נִחַלֵי אֵלֶיךָ
 יִבְעַתוּנִי חֲזָלֵי שְׁאוֹל
 סַבְּבוּנִי קִדְמוֹנֵי מוֹקְשֵׁי מוֹת
 בְּעַר לִי אֲקַרְאֶה
 וְלֹא עָלֵי אֲקַרְא וַיִּשְׁמַע
 מֵהִיכָלוֹ קוֹלִי וַשׁוֹעֵתִי בְּאֲזֵנָי
 וַתִּגְעַשׁ וַתִּרְעַשׁ גְּאֵלֶךָ
 מוֹסְדוֹת הַשָּׁמַיִם יִגְדוּ
 וַיִּתְגַּעְשׁוּ כִּי חָרָה לֹן
 עֵלָה
 עֵשֶׂן בְּאֵפוֹ וְאֵשׁ מִפִּי
 תֹאכַל גְּחָלִים בְּעַרוֹ
 מִמֶּנִּי וַיִּשׁ שָׁמַיִם וַיִּרְדּוּ
 וַעֲרַפֵּל תִּהְיֶה רִגְלוֹ
 וַיִּדְבַּר וַיִּשְׁעַת
 וַיִּדָּא עַל בְּנֵי רוּחַ
 וַיִּשְׁתַּחֲוֶה סְבִיבוֹתָי
 עַבְדֵי שְׁחָקִים מִנְּגָה
 נִגְדוּ בְּעַרוֹ גְּחָלֵי אֵשׁ
 יִרְעַם מִן שָׁמַיִם הָ
 וְעֲלִיּוֹן יִתֵּן קוֹלוֹ וַיִּשְׁלַח

מי כמוך הנעשה על יד השלם כהר
יוסף בן אברהם דמונטילויץ על נס
הנעשה לקהלינו מהתעוררות גדולה
נתהווה פה קאפוי' כי באו במסילתנו
דלוי עם העיר צועקים ללחם בליל
יושע שנת יום עברה היום ההוא

מי כמוך ואין כמוך מי דומה לך
ואין דומה לך

מי כמוך באלים ה' מי כמוך נאמר בקדש מקדש
אמוני נפשונו חכתה לה עזרנו ונצמנו
אורך בבל לבבו כי פדית אותי אביעה חדות
מי קדם קדמותי וגם בעוד חיים חייתי בחדש
היה ראש תרשים ראשון הוא

בעשרים ואחד בנין שנת חמשת צפים לסימן
אחד עשר וארבע מאות בימי הארון ביקי' הגמון
וחשמן והמשל גי'אן קאפמי דיקי'איראמאן
ליל ויושע ה' ביום ההוא
גכרו סוכרים מאנשי העיר נסבו על שער המסלה
העניים והאביונים מבקשים ללחם איה וישפכו עליו
סוללה ויפתחו השער הפונה לכנסת באישוק לילה

דרכו : משוה רגלי כאילות ועל במורת
יעמידני : מלמד ידו למלחמה
ונחת קשת נחשה זרועותי : ותתן לי מגן
ישעך וענותך תרבני תרחיב
יצעדי תחתני ולא מעדני קרסולי : ארובה
אניבי ואשיגם ואשמידם ולא
אשוב ער כלותם : ואמחצם ולא יקומין ו
ויפלו תחת רגלי : ותקרני חיל
למלחמה תכריע קמו תחתני : ואויבי תתה לי
עורף משנאי ואצמיתם
ישועו ואין מושיע ל' ה' ולא עם : ואשתקם
כעפר ארץ כמוט חצות
אריקם ארקעם ותבלטני מריבי עם
תשמרני לראש גנים עם
לא ידעתי יעבדוני בני נכר יכחשו לוי
לשמע אונן ישמעו לי
בני נכר יבלו ויחגרו ממסגרותיהם : חיה
וברוך צורי ויורם עלי ישעי
הל הנותן נקמות לוי ומלך עמים תחתני : ומוציאי
מאויבי ומקמי תרוממני מאיש
חמסים תצילני : על כן אורך ה' בגוים ולשמך
אומר : מגדול ישועות מלכו
ועושת חסד למשיחו לדוד ולזרעו עד עולם //

ואפלה יום עברה היום ההוא

רימוני פריעים לכלות כרם ה עבאות נתחזקו
בתערות ונתפזרו בכל פאות נאספו עלינו עם
רב לעמים ולמאות קטון וגדול שם הוא

התבארת בתפוז היהודים האמללים בביתם
ניגשו באוניבים לשבור הדלת מאחריהם ויצעקו
אל ה בער להם כי תנון ירחום הוא

למטה הקדש ענה איתן התחילו עניהם להרים
לשלוש יד בצטרות וכלי הקדש והספרים
נולצו למענש המת והוכו בספרים
כי מקדש מלך הוא

זדים ה התנוונת שלחו פעולתה ידיהם ויבזונו
במה רבה נימשלו במכמניהם ואין עין ואין כושל
בהם כי עם קשה עניך הוא

חדו בלכם היהודים ויעלו על הגאות להפחידם
ניתחזקו שם ויקחו אבן בידם ולא קמו ולא זענו
עד כא עת אידם כי המשפט לעהים הוא

טובי ראשי הקהל יצאו מהשער השני על אפם

וילכו בהיכל הארון החשמן וישמו נפשם בכפם ויחמול
עליהם בראות חמתם ונעפם כי תפץ חסד הוא

יצאו הרצים רחוקים מעם פניו שריו ועברו ה
היושבים ראשונה לפניו ויצווים הוציאו כל איש
ואשר ירים ראשו ועינו חטאו ישא האיש ההוא

כן מאתו נקרא הארון המושל בעצמו בסעורתו
יצא עם משרתיו ובראי העיר עמו והארון הראשון
עם חייליו וכלי זעמן וישכב במקום ההוא

לקול דבריהם לא שמעו וישפכו כאש חמתם
וידו אבן במ וימרדו בהם בתרב תנית והמושל
נתירא מאד מפתרתם כי אמר פן ימות גם הוא

משמי מרומים הביט ה למען זכות אבותינו
ויגרשם מסביב לאט לאט ממסילתנו ויחמול
על טפינו ועל עוללנו כי נשגב ה לבדו בינם ההוא

נשים ואנשים נסו לקולם לא השאירו עוללות
רק היהודים העומדים על משמרתם מחדר בלילות
והראשי עם קצת החיילות ליל שימורים הוא

סוף נועצו יחדיו שר ה העיר עם יועציהם

שם פחדו פחד מהמורדים כי אול הלחם מכליהם
וישצו לשמור העיר מהשכנים חייליהם
וידעו את העם כי ברע הוא

עמדו יצאם אור החיילים לשמור העיר והמסלה
ויחרדו המורדים ויאחזימו חלחלה ויברחו בהחבא
ויאמרו זו רעה חולה הגל וחלי רע הוא

פתאום יחד אחרי עלי הדברים ואודותיהם
נתפשו קצתם כציפורים בשחיתותיהם ויענו
השופטים לעשות להם משפט כתוב הדר הוא

צוורים לפי רעתם במספרי נחתם גזר דינם
במכת ברדנות על יד הקיסטונאר בכל העיר למכשול
עונם ותומר ביום ההוא מחשבת אונם
לשלוט ביהודים ונהפוך הוא

קצתם ישגלחו בדוגיות כל ימי חייהם לשכון
בחוק ימים ועל אניותיהם ואין מציל מעל מידם
ואין דורש ואין מבקש להם כדבר המלך הוא

רבותינו צונו ביום זה לנו ולבנינו להורות להלל
ולבדר את שמך מלכנו ונשלמה פרים שפתינו
כי חק לומר ארץ הוא

שמה ישבו כסאות למשפט וגזרו פסוקים
להרבות נרות ולשמוע בקול שרים ונוגנים
יום משתה ושמחה ומיני מעדנים
כי יום שמחות הוא

תקרב נתי לפניכם אמוני הטו איניכם לאמרי
פי אלניב הגיוני ישראל בטח בה עזרם ומגינם הוא

שלום

רחש תנין לוחשי אמוני העתירו בערו ובעד כל המוני
אשמעה מה ידבר העל ה כי ידבר שלום

קמו לרודפם ושקעו בים ולא נודע מקומו אים
וכל ישראל בעות חי וקיים על מקומו יבא בשלום

שירה חדשה שירות תמימות זמרו יחד לל נקמות
קדוש יתן עוז ותעצומות ה יבך את עמו בשלום

ויאמר קדיש וברכו גילסו
לביתם לשלום

פסח

שם פחדו פחד מהמורדים כי אול הלחם מכליהם
וישצנו לשמור העיר מהשכנים חייליהם
וידעו את העם כי ברע הוא

עמדו טרם אור החיילים לשמור העיר והמסלה
ויחדו המורדים ויאחזימו חלחלה ויברחו בהחבא
ויאמרו זו רעה חולה הגל וחלי רע הוא

פתאום יחד אחרי עלי הדבדים ואודותיהם
נתפשו קצתם כציפרים בשחיתותיהם ויענו
השופטים לעשות להם משפט כתוב הדר הוא

עזררים לפי רעתם במספר נחתם גזר דינם
במכת ברדות על יד הקיסטונאר בכל העיר למכשול
עונם ותומר ביום ההוא מחשבת אונם
לשלוט ביהודים ונהפוך הוא

קצתם ישגלחו בדוגיות כל ימי חייהם לשכון
בהוק ימים ועל אניותיהם ואין מציל מעל מידם
ואין דורש ואין מבקש להם כדבר המלך הוא

רבותינו צונו ביום זה לנו ולבנינו להורות להלל
ולבנה את שמך מלכנו ונשלמה פרים שפתינו
כי חק למלך הוא

וישע

שמה ישבו כסאות למשפט ונתחמזזים
להרבות נרות ולשמוע בקול שרים ונוגנים
יום משה ושמה ומיני מעדנים
כי יום שמחות הוא

תקרב נתי לפניכם אמוני הטו אנניכם לאמרי
פי אלניב הגיוני ישראל בטח בה עזרם ומגנים הוא

שלום

רחש תנין לוחשי אמוני העתירו בערו ובער כל המוני
אשמעה מה ידבר העל ה כי ידבר שלום

קמו לרודפם ושאקעו בים ולא נודע מקומו אים
וכל ישראל בעות חי וקיים על מקומו יבא בשלום

שירה חדשה שירות תמימות זמרו יחד לל נקמות
קדוש יתן עוז ותעצומות ה יבק את עמו בשלום

ויאמר קדיש וברכו גילס
לביתם לשלום

תמה

ליל שירי הסודים

פסוקים

אלהים שיר חדש אשירה לך בנבל עשור אומר
לך : אשירה לך בחיי אומר ללגי בעודי
חסד ומשפט אשירה לך ח אומר
כי אומר לך ונפשי אשר פדית : אהללה שם
להים בשיר ואגדלנו בתודה קראתה הושיעני
ואשמרה עדותך : ישפוט תבל בעדק ועמים במישור

פיוט קודם ברכו

לנועם ראשון לכל מועד

אשיר במושרים
קול מגלל ארים
למקדשו נגלה
כי הברכה בו
את שיר ה
כי רם ה
יופיו וטעמו
ענה ה

ויאמר ברכו ותמלת ערבית

ככתוב בליל ראשון

פסח

שלום למנוחה

על גבור	עמך לצבור	לך מבור	תחתיה
אשיח	תצמיח	משיח	וליה
ציון ל	ציון גול	ויקרב	יום יזרעל
שר ישמעל	יחרב	בערב	דוב אורב
וירב תאניה	ביהודה	ידו הרה	כל חמדה שת שאיה

חם לבי על תוך תוך קרב עומס כי קם בי
אני בני אורבי עד חמס הוי חמס גם רמס
אך למס שת קריה במכונה כוש לענה פוריה

קין בן	שמן אמן	לאש פיה	דוש תבן
כמו מתבן	מדמה	הערבה	רנשה תתנה
ע איה	ליטרה	תחרה	לישיר רשפיה
		ע גבור	
		נכס	

תמה

מוליך למקדש זרועת פארתו

נע
שרניים בגלות צד וחרו
בשיר השירים
ידו לה כי לעולם חסדו
ויאמינו בה נבמשה עבדו

נע
מתודה תהלות לעלה במרומו
בשיר השירים
משורר בקול רם עמו ותעצמו
את כל אשר עשה אלהים למשה ולישראל עמו

זמזא
לשבת
נע
לזה באפיו ואותותיו בחבה
את דתו שומרת
אמתת שבם כתוב בקרבה
אשרי אנוש יעשה זאת וכן אדם יחזיק בה

נע
בזרא הכינותי זיאוכו עימי
במצותיך
תשמח בהגאי תחת שיר הגיוני
ביום השבת יערכנו לפני ה'

שחריות

יאמר התפלה כמו ביום ראשון
עד ובתורתך
ואתח

רשות

שורש בנו ישי
הוצא לך פרח
האין לבוש בדים
הקץ והוא צוד
עד אין תהי נקבר
כי הסתו עבר
לשאול ואיך אלה
סתום מתום דבר

מחר

הלל תהלל
נשמת כל חי
למלא לא יחסר
ורוח כל בשר

ויאמר נשמת כל חי
עד אנתנן כורים

נשמת
שארית עדת על מיתלים חסדו ואמתו
בשיר השירים
משבתים לל ברום שבתו

ישראל עמך יצתי חיליו / בשער השירים
עוז אלהים להנעים מהלליו
ואלו פיננו מלא שירה כים ולשונונו רינה
כהמון גליו

וגמר התפלה ככתוב ביום הראשון

להלל

קומו ענו ברכו רוח ונשמתו שירו וגם הללו
הרם על כל דמים

מזמור שיר וילת שיר חדש שירו לה כל
הארץ : שירו לה ברכו שמו
בשרו מיום ל יום ישועתו : ספרו בגוים כבודו
בבל העמים נפלאותיו : כי גדולה ומהולל מאד
ונורה הוא על כל אלהים : כי בל אלהי העמים אילים
וה שמים עשה : חזק והרבה לפניו עז ותפארת
במקדשו : הבו לה משפחות עמים הבו לה כבוד
ועז : הבו לה כבוד שמו שאומתה ובוואו
לחצרות : השתחו לה בהרדת קדש חילו מלפניו
כל הארץ : אמרו בגוים ה מלך את תכון תבל בל
תמוט ידן עמים במושרים : ישמחו השמים
ותגל הארץ ירעס הים ומלוואו : יעלו שדי וכל

יום שיר השירים

אשר בו את ירענו כל עיני יעד : לפי ה כי ביד
לשפוט את הארץ ישפוט תבל בצדק ועמים
במשרים

להוצאת התורה

צאנה צאנה משפיל שיר ירורים רנת שמחת דורים

פסוקים

צאנה צאנה בנות ציון במלך שלמה בעשרה שעשיה
לו אמו ביום חתונתו ובעם שמחת לבו : כי הנה
הסתו עבר הגשם חלה תלק לו הנצנים נראו צאן
עת הזמיר הגיע וקול התור נשמע בארצנו :
● מתחבה עליו צדיקים והרנינו כל ישרי לב :
שירו לה שיר חדש הטיבו נגן בתרנשה : שירו
לו זמרו לו שיחו בכל נפלאותיו : כי זכר אהב
דבר קדשן את אברהם עבדו : ואני אשיר עונך
וארנן לנצח תפודה כי היית משגב לי ומנוס ביום
צר לי : ואני בתפודה בטחתו יגל לי בישועתך
אשירה לה כי גמל עלני

ועתה קומה ה
וכו

יום ה

ברעהו לא יגש את רעהו ואת אחיו כי קרא שמטה
 לה את הנכרי תגש ואשר יהיה לך את אחיך
 תשמט ירך אפס כי לא יהיה בך אביון כי בך
 יברכה ה בארץ אשר ה עליה נתן לך נחלה לרשתה
 רק אם שמוע תשמע בקולה עליה לשמר לעשות
 את כל המצוה הזאת אשר אנכי מצוה היום
 כי ה עליה ברכה כאשר דבר לך והעבטת גוים
 רבים ואתה לא תעבט ומשללת בגוים רבים יובך לא
 ימשלו כי יהיה בך אביון מאחד אחיך
 באחד שעריך בארץ אשר ה עליה נתן לך לא
 תאמץ את לבבך ולא תקמץ את ירך מאחיה האביון
 כי פתח תפתח את ירך לו והעבט תעביטנו דרך צד
 מחסרו אשר יחסר לו השמר לה פן יהיה דבר עם
 לבבך בליעל לאמר קרבה שנת השבע שנת השמטה
 ורעה עיניך באחיה האביון ולא תתן לו וקרא עליה
 אלה והיה בך חטא נתן תתן לו ולא יע לבבך
 בתתך לו כי בגלל הדבר הזה יברכה ה עליה בכל
 ובכל משלח ירך כי לא יחדל אביון מקרב הארץ
 על פן אנכי מצוה לאמר פתח תפתח את ירך ל
 לאחיה לעניך ולאבינה מארץ
 כי ימכר לך אחיה העברי או העבריה
 ועבדך שש שנים ובשנה השביעית תשלחנו חפשי
 מעמך וכי תשלחנו חפשי מעמך לא תשלחנו
 ריקם העניק תעניק לו מיצאנו ומצדנו ומיקבה

בראה
 פרשה יום ה
 כשחל בשבת
 יתחיל

יעשר תעשר את כל תבואת זרעך היוצא השדה
 שנה שנה ו ואכלת לפני ה עליה
 במקום אשר יבחר לשכון שמו שם מעשר דגן
 תלושך ויעהך עכויות בקרה ויצאנו למען תלמד
 ליראה את ה עליה כל הימים וכי ירבה ממך הדרך
 כי לא תוכל שאתו כי ירחק ממך המקום אשר יבחר
 ה עליה לשום שמו שם כי יברכה ה עליה ונתת בכסף
 וצחצח הכסף בידך והלכת למקום אשר יבחר ה
 עליה בו ונתת הכסף בכל אשר תאוה נפשך בנך
 ובצאן וביון ובשכר ובכל אשר תשאלי נפשך ואכלת
 שם לפני ה עליה ושמחת אתה וביתך והלוי אשר
 בשעריך לא תעזבנו כי אין לו חלק ונחלה עמך
 מקצה שלש שנים תוציא את כל מעשר תבואתך
 בשנה ההוא והנחת בשעריך ונבא הלוי כי אין לו
 חלק ונחלה עמך והגר והיתום והאלמנה אשר בשעריך
 ואכלו ושבעו למען יברכה ה עליה בכל מעשה ירך
 אשר תעשה מקץ שבע שנים תעשה שמטה
 ומה דבר השמטה שמוט כל בעל משה ידו אשר ישה

יום ה'

תזבח בערב ביום הראשון לבקר : לא תוכל לזכח את הפסח באחד שעריך אשר ה' עליה נתן לך : כי אם ל המקום אשר יבחר ה' עליה לשכן שמו שם תזבח את הפסח בערב כבוא השמש מועד צאתך מצרים ובשלת ואכלת במקום אשר יבחר ה' עליה בו ופניית בבקר והלכת לאהליך : ששת ימים תאכל מצות ויום השביעי עצרת לה עליה לא תעשה מלאכה :

שבעה שבעת תספר לך מהחל חקמש ב בקמה תחל לספר שבעה שבעות : ועשית חג שבעות לה עליה מסת נדבת ידך אשר נתן באשר יברכה ה' עליה : ושמחת לפני ה' עליה וזבן וזבנת ועבדך ואמתך והלוי אשר בשעריך והגר והיתום והאלמנה אשר בקרבך במקום אשר יבחר ה' עליה ל לשכן שמו שם : וזכרת כי עבד היית במצרים : ושמרת ועשית את החקים הלה חג הסוכות תעשה לך שבעת ימים באספק מגרנך ומיקרבך : ושמחת בחגך אתה וזבן וזבנת ועבדך ואמתך והלוי והגר והיתום והאלמנה אשר בשעריך : שבעת ימים תחג לה עליה במקום אשר יבחר ה' כי יברכה ה' עליה בכל תבואתך ובכל מעשה ידך והיית אה שמח : שלוש פעמים בשנה יראה כל זכורך את פני ה' עליה בחג המצות עתה השבעות ובחג הסוכות ולא יראה את פני ה' ריקם : איש כמתנת ידו כברכת ה' עליה אשר נתן לך // = //

אשר ברכה ה' עליה נתן לו : וזכרת כי עבד היית בארץ מצרים ויפדה ה' עליה על כן אנכי מצוה את הדבר הזה היום : והיה כי יאמר לך לא אעז מעמך כי אהבך ואת ביתך כי טוב לו עמך : ולקחת את המיצע ונתת באוזן ונדלת והיה לך עבד עולף ואף לאמתך תעשה כן : לא יקשה בעינך בשלחה אתו חמשי מעמך כי משנה שכר שכיר עבדך שש שנים וצדק ה' עליה בכל אשר תעשה :

כל הבכור

אשר יולד בברכה א ובעאנה הזכר תקדיש לה עליה לא תעבד בבכור שורך ולא תגזו בכור צאנך : למען ה' עליה תאכלנו שנה בשנה במקום אשר יבחר ה' אתה וביתך : וכי יהיה בן מוס פסח או עור כל מוס רע לא תזבחנו לה עליה : בשעריך תאכלנו הטמא והטהור יחדו כעבוי ופאיל : רק את דמו לא תאכל על הארץ תשפכנו כמים שמור את הדש האביב ועשית פסח לה עליה כי בחודש האביב הוציאך ה' עליה מצרים לילה : ונבחת פסח לה עליה צאן וצקר במקום אשר יבחר ה' לשכן שמו שם : לא תאכל עליו חמץ שבעת ימים תאכל עליו מצות לחם עני כי בחמון יצאת מארץ מצרים למען תזכר את יום צאתך מ מארץ מצרים כל ימי חייך : ולא יראה לך שאר בכל גבולך שבעת ימים ולא ילין מן הבשר אשר

יום ה'

אבטח ולא אפחד כי עזי וזמרת יה יהוה לוי לישועה
ושאבתם מים בששן ממעיני הישועה ואמרתם
ביום ההוא הזנוח הזנוח לה קראו בשמו הודיעו בעמי
עלילותינו הזכירו כי נשגב שמו זמרו כי גאות
עשה מודעת זאת בכל הארץ עתה ורני יושבת
ציון כי גדול בקרבך קדוש ישראל

שלום

היושבת בגנים צופיה הומיה סגה היא בשושנים
מזהב נקיה ותנו הוד על פניה ועבי חן בין עיניה
על מהללה שלתי לה מהלך כלה מהוללה
את צופיה הומיה

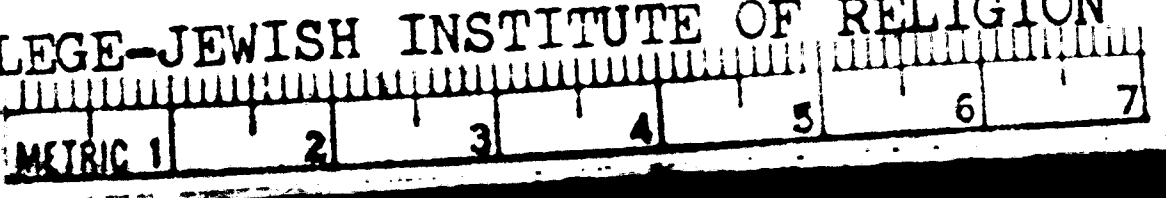
שירי ליל שיר חדש
מלך גדול ומקודש
אין בעדינו וחסדו צור ישענו ינהלנו לאהבנו
ועמוד אש לפנינו בשירים ובזמרת יה
ברוך שם כבודו
מאורו ונהורו
בשירים ובזמרת יה

ויאמר קדוש שלם והולכים
לבתיהם לשלום

פסח
פסח יעקב
מפטור כאתמול
מניין

טויו הפטרה מעייר

עוד א' האנס בגב לעמוד ינוסף ידו הרבת ציון ג
גבעת ירושלים ידנה הארון ה צבאות
מסעך פארה במעדצה ורמי הקומה גרושים והגבוהים
ישפלו ונקו סבכי היער בברזל והלכנו באדיר יפול
ניצא חומר מגזע ישי ונצר משרשיו יפרה ונחה
עליו רוח ה רוח חכמה ובינה רוח יעצה ונבונה רוח
דעת ויראת ה והריוח ביראת ה לא למראה
עיניו ישפוט ולא למשמע אזניו יוכיח ושפט
בצדק דלים והוכיח במישור לענוי ארץ והכה ארץ
בשבט פיו וברוח שפתיו ימות רשע והיה צדק
אתור מתניו והאמונה אתור חלציו וגר יאב עם
כבש ונמר עם גדי ירבץ ועגל וכפיר ומריא יחדיו
ונער קטון נהג בהם ופיה ורוב תרעינה יחדיו
ירבעו ילדיהן ואריה כבקר יאכל תבן ושעשע יונק
על חזק פתן ועל מאורת עפעוני גמול ידו הרה
לא ירעו ולא ישחיתו בכל הר קדשו כי מלאה הארץ
דעה את ה כמים לים מכסים והיה ביום ההוא
שורש ישי אשר עומד לנש עמים אליו גוים ידרושו
והיה מנוחתו כבוד ואמרת ביום ההוא אנדך ה
כי אנפת בי ישוב אפך ותנחמני הנה אל ישועתי

סדר של שבועות

סדר של שבועות פסוקים לליל ראשון

שבת ויקר וגדולה . אתן לך רם על כל נעלה . אשר
נכני להשלים סדר של פסח בשמנה לחדש אדר כלו
הדר ומעלה . שנת לא ימוש ספר התורה היה מפוך
והגית בן יומם ולילה ז על ידו אליהו דלפוגייט .
בדלות ועני מכל בני הגולה //

אודה ה' בכל לבבי בסוד ישרים ועדה : אלהים
בקדש דרכי מיע גדול כלהים : אלהים בצאתך
לפני עמך בצעדה בשימון סלה : ועדיקים ישמחו
ויעליצו לפני אלהים וישישו בשמחה : רכב אלהים
רבותים אלפי שנאן : הם סיני בקדש : בידה עתותי
העילני מיד אויבי ומרדפי

בהלן שרייבא יתא שרי לן ליעלמא
בכל אפר ילבשול כל ני שול
כריך אפרה ה על מכות שיריב
צדק

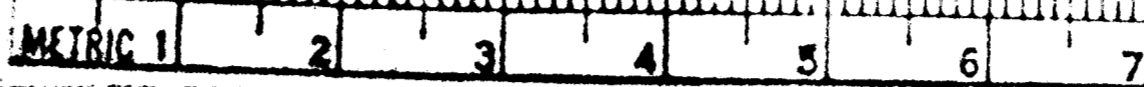
פיוט פיוט

ביד עתותי וקצרו שפתותי
בקרבי אותותי ואותו הגבלת
לי ברכה אע לי ברכה
כיון ומה זה פי יענה
זאת לבי יפנה
וכל רגע הנה
בדת שהנחלת
אצלת לי ברכה

ברכו את יי' המבורך
ברוך יי' המבורך לעולם ועד

י"א ערבית ככתוב בתפלת ליל ראשון של פסח

Handwritten notes and scribbles in the bottom right corner, including the word 'פיוט' and various symbols.

יום א

וחזק רפיון ידיו כבתחלה ותהיה ככלה
תעדה כליה

ויאמר נשמת כל חי עד אנחנו מודים
תמצאה ביום א' של פסח

נשמת ידוים חרדים נועדים בכל המוני
תגל בה

יום הגלותה מלכנו על הר סיני
הרים נזלו מפני ה'

נש צמוני תעודה אלפים שנה נצמנה
בקדוש ישראל תתהלל
ביום יחד יחד ועולה לפני עדה נאמנה
בדבר המלה והדת נטנה

נש חשוקים חשוקה חלקה מחמאות
תגל בה

בברק חזק וברד אלהי הצבאות
ירעם ה' בקולו נמלאות

נש קהלת כלת חן כלתה לעלות בסולם
בקדוש ישראל תתהלל

וחמן נתן לה שם זהב לגאון עולם

שחרית יום דא שוקה

אמר התמלה כמד שמנוב ביום ראשון אל פסח עד
ובתורתך כתוב לאמר ואהכ יאמר

רשות לנו יריעות שלמה

ידיו השכחת חנותך בבין שדו
אזי מכרתני צמיתות למעבדי יצוץ
הלא אזי בארץ לא תלועה רדפתיה
ושעיר והר פאתן וסיני וסין עדי
היש בלתך גוע ובלתי אסיד תקוה
תנה עותק לי כי לך אתנה דודי

מחרך

נותן נשמה צ

יום דת אמונה
היום סביב לה
דומה לאלה

לגנה אפריון
ונבנתה על תלה

וכל גבאיה
לעם עליה

ימינך שתלה
ושונד ומגנה

אשר אין מים לה
צבל עליה

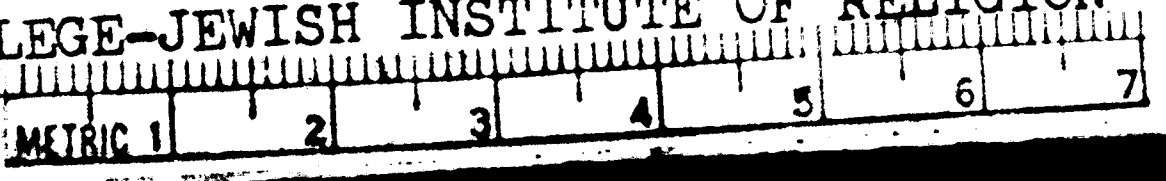
לאט הקהלה
וקומם ציון

מציב ארמה

קנא לכנה
ועדק הנחילה
והנה כנה

נהל על עליון
היות לה סגולה

54

שבועות

נשני צמידים על ידיה עשה זתם משקלם

נע

שמחים במקום הקדש בשם נאדר בקדש
תגל בה
ביום בא באלפי קדש מרבבות קדש
ה במ סיני בקדש

לשבת

נע

יריאתך יודעה תמים דעי
יום תחלת מרגועי
ויבדק עליהם את יום השביעי

נע

עבאות נוחלי אש לבת
יום מנוחה מכל מלאכה נשבת
על כן ברה ה את יום השבת

נע

רדופים הרופים בבית שבים
הם ובעיהם גזעם נפדים
אומרים ואלו פינו מלא שיעה כים

אל פינט מלא שירה כים וכו'

וגומר תגלתו

יום א

פיוט להלל

נמוציא יקר מתולל	מלא יש	בזרא כל יש
וגבירמו מי ימלא	וגברותו	סוד אלהותו
מנומות ועיה משתולל	יגדולות	נזרא תהלות
יוכל לגמור תהלל	שמו להלל	כי מיחל

אחר לשבת לני אלה מצות

והשבת תשמור	ותפדה פטר חמור
בימים נספרים	וההלל תגמור

וגומר ההלל כתוב בליל א של פסח

מזמור סח

למנצח
לדוד מזמור שיר : יקום עליהם יפניצו
אניבין יניסו משנאיו מפניו
כהנדוק עשן תנדוק כחמס דונג מפני אש יאברו רשעים
מסני עליהם ועדיקים יעלצו לפני עליהם וישוישו
בשמחה : שירנו לאלהים זמרו שמו סולו לרוכב בערבנות
ביה שמו ועלזו לפניו : אבי יתומים וריין למנות
אלהים במעון קדשו : אלהים מושב יחידים ביתה מוציא
אסירים בכושרות אך סוברים שכמו צחוחה

שבועות

יום א

לֵאֱלֹהִים בַּעֲזָתְךָ לִפְנֵי עַמְּךָ בַּעֲזָתְךָ בְּיַשְׁמִיכֵן סִלָּה : אֲרֵץ
רַעֲשָׁה אֶף שָׁמַיִם נִטְפוּ מִפְּנֵי עֲלֵהִים זֶה סִינַי מִפְּנֵי עֲלֵהִים
(לֵאֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל : גִּשְׁם עֲרֵבוֹת תִּנְחַף לָהֵם נַחֲלֶתְךָ וְנִלְאָה
אֶתְּהָ כֹונֶנֶת : חִיתְךָ יִשְׁבוּ בָהּ תִבְכֶּן בַּטּוֹבֶתְךָ לַעֲנֵי עֲלֵהִים
ה' יֵטֵן אֹמֶר הַמַּבְשָׁרוֹת עֲבֹא רַב : מַלְכֵי עֲבָאוֹת יִדְוֹן
יִדְוֹן עֹוֹת בֵּית תְּחַלֵּק שִׁלָּל : אִם תִּשְׁכַּבֵּן בֵּין שַׁפְתֵי
כִנְפֵי יִנֶּה נַחֲמָה בְכֶסֶף וְאִבְרוֹתֶיהָ בִּיִּרְקֶק חֵיִץ :
בְּכֶרֶשׁ שְׂדֵי מַלְכִים בְּרֵי תִשְׁלַח בְּחֵשֶׁן : הִר עֲלֵהִים הִר
בְּשֵׁן הִר גְּבוּנֵיִם הִר בְּשֵׁן : לִמָּה תִרְצִדֵן הִרִים גְּבוּנֵיִם
הִרֵךְ חֲמֹד יֵלָאִים לְשַׁבְתֹּן אֶף ה' יִשְׁכֹּון לְנֶצַח : רַכֵּב
עֲלֵהִים רִבּוֹתִים לְפִי שְׁנָאן ה' בִּס סִינַי בְּקֹדֶשׁ : עֲלִית
לְמִכּוֹס שְׁבִית שְׁבִי לְקַחַת מִתְּנוֹת בְּאֲדָם וְאֶף סִזְרֵרִים
לְשַׁכֵּן יֵה עֲלֵהִים // עַכ לִיִּם כְּאֲשֶׁן

נִכ לְכַלֵּי יִבְרִיק וְאֹזֵר לַעֲתִיבְתִי : תִּזְכְּתֶה תְּמוֹמֶת
מְשִׁיבַת נֶפֶשׁ עֲדוֹת ה' נֶאֱמַנָה מְחַכֵּמַת פְּתֵי
מִקְעֵדֵי ה' יִשְׂרָאֵל מִשְׁמַחוּ לָב מִצֹּוֹת ה' בְּרַחַמֵי עֵינַיִם
כִּי נִכ מִצֹּוֹה וְתִזְכֶּה אֹזֵר וְדִרְךָ חַיִּים תִּזְכְּחוֹת מִוֶּסֶר
עֲלֵהִים בְּקֹדֶשׁ דְּרִכְךָ מִי עַל גְּדוֹל כְּלָהִים : עֲלֵהִים בַּעֲזָתְךָ
לִפְנֵי עַמְּךָ בַּעֲזָדָה בְּיַשְׁמִיכֵן סִלָּה : אֲרֵץ רַעֲשָׁה אֶף שָׁמַיִם
נִטְפוּ מִפְּנֵי עֲלֵהִים זֶה סִינַי מִפְּנֵי עֲלֵהִים לֵאֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל : מַלְכֵי
עֲבָאוֹת יִדְוֹן יִדְוֹן עֹוֹת בֵּית תְּחַלֵּק שִׁלָּל : רַכֵּב
עֲלֵהִים רִבּוֹתִים לְפִי שְׁנָאן ה' בִּס סִינַי בְּקֹדֶשׁ : שִׁיר
לְעֲלֵהִים מִמֶּלֶךְ שְׁמוֹ סִלָּל לְרִכֵּב בְּעֲרֵבוֹת בֵּית שְׁמוֹ
וְעֲלִיתִי לִפְנֵי : וְעֲתָה וְכֹ

פרשה ב יתרו

להוצאת חמדת

בְּחֹדֶשׁ הַשְּׁלִישִׁי לְצֵאת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרַיִם בְּיוֹם
הַזֶּה בְּאוֹ מִדְּבַר סִינַי וַיִּסַּע מִרְסֵיִדִים
וַיִּבְּאוּ מִדְּבַר סִינַי וַיַּחֲנוּ בְּמִדְבַר נִחֵן שֵׁם יִשְׂרָאֵל נִגְד
הַהָר : וּמֹשֶׁה עָלָה עַל הָעֲלֵהִים וַיִּקְרָא לֵיהֶן ה' מִן הַהָר
לֵאמֹר כֹּה תֹאמַר לְבֵית יַעֲקֹב וְתֹגֵד לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל
אֲתֵם רִאִיתֶם אֲשֶׁר עָשִׂיתִי בְּמִצְרַיִם וְאֲשֶׁר אֲתַכֶּם
עַל כִּנְפֵי נְשָׁרִים וְאָבִיָא אֲתַכֶּם עַל : וְעֲתָה אִם שָׁמוֹעַ
תִּשְׁמַעֵן בְּקוֹלִי וְשָׁמַרְתֶּם אֶת בְּרִיתִי וְהָיִיתֶם לִי סִגּוּלָה
מִכָּל הָעַמִּים כִּי לֹא כָל הָאָרֶץ : וְאֲתֵם תִּהְיוּ לִי
מִמְּלַכַת כְּהֵנִים וְגוֹי קֹדֶשׁ עַל הַדְּבָרִים אֲשֶׁר תִּדְבַר

לֹא אֶהְלֵךְ בְּמַעַקְשִׁים וְאֶתְהָ אֹזֵר נִתְּבִי
וְנִבְּה מֵעַתָּה וְחַבְלִי
וְעַמְּלִי בְּבִרְךָ לִי אֲזַכְּרֶה חֲסִדֶיךָ
וְאֲנִשָּׂה עַמְּלִי
וַיִּעַמְּוּ בְּוַעֲרִים וְנִזְקָשׁוּ חֲשָׁכִים
וְאֵנִי רַק דְּבָרֶיךָ נִכ לְהַגְלִי

פסוקים

שבועות

יום ב' א'

ואל בני ישראל : ויבא משה ויקרא לחקני העם וישבם
 לפניהם את כל הדברים האלה אשר צוהו ה' : ויענו
 אכל העם יחדו ויאמרו כל אשר דבר ה' נעשה וישב משה
 ה את דברי העם אל ה' : ויאמר ה' אל משה הנה אנכי באת
 יו אלי בעב הענן בעבור ישמע העם בדברי עמך וגם בק
 כ יאמינו לעולם ויגד משה את דברי העם אל ה' : ויאמר
 ב ה' אל משה לד אל העם וקדשתם היום ומחר וכבסו
 ב שמלותם : והיו נכונים ליום השלישי כי ביום
 ה השלישי ירד ה' לעיני כל העם על הר סיני : והגבלת
 ל את העם סביב לאמר השמרו לכם עלות בהר ונגוע
 ל בקצהו כל הנגע בהר מות יומת : לא תגע בו יד כי
 ל סקול יסקל או ירה ירה אם בהמה אם איש לא יהיה
 במשך היבל המה יעלוי בהר : וירד משה מן ההר אל
 העם ויקדש את העם וכבסו שמלותם : ויאמר משה
 ל העם היו נכונים לשלשת ימים אל תגשו אל אשה :
 ל והיו ביום השלישי בהיות הבקר והיו קולות וברקים וענן
 כבד על חרה וקול השופר חזק מאד ויחרד כל העם
 ע אשר במחנה : ויוצא משה את העם לקראת האלהים
 מן המחנה ויתיצבו בתחתית ההר : והר סיני עשן כלאו
 מפני אשר ירד ה' עליו באש ויעל עשנו כעשן הכבשן
 ויחרד כל ההר מאד : והיה קול השופר חזק וחזק מאד
 משה ידבר והעלהים יענו בקול : וירד ה' על הר סיני אל
 ראש ההר ויקרא ה' למשה אל ראש ההר ויעל משה :
 ויאמר ה' אל משה רד הער בעם מן ההר והרסו על ה' לכאנות

לריח ניחוח לה פרים בני בקר שנים איל אחד
 שבעה כבשים בני שנה : ומנחתם סולת בלולה
 בשמן שלשה עשרונים למר האחד שני עשרונים
 לאיל האחד : עשרון עשרון לכבש האחד לשבעת
 הכבשים : שעיר עזים אחד לכפר עליכם :
 מלבד עלת התמיד ומנחתו תעשו תמימים יהיו
 לכם ונסכיהם

הפטרה ביחזקאל א'

ויהי בשלושים שנה ברביעי בחמשה לחדש
 ואני בתוך הגולה על נהר כבר נפתחו ה
 השמים ואראה מראות אלהים : בחמשה לחדש
 היא השנה החמישית לגלות המלך הנשיבן : היה
 היה דבר ה' אל יחזקאל בן בנמי הכהן בארץ כשדים
 על נהר כבר ותהי עליו שם יד ה' : ואכא והנה רוח
 סערה באה מן העפון ענן גדול ואש מתלקחת ונוגה
 לו סביב ומתוכה כעין החשמל מתוך האש : ומתוכה
 דמות ארבע חיות ומה מראיהן דמות אדם להנה :
 וארבעה פנים לאחד וארבע : כנפים לאחד להם
 ורגליהם רגל ישרה וכף רגליהם ככף רגל עגל ונועצים
 כעין נחשת קלל : וירי אדם מתחת כנפיהם על
 ארבעת רבעיהם ופניהם וכנפיהם לארבעתם :
 חוברות אשה אל אחותה כנפיהם לא יסבו בלכתן

שבועות

יום א

אל עבר פניו ילכו : ודמות פניהם פני אדם ופני אלה
לארבעתן ופני שור מהשמש לארבעתם ופני נשר
לארבעתן : ופניהם וכנפיהם פרודות מלמעלה לאיש
שתים חובלות ושתים מכסות את גויתנה : ואיש
על עבר פניו ילכו על אשר יהיה שמה הרוח ללכת ילכו
לא יסבו בלכתן : ודמות החיות מראהן כגחלי אש
בוערות כמראה הלפידים היא מתהלכת בין החיות
ונוגה לאש ומן האש יוצא ברק : והחיות רצוא ושוב
כמראה הבזק : וארא החיות והנה אופן אחד בארץ
אצל החיות לארבעת פניו : מראה האופנים ומעשיהם
כעין תרשיש ודמות אחד לארבעתן ומראהן ומעשיהן
כאשר יהיה האופן בתוך האופן על ארבעת רבעיהם
בלכתם ילכו לא יסבו בלכתן : וגביהם וגבה להם
ויראה להם וגבתם מלאות עינים סביב לארבעתן :
ובלכת החיות ילכו האופנים אצלם ובהנשא החיות
מעל הארץ ינשאו האופנים : על אשר יהיה שם
הרוח ללכת ילכו שמה הרוח ללכת והאופנים ינשאו
לעומתם כי רוח החיה באופנים : בלכתם ילכו
ובעמדם יעמדו ובהנשאם מעל הארץ ינשאו האופנים
לעומתן כי רוח החיה באופנים : ודמות על ראשי
החיה רקיע כעין הקרח הנורא נטוי על ראשיהן
מלמעלה : ותחת הרקיע כנפיהן ישלות אשה אל
אחותה לאיש שתים מכסות להנה ולאיש שתים מ
מכסות להנה גויתיהם : ואשמע את קול כנפיהן

א
ל
כ

כקול מים רבים בקול שדי בלכתן קול המנוחה
בקול מחנה בעמדם תרפינה כנפיהן : ויהי קול
מעל לרקיע אשר על ראשם בעמדם תרפינה כנפיהן :
וממעל לרקיע אשר על ראשם כמראה אבן ספיר ד
דמות כסא ועל דמות הכסא דמות כמראה אדם
מלמעלה : וארא כעין חשמל כמראה אש בית לה
סביב כמראה מתניו ולמעלה וממראה מתניו ולמטה
ראיתי כמראה אש ונגה לו סביב : כמראה הקשת
אשר יהיה בענן ביום הגשם כן מראה הנגה סביב הוא
מראה דמות כבוד ה' ואראה ואפול על פני ואשמע
קול מדבר : ותשאני רוח ואשמע אחרי קול רעש
גדול ברק כבוד ה' ממקומו :

ויאמר מן סביב ואשרי ואחכ

פיוט קודם יהללו

אחד יחיד ומיוחד אל	גדרש לבר לבב שועל
אך טוב עליהם לישראל	הללויה :
דת תורתו החכימני	ותריג מצות עטרנו
הוא עשנו ולא אעחנו	הללויה :
קני נעמן וגם עובדיה	רחב נעמי ורות המואביה
שנקנסו בדת התושיה	הללויה

ויאמר יהללו וקריש קצב ומספר כנגב ביום א' א' א' א' :

פזמון לבעל האזהרות

יושב נענה שיר חדש ענה ולתקות ואחילת מצות על מנה

צופה יד דרכים
תת לך מהלכים
שם הולך חשכים
מי זה תאנה
שואנות בעטון
חקי הנלומים
לא תירא חזיתים
כי לעתות רגזים
אני כי תתנה
תבטח אך בראשית

שור הא דרכה
על כי ערכה
יאיר חשכה
לימן מענה
שית דת שוכני סנה
מהם סירה
עושה סורה
האל סתרה
לשדוה מתנה
לך בינה קנה

פזמון

לב חלל בחליל
לקטורה וכליל
אני למאת תייליל
החפץ בשור
העלים יכא

יהמה ממרי
עם חלב מרי
לו תעזוב מרי
ולבונה ומור
את מצותיו שמור

שמור לבי מענה
ירא העל ומנה

והוא יסלח אשמה
והוא יתן חכמה
אספר תושיות
ואציב תלפיות
ואזכיר מצות עשה
ועל פשעי יכסה
שמנה וארבעים
כמסמרות קבועים
בסיני נודעו

ויחד הטבעו
אשר התנו התנות
במספר המצות
והמושיעך
עד אשר לרעך
והרעים על דעות
מקפיץ על גבעות
ועת קרא אותם
ויצאה נשמתם
והזריד טל אידיו
והשיב בחסדיו
אני הוצאתיך
אני הדרכתך

היה בממד נענה
דרכיו הישרים
והוא ירבה עצמה
להבין נמהרים
מתוקות לפיות
לישר העוברים
בדת מעות ומחסה
מגלה נסתרים
ומאתים נטועים
במספר איברים
ומרום נשמעו
בתוך עשרת דברים
בתיבות נשתנות
ובהם נאמרים
והמודיעך
נתנם נחקרים
בקול המליא זנועות
מדלג על הרים
רעה אחתם
ברטט ושברים
לעמו ועבדיו
שמות לפגרים
אני הוצאתיך
בדרכי מישרים

ליחד על איוס
להתפלל יום יום
לעבדו ולאהבו
ולתמוך בנתיבו
לקדש תעצמו
להשבע בשמו
לצדק דיניהו
ולשמור דתיהו
דבריו שים מרפא
וכתבם על סיפי
ושננתם תמיד
והברכות תצמיו
בכור בנים תפדה
ובבנעני תרדה
ותפדה פטרי חמור
וההלל תגמור
ועל כנפי בגדך
והלזות דל ורך
קבע ברכת מזון
ולא תמצא רזון
עבוט עני השב
והגולה תשב
היה לשב ענו
ותקום מפניו

שתי פעמים ביום
ערבים ושחרים
בלב ולדבקה בו
פעמים ואשורים
ליראה מזעמו
בלי שוא ושקרים
ולרדוף עדקהו
ולעשות מושרים
עלי לב גם על פה
מזוזות ושערים
לבנה ולתלמוד
מאת הנגמרים
וטוטפות תעדה
ותמול בבשרים
והשבת תשמור
בימים נספרים
גדולים תעשה לה
תפיים בדברים
באט ובחפזון
בענוי כפורים
ואתק אל ישב
ועושק מסחרים
לשכלו ולשניו
ופניו נהדרים

ותלמוד ותלמד
ותשיב כלי אובד
והדלים תרחם
והחולים תשיחם
ולפתוח ולתת
ולשמיד ולמותת
לבער מחמעת
ולשדוף מפלעת
לענג יום מנוחה
ולחוג ולשמחה
ויצדקה לעשות
ומשאנות מעמסות
ותלמוד שעשועים
והוכח רעים
ותומה וענוה
ויראת מקדש ו -
ולמוד נאמנה
ליתום ואלמנה
שמור מעשר עני
וראשון ושמיני
ומעשר ממעשר
ומבהמה תעשר
וקדשי מתני
תאכלם במעונ

והזריק תכבד
ותקדש הבכורים
והאבלים תנחם
ותקבנך נגזרים
לאביון יחתת
עמלק ראש צרים
בכלה נחרעת
לילים ואשורים
בהשקט ובנשחה
ולאהוב הגרים
כפי יד ובמסות
להקים ולהרים
להדר ולהנעים
ואהבת החברים
ויין קדוש חרוה
חכמים עם הזרים
לבנים ברננה
ולוי עם גרים
וגם מעשר שני
תקדש בהדרים
וגם וידני מעשר
וראש גז מעדרים
ומעשר בשני
והחלה תרים

שחלות

וְחִזַּק מִטּוֹ יָמוּט
וּבְשִׁבְעֵי תִשְׁמוּט
וּתְשַׁמֵּט מִשָּׂאוֹת
בְּאֵילָן וּתְבוֹאוֹת
וּלְקַט הַקִּצִּיר
עֲזוּב לְבַלִּי תִצִּיר
וְאֵילִימוּ הַבֵּט
וַתֵּן פֶּן תִּלְבֵּט
שִׁמְח וְאִמֹר הָאֵח
וְהִנֵּיתִי בָאֵח
וּפְגוּל כִּי יִבְאֵשׁ
וּפִסַּח בְּבַלִּי אֵשׁ
וּרְאִשׁוֹן וְשִׁבְעֵי
וּמִקְרָא שְׁבוּעֵי
וַיּוֹם זְכוּרֹן תְּרוּעָה
וּסִכָּה בְּאַרְבַּעַה
עֲרֵבִים בְּסִמְדָר
וּפְרִי עֵץ הַדָּר
וּכְהֵן הַנֶּקֶם עַל
וּבְכַתּוּלָה יִבְעַל
וַיִּדַע הָעֵתִים
וּפְתוֹת הַפִּתִּים
וּנְשַׁלּוּחַ נְשַׁלּוּחַ
לְכַפֵּר וּלְסַלּוּחַ

וְלַעֲד לֹא תִמוּט
סְפִיחִים וְנִזְוִירִים
וּשְׂכָחָה עִם פִּיאוֹת
וְעוֹלָלוֹת מִבְּעִירִים
וּפְרִט הַבִּצִּיר
לְרָלִים נְאֻרִים
בְּהַעֲנֵק וּבְהַעֲבֵט
נְדָבוֹת וְנִדְרִים
בְּחִינֹתֶיךָ הָאֵח
יְהוֹשִׁלֶךָ בְּאוּרִים
יִשְׂרָף בְּאֵשׁ
בְּמִצּוֹת וּמִרְוִרִים
תִּקְדָּשׁ בְּחַג יִשְׁעוֹ
בְּכַוִּירֵי קִצִּירִים
וַיּוֹם כְּפֹר תוֹעָה
צִמְחִים נִבְחָרִים
וְעֵץ עֲבוֹת נִהַר
וּכְפּוֹת הַתְּמָרִים
בְּאַלְמֵנָה יִגְעַל
וַיִּדְהוּ יָרִים
לְטָהַר סוֹת וּבְתִים
וְהָגֵשׁ מִזְקָטְרִים
לְהַקְטִיר וּלְמַלּוּחַ
פִּשְׁעִים נַעֲתָרִים

וּלְיִצְוֵק וּלְבִלְבַל
וּלְמַלּוּק וּלְקַבֵּל
וּכֵן יִלְמַד עִם זֶה
וְהַשּׁוֹק וְהַחִתָּה
וַיִּכֵּן לְמִלְאכַת
לְבַיִת הַפְּרוּכָת
וּתְבַגִּית הַמִּשְׁכָּן
וְשִׁמֵן הַמִּתְקָן
חֲנוּכָה וּמִלְאכַת
וְשֵׁשׁ הַמְעַרְכָת
וְשִׁלְמִים וּמִנּוֹת
וְשִׁלְשׁ מִתְנוֹת
וְהַעוֹמֵר לְעֵהָל
וּפְרִשַׁת הַקֵּהָל
לְמַחְקוֹת רִיבּוֹת
וַיִּדֵן אַרְבַּע אֲבוֹת
וַיִּקְצַב וּתְבוּנָה
וּמִתְנוֹת הַכְּהוֹנֵה
וְהַתְּקוּפּוֹת לְמִלְאָת
וּלְרִאוֹת וּלְעֵלוֹת
לְהַנְעִים חוֹמְשִׁים
וּלְטָבוֹל נְפִרְשִׁים
וְשֶׁבֶת בְּבֵהֵמָה
וּבְכֹוִירֵי אֲדָמָה

יום א

וּלְשִׁחוּט פֶּר וַיּוֹבֵל
וּלְקִמּוֹץ אֲזִכָּרִים
לְהִנִּיף וּלְהִיָּה
לְחִזְקוֹ נְעֻצָרִים
שֶׁרֶד וּבַעַת לְכַת
בְּגָדִים מִשְׁזָרִים
וּלְחֵם הַנֶּתֶכֶן
לְמִשְׁחָה וּלְמִאֲזָרִים
קְטוֹרֶת נִסְכָת
וְשִׁתִּי כִיכָרִים
וְעוֹלוֹת וּקְרִבָנוֹת
בְּמוֹעֲדִים נִזְכָּרִים
וְעַר שֶׁבֶת יֵהָל
וְשׁוֹפְטִים עִם שׁוֹטְרִים
נְפִשׁוֹת וּמְעַרְבוֹת
נְזִיקִים נְשַׁמְרִים
לְחִדְשֵׁי הַשָּׁנָה
אַרְבַּעַה וְעֶשְׂרִים
וְעַר חֲנוּכָה לְהַעֲלוֹת
בְּשָׁנֵי מְעַשְׂרִים
וְגַם לְהִיּוֹת קְדוּשִׁים
בְּעֵתִים נִזְזָרִים
וְעַבְד עִם אִמָּה
וּמִקְרָא בְּכֹוִרִים

שחרית

ע וזירנו מתנים
ומתת פי שנים
וחוק אפותים
ומוצא שפתים
וחפש האמה
ודין ערי חומה
ואדם על ידון
ביעבל ומת אדון
וצאת אמה הפשע
ועת בא החמישית
ודין שפחה חרופה
ופסח לשריפה
וטהרת גדוות
ופר בא על מצות
וטערת הטומאה
וקרבן חטאה
ויזרד עם עולה
וחרם המופלא
ויד ניתר לחפור
ואם קן היצפור
וכל טומאה להפלות
ואדם עם מכלות
והסט נשוכבת
ויבוס נעזבת

וערק מאזנים
לבנים הבכורים
וגם מדותים
ופרון נמכרים
בסימן נכתמה
ובתי החיצרים
בנמכר על זדון
ישנלח לדרורים
ביובל וצאת שישית
והבדל שש ערים
וסוד עגלה ערופה
ללא הכה טהורים
במימי המקוות
ופר הכפורים
בקרבן הנראה
ומנספין עשרים
וודא עם נתלה
וערה הנודרים
והעומר לספור
לשלה בוערים
בשרץ ונבלות
ומשקין נגרים
ומקרה מחשבת
ואגרת פורים

וחליץ ורקת
וקיץ בו מחוקת
ודין אשה שבניה
ותלבשת עריה
וערלה והלולים
ובינמם להשלים
ברכות וקללות
וסיד אבנים גדולות
וחצוצרות ערה
וטבול יולדה
ופרה לשריפה
ומעשר האיפה
ועיר יד שולחת
ועיר הנדחת
ועיר כיו תסגר
ונת נבלה לגר
דמי כופר תשקול
ביען הרים קול
וחולם ועד זומם
לבלתי ירומם
ובפרוע תפרע
ואיש זב ומצורע
ובזה יתרפא
ומדיח תספה

יום א
לאשה נתקת
במבנשי גברים
וחוק פריה ורביה
ונסד מי קרים
ומשנה למושלים
שכר הנשכרים
ומכס ונחלות
ויובל לדרורים
ומורס מתודה
מדמי המקורים
וחזה לתנופה
ותרומה להרים
למלט משחת
להחריב ולהחרים
אבניה תגר
ומכור לנכרים
והמסית תסקול
לעבדה לאחרים
כאתר החרימם
להנבא שקרים
המוציא שם רע
בהזות נטהרים
טמא מת אנו נספה
וייראו נשארים

שחרית

וחובל בחמשה
ודם על יבשה
והסוטה תשקה
ועשית מעקה
וחתן כל שנתו
ויזחר מצאתו
ויניף יד רמה
לבבל תפיל אימה

תכסהו בושה
תכסה בעפרים
למען תנקה
להסיר מכמורים
יהי נקי לביתו
ולא יעבנר דברים
משוח מלחמה
בלב הנחגרים

אלה מצותי
ועלה תולותי
תחיינה מהיר
והמזהיר יזהיר
ולנזהר יקרב
וכאור הנערב

ועלה חקותי
תמימים וישרים
ותספנה יהיר
כזוהר המאורים
בשמרם עקב רב
ישרים מכתירים

נשלים פירוש מצות עשה
תהלה לאל אומר ועושה

שלמו בחקותם
על תזכון שתם
מצות עשה שמותם
ועשה בתבניתם
חקי צור ילדך

מצות רם וגאה
מה נחמד וגאה
שמור אותם וראה
אשר אתה מראה
שמור ובס תנשא

למענים עזיבך
לכן בכל מאודך
אשר תמצא ידיך
אז נגלה נגלה
ועשרה בקולו
את כלם כי לא
ועזבך אל

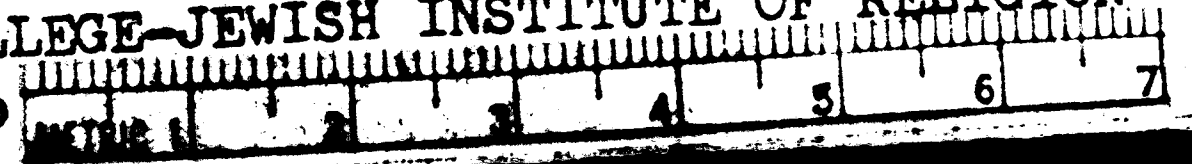
ועל כשערת ונסח
להיות לך
לעשות בלחה עשה
לך יל הכבוד
שח עד לא תחמוד
בס תמעד מעוד
הים ויבלת עמוד

יתגדל

ויתקדש שמה רבא בעלמא דברא
כיענותיה וימליך מלכותיה ויעמח
פניקציה ויקרב משיחיה בחייכון ובינומיכך ונחיו
דכל בית ישראל בעגל ובזמן קריב אמן יהא שמה
רבא מברך לעלם ולעלמי עלמיא יתברך וישתבח
ויתפאר ויתרומם ויתנשא ויתהדר ויתעלה ויתהלל
שמה דקודשא בריך הוא : לעילא מכל ברכתא
ושירתא תושבחתא ונחמתא דאמון בעלמא ואמה
אמן :

תתקבל עלותנא ובענתנא עם עלותהון ובעותהון דכל
בית ישראל קדם אבוהון רבשמיא ואמרו אמן : יהא
שלמא רבא מן שמיא חיים ושובע וישועה ונתמא
זמחילה וסליחה וכפרה ורפואה שלימה וגאולה לנו
ולכל ישראל ואמרו אמן : עושה שלום במדומיו הוא
נחמיו יעשה שלום עלינו ועל כל ישראל אמן //

ברכו אתה המכבוד : רהי רהי רהי רהי

מנחה יום א

תעשה בבקר ואת הכבש השני תעשה בין הערבים
ועשירית האיפה סולת למנחה בלולה בשמן כתית
רביעית ההין : עולת תמיד העשויה בהר סיני
לריח ניחוח אשה לה : וגם כו רביעית ההין לכבש
האחד בקדש הסך נסך שבה לה : ואת הכבש השני
תעשק בין הערבים כמסחת הבקר וכנסכו תעשה
אשה ריח ניחוח לה
ועלמה לה מנחת עבודה מירושלים כמו עול
וכשנים קדמניות

אתה - הוא שהקטירו אבותינו לפניך את קטורת
הסמים בזמן ששנת המקדש קיים כאשר
צוית אותם על - עבדתך זכתו במנוחתך
ויאמר ה' אל משה קטור סמים נצף ושתלת וחלבת
סמים ולבנה דקה זכה בדבד יהיה : ועשית
קטורת לקח מעשת הוקח ממנוח פחש קדש
ושחקת ממנה הדק ונתת ממנה לפני העדות באהלתו
מועד אשר אועד לה שמה קדש קדשים תהיה לכם
ונאמר והקטיר עליו אהרן קטורת סמים בבוקר וקדש
בביתו את הנרות קטורת תמיד לפני ה' חא
לדורותכם

הקטורת סעוד שלש מנחות מושב
ושלש מנחות מושב מנחות

תפלת מנחה שליוס ראשון של שבועות

למנצח על הגיתית לבני קורח מזמור : מה
יודות משכנותיך ה' עבאות
נכספה וגם כלתה נפשו לחצרות ה' לבי ובשרי
יזננו יל על חי : גם צפור מצאה בית ודרור קן לה
אשר שטה אפרוחיה את מזבחותיך ה' עבאות מלכי
נלהי : אשרי יושבי ביתך עוד יהלליך סלה
אשרי אדם עוז לו בך מסילות בלבבם : עוברי
בעמק הבכא מעין ישיתו גם ברכות יעשה מורה :
ילכו מחיל על חיל יראה על אלהים בעינין : ה' אלהים
עבאות שמעה תפלת האזינה עלי יעקב סלה :
מגננו ראה אלהים והבט פני משיחך : כי טוב יום
בחצריך מעף בחרתי הסתופף בבית אלהי מדור
באהלי רשע : כי שמש ומגן ה' אלהים חן וכבוד
יתן ה' לא ימנע טוב להולכים בתמים : ה' עבאות
אשרי אדם בוטח בך

וידבר ה' אל משה לאמר : ען את בני ישראל
ואמרת אליהם את קרבני לחמי לאישו
ריח ניחוחי תשמדו להקריב לי במעודו : ואמרת
להם זה האשה אשר תקריבו לה כבשים בני שנה
ימימים שנים ליום עולה תעשירי את הכבש אחד

אֲשֶׁר יֹשְׁבֵי בֵיתְךָ עוֹד יִהְיוּ לְךָ
 סֵלָה: אֲשֶׁר־י הָעַם שֶׁכָּרָה לוֹ אֲשֶׁר־י
 הָעַם שֶׁיֵּלֵךְ אֶל־וְהָיוּ: תִּהְיֶה לָּךְ לְדוֹד אֲדוֹמֶיךָ
 אֲלֵהֵי הַמֶּלֶךְ וְאֲבִירֵיךָ שֶׁמֶלֶךְ לְעוֹלָם וְעַד
 בְּכָל יוֹם אֲבִירֶיךָ וְאֵלֵה לָּלֶכֶת שֶׁמֶלֶךְ לְעוֹלָם
 וְעַד גְּדוֹל יָגֵד וּמֵה לָּלֶכֶת אֲדוֹ וְלִגְדוֹלֵתוֹ
 אֵינְךָ חֶקֶד: דוֹר לְדוֹר יִשְׁבֶּה מִעֲשִׂיךָ
 וְגִבּוֹרֵיךָ יִגְדְּלוּ: הַדֹּר כְּבוֹד הַדֹּר וְכֹרֵךְ
 נִפְלְאוֹתֶיךָ אֲשֶׁר־יָשִׂיחַ וְעֵצוֹ נוֹרֵאוֹתֶיךָ
 וְאִמְרוּ וְגִדְלוֹתֶיךָ אֵסֵפְרָנָה: זָכַר לְבָרְכֶךָ
 טוֹבֶיךָ יִבְיְעוּ וְיִצְדַּקְתֶּךָ יִרְנֶנוּ חַנוּם וְדָהוּם
 אֲחִיךָ אֵפִים וְגִדְלוֹ חֶסֶד טוֹב יֵגֵל לְכָל
 וְרַחֲמֵינוּ עַל כָּל מַעֲשָׂיו יוֹדֵךָ יֵגֵל מִעֲשִׂיךָ
 וְהַסִּידֶיךָ יִבְרַכְוָכָה כְּבוֹד מַלְכוּתֶךָ יִשְׁמְרוּ
 וְגִבּוֹרֵיךָ יוֹדְרוּ לְהוֹדִיעַ לְבָנֵינוּ הַיָּדָם גְּבוּרַת
 עוֹלָמוֹת הַדֹּר מַלְכוּתֶךָ מַלְכוּתֶךָ מַלְכוּתֶךָ כָּל
 עוֹלָמוֹת וּמַחֲשֵׁלֶתֶךָ בְּכָל דוֹר וְדוֹר כּוֹתֵם
 לְכָל הַנוֹפְלִים וְזֹקֵף לְכָל הַכַּפּוּסִים
 עֵינֵי כָל אֲלֹהֵיךָ יִשְׁבְּרוּ וְאַתָּה נֹתֵם לָהֶם
 אֶת אֲבִירֵם בְּעֵצְתוֹ וְאִמְרוּ פְּקוּקָה בְּכַבְדָּךָ
 מִיָּדְךָ

וְשָׂשִׁים וְחַמְשָׁה כַּמֵּן: יְמוֹת הַחַמֶּה וְשִׁלְשָׁה מִנִּים
 יַתְרִים שְׂמֵהֶם מִכְּנִים כֹּהֵן גְּדוֹל מְלֵא חֶפְזוֹ בְּיוֹם הַכַּפּוּוֹת
 וּמַחֲזִיקוֹן לְמַכְתֶּשֶׁת בְּעַרְב יוֹם הַכַּפּוּוֹת כְּדֵי לְקַיֵּם מִצְוֹת
 עֲדָה מִן הַרְקָה: וְאַחַד עָשָׂר סְמִינִים הַיּוֹבֵה לְעוֹלָה
 גִּצְרֵי: וְהַצְפּוֹרֵן וְהַחֲלִבָּה וְהַלְבֹנָה מִשְׁקַל שֶׁבַע שְׂבָעִים
 שְׂבָעִים מָנָה: מוֹר וְקִצְיֹה וְשִׁבּוֹלֵת נֶרְד וְכַרְכּוּם
 מִשְׁקַל שֶׁשָׁה עָשָׂר שֶׁשָׁה עָשָׂר מִסָּה: קוֹשֵׁט שְׁנַיִם
 עָשָׂר: קְלִיפָה שִׁלְשָׁה קַמָּוֹן תְּשֵׁה בּוֹרִית כְּרִשִׁינָה
 תְּשֵׁה קֶבֶן יֵין קֶפְרִיסִין סֵאִין תְּלִתָּה וְקֶבֶן תְּלִתָּה
 וְאִם לֹא מִצָּה יֵין קֶפְרִיסִין מִבֵּיא סַ חֶמֶר חִיּוֹר עֵתִיק
 מֶלֶךְ סְרוּמִית רִבְעֵי הַקֶּב מַעֲלָה עֵשֶׂן כָּל שְׁהוּא
 דָּבִי עֵתֵן הַבְּבִילִי אֹמֵר אֵת כִּסֵּס תִּתֶּן כָּל שְׁהוּא אִם
 נָתַן בְּהַרְבֵּה פְּסִלָה וְאִם תִּתֶּם יָהוּת מִכָּל סְמִינָה
 חַיִּיב מִיָּד

רַבֵּן שֶׁמֶעוֹן בֶּן גַּמְלִיעַל אֹמֵר הַצְרִי אֵינִי אֵלָּא
 שִׁיר הַנוֹסֵף מִעֲצֵי הַקָּטָן: יֵין קֶפְרִיסִין
 יֵמֵה הוּא בֹא כְּדֵי לְשַׁדּוֹת בְּנוֹ אֶת הַצְפּוֹרֵן מִפְּנֵי שֶׁהוּא
 עוֹהֵב בּוֹחֵת כְּכַשְׂינָה לְמֵה הוּא בֹא כְּדֵי לְיַכּוֹת בְּנוֹ
 אֶת הַצְפּוֹרֵן כְּדֵי שְׁתֵּאֵר נֹאֵה: הֵלֵא מִי דַגְלִים יִפֹּשׁ
 לָהּ לֹא שֵׂאִין מִכְּנִיסִין מִי דַגְלִים בְּמִקְדָּשׁ מִפְּנֵי הַכְּבוֹד
 וְעַרְבָה לְבָרְכֵיךָ יִשְׁמְרוּ עוֹלָמוֹת
 וְכַשְׂינִים קְדֻמוֹת

ואתה

ואתה תעשה את בני ישראל ואת בני ישראל ואת בני ישראל

שכן יתן זבת לך מאן

דבר אברהם לה יעלות נר פליתו

רבי יצחק יעקב קדושה אברהם

ואתה תעשה את בני ישראל ואת בני ישראל

שכן יתן זבת לך מאן

דבר אברהם לה יעלות נר פליתו

רבי יצחק יעקב קדושה אברהם

ואתה תעשה את בני ישראל ואת בני ישראל

שכן יתן זבת לך מאן

דבר אברהם לה יעלות נר פליתו

רבי יצחק יעקב קדושה אברהם

ואתה תעשה את בני ישראל ואת בני ישראל

שכן יתן זבת לך מאן

דבר אברהם לה יעלות נר פליתו

רבי יצחק יעקב קדושה אברהם

ואתה תעשה את בני ישראל ואת בני ישראל

שכן יתן זבת לך מאן

דבר אברהם לה יעלות נר פליתו

את ידיך ומשבוע לכל זה רסון סדיק י

בכל ורכיו והסיד בכל מעשי קדוה וכו

קדוה לכל מאשר יקראו בלאמת רסון י

יעשה ועת שועתם ישמע ויושיעם

שומר י את כל אהבין ואת הרע

יעשה ותהלת י אבר פי ויברך כל ב

שם קדשו לעולם ועד ואנחנו נברך

מערתה ועד עולם הללויה דודיים חט

רבי יצחק יעקב קדושה אברהם

ואתה תעשה את בני ישראל ואת בני ישראל

שכן יתן זבת לך מאן

דבר אברהם לה יעלות נר פליתו

רבי יצחק יעקב קדושה אברהם

ואתה תעשה את בני ישראל ואת בני ישראל

שכן יתן זבת לך מאן

דבר אברהם לה יעלות נר פליתו

רבי יצחק יעקב קדושה אברהם

ואתה תעשה את בני ישראל ואת בני ישראל

שכן יתן זבת לך מאן

א יום א

חסד לכל קוראים: ~~ה~~ יום א
 אמת: תתן אמת ליעקב חסד לאברהם אשר
 נשבעת לאבותינו מימי קדם: ציונה יום יום
 יעמס לנו הל ישועתינו סלה: ה צבאות עמנו
 משגב לנו יאהי יעקב סלה: ה צבאות אשרי אדם
 בנטח בך: ה הושיעה המלך יעננו ביום קראנו:
 ברוך יאהינו שבראנו לכבודו ובהבדילנו מן התועים
 ונתן לנו תורת אמת וחיי עולם נטע בתוכנו הוא
 יפתח לבנו לתורתו וישים בלבנו אהבתו ויראתו
 ולעשות רצונו ולעבדו בלבב שלם למען לא נצטע
 לריק וליא נלד לבהלה: יהי רצון מלפניך
 ה' אלהינו וליהי אבותינו שנשמור חקך ומצותיך
 בעולם הזה ונזכה ונחיה ונירש טובה וברכה לחיי
 העולם הבא: למען יזמיר כבוד ולא ידום ה' אלהי
 לעולם אורך: ה חפץ למען ערקו יגדיל תורה
 ויאריר: ויבטחו בך יודעי שמך כילא עזברך
 ברוך שייך ה'
 דברי יום א' שיר
 ואומר קדיש תקבל
 ואחר כך יאמר עמידה
 תמצאה בליל ראשון
 של פסח: ואהכ
 האזהרות כנמשך

פבא יסיון גוילא ולישבי פישע בייעקב ניש
 יעננו זמרת בדינת יא תם יאמר יע
 רוקה יא יעליף וידבר יא יעליף יע
 בפיך לא יא ימנינו מפיך וימפי זקע
 וימפי זכע זקע יאמר יע מעמיה ועד
 יעמיה קרויש יושב תה לות יקרי יא זיה יא
 ועמר קרויש קרויש קרויש יע סב יאות
 מלא כל הארץ כבוד וימק בליץ יא מר
 ועמרים קרויש ה ישמה מרמלא עלאה ב
 ישכנתיה קרויש על יארע יא עזובך יאר
 קרויש יעלם וליעלמה על כל יא יע
 מלא יאר על יע יאר יאר יאר יאר יאר
 יאר קול רעיש גדול ברקב בוד יע
 יאר יאר יאר יאר יאר יאר יאר יאר
 דמשיב הים יאר מדין בקיך יאר ב
 יאר יאר יאר יאר יאר יאר יאר יאר
 קאים לעלם ולעלמי על כל יאר יאר
 יאר יאר יאר יאר יאר יאר יאר יאר
 זמרת לעולם ליסר מחשבת וליבב עלמה יאר
 לבבם אליך והויא קהום יאר עון וליא
 יש הית והדבה לה נשיב על פו וליא
 יאר כל חמתוכי יאתת יאר טוב וקלח
 יאר
 יאר

יום ראשון

זמירות עשה

מעונה ואמונה
אמונה לאמונים
תאור למזהירים
וגולה מצפונים
ונור מנזרים
ובוז לגאונים
אלוה נוראות
לעדים נאמנים
וצורות עליות
אשר באופנים
באדרם לא ישנו
באותות למבינים
וקח מפיו תורה
יקרה מפנינים
קחה מבצר חומה
בסודות עליונים
במעמד הר סיני
בראש הקניינים
בהר סיני נגלה
מפרק גבנונים
וגפלאותיו הנעים
וקרע חלונים

אני בינה שוכנה
בהיק אל ויצפנה
נתיבה לישרים
ונר חופש חדרים
יקרה ליקרים
וזכא לזרים
יכוון נפלאות
בסודי ובריות
צבאות תחתיות
ורוח החיות
הפעים מה נאוו
למאמרי התוו
קרא נא עם נורא
צנופה וטהורה
קנה טובה נעמה
יסורתו ראמה
והעלה זכרוננו
נשיטה וקנייני
אלהים מאד נעלה
בקול נברא נפלא
ועל כבוד הרעים
ופתח לרקיעים

אזהרות למנחת הערב

ליום ראשון

חברם החכם מי פטיט דיניאונץ
זיצל

פזמון

יִשָּׁב נַעֲנָה	שיר חדש ענה	ולתקות נאחרית
צוּפָה יַד דְּרוֹכִים	מִצֹּת לַמֶּנָּה	תת לה מהלכים
עַל כִּי עֲרַקְךָ	שיר הא דרַקְךָ	יאיר חֶשֶׁקְךָ
אִךְ זֶה תֵּאֲנֶה	שם הוֹלֵךְ חֲשָׁנִים	שואות בעֶטְוֶן
שִׁית דַּת שׁוֹכְנֵי סָנָה	לזמן מַעֲנָה	לא תירא חזיונים
חֲקֵי הַנְּלוּזִים	מֵהֶם סוֹרְךָ	האל סתַרְךָ
עוֹשֵׂה צַדִּיקְךָ	בִּי עֲתוֹת רַגְזִים	תבטח אק בראשית
אֲנִי כִי תַחֲנֶה	לשדוד מַחֲנָה	לק בנינה קנה

ונאזר בגבולות זמיו
 ונתן הצורות
 ברוך אומר כבוד
 ענה נורא הור
 אשו דרי רזים
 ואישיר ברמזים
 אספר עצמותי
 למעשה מצותי
 יסוד כל הסודות
 ושורש לתעודות
 להאמין כל תמים
 ביה צור עולמים
 והגדיל יחדיו
 ליראה ולעבדו
 ותורתו ללמוד
 ביד ובראש לענוה
 לדבקה בגדולים
 ולדיוק בשבילים
 ובשמו תשבע
 והמזונה תקבע
 והמלק מנה
 והמקדש תבנה
 ועבד הלוי
 ושמרו בית זיו

ופעל נפעלות
 בגופות כנדרים
 ומשירי אהוד
 בלמי שנאנים
 לצואר בחרוזים
 ואציב צינים
 ויהיו אותותי
 וכהם נסמנים
 ועמוד העדות
 וראש המבחנים
 בקושט ובתמים
 אלני האדנים
 ואהבת שם כבודו
 במה וברעיונים
 וטוטפות הכבוד
 לאות ולקרונים
 ולעשות בגדלים
 לעליון מסכנים
 וברך כי יצא השבע
 בשערו משכנים
 וכתב לו משנה
 עבי הבנינים
 אבל יראו גווי
 לניס ומכתנים

כתבת התורה
 והשם הנורא
 נשיאות כפים
 קטורת אפים
 אכילת שירים
 ובינים פעמים
 ואש תוקד תמיד
 ומשמרות תעמיד
 תכיתין למנחה
 ושלמי השמחה
 חגיגה עדרת
 ויורים המשרת
 ועולת הראיה
 ויעתר עבדיה
 וקידוש בדברים
 ומצות המחצרים
 וקרבן התמים
 ומעשה השלמים
 קדושת הכהן
 ובגדי הזר הכן
 וגדול בכתולה
 וישיבו גזלה
 ולשבות בשבת
 ומנחה על מחבת

ועירך המנוחה
 לקבש בהמונים
 וקידוש ידים
 ולחם הפנים
 וקדשי שמים
 נגיד הגיונים
 ולחם התמיד
 להשונות לזמנים
 ושמן המשחה
 לעיתים מזמנים
 תרומם ונבחרת
 תרומת הדשנים
 ופריה ערביה
 ותת לה פדיונים
 לשבת ובכורים
 ומלח קרבנים
 ושלם בימים
 סדורים ונכונים
 בכל ענין תיבן
 להדר וגאונים
 ומעשה העולה
 בעינה גזלנים
 והחמץ ושבת
 ובשאר תקונים

והשדות חרותם
ידועים ונכונים
בשדה ופירות
וחוק המתנים
ודין ערי חומה
בבקה ובמשנים
וערכי הבהמה
בפירות ובהונים
במעשה ובערים
במעשה הנענים
במקרא בכורים
ולקט אביונים
ופאות מאגבלות
במספר השנים
במצות הענקה
והלונות למעונים
ודין עבר עברי
לעולם בנענים
ולאהוב הגרים
בעת שמסככים
גרים מרגלים
בעומר למונים
בקריית מושבי
ושלח הקינים

וערכי הבתים
והערכים למתים
והשב האחיות
ותת ראשית גזות
במעשר התרומה
במעשר הבהמה
וחק פרה אדומה
שביתה באדמה
במשפט המשורים
והשני להרים
הפירה לגרים
בשכחת העמרים
בפרט ועלילות
וקדוש יובלות
טעינה ופדיקה
במעשה הצדקה
בגישת הנכרי
ולעבור כדברי
והשיה הנכרים
והאכיל לשכירים
והביא ברגלים
ועד חמישים השלים
במאוצות לעביא
ובחיה תביא

והחטאתי מושם
למופתים קדמונים
תכונן מצותו
פעלו מוכנים
למועלים בקדשים
היותם נתקנים
ושבע נזרעות
גירה איתנים
במצה נסכה
ולאחוז סנסנים
בשבת ובחדש
שמעו מתוקנים
ולחם בכורים
והעבודה לפנים
ויחוד בית הבחירה
והוכח נרגנים
וכבוד ההורים
והחית הזקנים
וטמא ובכורים
לפדיון נתנים
ולדון בתדמים
ולשחוט סמנים
ברמים עלונים
וארבעה נמנים

וחוק מעשה אשם
ופסח החדש הנרשם
וכן באכילתו
והשני כמותו
בתינת חומשים
וקדוש החדשים
שביתות נקבעות
בפסח ושבועות
תקיעה בערפה
ולישב בסוכה
במנוספין קדוש
במועדי הקדש
במנחת העמרים
בעיום הכפורים
בקדושה בתמונה
באהבת החברה
בבאת בכורים
במוראם תרים
בשריפת נותרים
בפטרי החמורים
בפדות בעלי מומים
בנסות הרמים
בידיעת סימנים
בטהרת המינים

מטח

ושלח דרוך היוכלים
 ולחלוק האלילים
 ומצות הטדוני
 וודאי האתני
 ושגנת הוראה
 וקרבנות הטומאה
 וטומאת המצורע
 ובגד הנגרע
 ותגלחת שערו
 ומצות מטהו
 שכירות השכיר
 ונידוי המבעיר
 וטומאת זב ועב
 וטהרת הערבה
 וטומאת הנדה
 וערי מועדה
 וטומאת בגבלות
 ועדק משקולות
 ודין מוציא שם רע
 והגדל המצורע
 סגולת סנהדרין
 ועדות נקשרים
 נטות אחרי רבים
 ולקבור נחרבים

וקדש הלולים
 וכל החמנים
 ודין אשם תלו
 למשגה וזדונים
 וקרבן חטאה
 לארבעה פנים
 ושכבת הזרע
 ובתים ופלונים
 בכלו עם תערו
 בענינים שונים
 ותגלחת גדר
 בפסח במעונים
 וטומאת מת שובה
 במימי נקיונים
 וטומאת וולדה
 לרועחי שגינים
 ושרץ ומאכלות
 ואימות עם הינים
 ולגזיר פדע
 באותות משתנים
 ומשפט מישרים
 ומינוי דיינים
 וטומאה לקרובים
 ומתים באשמים

יום א

אשר קרב-המת
 ומנכיחי האמת
 חקירת העדים
 והשב האגדים
 ומצות המלקות
 וקרבן הולאת
 ודין עגלה ערופה
 והרג אשורים
 לחנק ולסקל
 ומחצית השקל
 ודיני השומרים
 ודין קונים ומקרים
 ודין גנב לשמור
 וחוק הקהל באמור
 וסדר הנחלות
 ועדות לכלות
 בדין הבער תחקור
 ושנה משפט השור
 עמלקי תזכור
 והשב בהיות תור
 ואונס ומפתה
 והסוטה תשתה
 מיבמים או חולצים
 בליל צאת מלוחצים

וכל זכרו העצמת
 שמע דת וחזיונים
 וזממים משפטים
 בכל הענינים
 ומצות בגלות
 לאפונים ושונים
 ומי טהרה צדופה
 ולתלות נדונים
 והרודה לקלקל
 והרים כשלונים
 שלשה נזכרים
 ומשפט הטוענים
 ולערוך פטר חמור
 אמרים נבחים
 ומשפט החבלות
 ושפעת עפעפים
 ותבר דין הבור
 ושני השנונים
 וגיפת תואר תור
 למסכן משכונים
 וגט גרש תפתה
 בבנו ובראונים
 וספורים נרצים
 בחומר ולבנים

שְׁמִירַת הַמִּילָה
וּמִצְוֹת הַמִּילָה
וּבְכִתָּב נִשְׁתָּמֵם
וּמִצְוֹת נְשִׂאֵי
וְהַשְׁאִיר עִם אֲשֶׁר
נִיר חַיֵּץ לַמַּחֲנֶה
וְכָהֵן מִשִּׁיחַ
וַעֲשֵׂה וְהַעֲלֹחַ

וְהַפְרַשְׁתָּ חֵלֶה
בְּרִית הַרְאִשׁוֹנִים
וְשִׁלַּח טַמְאִים
וְשִׁמַּחְתָּ אֶת־חַתָּמֶם
בְּעִיר שְׁלוֹם תַּעֲנֶה
נִיתָר עַל אֲזָכָם
כְּגִבּוֹר יִצְרָח
נְטִיעַ יִצְעֲפִים

אֵלֶּה הַחֻקִּים
וְכִי־אֵימְנֻעֲקִים
יִשְׂרָאֵל עֲדִיקִים
חַיִּים לַמַּחֲזִיקִים
חַמּוּדִים מִזֶּהָב
וְטוֹב יִטְעֲמֵן יַעֲרֵב
וְבָהֵם יֵשׁ חֲכָמוֹת
עֲצוּמוֹת בְּנִשְׁמוֹת
וּמִצְוֹת לְאֲרִיֵּל
בְּבוֹאֵי מִקְדְּשֵׁי יי
בִּתְתַּכְנֹר נַעִים
וְעַלֵּי מוֹשִׁיעִים
וַיֵּאתֶה עִם שִׁסְנִי
לְמַגְדֵּל הַבְּנוּי

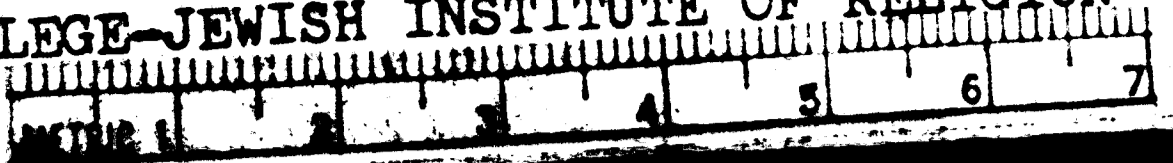
בְּהִידִים כְּשִׁתְּקִים
חֲזָקִים וְחִסּוֹנִים
רִצּוֹן עֲלֵיוֹן מִפִּיקִים
וְרַפְּאוֹת עֲעֻבוֹנִים
יִקְרִים מִפְּזֵרֵב
וַיִּנְעַם לְמַבִּינִים
גְּדוּלוֹת וּמְזֻמוֹת
כִּפִּיצוֹן מֵעֲלָנִים
וְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל
יִרוּנֵי עֲדָנִים
וְעֲלֵצֵל וּמְנַעֲנַעִים
בְּצִיּוֹן שְׁאֲנָנִים
בְּכָל פְּאוֹת בְּזוּי
אֲשֶׁר עָלוּ פִּזְנִים

וְלֹאֲשֵׁמוֹ

וּלְפַעֲמֵינוּ יִדְוֹר
בְּעִיר מְבִנֶה כְּדָכוֹר
וְשִׁמְחָה יִשְׁלִיחַ
וְעַד עוֹלָם יִהְיוּ
עֲבֹד לְהַכְבִּיד
וְהַכְּלִי שֶׁן וְחַבְּנִים
וּבְנַעֲיָמִים יִחִיו
דְּשָׁנִים וְעֵנָנִים

וַיִּתְקַדַּשׁ שְׁמִיהָ רַבָּא כְּעַלְמָא דְבִיָּא כְּרַעוּתִיהָ
וַיִּמְלִיךְ מַלְכּוּתִיהָ וַיַּעֲמַח פּוֹרְקִינָה דִּיקָרֵב מִשִּׁיחִיהָ
בְּחַיִּיכוּן וּבִיּוֹמִיכוּן וּכְחַיִּי דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּעַגְלָא וּבּוֹמֵן קָרִיב אֲמֵן
יְהֵא שְׁמִיהָ רַבָּא מְבָרַךְ לְעַלְמֵי וְלְעַלְמֵי עֲלָמֵי יִתְבָּרַךְ וַיִּשְׁתַּבַּח
וַיִּתְפָּאֵר וַיִּתְרוֹמַם דִּיתְנַשָּׂא וַיִּתְהַרְדַּד וַיִּתְעַלֶּה וַיִּתְגַּלֵּל שְׁמִיהָ דְקוֹדְשָׁא
בִּרְיָךְ הוּא : לְעֵילָא מְכַל בְּרַכְתָּא וְשִׁירְתָּא תּוֹשֵׁבְתָא וְנַחֲמַתָּא
דְּאֲמִירָן בְּעַלְמָא וְאֲמִירוֹ אֲמֵן :
תְּתַקְבַּל
עֲלוֹתֵנָא וּבְעוֹתֵנָא עִם עֲלוֹתֵהוֹן וְעֲשִׂיבְתֵּהוֹן דְּכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל
קִדְּם אֲבוּהוֹן דְּבִשְׁמִיָּא וְאֲמִירוֹ אֲמֵן : יְהֵא שְׁלָמָא רַבָּא מִן שְׁמִיָּא
חַיִּים וְשׁוֹבַע וַיִּשׁוּעָה וְנַחֲסָא וּמְחִילָה וְסִלְיָה וְכַפְרָה וְרַפּוּאָה
שְׁלִימָא וְגֵאוּלָּה לְנֹו וְלְכָל יִשְׂרָאֵל וְאֲמִירוֹ אֲמֵן :
עוֹשֵׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמֵי הוּא בְּרַחֲמֵינוּ יַעֲשֵׂה שְׁלוֹם עֲלֵינוּ
וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל אֲמֵן :

תְּמָה תְּפִלַּת מְנַחָה שֶׁל יוֹם רִאשׁוֹן

92

שחרית ליום שני של שבועת יאמר
התפלה הכתובה ביום ראשון של פסח
עד נשמת כל חי ואחר כך יאמר

רשות

מלא פחד בביתך אעמדה ואת יצב סתוק קהל ועדה
שעה נרא שעה עני בעשמי לפניך ביום מתת תעודה
נעים זמרה בני כל הנשמה הללך בקול רנה ותודה

מחרך

השכל והדת שני מאורות
נפש אש משיבות עינו מאורות

נשמת כל חי תברך את שמך ה' להוננו וכווננו
כל בשר תפאר זרומים זכרך מלבנו
תמיד מן העולם ועד העולם אתה ע ומבלעדך אין
לנו מלך גועל ומושיע פודה ומציל מפרנס ומרחם
בכל עת צרה ועזרה אין לנו קלך לא אתה

להי הראשונים והאחרונים לזה כל בריות ארון

ערבית ליל שני
של שבועות

פסוקים בלכתו לדוכן

כסאך אלהים עולם ועד שבת מי שור שבת
מלכותך טוב לי תורת פיך מלפי זהב וכסף
ה' אהבתי מעון ביתך ומקום משכן כבודך
מה אהבתי תורתך כל היום היא שיחת כל
העמים תקעו כף הרועים לאלהים בקול רנה

פיוט לנו נעים שמך

מפי עבדיך את שם כבודך
בקול רנה ותוזאת
ניבוכיה להודות

ויאמר ברכו ואחכ יצמוד תפלת
ערבית הכתובה בליל ראשון של פסח

כל תולדות המהלל בכל התושבות המנהג
עולמו בחסד נחמתי ברחמים ויה ער לא ינום
ולא ישן המעורר ישנים והמקיץ נרדמים
מחיה מתים ורופא חולים פוקח עורים וזוקק
כפופים ולק לבדק אנחנו מודים

נשמת נעימה פנימה תמימה קהלה קדושה
תנגן בתרועה
ביום התרועה לאמר שירה חדשה
תורה צוה לנו משה מורשה

נש תומכה במעלי ותקושה תתן לה כבוד
אומרים מה אירא ולחלי מעוז ביום צרה
כי נר מצוה ותורה

נש נושאה עול דתך לצפירת תפארה
תנובב מהללך
בזכרה יום ירד יורד ועולה להזהירה
עזר תעודה חתום תורה

נש בן צעיר לו משפט הבכורה
תביא לך תורה
אבר נעשה ונשמע בפיו בשורה
וכתב לו את משנה התורה

נשמת קטן וגדול יודע בארצות שבים
תהודך

נארכ בכל על ה' וקנים
אומרים ויעו פינו מלא שירה כים
ואלו פינו מלא שירה כים אשוננו וכו

ויגמור התפלה תמצאה

ביום ראשון של פסח

פינט להלל לנו משה בשבת

מת בקרית חברה
מפי ביד המור
הלל ושיר מזמור

חתום בד התגברת
אחיו יבק אעברה
אגמור

בזמור ההלל בכתוב ביום ראשון
של פסח

ואתכ יאמר קדיש המקבלי

ישלים מזמור סח

ברוקה ה' יום יום יעמוס לנו העל ישועתנו סלה

ח"ב ב'

בפסוקים להוצאת התורה
בספר דוד עבדך על אשכנז משיחך
ח"ב ה"א לפיכך בדין ופולסב הקאנשך
יקרה היא מפניכם וכל חמסך לאישנו בת
כי טובסתמה בספר בפרק וסאנאן תבואתה
דרכי דרכי צועים וכל מתבלטה שלום
שלום ערב לחתבי תורתך ואין למי מכשול
במקלות בפי עולם ה' ממקוטי ישבע

פרשת בראשית

כשחל בשבת יתחיל

עשר תעשה את כל תבואת זמקת תלויני
לך השדה שנה שנה ז' ואכלת
לפי ה' ליהך במקום אשר יבחר לשכן ושמן שם
מעשר רגפך תלושך ויעתקך ונכודות בקרה
וצאנך למען תלמד לדארה אתה ליהך כל הימים
וכי יבנה ממך הדרך כי לא תוכל שאתו כי כרחק
ממך המקום אשר יבחר ה' ליהך לשנים שמו שם
כי יברכה ה' לך ונתת בכסף ונתת הכסף ב
בידיך והלכת על המקום אשר יבחר ה' לך ביום
ונתת הכסף בכל אשר תאור כפשא בנקי וצאן

ה' ח' ט'

פסוק

שחרות

ה' לנו למושעות ולעולם למות תועאות
אך יתים ימחץ כחש יתבין קדקד שער מתהלך
באשמנו : אמר ה' ממון שמי אשכנז ממעלות
ים : למען תמחץ כגלה סדס לשון בלבך מאויבים
מנהו : באנה ליתך עליהם הליכות עלי מלכו
בקדש : קדמו שדים אחר נעעם בתך ואלמות
במקלות ברכו עליהם ה' ממקור ישראל : שם
בנימין צעיר רודם שרית היתה יצמחם שרי זבולן
שרי עמתי : ענה עליך עונך ענה עליהם זו
פעלת לנו : מהיכלך עליהם לך זבולן
מלכים שוי : גער חית קנה עדת אבירים בעגלי
עמים מתרפס בוצי לסף נצח עמים קרבות
יחפצו : יאתו השמיים מני מערים כוש תרין
יהו ללהים : ממלכות הארץ שירו ללהים זמר
ה סלה : לרוכב בשמי שמי קדם הן יתן בקול
קול עוז : תנו עוז ללהים על ישראל גאותו
ועוזו בשחקים : נורא עליהם ממקדשיך על ישראל
הוא נותן עוז : ונתעצמות להם ברוח אלהים

ופמות

פיוט להוצאת התורה

שובה יתה שבות עמים שלמיסלך באו עדיך
זכרה נא עדקת תמימים מאז היו יד ידך
ולחסדי דוד עבדך

ויבין ויספר ויגיד ויחבר ויכתוב ויחשב ויחשב
 שם לפני ה' עליך ושמת אתה ביתך : והלוי
 אשר בשעריך לא תעבדו : ואת כל עמלק
 עמך : ומקצה שלם ושנים תגדו את כל איש
 תבואתם בשנה ההיא : והנה בששית : ואת כל
 כי אין לו פלוק ונתת עמך חמר וסידום והלחנה
 אשר בשעריך ואכלו שבע : למען ברכך ה' עליך
 בכל מעשריך : ואתה תעשה : ומקץ שבע
 שנים תעשה שמחה : וזה דבר השמחה שמוקם
 כל בעל משה ילו אשר ישה ברעהו : לא יגוש את
 רעהו ואת אחיו : כי קדש שמחה זה : את הנכרי
 תגוש ואשר יהיה לך את אחיך תשמש ידך : אפס
 כי לא יהיה בך אכזק : כי צדק בצדק : עליך באיץ
 אשר ה' עליך נותן : לא תלה לרשתה : רק אם
 שמוע תשמע בקול ה' עליך לשמוע לעשות את כל
 המצוות : והוא אשר אצו מצוה חיים : כי ה' עליך
 ברכך כאשר דבר לך : והעבטת גוים רבים : והנה לא
 תעבדו ומשלת בגוים רבים : וברך לא ימשולו :
 כי יהיה בך אביון מאחד אחיך באחד : שעריך
 בארצך אשר ה' עליך נותן לך : לא תאמץ את לבבך
 ולא תקפוצ את ידך מאחיק האביון : כי פתוח
 תפתח את ידך לו : והעבט תעביטני : ומסורו
 אשר יחסר לו : השמר לך פן יהיה דבר עם
 לבבך בליעל : לאמר קרבה שנת השבע שנת השמט

וכעה ענה באחיק האביון : ולא תתן לו נקרא
 עליך : ה' ותיה בך חסא : נתת תתן לו ולא
 יע לבבך בתקולו : כי בגלל הדבר הזה יברכה ה'
 עליך בכל מעשיך : ובכל משלח ידך : כי לא
 יחדל אביון מקרב הארץ : על כן אנכי מצוה לאמר
 פתוח תפתח את ידך לאחיק לעניך ולאבונך : כי
 בארצך : כי ימכר לך אחיק העברי או העבריה
 ועבדך שש שנים : ובשנה השביעית תשלחנו חפשי
 מעמך : וכי תשלחנו חפשי מעמך לא תשלחנו
 חפשי : הענק תעניק לו מצאנקה ומצוקה ומקבץ
 אשר ברכך ה' עליך תתן לו : וזכרת כי עבד היית
 בארץ מצרים : ויפדג ה' עליך על כן אנכי מצוה
 את הדבר הזה היום : והיה כי יאמר לך לא
 אצא מעמך כי אהבך : ואת ביתך כי טוב לו עמך
 ולקחת את המרצע ונתת באוזנו וברלת נהיה לך
 עבד עולם : ואח לאמתך תעשה כן : לא יקשה בעיניך
 בשלח אותו חפשי מעמך : כי משנת שחר שחר
 עבדך שש שנים וברכה ה' עליך בכל אשר תעשה

ובחול יתחול

כל הבכור אשר יולד בבקרה ובעאנקה תקדוש
 לה' : והוא לא יעבוד בבכור שוקה
 ולא תגזו בכור צאנקה : לפני ה' תאכלנו

שנה בשנה במקום אשר יבחר ה' אתה וביתך
 וכי יהיה בו מום פסח או עור כל מום בע לא
 תזבחנו לה' אלהיך בשעריך תאכלנו הטמא
 והטהור יחדו כעב' וכאיל ורק את דמנו לא
 תאכל על הארץ תשפכנו במים שמוזר את
 חדש האביב ועשית פסח לה' אלהיך כי בחדש האביב
 הוציאך ה' אלהיך לילה וזבחת פסח לה' אלהיך עאן
 עבדך במקום אשר יבחר ה' לשכן שמו שם לא
 תאכל עליו חמץ שבעת ימים תאכל עליו מיצור
 לחם עוני כי בחפזו יצאת מארץ מצרים למען תזכור
 את יום יצאתך מארץ מצרים כל ימי חיך ולא
 יראה לה שאור בכל גבולך שבעת ימים ולא ילון מן
 הבשר אשר תזבח בערב ביום הראשון לבקר לא
 תוכל לזבוח את הפסח באחד שעריך אשר ה' אלהיך
 נותן לה כי אם אל המקום אשר יבחר ה' אלהיך
 לשכן שמו שם תזבח את הפסח בערב בבא השמש
 מועד יצאתך ממצרים וישלת ואכלת במקום אשר
 יבחר ה' אלהיך בו ופנית לבקר והלכת לאוהליו
 ששת ימים תאכל מצות וביום השביעי עיצית לה'
 אלהיך לא תעשה כל מלאכה שבעה שבועות
 תספי לה מהחל חקמש בקמה תחל לספור שבעה
 שבועות ועשית חג שבועות לה' אלהיך מסרת
 גדבת ידך אשר תתן כאשר יבכך ה' אלהיך
 ושמחת לפני ה' אלהיך אתה ובנך ועבדך ואמרתך

והלוי והגר והיתום והאלמנה אשר בשעריך והגר
 והיתום והאלמנה אשר בקרבך במקום אשר יבחר ה'
 אלהיך לשכן שמו שם וזכרת כי עבד היית ב
 במצרים ושמרת ועשית את החקים הלה
 חג הסכות תעשה לה שבעת ימים באספקה
 מגרנה ומיקבך ושמחת בחגך אתה ובנך ובתך
 ועבדך ואמרתך והלוי והגר והיתום והאלמנה אשר
 בשעריך שבעת ימים תחוג לה אלהיך במקום
 אשר יבחר ה' כי יבכך ה' אלהיך בכל תבואתך ובכל
 מעשה ידיך והיית אה שמח שלש פעמים בשנה
 יראה כל זכורך את פני ה' אלהיך במקום אשר יבחר
 בחג המצות ובחג השבועות ובחג הסכות ולא יראה
 את פני ה' ריקים איש כמתנת ידו כברכת ה'
 אלהיך אשר נתן לך

מפטיר

וביום הבכורים בהקריבכם מנחה חדשה לה'
 בשבועותיכם מקרא קדש יהיה לכם כל
 מלאכת עבודה לא תעשו והקדבתם עולה לרוח
 נחוח לה פרים בני בקר שנים איל אחד שבעה כבשים
 בני שנה ומנחתם סולת בלולה בשמן שלשה
 עשרונים לפי האחד עשרון עשירון לכבש האחד
 לשבעת הכבשים שעור עזים אחד לכפר עליכם

שחרית

מלבד עלת התמיד ומנחתו תעשו תמימים יהיו לכם
ונסכיהם

הפטרה

תפלה
לחבוק הנביא על שגיונות : ה שמעתי
שמעה יראתי ה פעלה בקרב שנים חייה
בקרב שנים תדוע ברוגז רחם תזכור : אלוה
מתמן יבא וקדוש מהר פארן סלה כסה שמים הודו
נתהלתו מלאה הארץ : ונוגה כאור תהיה קרנים
מידו לו ושם חביון עוזו : לפניו ילה דבר ויצא
רשף לרגליו : עמד וימודד ארץ ראה ויתר גנים
ויתפוצצו הררי עד שחו גבעות עולם הליכורת
עולם לו : תחת און ראיתי אהלי כושן ירגזון
יריעות ארץ מדין : הבתרים חרה ה אם בתרים
אפק אם בים עברתך כי תרכב על סוסה מרכבותיה
ישועה : עריה תעור קשתך שבועות מוטות אומר
סלה ונתלות תבקע ארץ : ראוך יחילו כדונג תלים
זרם מים עבר נתן תהום קולו רום ידה וישא
שמש ירח עמד זבולה לאור יהלכו לנגה ברק חניתך
ואני בה אעלוזה אגילה באלהי ישעי : יי אדני חילו
וישם חילי כאילות ועל במותי יעמידני למניח בנגינותי :

ויאמר תפלת מוסף הנתונה ביום כאשון של פסח :

אנחנו תפלה לל חו

פיוט קודם האזהרות

לן אשברה
לן אדברה
על אספיה
הוא ראש כל שפתי
מצותי לפתתי

הצולה פיה
על שדי אחסה

נרבות פי רעה
עמו כי בעל

ב יצל שדי אחסה

ועדקו לא אחסה
ואגיד מישרים

במצות לא אחסה תעשה
כתובים באמונה
וכימי השנה

בערות נאמנה
במספר נחקרים

יקרים מפגנים
לבית האיתנים

עתידיים וצפונים
בעדי קשורים

צאי נא לקראתי
ושמעו תוכתי

אחותי רעיתי
ולקחי מוסרים

תשקתיה ואותב
כמו תנכי ערב

פדיתך מלהב
צנוקים וטהורים

ביצאתי נעבה
וקול דודי זה בא

בילת אבבם
מדלג על הרים

אנכי ה
ולא יהיה על פני

קראתך בסני
לה עליהם אחרים

אין

אשר לבן מלאו
 כמשטמת ערים
 לבל אקום ממך
 פעולת נשכרים
 ולא תשל אובות
 ובנים על הורים
 נביא שקר ומורה
 מסייתים נבערים
 ופנים לא תכיר
 שם אלהים אחרים
 ועל דם לא תעמוד
 שבועת לשקרים
 ולא תשא פני דל
 להרבות במחורים
 שמור פן בה תשטה
 ולמגה וגרם
 ולא יעיד אחר
 נפשות ובשרים
 אשר תקח אפלה
 וזכתי השערים
 ותנעבה הדופה
 להפקיע שערים
 במדת ברקעות
 וגם לא במסחרים

ולא תשא חטאו
 ולא תחשוכ לשונאו
 ולא תקום עמך
 ולא תליך עמך
 ולא תיטור איבות
 ולא יגמתו אבות
 ולא תשמע דברי
 ולא תביה אחרי
 ועבד לא תסגיר
 ועל פה לא תזכיר
 וכספם לא תחמוד
 ותחדל ללמוד
 נצור תקי על דל
 ומנשג תחדל
 ומצות לא תטה
 ודין יתום מוטא
 ולא תקח שוחד
 ולא תאכל יחד
 ולא תחמוד גזלה
 ולא תאכל נבלה
 ולא תאכל טריפה
 ולא תקטין איפה
 ולא תעשה רעות
 ומשקל המעות

ברשע ובמסל
 להקניא בורים
 להביא תועבה
 ולטעת אשרים
 והשמן בשוא
 שמותי היקרים
 שמור פן יחרה אפי
 ולא תחמוד חברים
 אשר דמה אבקש
 להכשיל העורים
 ויתום לא תענה
 בארצות הזרים
 תזית לא תבנה
 לחחר מתגרים
 והשם לא תחלל
 ופרט הבצורים
 חמסו ידרש
 שונרים וחמורים
 מלאתך ודמעך
 ולא תאחר נדרים
 ולא תלקט קעורה
 בדישו העמרים
 ולא תכלה פאתך
 במקח ודברים

ולא תעשה פסל
 ולא תשים פסל
 וגזר מלהבה
 ולבנות מצבה
 וסוד כשמע שוא
 ולא תשא לשוא
 ומצות לא תנאף
 ולגנוב לא תשאף
 ונפש לא תנקש
 ולא תתן מוקש
 ושקר לא תענה
 וארצך לא תזנה
 והגר לא תונה
 ועל ריב לא תענה
 אלהים לא תקלל
 וכרמך לא תעולל
 ולא תקלל חרש
 ולא יעמיד חורש
 ולא תאחר בבצעך
 ולא תעשוק רעה
 ולא תעשוק שכירה
 ולא תחסום שוקך
 ולא תפאר זיתך
 ולא תונה עמיתך

ולא תתן אכלך
 ולא תלוץ רגלך
 ולא תשית יד עם
 ולא תגוש רעים
 עזוב עומר שכחתו
 לא למנה נתתו
 שנת שבע תצור
 ספיחים לא תקצור
 ולא תזרע תלמך
 ולא תזמור כרמך
 ולא תאכל קלי
 בטרם תביא לי
 ולא תאכל ערלים
 ולא תהדר גדולים
 ולא תהיה כנושה
 ולא תתנו אשה
 ולא יעלה משיחו
 ולא תזבח פסח
 והכלים תמשש
 ותשרפנו בשש
 ולא תוציא לחוץ
 נזר וערל מחוץ
 וזבחי לא תשמץ
 ולבך לא תאמץ

במרבית פן אכלך
 מלשני בסתרים
 רשעים וקרעים
 ואחים כנכרים
 ולא תשוב לקחתו
 וליתומים וגרים
 וביובל תעצור
 ולא תבצור נזירים
 להוציא בו לחמה
 ולא יעלה סירים
 ולחם כרמלי
 בראשית הקצירים
 בטרם הלולים
 ודלים נחפרים
 לאיש עני ונקשה
 בעורים ושבורים
 במעלות על מזבחי
 באחד השערים
 והחמץ תרושש
 עד אחד ועשרים
 בשר זבח נחוץ
 ותושב ושכירים
 בזבחו על חמץ
 לתת מחסורים

ונשיא לא תאור
 ולא ילץ עד אור
 וחלבי זבחים
 ותודות שלמים
 וכי יגע בשפה
 ולא תאכל מעשר
 ולא תאכל על דם
 והחלב והדם
 ודג וחיה שניהם
 בלא סימנים
 ומום בו לא יקרב
 וגבן או גב
 נמיר בן נכר
 ולא יעבור אכר
 ולא יעלה לרצון
 ולא תגזו בכור צאן
 ולא תמיה בהמה
 ולא יאכלו תרומה
 ולא תביא למטה
 ולא תתן לבונה
 לא תקריב למשתה
 ולא תשים קרחה
 טורת לא תרקח
 וכופר לא תקח

ולא ידעו שמור
 בשר לל שמורים
 וחלבי תגיבים
 סמותיר נאסרים
 בכל סוכא נאסר
 רגה בשערים
 תמיד הנקדם
 שיעלו אסורים
 ועופות אביעיהם
 אשר הם נביים
 להקריב שי גערב
 אסורים אף יעורים
 לא תקריב אשכר
 בבכורי שחיה
 בכל מקום
 במשקה העדרים
 מקודשת חתומה
 טבאים עם זרים
 מחור כלם חוץ
 ובמחת השעורים
 בשטן וישחה
 ובשרים
 ועינתו וקמח
 לדבחה יעורים

שמור נא פן תפסה
 ומצות לא יקשה
 וחוק אותנו ואת צונו
 ונבך לא תתנו
 וכל מלאכה להקצות
 ומקראי מצות
 ומקרא זכרון
 ומקראי הדין
 ועצם לא תטבול
 ותעז לא תטבול
 ולא תצא מפיו
 ולא חותנו ולא חותן
 ולא תשתה יין
 ולא חומץ יין
 וכלונבת קעקע
 והמקלל ינקע
 ומקרה הנראה
 וצנכך לא יראה
 ונשך לא יתכן
 וחוק לא תעטין
 לעינה לא תעלה
 ולא תעשה פילים
 ועמר לא תלבש
 ולא תקטירו רבש

דבר גיד העשה
 בענין הותרים
 בלבבך תעטנו
 למלך אכזרים
 בשבתות לרעות
 יום הבכורים
 לצדק ולכשרון
 יום הכפורים
 בליל עאתך מבור
 על באש צוירים
 להטמא לאביו
 יותר בשארים
 להכלילת עין
 יותר הובלים
 בגוף לא תדקע
 בראש התרים
 בצחניה הפאה
 בק עמות דברים
 להשים על מסך
 לאדור אדורים
 בנדרים ונפלים
 כהבלי תכנים
 במו פשתים נחש
 תמרים ושארים

ולא תעלו לחמי
 במזבח פיבוי
 בעל נוק לא תחטו
 והואל לא תנסו
 וחוק לא יראו
 וחיים תמצאו
 ודבר לא תשקצו
 והגר לא תלחצו
 ודבר לא תחשאו
 וכדבר לטתבטאו
 ודבר לא תבטלו
 ולא תאמל בשל
 ודבר לא תעטן
 מעבדים תושן
 ולא תגרש חוקים
 ולא תשלח חקם
 ולא תעבוד בהם
 ביען כוליהם
 ולא תקפוק כפקדו
 ולא תתן כסף
 ולא ירעלבך
 ולא יעצו בד
 ולא תעביד בך
 ולא תחוס עינך

ולא תסבב לשמו
 אשר לפני עפרים
 וכהם לא תעשו
 במסת המוחם
 דברי תוצאו
 ושלוש כנגדו
 מאד חוקתאשתו
 כיתנים ארסו
 מאד חקרו וזכשו
 כנאלחים סרים
 חרל מהכשל
 ופא ליל שמאחים
 אשוקיה כגן
 ביצתם לדיונים
 למלאות קפס
 מירגים ועומים
 עבודת עבדים
 אבדים נשכמים
 ולא תקשה יצוק
 בנשך כהורים
 בתך לתושבך
 וקסמים גם חוקרים
 ולא תשחית יוקר
 לילות העזורים

בעולת אח נגזר
 קדשים מזוהים
 בסוד עדה קדושה
 לבושי הגברים
 לבושי הנשים
 בבגדים נכשרים
 באחיה עברי
 אבל כי בן חורים
 וסנאים ופרשים
 לארץ המצרים
 בסוסי מרכבו
 וחמדת אוצרים
 כממכרת נכרי
 בבואו למגורים
 בבואו להדומי
 ופעולעים ושבורים
 אשר תקח בברית
 בראשי איברים
 והפרה במחירה
 קיטר ממכרים
 שארה וכסותה
 בקחתו בת אחרים
 אסורות לפני
 כשרה לאחרים

ולא תהיה לאיש זר
 ולא יאכל מניזר
 ולא תהיה קדשה
 ולא יהי על אשה
 ולא ילבשו אנשים
 ולא יהיו קדשים
 ולא תכרה בתרי
 ולא תמלך נכרי
 ולא ירבה נשים
 ולא ישיב חמשים
 ולא יסור לבבו
 וכספו ונהבו
 ולא תמכור עברי
 ולא תתעב מצרי
 ולא תתעב אדומי
 ולא יבא בעמי
 ולא תצא עבדית
 כצאת אמה נכרית
 ואתם יגזר גבירה
 ולא ימשול למכרה
 ולא ירע אותה
 ומשכב עונתה
 ארבע נשים הן
 והאחת מקן

ברית לעהיחם
 בזרות גשברים
 בחקות משמרתם
 ולא תחון יצרים
 ובהם לא תתחתנו
 כהבלי שוא משמרים
 בעיר עלי קדושה
 אבל החלם תמרים
 בידך לא ידבק
 כממכרת זרים
 עלואני אצור
 צסוד עם נבחרים
 לאכזרים זקמים
 להציב מכמציים
 וצריקים עניים
 ולא יחלו ערים
 אשר אין עמו אמת
 אשר ערום ועמים
 כמצוקת שוק זבול
 בעת תבנה מעורים
 להזנותה מדעתך
 בלכתה לאחדים
 בנדת טומאתה
 לגלות המקורים
 ולא תהיו

ולא תכרות להם
 ולא תתצב מהם
 ולא תלק אמתם
 ולא תהיה אונתם
 בארעכם לא ישכנו
 ומסכית לא יתגנו
 ולא תשאיר עתה
 והוא לא תבנה
 וחרים עם נבק
 והיה תל אבק
 ועמוני תפזר
 ולא יבא ממזר
 ולא תדרושן שלומים
 ולא יתשים דמים
 ולא תהרגו נקיים
 ולא תעזוב לויים
 ולא תדרוש על מת
 והמכשף העצמת
 ולא תשוג כל גבול
 ולא תשחית עץ יבול
 ולא תחלל בתך
 ולא תשב אשתך
 ולא תשב אותה
 ואשה על אחותה

שחרית

ולא יגדל פרע
 ולא יתלל זרע
 ולא יטמא עצמו
 אבל על מת עצמו
 ונדבר לא יצא
 ויגיל עת יצא
 ונדבר לא תקבה
 ונרו לא יקבה
 ולא תאכל פתו
 אבל תאכל אתו
 וגם לא יאכל בו
 ועל מת לא יבא
 ולא יאכל פגמית
 ולא יבדיל לה צמית
 ולא יאכל מנחת
 ולא ינבח משחת
 וזכ לא יתגלע
 וטמא פן יבוע יבלע
 ולא יעבט אורח
 ולא יהי כקנח
 ולוי הזקן
 ולא תקח אס עלקן
 וימיה אמשך
 ואזיק לא יחשיך
 ולא יפרוס סקדע
 ומקדש מביצרים
 לאביו ולאמו
 אשר אין לו קוברים
 לפני ירעה
 כחתן מחדרים
 גדולתו תרבה
 ויזרח במאורים
 בקחת זר בתו
 בשונה בנעורים
 שכירו ותושבו
 באהלי תמרים
 בזדון ובתרמית
 שסועי התורים
 כלילו פן יחת
 ביאילים עם ככים
 ראוח קדש כבלע
 בשאון ושבירים
 ויהיה לטורח
 וריעו הממרים
 עבודה לא יתקן
 על פני העמרים
 במצות לא תשיך
 בארץ לא סדרים

ולא תמוט רבת
 וחוק מנחת מחבת
 וביתך לא יסח
 ומצות לא תשכח
 ומצות לא תבערו
 ומצות לא תמכרו
 ומצות כלאים
 ואתני מאזנים
 ומצות לא תחבול
 ועליק לא יבול
 וחוק לא תנסיו
 וחוק לא תקיפו
 ומצות לא תבן
 ומצות פן תוסף
 ומצות לא תגרע
 וחק מוציא שם רע
 וחק לא תתורו
 וחק פן יסורו
 וחק לא אכלתי
 וחק לא נתתי
 ובתעודת העבוס
 ופרשת הדיוט
 וכל פרשיות
 אשר הם בעיות

יום ב

במצות גבול שבת
 ומאפה תנורים
 במצות לא יזח
 שנים נאמרים
 ומצות לא תשקרו
 שדה סגרש ערים
 ורכב ורחים
 בכיסוי מסתרים
 עלי כיתך תסבול
 ותמרח כתמרים
 וחוק לא תחניפו
 פאת ראש ככמרים
 לעולם לא תחניף
 ולהכות נוסרים
 לעולם לא תפרע
 ושם עלולות דברים
 וחק לא תגורו
 וחק שבועת אסרים
 וחק לא בערתי
 למתים נגזרים
 במשרים תשפוט
 ופרשת שוטרים
 מפיקי תושיות
 מקום נהדים יאורים

ואחד ושבעים הן
ועל מקודיהן
אשר יתן זרעו
והכנדה ישעו
וכמסית וכחלל
ובן סובא ונולל
נתדובר סרה
וכעל אוב לזרא
ונפש רועת
ועם עיר נדחת
ונביא מדעת
ונאשה נרכעת
והבא על ארוסה
ועל בהמה אנוסה
ובא על אשת איש
ורדיתו מבאיש
ובא על יולת יולדתו
ובתו ובת אשתו
והבא על חמותו
ובא על אחות אשתו
ועל אשה ובתה
ועל נידה בשבתה
ועל אשת אביו
ואם חמותו וחמיו

חרוצים במעשיהם
במסתב נזכרים
לכולך ברוב רשעו
אשר ידו ירים
ומכה ומקלל
ומדיח ערים
בשם עבודה זרה
וירעוני שקרים
לפחד ולפחית
בחרב נדקרים
תכסה תולעת
לבהמת היערים
ועל כלה כנוסה
ובא על הזכרים
מאד יחפיר ויבאיש
שניהם נארים
ובת בנו ובת בתו
לפי שאול נפזרים
והבא על אחותו
ובא על אחות הזרים
ובת בנה ובת בתה
למלאת נספרים
ועל אשת אחיו
כל על אסורים

ומשפט בנות כהן
ומשפט בעליו
והבא על ארמית
והגונב בתרמית
והגונב אדם
ואוכל חלב ודם
וארוי כל נזבל
והוא רק לא יאכל
ושכרון מתנים
ונקין שינים
ועובד תפלעת
ואוכל מחמעת
ונפסח לא יעשה
ואיש אוכל ועושה
ואיש סך ומפטם
ואיש אדנו יאטם
והשוחט מתוץ
וישאינו רחוץ
ועובר על דם ברית
והוא תקוה ואחרית
והטמא יגדש
והאוכל נקדש
והאוכל טבל
ויגע להבל

ומשפט זוממיהן
להשמיד ולהחרים
ברעתו להצמית
קשנות גבחרים
בשחת ירדם
יהי כיקר כרים
אשר פגול יאכל
באישי כזורים
לאוחז עינים
לאוכל נותרים
לכלה נחרצת
בימים נשמרים
בחשך שמו ינוסה
ביום הכפורים
בעברתי אשפטם
למשפט המורים
והמעלה בחוץ
במימי כזורים
תהי נפשו להכרית
לשלת האסורים
בבואו למקדש
בטומאת הבשרים
בואהו חבל
ויאחזוהו צירים

שחרית

וְזָר אֹכֵל תְּרוּמָה
וְכֹהֵן כִּי יִטְמָא
וּמִתְבַּל יוֹסֵר
לְשֵׁמֶשׁ וּמְחוֹסֵר
וְהִזֵּר הָעוֹבֵד
וּמֵאֶרֶץ יֵאָבֵד
וְהַמּוֹת רַתְּנִי
וְטָמֵא הָאֲתוֹנִי

תְּבוֹאָתוֹ מִהוֹמָה
בְּעִבְרוֹ מֵאֲמָרִים
טָבוֹל יוֹם הַנִּמְסָר
בְּגָדִים נִסְפָּרִים
בְּמוֹתוֹ אֲכַבֵּד
מְחוֹסֵר כְּפֹרִים
לְפָרוּעַ וְשִׁתְּנִי
לְשֵׁמֶשׁ בְּהַדְרִים

כָּלֹּ מִצְוֹת עֲשֵׂה
בְּדַת מַעֲוֹד וּמַחֲסָה
וְאַלֶּה הַתּוֹרוֹת
וְלִהְנֶה פְּאֵרוֹת
יִמְהַר לְעֵלְיוֹן
וַיְבַנֶּה הַר צִיּוֹן
וַיִּקֶּם אֶת סִכּוֹ
וַיִּתֵּן עוֹז לְמַלְכוֹ
וַיִּרְאוּ מִתִּי מִסְפָּר
וַיִּכְתְּקוּעַ שׁוֹפָר
וַיִּמְלֵאשׁ הַזְּמִיּוֹת
מִמַּעֲוֹנוֹת אֲרִיּוֹת
וַאֲזִי כָל עַם שׁוֹגֵג
לְקוֹל הַמּוֹן חוֹגֵג

וּמִצְוֹת לֹא תַעֲשֶׂה
וּמִגֵּן לְיִשְׂרָאֵל
יְסוּדוֹת וְצִצְרוֹת
בְּסִנְסְנֵי תַמָּרִים
לְקַבֵּץ עִם אֲבִיוֹן
וְעַמֵּק הַפְּגָרִים
וַיִּגִּיהַ חֶשְׁכוֹ
וַיִּקְרַנְנֵי יָרִים
בְּקוֹם שׁוֹכְנֵי עֵפֶר
וַיִּכְנָשׂוּא נֶס הַרִים
תִּרְנַנֶּה פִּיּוֹת
וּמִהַרְרֵי נִמְרִים
בְּרַעַה יִתְמוֹגֵג
בְּשִׁמְחָה וּבְשִׁירִים

ועל הר הגליל
ואז תחפוץ כליל

נהלך בחליל
ואז יעלו פרים

יתגדרל

וַיִּתְקַדַּשׁ שָׁמַיָּה רַבָּה בְּעַלְמָא דְּבִרְא
כְּרַעֲנַתִּיה וַיִּמְלִיךְ מַלְכוּתִיהָ וַיִּצְמַח
מִנְּקַנְיָה וַיִּקְרַב מִשִּׁיחִיהָ בְּחַיִּיכֵן וּבְיוֹמֵיכֵן וּבְחַיִּי
דְּכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּעַל וּבְזַמָּן קָרִיב אֲמֵן . יֵהָא שְׁמִיָּה
רַבָּא מְבָרַךְ לְעַלְמָא וְלְעַלְמֵי עַלְמֵיָא יְתַבְרַךְ . וַיִּשְׁתַּבַּח
וַיִּתְפָּאֵר וַיִּתְרוֹמֵם וַיִּתְנַשֵּׂא וַיִּתְהַדַּר וַיִּתְעַלֶּה וַיִּתְהַלָּל
שְׁמִיָּה דְּקוֹדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא . לְעוֹלָא מְבָל בְּרַכְתָּא
וְשִׁירְתָּא תּוֹשְׁבַחְתָּא זַמְתָּא דְּאֲמִיָּן בְּעַלְמָא וְאֲמַרו

אמן

תִּתְקַבַּל עֲלוֹתֵנָא וּבְעוֹתֵנָא עִם עֲלוֹתֵהוֹן וּבְעוֹתֵהוֹן דְּכָל
בֵּית יִשְׂרָאֵל קִדְּם אֲבוּהוֹן דְּבִשְׁמִיָּא וְאֲמַרו אֲמֵן
יֵהָא שְׁלַמָּא רַבָּא מִן שְׁמִיָּא חַיִּים וְשׁוֹבַע וְשׁוֹעֵר
וְנַחְמָא וּמְחִילָה וְסֹלִיחָה וְכַפְרָא וְרַפּוּאָה שְׁלַמָּה
וְגַאֲנֵלָה לְכֹן וְלְכָל יִשְׂרָאֵל וְאֲמַרו אֲמֵן עוֹשֵׂה
שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו הוּא בְּרַחֲמֵיךְ יַעֲשֶׂה
שְׁלוֹם עֲלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל

אמן

ברכו אתה המבורך : ברוך ה המבורך לעולם ועד
תמו ונשלמו אזהרות מר שלמה אבן גבירול אעה

יום ב

בדתנו כי נעים
גברים מאזינים
בשנה נשלמים
צרותים ונחונים
ושם שמעה אזני
אדון המאמינים
עצתי לא תפרע
ואכלו משמנים
ועדקותי תנו
לנפש מעדנים
ותבואו עדו
חדשים וישנים
ותהיה לי כדרוש
וממלכת כהנים
אלוה או קורא
עוה מעוזנים
לעצמם ולאחרים
בעלמי כיונים
ועל זר לא תזכיר
כדרכם או בפנים
והפנות מחשבות
ודעות ידעונים
לבלי תתן תסקית
נשועת אילנים

ואזכור נמנעים
היות בהם שועים
במספר הימים
ניתדו הם תמים
בסיני שם אני
נאום על לאדוני
לכו בנים שמעו
קחי לקחי שבעו
בעלותי תענו
דעו דעו ותנו
הלא אתם עדי
ואנחילכם רודי
קראתיה מראש
אמונה עם קדוש
ולא תהיה בורא
לזולת הבורא
והתגר במתארים
ועושים צידים
למזלך לא תעביר
ואותם לא תאמיר
וסור ממצבות
והבלי האובות
וחק אבן מסכית
וממקדש תשבית

יאמר מנחה תמצאה
ביום ראשון של שבועת
נאתכ לנו האזהרות על מצות לא תעשה

חברים השלם מאי פיטיטיט דניאונץ זיצל

חברים פזמון

לבעל האזהרות על הפלוסוף רלבג זל

לויסישעק על וינישעק או יסגיר ויעצור
מצותיו שמור
הן יראת ה' היא חכמה ואור
חתום בעצור תאנח היא לעיני
מה הוגישך צור מושישך רפאת שם ומזור
פי מלך שמור

מתיתה למצות לא תעשה

אנכי פי מלך שמור
אמרות נוספות מור
ופקידיו אגמזר
ושפתי שושנים

לויסישעק

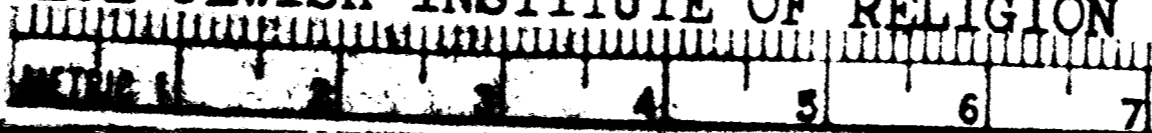
מנחה

מכשף מתאנה
ושש הנה שנה
נטנת מאהבתו
ומהליץ זכותו
ומעזוב שנאתו
ולא יהיו כמותו
ועפני לא תאבו
ונרחת תעבו
ונביא בשקריו
וגרים מאמריו
ומתנבא בעליל
והמועל בעליל
וחבר החוברים
ודורשי נפגרים
ולשוני על אוב
והמגדף ידאוב
מכשף לא תנצלו
ושרם לא יעלו
ולא יהיו חתים
ומפעלים חתים
מתיה באומות
נירא מלחמות
ואיש עדין ישת
נסות איש לזבשת

ומדיח מונה
כמסית בתאונים
ומהציל אותו
בבתי הדינים
וטענת חובתו
בגוי שנמר אמונים
ותועבה איבו
ומאסו הבונים
מהומנת במגוריו
להשמידו מאנים
והאוכל כליל
קדשים נתכנים
וחקות הזרים
ובעלי דמיונים
וידעוני מכאוב
ורושם סימנים
והשם לא תחללו
שכולים למונים
בארצך נחיתים
מנחשים ומעונים
נשמנת למהומות
ורעש כידונים
לתלבושת אשת
סאון קלון סואנים

ובגד כלאים
ושוא בשם שמים
לשון קצף נבחר
ואיש יתגר אחר
ומתעלם רוצה
ומאמין לנביאי
וזר נותץ קדש
וזר ילע קדש
ותכלית השנאה
ומשפט אונאה
ולא תינה האח
והגר כאזרח
ולוחצי הגרים
ובוערים מסגירים
לעיניך לא ירדה
ובשבועה בודה
ומזכר העובד
ואת עולו יכבד
מאחר לשכירים
ולבא במגורים
ובעבוט דל שזכב
ועם רשע גונב
וכלוי הפאות
ואסורי פאות

ובטוי שפתים
ונזטרים ומלשנים
לאיש נדרו אחר
מזימות המינים
אבדת אח נכאה
ליל המתכהנים
להיו ינתש
בלועיו סכינים
והנקימה שואה
למוכרים ולקונים
ועבד לך ברח
בדברי שוא מונים
ובמשפט גרים
עבדים לארונים
באח נכרי צודה
כפירת עזבונים
כממכרת עבד
בפרה ובזיונים
יבואהו סגורים
קחה ערבונים
להים בן ירב
נפשות וממונים
ולקט בתבואות
בראשים וזקנים

מנחה שחרית

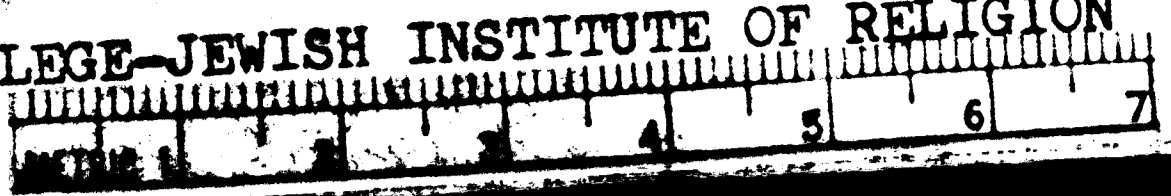
יום ב'

והרכש לא תגוף
נגידים וקצינים
בהטות מפילים
ברבים נחנים
ורעים סרבים
ודברי שוא עונים
ולא יטען ענה
ולא תכיר פנים
אנוסים משואפים
מרעים סלונים
והורגים מאומד
למשפט הבוחנים
בשמע שוא נכחד
יהולל תחכמונים
ושופטים נגבירים
וכחש פקדונים
ונתק לא תגלח
ופניו מלבינים
וכופר לא תקח
וזדים סרבים
ואת בנו על עתו
לא תהיו מלינים
ויניצא חוץ רבת
במרמה מקטינים

ולא תגרע ותגסיף
נבדן לא תחנף
ולא יהיו פלילים
ולא יהיו דלים
ועדות בקרובים
ומשפט בכזיבים
ואחד לא יענה
ועל ריב לא תענה
ולא תחייב חפים
ולא תחון רזופים
ולא יצלח חומר
וחוץ לא עומד
ולא תהיה נכחד
ומקח השוחד
וקללת ההורים
וכל אח מעבדים
מזנב לא תשכח
ויל תזכח נזכח
ונפש לא תרצח
לשונוג הנדח
שמור משפט אנתו
ומומת נבלתו
מחלל השבת
והאיפה והבת

והפרט גומרים
פני דלים שוחנים
מצודים קחרמים
ומכשולות נותנים
ועושקים או גוזלים
אשר הם מלינים
ומלעזוב חדלים
גדולים וקטנים
כהטות איש יתום
מריבים ומענים
ולא תעזוב חקם
באהלי אפדנים
בשדה ובמגרש
עלים רבנים
בבז וארץ חלק
כהטאת היונים
מעול ומעוה
במחשבת אונים
והומל על הובל
מרודה וטחנים
טמאה עם תמה
וזרעים בגפנים
שלש מינו יאנש
וכלאי זרעונים

ועוללות בוערים
ושכחת העמרים
ואל דמים שמים
ועומדים על דמים
נמשיגי גבולים
נמסת האוילים
ונותנים על כלים
מקימי משקלים
ומשפט גר יתום
ולמנה ויתום
לוים על חלקם
ולא תבא ריקם
ותשמור המפורש
ולא תפרע מדרש
ולני לא יחלק
ולא יבדיל מולק
ודין אכיון בעוה
ונניל מתאוה
ועובר ביוכל
ברעו או הובל
ועובר בבהמה
ומרביעי בהמה
והאוכל חרש
ואסני פן תקדש

מנחה

וְגַם לֹא טוֹב לַעֲנוּשׁ
הַמַּשִּׁיחַ יְבוֹשׁ וְהַאֵיפָה וְהַבֶּת
לַיָּמִים עוֹד שְׁבַע
וְחָרִישׁ וְחָרִיעָה
סְפִיחִים לֹא תִקְצוּר
נְזִירִים לֹא תִבְצוּר
לְקוֹצֵר בִּיזְבָל
וְהָאוֹכֵל טָבֵל
שִׁמְטָה חֵיזְבֵק
וְכֹל יֵהוּ בְלִבְבֵק
וְצַנּוּשָׁה מִצִּיק
וְנִמְנַע מִהֲטֵנִיק
וְמוֹכֵר הָאֵמָה
וְהַשׂוֹר בַּחֲסִימָה
וְלֹא תִשִּׂים קֶרֶחַ
יַפֶּת תּוֹאֵר שִׁפְחָה
וְלֹא יִמְשֹׁל לַמְכָרָה
זִמְנָה וְשִׂאֲרָה
וּמְקַדֵּשׁ לֹא תִשְׁכַּח
וּמִצִּוֹת לֹא תִקַּח
וְטָמֵא בְמִקְדָּשׁ
וְשׂוֹחֵט חוּץ יַעֲדֵשׁ
וְכֹהֵן לֹא יִבֵּא
בְכָל עֵת אוֹ מוֹם בּוֹ

בְּיוֹם קֹדֶשׁ הָאֲנוּשׁ
וְנוֹשֵׁף כְּתָנִים
מִלֹּאכָה נִמְנַעַה
בְּקֶץ שִׁבְעַ שָׁנִים
וְכִכָּם לֹא תִזְמֹר
וְיַעַל קַמְשׁוֹנִים
וְלִנְזוּר חֵבֵל
לְחֵיל וְלִדְאִבּוֹנִים
לְבַל תִּתְבַּע חוּבֵק
לְהַעֲצִיב כּוֹנִים
לְדַל יִיגַע לְרִיק
עֲבָדִים מִסְכָּנִים
וְלַעֲמִתּוֹת אֲדָמָה
בְּדִישׁוֹ בְּגִרְנִים
וְגַם לֹא נִדְחָה
וְאַשֶׁת מִדִּיּוּנִים
וְהַסִּיר מִגְבִּירָה
וּבְגָדֵי עֲבָעוֹנִים
וְחוֹשֵׁן לֹא יִזַּח
בְּקֵן אִם עַל בָּנִים
וְצִעֲלָה כָּל מוֹקְדֵשׁ
בְּהַדּוּשׁ מִתְבָּנִים
לְמֶלֶךְ בְּמִסִּיבּוֹ
לְמִזְבֵּחַ עֲבִינִים

יום ב'

וּשְׁתוּי לְרוּחָה
וּבְמַחְנֵה לְיֵהוּ
וּמוֹם רַע אֵן חוֹלֵף
עֲבוֹדַת אֶ סֶלֶף
וְעוֹלָה בְּצַעֲדִים
וּפְזִרִים בְּעַדִּים
וְהִזֵּר הַקֶּרֶב
וְשִׁבָּל עַד עֵרֵב
פְּרִיעָה וּפְרִימָה
וְחוֹק לֹא יִטָּמֵא
וְסִכִּים אוֹ הַבֶּה
לֹא בְלִתִּי נִתְהַב
וְרוֹנְגֵמַת שֶׁמֶן דָּאֵשׁ
לְבַד כֹּהֵן הָרֹאשׁ
שִׂאֲרָה בְּמִנְאוֹת
וְעַל חֲטָא וּקְנָאוֹת
וְמִלַּח לֹא תִשְׁבִּית
וְלֹא תִבְנֶה גְזִית
בְּמוֹם נִקְבַע תַּחֲטָא
וְכֵן בְּזִלוֹק שִׁפְטָה
וְאַמְטִיל מוֹם עוֹבֵר
וְהַמּוֹכֵר מַעֲשֵׂר
כָּל מִשְׁחַת נֹכַר
וְלֹא תִבֵּא אֲשֶׁכֶר

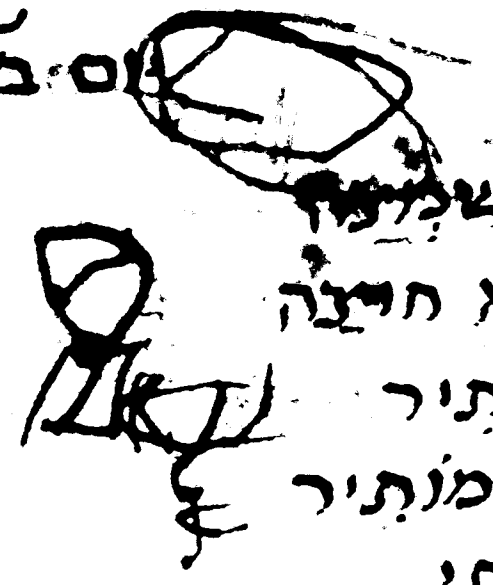
בְּמִקְדָּשׁ מוֹכִיחַ
טָמֵאִים לֹא חַעֲסִים
בְּעוֹבְדִים וּמְחַלֵּף
יִסְלַף אֵיתָנִים
וּמַעֲרָה הַבְּרִים
מַעֲוֵל הַמַּעֲמוּנִים
וְטָמֵא מִתְעַרֵב
לְמוֹת וְאַסּוֹנִים
וְצִאת בְּעֵבוֹד פְּנִימָה
לְזוֹלַת מִתְאַוֶּנִים
בְּמִזְבַּח הַזֹּהֵב
וְרוֹנְגֵמַת סִימָנִים
וְלֹא יוֹסֵף לְאֲנוּשׁ
וְהָרֹאשׁ אֶ רוֹזְנִים
וְדַבְשָׁן לֹא יֵאוֹת
לְבֹנָה וְשִׁמְנִים
וְהָאֵשׁ לֹא תִכְרִית
לְמִזְבַּח אֲבִנִים
בְּהַקְדֵּשׁ וְשִׁחִיטָה
וְהַקֵּטֶר מְדוּשָׁנִים
וּמְקַרֵּב מוֹם עוֹבֵר
וְחֲרָמֵי הַכֹּהֲנִים
תִּתְעַב מִנְכֹר
מִחִירִים וּמִתְנַנִּים

פס נלי מתני
 ומעשר השני
 והמוציא אותו
 בתנו על מתו
 אכילת בכורים
 בכורות בשערים
 וכן במעשר תלוש
 ולא תאחר הראש
 וטומאת גוף ובשר
 והפגול נאסר
 ערלים בבשרים
 בראשית נאסרים
 במכות מוסיפים
 במנחה ומחליפים
 ועוסק בתרבות
 ובהוצא חצונות
 ושוחט על חמץ
 לבנו מאמץ
 וחמץ ומחמצות
 וכן אחר חצות
 ומוציא או רואה
 ובחמת אפאה
 נפסח לא תשלם
 ולא על גמולים

לכל אדם תניא
 לטמא ולאוננים
 לזולת מצותו
 מרוקחים וזנים
 בזולת מתירים
 ושני בדגנים
 והיצטר תרוש
 ותקדים אחרונים
 בקדש או נותר
 ואוכלו מתגנים
 ושאר נטהרים
 לבו לא יזונים
 וחמץ אופים
 זבחים ומשנים
 ואוכל בפנימית
 לפתים ולצינים
 לפסחו ומאמץ
 ויעו רעבונים
 במנעד המצות
 כליו לחם אונים
 בפסח ישראלה
 בארץ נוף שוכנים
 לכומרים וערלים
 ערבים גבעונים

ונא ובשל שלמים
 והמוציא חדשה
 ועצם בו מתיר
 ובשני למנתיר
 ולא יהיו לסחי
 ובשר מזבחי
 לפדין לא תחרות
 מהוללות ולא תברות
 וממיר לקפדה
 וגיזה ועבודה
 קדושים לחללה
 ובטריפה נחלה
 ודגים נמאסים
 ואיסורי שרצים
 וכן אוכל על דם
 וטרום זריקת דם
 ונפש עם בשר
 וחלב עם בשר
 תרומה לזרים
 ויום הכפורים
 ואיסור שור נסקל
 ומכה אב קלקל
 בערלה נשמר
 ויין נסך יימר

במנחה
 ומוציא
 ובהוצא
 ובהוצא
 ובהוצא

ומותר לא נרעה
 לזולת מתמנים
 שבור שברו יחסיר
 ושובר שברונים
 אמורי חג פסחי
 עדי בקר לעם
 חרמים ובכורות
 ברית על הזונם
 ומותר מתורה
 בקדשי המילכים
 והכל בגבלה
 ונטמאים מגונים
 ועופות הדורסים
 חמשת המינים
 ואוכל חלב ודם
 חטאיו כשנים
 וגיד נשה נאסר
 מבשלים או עהנים
 ותושב ושכירים
 לבלתי מתענים
 בעינתה לא יקל
 והיה מדמנים
 היה מפח נכמר
 לשותיו כלענים

וּלְזִיר עֲנָבִים
 וַיִּנָּת נְתַעֲבִים
 וְלֹא יִחַלֵּל דְּבָרוֹ
 וְטוֹמְאָה לְשֹׂארוֹ
 וְכִכָּה לֹא יִחַל
 גְּבִיר אֲזוּרוֹ יֵהֵל
 וְזֶה יִהְיֶה הָאוֹת
 לְהַזְרוֹת נִזְרָאוֹת
 מִנְּבֵל אִם וְאָב
 וְאִשֶׁת אַח וְאָב
 אַחוֹת אִם וְאִחוֹת אָב
 אַחוֹתָו וְאִחוֹת אָב
 וְהִנֵּת אִוּ בַּת־בֵּת
 וְהָאִשָּׁה וְהִבֵּת
 וְבַת בְּנֵה וְבַת בֵּתָה
 וְנִדָּה בְּטוֹמְאָתָה
 וְאָדָם וְבַהֲמָה
 וְאִשָּׁה בְּבַהֲמָה
 קִדְשָׁה אִוּ קִדֵּשׁ
 וְאִשֶׁת אִישׁ הִיא אִשׁ
 גְּרוּשָׁה לְכַהֲנָנָה
 וְגָדוֹל בְּעַמָּנָה
 וְאוֹנֵס בְּעַצְצוֹ
 וְהַמּוֹצִיא שְׂמִיעוֹ

וּבְשֵׁי יִזְכְּרוּבִים
 וְיִזְכְּרוּ אוֹ חֲרֻצָּנִים
 בַּתְּגַלְחַת שְׁעָרוֹ
 בְּמִגַּע וּשְׂכוּנִים
 בְּמִגַּע וּבְאֵהֶל
 כְּמִלֵּךְ בְּסֻגִּים
 בְּאִיסוּרֵי בִיאוֹת
 בְּנוֹאֲפִים וּמִזְנִים
 וּבַת אִשֶׁת הָאָב
 וְכֹלָה וְקַלּוֹנִים
 וְאִשֶׁת אַחֵי הָאָב
 יִסּוּפּוּן כְּעֹנֵנִים
 וְאִשֶׁת בֵּן וְהִבֵּת
 לְשׂוֹד וְלְשִׁמְמוֹנִים
 וְאִשָּׁה עַל אַחוֹתָהּ
 לְעַד אִישׁ וְלְעֻנְיָנִים
 לְבוֹשֶׁת וּבְלִימָה
 נְמָקִים בְּעוֹנִים
 בְּזִרְעֵי הַקֹּדֶשׁ
 תָּכַל לְאֲבִדוֹנִים
 חֲלָלָה אִוּ זוֹנָה
 מִקִּדְשׁ לְזוֹנִים
 יֵהִי שׂוֹתָה עִסּוֹ
 לְרִיבִים וּמִזְנִים

וְקוֹצֵץ בְּהִרְתּוֹ
 וְיִחַזְרֵהוּ גְּלוּשָׁתוֹ
 וְיִקְרַב בְּתַאֲבוֹ
 וְיִמְזַר לֹא יִבֹּא
 וְלֹא תִרְחִיק אֲדוּמֵי
 וְלֹא יִהְיֶה לְאוֹמוֹ
 פְּעוּעִים נְבִאֲבִים
 עָרִים מוֹאֲבִים
 וְיִמְקַשׁ לְשִׁלּוּמִים
 וְלֹא יִהְיֶה עַמִּים
 יִבְמָה עַל אִישׁ זָר
 וְעַל יִשְׂרָאֵל מוֹזֵר
 נְדָרִים לֹא תִמִּיר
 בְּעֵצָה לֹא תִבְעִיר
 וְלֹא תַעֲבֹר אֵיתָן
 וְלֹא יִתַּחַר חֵתָן
 וְיִמְלֵךְ לֹא יִרְהַב
 וְסֹנֵס רֵב אִוּ זֶהֱב

תְּהַלֵּה רֹמְמָה
 וְיִרְבֵּה תַעֲעוּמָה
 מְכֹוֹן רְעִיזוֹנִים
 וְשֵׁם לְזֻקְנִים

תְּגַלֵּה רַעְתּוֹ
 לְלַעַג וּשְׂאוֹנִים
 וְעִרְוָה הַכְּאִיבוֹ
 בְּבָנִים הַהֲגוֹנִים
 וְיִמְצְרֵי מַעֲמוֹ
 בְּאוֹמוֹת מִתַּחְתָּנִים
 לְעַם עַל נְתַעֲבִים
 וְכֵן הַעֲמוֹנִים
 בְּעַת בָּם נְלַחֲמִים
 בְּעֵינֵיכֶם חֲנוּנִים
 וְסִרּוֹס הַנְּגִזָּר
 בְּזִרְעֵי חֲשֻׁמִּים
 וְכִי תַעֲזוֹר עַל עִיר
 מְגִדִּים וּמִזְנֵנִים
 בְּגִינַת הַבַּיִת
 בְּלוֹבְשֵׁי שְׂרִיזוֹנִים
 בְּרֹב נְשִׁים יִאֲהַב
 וְאוֹצְרוֹת מְכֻמָּנִים

לְעַל נִזְמָן תְּכַמֵּה
 לְדָךְ וְלֵאמֹן אֲוֹנִים
 וְלִבְבֵי לְנִבְלוֹנִים
 וְשִׁפָּה לְנִאֲמָנִים

מנחה

אשר עזר להשלים
כלולים ושקולים
במצות שש מאות
לעילות נזירות
יצו ל בחסדיו
מתנים פקודיו
אשר יציץ נזרים
במשפטים זכרים
ולרעות בגנים
בערות מעדנים
ויעלם מתהומות
ורעץ עם חימות
ותגל מתאנה
והשפיל גאנה
נעימות רון רועפות
עלמנת תופפות
ועל כל ראש אמיר
ויגע עת זמיר
בהגיע היל
ויבנה ההר על
וכל רוח יקדש
נישיר שיר חדש
ושבני געלעים
ומשפחות יעבצים

נגידו הלולים
במנוחי עינים
שלוש עשרה באות
ולל פתרונים
להצליח עבדיו
ומצותיו צופנים
ויזריח אורם
בריה קנמונים
וללקוט שושנים
עסיסי רמונים
תלאות ומהומות
וראשי תנינים
פדות בספנת רוח
אפיקי מגנים
ואור מזמור נוספות
בשיר אתר נוגנים
רננים שיר יאמיר
ונראו ניצנים
בזמן בא הגויל
ושער הפנים
לבנין המקדש
בעוגב ובמינים
מעונים אפויצים
נפויצים ומעונים

ואור עולם יאור
בנא מהר סבנר
ולפניהם ישאו
וציון יבואו
וישפטו קמים
ויחיו נרדמים

לעם בסך יעבור
ומצער וחרמונים
בתוך נכח ימחאו
בשירים ורננים
במדבר העמים
ויקיצו ישנים

ותגדל ויתקדש שמייה רבא בעלמא דביא כלעותיה
וימליך מלכותיה ויצמח פורקניה ויקרב
משיחיה בחייכון וביומיכון ובחיי דכל בית ישראל
בעגל ובזמן קריב אמן יהא שמייה רבא מבכך
לעלם ולעלמי עלמיא יתבכך וישתבח ויתפאר ויתלמס
ויתנשא ויתגדר ויתעלה ויתהלל שמייה דקודשא ביק
הוא לעילא מכל ברכתא ושירתא תושבתא ונחמא
דאמירן בעלמא ואמרו אמן ותקבל עלותנא
ובעותנא עם עלתהון ובעותהון דכל בית ישראל קדם
אנתהון דבשמיא ואמרו אמן יהא שלמא רבא
מן שמיא תיים ושבע וישועה ונחמה ומתלה וסליחה
וכפרה ורפואה שלימא וגאולה לנו ולכל ישראל ואמרו
אמן עושה שלום במרומינו הוא ברחמינו יעשה שלום
עלינו ועל כל ישראל אמן

אשא כוס ישועות לל שעזרני להשלים

סדר של שבע ימים עם האזהרות
אמרות טהורות יסדה חכמה כחול

התורה רבי יצחק קמחי המכונה
מאיש טרי פיטיט רנאמי רביאזוס שג
של ידי בדלנותי ועניי אלניהו לרפא פיטונגל קי

[Faded handwritten text, possibly bleed-through or a separate column of notes]

סדר של שבועות עם האזהרות
אמרות טהורות יסדה חכמה כחול
התורה רבי יצחק קמחי המכונה
מאיש טרי פיטיט רנאמי רביאזוס שג

על ידי ברלותי ועניי אליהו דלפנעייטא היום שלשה
ועשרים לחדש כסלו שנת ואני אשיר עוזך ואכנן לבקר
חסדך כי היית משגב לי לפק

לך לי על הל המור
ול צבעת הלבינה
לך לי על הל המור
לך לי על הל המור

בה
סדר של סכות
ליל ראשון
פסוקים בלכת לדוכן

א אהבתי מעון ביתך ומקום משכן ייך
מה יקר מסדך עליהם ובעל כנפיך יחסינן
אשרי תמימי דעה יהולכים בתורתה כי יצמנו
בסכה ביום רע תירצנו בסתג אהלו בעזר וזממנו
עלהים יי ישועתה לו סכות לראשי ביום נשק
אנור זרוע ליצדיק ולישרי לב שמחה

פיוט קודם ברכו

בהרס הרבה	ארי לב מספרים
נפלאות בחבה	עם כפות תמרים
בשירה ערבה	ונבטרי הדרים
הפליא אל לעבדו	הן מופתיו רחוקים
ברק שם כבודו	הן אותות שחקים

ויאמר ברכו וערבית תמצאהו בליל

ראשון של פסח

Handwritten notes and fragments on the right page, including the words "סדר של סכות" and "פסוקים בלכת לדוכן".

עלה

הראשונים והאחרונים לזה כל בריות ארון
כל תולדות המהולל בכל תושבתות
המנהג עולמו בחסד ובריותיו ברחמים וזה ער לא
ענים ולא יישן המעורר יעניס והמקיץ ערדמים
מחיה מתים ורופא חולים פוקח עורים וזוקק כפופים
ולקח לבדה אמתו כודים

נשמת

יושבים כואבים בשכבם ובקומם
ביצל שדי יתלונן
חכו חזון עת שובם למקומם
וסכה תהיה לצל יומם

נש

ורוח שומרים חקים נעימים
תחת כנפיה תחסה
כמאז פקדתם כימי קדומים
בסכות תשבנו שבעת ימים

נש

סומכים בשמך הם ונניהם
ביצל שדי יתלונן
בלוב חסדיה יהיו עליהם
סוככים בכנפיהם

נש

פוצת רנה בנעים חכו
תחת כנפיה תחסה

שחרית של יום האשף שלחסוכות

יאמר התפלה שב נשמת כל חי ואחכ

דשמת

יסוד הכל ויום על כל בתמלתך והקם את
והוא בכל ואין כל ועליון //
תטה סכה בשלם מעונתו בציון //

מחרך לנו יה שכינתך

צנורי משגבי ויגל כבודי / פועל בזממו
אהודנו בעודי הוא לבדו אחד
כי מהיות עמנו כל שנית נכתד עצמי מעצמו
עם רוחי יחיה השוכן בקרבי מבין מצערי
שם נשמתו בי ויסד בעדי //

נשמת

כל חי תברך את שמך ה' עלינו ורנוח
כל בשר תפאר ותרום זכרה מלכנו
תמיד מן העולם ועד העולם אתה ע' ומבלעדך אין
לנו מלך גוע ומושיע פודה ומעיל מפרנס וארחם במ
עמ צרה וצוקה אין לנו מלך אלא אתה

שחרית

ועזבה לערה שוץ ולמלכו
כי יצטנני בסכה

ואם חל בשבת

נש

יראיך ירעיק תמים דעי
יום תחלת מרגועי
ויבוק יללים את יום השביעי

תחילה

נש

צבאות נוחלי אש לבת
יום מנוחה מכל מלאכה נשבת
עלן בוק ה את יום השבת

תעבוק

נש

השמים בסכה שבעת ימים בעוז ל חוקיים
אמנם תשמחך
הם וצניהם גזעם ופרים
אומרים ועל פיננו מלא שירה כים

נזמר תפלתו כתובה בים א של פסח

פיוט לנטילת לולב

אענה ואומר / שיר לאל
אנתזה בססיניו / בתוך מחניו
בסדר תנובה / אעלה בתוך
בתוך

יום א

בהרס ובערבה / בית זבול אני בא
אנת עשה לטובה / צור לעם מרי שבה
נאחז במכמר / כצבי ביד מוניו
יעלה במשמר / שת להר יצבי סניו

ברוך אתה ה להינו מלך העולם אשר קדשנו
במצותיו וצונו על נטילת לולב

וביום הראשון יברך

ברוך אתה ה להינו מלך העולם שהחיינו
וקיימנו והגיענו לזמן הזה

פיוט להלל לנו מי עור כעצמו

רחום בק אתגברה / מתי בקריאה חוכרה
אחונג ובסך אעבורה / מתי בהר המור
אגמור הלל ושיר מזמור //

אחר לשבת

לענג יום מנוחה / בהשקט
ולאהוב הגרים / ולחונג ולשמחה
והשבת תשמור / וההלל תגמור
במים גספרים / ותפדה פטר חמור

שחרית

ויברך

ברוך

אתה ה' עלינו מלך העולם אשר קדשנו
במצותיו וצונו לגמור את ההלל :

תמצאהו ביום א' של פסח
וקדוש שלם

מזמור כ"ז

לדוד ה' אנכי וישעי כמי אירא ה' מעוז חיי כמי
אפתח : בקרוב עלי מרעים לאכול את
בשרי ערי ואניבי לי רמה כשלו ונפלו : אם
תחנה עלי מחנה לא ירא לבי אם תקום עלי
מלחמה בזאת אני בוטח : אחת שלתי מאת
ה' אותה אבקש שבת בבית ה' כל ימי חיי לחיות
בנועים ה' ולבקר בהיכלו : כי יצפני בסכה ביום
רעה יסתירני בסתר אהלה בעזר יראמיני :
ועתה ירום ראשי על אניבי סביבותי ואזבחה באהלו
זבחי תרועה אשירה ואזמרה לה : שמע ה'
קולי אקרא ומניע ועני ה' לה אמר לבי בקשו פני
את פני ה' אבקש : על תסתר פני ממני על תט באך
עבדך עזרת ה' ה' על תטשני ועל תעזבני ישיע
כי אני ואמי עזובי ה' אספני : תורני ה' דרכך

יום א'

ונחני באזרח מישור למען צדיקי : אל תתנני בנפש
ערי כי קמו בי עדי שקר ופח חמס : לולי האמת
לראנת בטובה ה' בארץ חיים : קנה על החזק ויאמץ
לבך וקנה על ה' :

פיוט להוצאת התורה

פשעו ואשמתו יעביר פסולתו
ולעם סגולתו יסך באברתו

פסוקים

ישוב בסתר עלין בעל שדי יתלונן : אומר לה
מחסי ומצודתי עלי אבטח בו : באברתו יסך לה
ותחת כנפיו תחסה ענה וסוהרה אמתו : כי שמש
וצגן ה' עליהם חן וכבוד יתן ה' לא ימנע טוב להולכים
בתמים : אגידה באהליך עולמים אחסה בסתר
לנפיק סלה : ה' אהבתי מען ביתך ומקום משכן
בבניך : מה יקר חסדה עליהם ובעי אדם בעל כנפיק
יחסי : אשרי תמימי דרך ההולכים בתורת ה'
שתלים בבית ה' בחצרות יארינו יפריחו : צדיק כתמר
יפוח כארז בלבנון ישגה : אור זרועו לצדיק
ולישרי לב שמחה : עוד ינובון בשיבה דשנים ולעונם
עיו : זעתה וכו' :

פרשה ב אמור

וידבר ה' אל משה לאמר : שור או כשב או עז כי יולד והיה שבעת ימים תחת אמו וכיום השמיני והלאה ירצה לקרבן אשה לה : ושור או שה אותו ואת בנו לא תשחטו ביום אחד : וכי תזבח זבח תודה לה לרצונכם תזבחו : ביום ההוא יאכל לא תותרו ממנו עד בקר ^{ביום} ה' : ושמרתם מצותי ועשיתם אותם אני ה' : ולא תחללו את שם קדשי ונקדשתי בתוך בני ישראל אני ה' מקדשכם : המוציא אתכם מארץ מצרים להיות לכם לאלהים אני ה' :

וידבר ה' אל משה לאמר : תדבר אל בני ישראל ואמרת אליהם מועדי ה' אשר תקראו אותם מקראי קדש זה הם מועדי : ששת ימים תעשה מלאכה וביום השביעי שבת שבתון מקרא קדש כל מלאכה לא תעשו שבת הוא לה בכל מושבותיכם : זה מועדי ה' מקראי קדש אשר תקראו אותם במועדים : בחודש הראשון בארבעה עשר לחודש בין הערבים פסח לה : ובהמשך עשר יום לחודש הזה חג המצות לה שבעת ימים מצונת תאכלו : ביום הראשון מקרא קדש יהיה לכם כל מלאכת עבודה לא תעשו : והקרבתם אשה לה שבעת ימים ביום השביעי מקרא קדש כל מלאכת עבודה לא תעשו : וידבר ה' אל משה לאמר :

דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם כי תבאו אל הארץ אשר אני נתן לכם וקצרתם את קצירה והבאתם את עמר ראשית קצירכם אל הכתר : והניף את העמר לפני ה' לרצונכם ממחרת השבת יציפנו הכתר ועשיתם ביום הנפכם את העמר כבש תמים בן שנתו לעלה לה : ומנחתו שני עשונים סלת בלולה בשמן אשה לה כית כחת ונסכה יין רביעית ההין : ולחם וקלי וקצמל לא תאכלו עד עצם היום הזה עד הביאכם את קרבן צדקתם חקת עולם לדורותיכם בכל מושבותיכם וספרתם לכם מצותת השבת מיום הביאכם את עמר התנופה שבע שבתות תסימנת תהיינה : עד ממחרת השבת השביעית תסימנתו תבשילים ים : והקרבתם מנחה חרשה לה ממושבותיכם תביאו לחם תנופה שתי שני עשונים סלת תהיינה חמץ תאפינה בכונים לה : והקרבתם על הלחם שבעת כבשים תמימים בני שנה וזריק בקר אחד ואילם שנים יהיו עלה לה ומתתם ונסכייהם אשה כית כחת לה : ועשיתם שערי עזים אחד לחטאת ושני כבשים בני שנה לזבח שלמים : והניף הכהן אתם על לחם הנבכים תחם למעלה על שני כבשים קדש יהיו לה לכהן : וקראתם בעצם היום הזה מקרא קדש יהיה לכם כל מלאכת עבודה לא תעשו חקת עולם בכל מושבותיכם לדורותיכם ונקצרתם את קציר ארצכם לא תכלה פאתי שדה

בקצרך ולקט קצירך לא תלקט לעני ולגר תעזב אתם
אני ה' אלהיכם : פ וידבר ה' אל משה לאמר :
דבר אל בני ישראל לאמר בחודש השביעי באחד לחודש
יהיה לכם שבתון זכרון תכונה מקרא קדש כל מלאכת
עבודה לא תעשו והקרבתם אשה לה :

פ וידבר ה' אל משה לאמר : אך
בעשור לחודש השביעי הזה יום הכפרים הוא מקרא
קדש יהיה לכם ועניתם את נפשותיכם והקרבתם אשה
לה : וכל מלאכה לא תעשו בעצם היום הזה כי יום
כפרים הוא לכם עליכם לפני ה' אלהיכם : כי כל הנפש
אשר לא תענה בעצם היום הזה ונכרתה מעמיה :
וכל הנפש אשר תעשה כל מלאכה בעצם היום הזה
והאבדתי את הנפש ההוא מקרב עמה : וכל מלאכה
לא תעשו חקת עולם לדורתיכם בכל משבתיכם :
שבת שבתון היא לכם ועניתם את נפשותיכם בתשעה
לחודש בערב מערב עד ערב תשבתו שבתכם :
פ וידבר ה' אל משה לאמר :

דבר אל בני ישראל לאמר בחמשה עשר יום לחודש
השביעי הזה חג הסוכות שבעת ימים לה : ביום
הראשון מקרא קדש כל מלאכת עבודה לא תעשו :
שבעת ימים תקריבו אשה לה ביום השמיני מקרא
קדש יהיה לכם והקרבתם אשה לה עצרת הוא כל
מלאכת עבודה לא תעשו : על מצודי ה' אשר
תקראו אתם מקראי קדש להקריב אשה לה עולה

ומנחה זבח ונסכים דבר יום ביומו : מלבד שבתות
ה' ומלבד מתנותיכם ומלבד כל נדריכם ומלבד כל
נדבותיכם אשר תתנו לה : אך בחמשה עשר יום
לחודש השביעי הזה באספכם את תבואת הארץ ת
תחגו את חג ה' שבעת ימים ביום הראשון שבתון
וביום השמיני שבתון : ולקחתם לכם ביום הראשון
פרי עץ הדר כפת תמרים וענף עץ עבת וערבי נחל
ושמתם לפני ה' אלהיכם שבעת ימים : וחגתם אתו
חג לה שבעת ימים בשנה חקת עולם לדורתיכם :
בלחודש השביעי תחגו אתו : בסכת תשבו שבעת
ימים כל האזרח בישראל ישבו בסכת : למען ידעו
דורתיכם כי בסכות הושבת את בני ישראל בהוציא
אותם מארץ מצרים אני ה' אלהיכם : וידבר משה
את מועדיו ה' אל בני ישראל :

מפטיר

ובחמשה עשר יום לחודש השביעי מקרא קדש
יהיה לכם כל מלאכת עבודה לא
תעשו וחגתם חג לה שבעת ימים : והקרבתם עליה
אשה ריח ניחח לה פרים בני בקר שלשה עשר
אילים שנים כבשים בני שנה ארבעה עשר תמימים
יהיו : ומנחתם סלת בלילה בשמן שלשה עשרונים
לפני האחד לשלשה עשר פרים שני עשונים לאיל

האחד לשני האילים : ועשרון עשרון לכבש
האחד לארבעה עשר כבשים : ושעיר עזים
אחד חטאת מלבד עלת התמיד מנחתה ונסכה :

הפטרה בזכריה יד

הנה יום בא לה וחלק שללך בקרבך : ואספתי
את כל הגוים אל ירושלים למלחמה ונלכדה
העיר ונשסו הבתים והנשים תשגלנה ויצא חצי העיר
בגולה ויתר העם לא יכרת מן העיר : וישא ה' ונלחם
בגוים ההם כיום הלחמו ביום קרב : ועמדו רגליו
ביום ההוא על הר הזיתים אשר על פני ירושלים מקדם
ונבקע הר הזיתים מחציו מזרחה וימה גיא גדולה מאד
אמש חציו ההר צפונה וחציו נגבה : ונסתם גיא הרי כי
עיש גיא הרים על אצל ונסתם כאשר נסתם מפני הרעש
בימי עזייה מלך יהודה ובאתה עלי כל קדושים עמך :
והיה ביום ההוא לא יעיה אור יקרנות וקפאון : והיה יום
אחד הוא יודע לה לא יום ולא לילה והיה לעת ארב יהיה
אור : והיה ביום ההוא יצאו מים חיים מירושלים
תצים על הים הקדמוני וחצים על הים האחרון בקיץ
ובחורף יהיה : והיה ה' למלך על כל הארץ ביום ההוא
יהיה ה' אחד ושמו אחד : יסוב כל הארץ בערובה
מנגב לימון נגב ירושלים והאמה יושבה תחתיה למשעו
בנימין עד מקום שער הראשון עד שער הפנים ומגדל

והשעיר עזים

תנצל עד יקבי המלך : וישכנו בה חרס לא יהיה
עד וישבה ירושלים לבטח : וזאת תהיה המגפה
אשר יגוף ה' את כל העמים אשר יבאו על ירושלים
המק בשורו והוא עומד על רגליו ועינו תמקנה בחוריהן
ולשוננו תמק בפיהם : והיה ביום ההוא תהיה מהומת
ה' רבה בהם והחזיקו איש יד רעהו ועלתה ידו על יד
רעהו : וגם יהודה תלחם בירושלים ואוסף חיל כל
הגוים סביב זהב וכסף ובגדים לרוב מאד : וכן
תהיה מגפת הסוס הפך הגמל והחמור וכל הבהמה
במגפת הזאת : והיה כל הנותר מכל הגוים הבאים
על ירושלים ועלו מדי שנה בשנה להשתחוות לפני ה'
עבאות ולחג את חג הסכות : והיה אשר לא יעלה
מאת משפחות הארץ על ירושלים להשתחוות למלך ה'
עבאות לא עליהם יהיה הגשם : ואם משפחת מצרים
לא תעלה ולא באה ולא עליהם תהיה המגפה אשר יגוף
את כל הגוים אשר לא יעלו לחג את חג הסכות :
ביום ההוא יהיה על מסילות הסוס קדש לה והיה
הסירות בבית ה' כמזרקים לפני המזבח : והיה כל
סיר בירושלים וביהודה קדש לה עבאות ובאו כל
הזונות ולקחו מהם ובשלו בהם ולא יהיה כנעני עוד
בבית ה' עבאות ביום ההוא :

ויאמר אשרי וקדיש קצר ומוסף תמצאה
ביום ראשון של פסח :

ולילה

פזמון להושענות
כאופן שאומר החזן

להים מה טובו	מתנות מגדשיך
ולי מה יקרן	בית מקדשיך
בם תמדת לי שב	היות ממקדשיך
ואנסיך להביט	על היכל קדשך

פסוקים ברדתו

ואני אמרת נגרשתי מנגד עיניך ~~אך~~ אנסיך להביט
 על היכל קדשך : על עליהם ישיש ויכבודי צור
 עמי מחסי ביעהים : מי יתן מציון ישועת ישראל
 בשוב ה' את שבת עמו שבות עמו יאל יעקב ישמ
 ישראל :

הושענות

למען להינו	למען בוכאנו	למען גואלנו
למען דורשנו	למען שמד הגדול	למען כסא כבודך

הושענות

אותותיך הראה והשפל גוי כביר

אשר אמרו ללשונונו נגביר
נגד עיניך יורו לב הותל הטנו

אשר נואלנו ואשר חטאנו
 יגל צדק עולמים ויראה לעם הנעם
 אשר יהיה באחרית הזעם
 מלום קרא יונת אלם השמיעני קולך
 אשר מעולם שברתי עולך
 שובו בנים לגניהם ועפרים יחננו
 אשר שם עפרים יקנו
 הופיע שוכני ערץ וממך יראו מתי
 אשר העיר קברות אבותי
 נושה תכסה ערו וממך יראו
 אשר בשמך לא קראו
 יעדה תאתנס יחד ורגזו מנו
 אשר ראו מעשה ה'
 ינון חזקר ישי ישלח ממרומו
 אשר ידו תכון עמו
 עוזו ואפן יעיר על אבר ערו
 אשר על כן סרו מאחיו
 קהל עמים יתיחדו ויקבלו המוניהם
 אשר קבלו תיהודים עליהם
 בשר תבשרם כי ברח קרץ
 אשר בידו מתקרי ארץ

יום שחרית

הושענא

אנא הושיעה נא

אנא אל אחד ושמן אחד ומי שיבנו והוא כאחד

קרא שמים וארץ ויעמדו כאחד הושיענו בחגעת יום אחד

אנא זכור איש את הארץ והיה אחד הכין למקדים לב אחד

לקרוא כלם בשם ה' ולעבדו שכם אחד הושיענו

אנא זכור בן יחיד היה לפני אב אחד בגסיון הלכו שניהם כאחד

נתת כנפר תחתיו איל אחד הושיענו

אנא זכור מנסף חלק אחד

קנה להפליט המחנה האחד

אסף בניו למלכות שמים פה אחד הושיענו

אנא המשמיענו שתים בקולו בדבור אחד

המנחילנו תורה אחת ומשפט אחד

ומי בעמך בישראל גוי אחד הושיענו

אנא אל ראשון ניצור ניצורים כאישון

בעק' הושענא בלחשון ונסה לשון

היום ביום ראשון

והושיעה נא

אנא גער ניני דישון גאל מיחליק בלחשון

ונטה לשון כמימי פישון

היום ביום ראשון והושיעה נא

אנא הושיעה נא

אני והו הושיעה נא

כהושעת

ירני היאור

בשכך הנאור

ותבריק מאור

לעלושים באישון

וגם עתה כמזכן

אל שחק שוכן

פדות לעמך הכן

כהיום יום ראשון כן הושיעה נא

הושיעה נא

כהושעת

סגל דגל

מול דגל

וראש מועדי דגל

דשנת דישון

פדני אביב

נקיבי עם חביב

סובבי דת סביב

כהיום יום ראשון

כן הושיעה נא

ככתוב

הושיעה את עמך וברך את עמלק וירעם ונשאם עד העולם ויהיו דברי

עַל אֲשֶׁר הִתְחַנַּנְתִּי לִפְנֵי הַקְּרוֹבִים עַל הָעֲלֵינוּ יוֹמָם
וּלְיָלָה לַעֲשׂוֹת מִשְׁפָּט עִבְדוֹ וּמִשְׁפָּט עַמּוֹ בֵּית
יִשְׂרָאֵל דְּבַר יוֹם בְּיוֹמוֹ לְמַעַן דַּעַת כָּל עַמֵּי הָאָרֶץ כִּי
הוּא הָעֲלִיָּם אֵין עוֹד כִּי כָל הָעַמִּים יִלְכוּ אִישׁ
בְּשֵׁם עֲלֵיו וְאַנְחֵנוּ נִלְךְ בְּשֵׁם הָעֲלֵינוּ לְעוֹלָם וָעַד

יִתְגַּדֵּל וְיִתְקַדַּשׁ שְׁמֵיהּ רַבָּא בַּעֲלַמָּא דְּבִרְא
כְּרַעוּתֵיהּ וְיִמְלִיךְ מַלְכוּתֵיהּ וְיַצְמִיחַ
פּוֹרְקָנֵיהּ וְיִקְרַב מְשִׁיחֵיהּ בְּחַיִּיכוּן וּבְזַמְיָכוּן וּבְחַיֵּי
דְּכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל בַּעֲגָל וּבְזַמַּן קָרִיב אַמֵּן יְהֵא שְׁמֵיהּ
רַבָּא מְבֹרַךְ לְעַלְמֵי עַלְמֵי אֵין יִתְבָּרַךְ וְיִשְׁתַּבַּח
וְיִתְפָּאֵר וְיִתְרוֹמַם וְיִתְנַשֵּׂא וְיִתְהַדָּר וְיִתְעַלֶּה וְיִתְהַלָּל
שְׁמֵיהּ דְּקוֹדֶשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְעוֹלָא מְכַל בְּרַכְתָּא וְ
וְשִׁירְתָּא תּוֹשְׁבַחְתָּא וְנִתְמַתָּא דְאַמִּיּוֹן בַּעֲלַמָּא וְאַמְרוּ

אֲמֵן
תִּתְקַבֵּל עֲלוֹתֵנָא וּבְשַׁתְּנָא עִם אֵל עֲלוֹתְהוֹן וּבְעוֹתְהוֹן
רַבָּא בֵּית יִשְׂרָאֵל קִדְּם אַבוּהוֹן דְּבִשְׁמֵי אַמֵּן
אַמֵּן יְהֵא שְׁלַמָּא רַבָּא מִן שְׁמֵי חַיִּים וְשִׁבְעָ וְיִשׁוּעָה וְנִרְוָה
נְחִילָה וְסְלִיחָה וְכַפְּלָה וְפִּיּוּאָה שְׁלִימָה עֲאוּלָּה לָנוּ וְלְכָל יִשְׂרָאֵל וְאַמֵּן
אַמֵּן עֲשֵׂה שְׁלֹם בְּמִרוֹמָיו הוּא בְּרַחֲמֵי יַעֲשֵׂה שְׁלֹם עֲלֵינוּ וְעַל כָּל
יִשְׂרָאֵל אַמֵּן

בְּרַכּוּ אֶת הַמְּבֹרָךְ בְּרוּךְ הַמְּבֹרָךְ לְעוֹלָם וָעַד
תָּמָּה וְנִשְׁלַמָּה תְּפִלָּה יוֹם רֵאשִׁוֹן

ליל שני

פסוקים

יִי אֲהַבְתִּי מַעוֹן בֵּיתְךָ וּמְקוֹם מִשְׁכַּן כְּבוֹדְךָ
עֲלֵימָּה הָ עוֹז יִשׁוּעָתָה לִּי סִכּוֹת לְרֵאשִׁי בְּיוֹם נֶשֶׁק
עֲלֵימָּה דְּבַר בְּקִדְּשׁוֹ אֶעֱלוֹזָה אֶחֱלֶקָה שְׂכָם וְעַמְּךָ סִכּוֹת
אֲמַדְדִּי כִּי יִצְפְּנֵנִי בְּסִכָּה בְּיוֹם רָעָה יִסְתִּירֵנִי בְּסִתְרֵי
אֲהַלְךָ בְּעִזֵּי יְרוּמָמֵי כִּי הִיִּית מִשְׁגֵּב לִּי מִגְדָּל
עוֹז מִפְּנֵי אֹיִבִי כִּן בְּקִדְּשׁ חַזְוִיתְךָ לְרֵאשִׁוֹת עֵזְקָה וְכְבוֹדְךָ

פיוט לנו פי אמלא

שֵׁם כְּבוֹדוֹ שׂוֹכֵן מַעוֹנֵי בְּרַכּוֹנֵי זֵרַע בְּרִצּוֹ הֵ

נִרְכּוּ אֶת הַמְּבֹרָךְ

בְּרוּךְ הַמְּבֹרָךְ לְעוֹלָם וָעַד

וַיֹּאמֶר עֲרַבְתָּ כִּמוֹ שְׁנֵתוּב בְּלִיל
רֵאשִׁוֹן שֶׁל פֶּסַח

ולבו ישסף מכל
ומאויב יכני במצוקתו
חלבו את מקדשו
האר את חשבו
ותיקר נשמתו

נשמת כל חי תברך את שמך ה' עלינו וכוה כל
בשר תפאר ותרום זכרך מלכנו תמיד
מן העולם ועד העולם אתה על ומבלעדך אין לנו
מלך גזל ומושיע פודה ומציל מפרנס ומרחם
בכל עת צרה וצוקה אין לנו מלך אלא אתה

עלה הראשונים והאחרונים לנה כל ביות אדון
כל תולדות המנהג עולמו בחסד ובריותו
ברחמים זה ער לא ינום ולא ישן המעורר ישנים
והמקיץ נרדמים מחיה מתים וזופא חולים מוקח
עורים וזוקף כפופים ולק לברך אנתנו מודים

נשמת ידירים מקוים כוס תנחומים

תיחדך

יחיד צוה אמר לעולמים
בסכות תשבו שבעת ימים

ורוח איומה פדות מיחלת

תועדך

אתיק ציוס תקום למלאה משאלת

שחרית יום שני

יאמר ברוך שאמר עד נשמת
כל חי

רשות לנו ידידי

לשובב נות בית
ותשיב צבית חן
יחידה כבר נרצית
אעזר ואזכור לק
אשובב פני חסדי
לערשי ומרבדי
ואהבת נענך
ברית יעקב עברי

מחרך לנו הורו

לעם מישר דרכו באמנתו
יהי בשלם סכו ומעונתו

בה בחר עבך
ומול היכלך
ועל חותכך
השפיל את
ונבמתק חיכו
הריע בזמירות
קס לראש אשמורות
שם אמרות טהורות
ברכו בתנתו
הקיץ תמונתו

ראש לכל בית יוסף
עבד הסתופף
הטיב לק רחשו
ולכף כאגמן ראשו

את סוכת

את סוכת דוד הנפלת

סוּחַחִים פֶּאֶרֶךְ בְּמִילִים וְשִׁירִים

תִּשְׁגַּבְךָ

שָׁגִיא כַח בְּאֶמְרֵם בְּמִינִים יִקְרִים

פְּרִי עֵץ הָדָר כַּפֹּת תְּמָרִים

פְּדוּיֵי פִיתוֹם מִיַּחַל קֶץ מִרְגּוּעֵי

תִּפְאֶרֶךְ

פִּיזָה וּמִצִּיל אֹרֵי וַיִּשְׁעֵי
צַחֲמֵשָׁה עֶשְׂרֵי יוֹם לַחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי

מִזֹּרִים יִרְוֶנוּ בְּאַרְצֵנוּ שְׁבִים

תִּקְדָּשְׁךָ

קְדוּשַׁת הַמִּשְׁבֵּיחַ שְׁאֵן יָמִים וְדָכִים

אֲנִימֵנוּ וְעַל פִּינוּ מִלֹּא שִׁירָה כִּים

פִּינוּ מִלֹּא שִׁירָה כִּים וְגו' תִּפְלְתוּ כַּכְתוּבָה

בְּיוֹם רִאשֹׁן שֶׁל פֶּסַח

פִּינוּ לַנְּטִילַת לֹולֵב לֵנוּ עֵצֵי נָח לִקְרָאתָ

יוֹם זִכְרוֹן תְּרוּעָה וְיוֹם כְּפֹר תּוֹעָה
וְסוּכָה בְּאַרְבַּעָה עֶמְדִים נִבְחָרִים

יום ב

ועץ עבות נהדר
וכפות תמרים

ערבים בסמדר
ופרי עץ הדר

ברוך אתה ה' עלינו מלך העולם אשר קדשנו
במצותיו וצונו על נטילת לולב

להלל לנו להים צמאה

בנרא כל יש	מלא יש	במוציא יקר מזולל
סוד אלהותו	נגהותו	וגבורתו מי ימלל
נורא תהלותו	אדלותו	מרומות וערך משתולל
כי מיחל	שמו להלל	יכל לגמור ההלל

ויבך לגמור ההלל תמצאהו ביום ראשון
של פסח

מזמור כו

לדוד
שפטני ה' כי אני בתמי הלכתי
ובה בטחתי לא אפער : בחנני
ה' ונסני : צרופה כליותי ולבי : לא ישבתי עם
מתי שוא : ועם געלמים לא אבא : שנאתי
קהל מרעים : ועם רשעים לא אשב : ארחץ
בנקיון כפי : ואסובבה את מזבתה : לשמיע

בקול תודה ולספר כל נפלאותיך : ה' אהבתי
מעון ביתך ומקום משכן כבודך : על תאסוך
עם חטאים נפשי ועם אנשי דמים חיי : אשר
בידיהם זמה ויטינם מלאה שוחד : ואני בתמי
אך פדני וחנני : תלי עמדה במישור במקהלים
אברך ה' :

להוצאת התורה לנו שפל רוח

בחמלתך תנה סכה בשלם ותקם את מעונתו בעיון :

ועי בשלם סכה ומעונתו בעיון : ה' אהבתי מעון
ביתך ומקום משכן כבודך : ועתה

אחר לנו שולמית
או על כרוג

ה' השפילתי משנאו וסכות לראשו
ה' העלית מן שאול נפשי
ה' אצתי להסתופק בבתי משכנותיך
ה' אהבתי מעון ביתיך

ה' אהבתי מעון ביתיך ומקום משכן כבודך
כי יצפנני בסכה ביום רעה יסתירני בסתר אהלו

ביצור ירוממני : להים ה' עוז ישועתה לי
סכות לראשי ביום נשק : להים דבר בקדשו א
אעלוזה אחלקה שכס ועמק סכות אמדה :
כי היית אחסה לי מעדל עוז מסני אניב מה יקר
חסדך להים ובני אדם בעל בנפיה יחסיק א מה רב
טובך אשר צפנת לי ימיאך פעלת לחוסים בך נגד
בני אדם : כי שמש ומגן ה' להים חן וכבוד יתן ה'
לא ימנע טוב לתלכים בתמים

ועתה

פירוש באמור כיום אתמול

תמצאה ביום א של סכות
והמפטיר גב כאתמול

הפטרה במלכים א סו ז

ותשלם כל המלאכה אשר עשה המלך שלמה
בית ה' ויבא שלמה את קדשי דוד
אביו את הכסף ואת הזהב ואת הכלים נתן באוצרות בית ה'
אז יקהל שלמה את זקני ישראל ואת כל ראשי המטות
נשיאי האבות לבני ישראל על המלך שלמה ירושלים
להעלות את ארון ברית מעיר דוד היא ציון ויקהלנו
על המלך שלמה כל אוש ישראל בידה האיתנים בחג

151

שחזו

הטיבת כי היה עם לבבך : רק אתה לא תבנה הבית כי
אם בנג היצא מחלציה הוא יבנה הבית לשמי : ויקם ה'
את דברו אשר דבר ואקם תחת דוד אבי ואשב על כסא
ישראל כאשר דבר ה' ואבנה הבית לשם להי ישראל
ואשים שם מקום לארון אשר שם ברית ה' אשר ע

אבותינו בהוציא אתם מארץ מצרים

אחרי קדש קצו ומוסף הוצאתי כונס א של סס

פזמון להוצאת התורה להושענות לנו ימיר ל

בשרפי קדש באהבה	סובבים בכס דר מעוני
וגלגל זבול בחדוה	לחזות בנועם ה'
כן בלולב וערבה	תוך מקהל אמוני
אשיר ואסובבה	את מזבחך ה'

צרחץ בנקיון כפי ואסובבה את מזבחך ה' : אני על
עלם אקרא וה' יושיעני : ישישו וישמחו בקך כל
מבקשיך ויאמרו תמיד יגדל ה' אנהבי תשויעתך :
כי אתה עם עני תושיע ועינים רמות תשפיל :
הושיעה את עמך וברך את גחלתך ידעם ונשאם
עד העולם

הושענות

למען עלינו למען בוקאנו למען גוענו למען דולשנו
למען שמך הגדול ולמען כסא כבודך הושענות

הוא החדש השביעי : ויבאו כל זקני ישראל וישאנו ה'
הכהנים את הארון : ויעלו את ארון ה' ואת אהל מועד
ואת כל כלי הקדש אשר באהל ויעלו אתם הכהנים עליו
והמלך שלמה וכל עדת ישראל הנועדים עליו אתו לסני
הארון מזבחים צאן עבקר אשר לא יספרו ולא ימנו מרב
ויבאו הכהנים את ארון ברית ה' על מקומו על דביר הבית אל
קדש הקדשים על תחת כנפי הכרובים : כי הכרובים פוש
כנפים אל מקום הארון ויסבו הכרובים על הארון ועל
בדיו מלמעלה : ויאריכו הברדים ויראו ראשי הברדים מן
הקדש על פני הדביר ולא יראו החוצה ויהיו שם עד היום
הזה : אין בארון רק שני לחות האבנים אשר הניח שם
משה בחרב אשר כרת ה' עם בני ישראל בצאתם מארץ
מצרים : ויהי בצאת הכהנים מן הקדש והעני מלא
כבוד ה' את בית ה' : ולא יכלו הכהנים לעמד לשרת
מפני העני כי מלא כבוד ה' את בית ה' : אז אמר שלמה
ה' אמר לשכן בערמל : בנה בניתי בית זבול לך מכון ל
לשבחך עולמים : ויסב המלך את פניו ויברך את כל
קהל ישראל וכל קהל שי ישראל עמד : ויאמר ברוך ה' להי
ישראל אשר דבר בפני את דוד אבי ובידו מלא לאמר :
מן היום אשר הוצאתי את עמי את ישראל ממצרים לא
בחרתי בעיר בכל שבטי ישראל לבנות בית להיות שמו
שם ואבחר בדוד להיות על עמי ישראל : ויהי עם לבב
דוד אבי לבנות בית לשם ה' להי ישראל : ויאמר ה' אל
דוד אבי יען אשר היה עם לבבך לבנות בית לשמו

יום ב'

אֵי יִחַד

שם עלי במיטב הגיוני
מי לזה מבלעדיו ה

נבחרו רעיוני במחשבתו הנכונה

מי נתן לשכוי ביער

יפחדו יצורים מעמו ומי זה יכילנו

מי יוכל לדון עם שתקיו ממנו

מי אסף רוח במנהו בחפנים

מי מדד בשעלו מים

שפה רוח שכלו על זוהר נשמה

מי שת בטוחות חכמה

הידרוש סוד פעליו אנוש דה נכלם

מי הקשה ליו וישלם

במקהלים אעידנו ונסתרי מצפוני

מי בשחק יערוך לה

רועשים מפחד חילו ובעינים יפלא

מי ראה כלה

יישיכו לכת לפניו ויסירו מרחם

מי ירדע ישוע ונרם

עזו קדושתו במרום ועולם מנהו חרד

מי עלה שמים וירד

הושענא

הושיעה

אנא

נא

של סבות

אנא

ל אחד ומבייש אומרים שנים
בחצי השם ברא עולם באותיות שנים
יער הכל בעבור אדם ועזרו שנים
הושיענו בחגגת ימים שנים

אנא

זכור אב לך בנה על מזבחות שנים
בנסיון הלק עם נערים שנים
וקראו מן השמים פעמים שנים
הושיענו

אנא

זכור אב הפסיר רחמי אב פעמים שנים
יבדך הנה גביר חננתו בגנים שנים
ולאומים שנים
ויבדך הנה גביר פעמים שנים
הושיענו

אנא

זכור צעיר ונחל פי שנים
ועשה מטעמים גדלים שנים
עבר במקלו והיה למחנות שנים
הושיענו

אנא

המשמיענו על ידי רועים שנים
המנחילנו עשרת הדברות בלחות שנים
המאזין ומעיד בנו עדות שנים
הושיענו

אנא

יוצרי דורשני וכימי עולם תפשוני
ומדי הודה הלבישני בהקיפי נסובה

היום ביום שני והושיעה נא
אנא סוב והנפישני ומימי מצולה המשני
פעל עלי ועל תבישני בסובבי תורתך
היום ביום שני והושיעה נא
אנא הושיעה נא

אני והו הושיעה נא

כהושעת	יגיעי נפש	ומוכי גו וגשם
יודעי סלול	ויאשמני אשם	אצים לנתשני
נשא ותלול	סנחתי מלול	לסלסלה במלול
	כהיום יום שני	כן הושיעה נא
כהושעת	יוצאי חנם	במופת ונס
	ושיות אונם	חושק לכבשני
שרידי עורתך	סובבי אפדתך	פועחי תעודתך
	כהיום יום שני	כן הושיעה נא

הושיעה את עמך וברך את עולתך ורעם ונשאם עד
העולם ויהיו דברי עה אשר התחננת לפני ה קרובים עה
להינני יונם ולילה לעשות משפט עבדו ונשאם
עמו דבר יום ביומו למען דעת כל עמי הארץ כי ה
הוא העלים אין עוד כי כל העמים ילכו איש בשם עמו
ואנחנו נלך בשם ה' עלינו לעולם ועד

ויאמר קדיש שלם וברכו

יום שלישי יום נשאל

יאמר התפלה כמו בחול ויאמר יעלה ויבא בעבודה
ונאחר הלל ומנוסף ומנוצאן סת וקורין ד בקרבנות
החג שבמרשת פנחס וביום הראשון קורא וביום השני
וליו וביום השלישי וישראל חוזר וקורא וביום השלישי
והד קורא ספיקא דיומא שהוא וביום השני וביום הג
ועד זה קורים בשאר ימים

וביום

השני פרים בני בקר שנים עשר אילים
שנים כבשים בני שנה ארבעה עשר תמימים
ומנחתם ונסכיהם לפרים לאילים ולכבשים במספרם
כמשפט : ושעיר עזים אחד חטאת מלבד עלות
התמיד ומנחתה ונסכיהם :
וביום השלישי פרים עשתי עשר אילים
שנים כבשים בני שנה ארבעה עשר תמימים :
ומנחתם ונסכיהם לפרים לאילים ולכבשים במספרם
כמשפט : ושעיר חטאת אחד מלבד עלות התמיד
ומנחתה ונסכה :

פסוקים להושעות

הראונה חסדך וישעך תתן לנו : למען יחלצנו
ידידי הושיעה ימנה ועמנו : עזרנו ילחי ישענו

154

33

הנני

33
33
נני
עני
הנני

הושיענו כחסדך ונפשי תגיל פה תשיש בישועתו
כי ה' שופטנו ה' מחוקקנו ה' מלכנו הוא יושיענו

הושענא

למען עלינו למען בוראנו למען גואלנו
למען דורשנו למען שמך הגדול למען כסא כבודך

הושענא

אל מקום לא יכילך ומקד אין להסתיר
אתה ע' מסתתר
נכוננו יצורים יום לכסא רץ ישבת
אתה נוצר אתה
יצאת לישע עמך ואותם בעוז נהלת
אתה גויים ידך גוים הורשת
משבית שאון ימים ומים כבירים ברכים
אתה מושל בגאות הים
שחן לפניך מלכים ונבנענו גאוים
אתה שבבת ראשי תנינים
גמו גוים כי ממך הבר לא יפלא
אתה הע' עושה פלא
בריתך מי הירדן ואנונו זחל
אתה בקעת מעין ונחל

רענו בהמות בהרי עין כי עזק יחמך
אתה רצעת ראשי לניתן

יצורי רהו היום כי עשה לא השכלתי

אתה ידעת לאולתי

עם שופכים לב מעדים בשפתים

אתה עשית את השמים

קוצאים נגדה במאמר תפלנת

אתה קדוש יושב תהלות

אנא הושיעה נא

אנא

הע' הנקדש בקדושות שלשה
ברא במעשה בראשית בכל יום שלשה
ובששי לו שלשה ובשביעי שלשה
הושיענו בתגית ימים שלשה

אנא

אנא

זכור אב ראה מלאכים שלשה
וימהר להסעידם סאן שלשה
נהלכו אתו בעלי ברית שלשה
הושיענו

אנא

חזן זכור הזן לעקידה לימים שלשה
ברית ברית עם אבימלה ושר צבא שלשה
בזכותו זכו בניו כתרים שלשה / הושיענו

כהושעת

יפה נוף ממכלאי נח ותאמן אנוך
עד יצאת תפשו שרדי העדר
מאדירים אדר פועמים לק הוד עהדר
כהתם ביום שלישי כן הושיעה נא

ככתוב הושיעה את עמך וכו

יום רביעי

יחמר הרטלה כמו בחול ויאמר יעלה ויכא כהולא ויאזכר הול
ועוצא סה

וביום

השלישי פרים עשתי עשר אילם שנים
כבשים בני שנה ארבעה עשר תמימים
ומנחתם ונסכיהם לפרים לאילם ולכבשים במספרם
כמשפט וישעיר חטאת אחד מלבד עלת התמיד
ומנחתה ונסכה ויום הרביעי פרים
עשרה אילם שנים כבשים בני שנה ארבעה עשר תמימים
ומנחתם ונסכיהם לפרים לאילם ולכבשים במספרם כמשפט
וישעיר עזים חטאת אחד מלבד עלת התמיד ומנחתה ונסכה

פסוקים להושעות

הושעה את עמך את שארית ישראל ישאל

אנא

זכור חנה סולם אחד בעולים שלשה
ויפצל ברהמים פעלות שלשה
וישלח בניו לצונע פעמים שלשה
הושיענו

אנא

הגואלנו על ידי אחים שלשה
השם בנו מעלות כהנים לויים וישראלים
המנחילנו תורה נביאים וכתובים שלשה
הושיענו

אנא

יסד יסודות מקדשי
לעלוב בן נפוח ואש
והזריח נוגה שמשו
היום ביום שלישי והושיעה נא

אנא

פדה בשלום נפשי וסכות לחשי
ושובב מען קדשו היום ביום שלישי
הושיעה נא אנא הושיעה נא

אני והו הושיעה נא

כהושעת

ידידים מכך מעבידים
זדים בעלות לק רחשו
מינשרת אשר לק שוברת פוצחת עתרת
כהיום יום שלישי
כן הושיעה נא

מ

נֹשַׁע בְּרַחֲמֵיךָ תְּשׁוּעַת עוֹלָמִים : שִׁירֵנוּ לָהּ כָּל הַיּוֹם :
בְּשִׁירֵנוּ מִיּוֹם לַיּוֹם יִשׁוּעַתָּה : נִישִׁירֵנוּ בְּדַרְכֵי ה' כִּי
גִדּוֹל כְּבוֹד ה' : הוֹשַׁעֲנָה

לְמַעַן לֹא יִנָּעוּ לְמַעַן בּוֹרְאֵנוּ לְמַעַן גּוֹלְעֵנוּ לְמַעַן
דֹרֹשֵׁנוּ לְמַעַן שִׁמְךָ הַגָּדוֹל לְמַעַן כֹּסֵא כְבוֹדֶךָ

הוֹשַׁעֲנָה

אֲמִרוּנוּ כִּיּוֹם לַעֲוֹנוֹת עֲדָךְ לֹא יִסְפֹּר
כִּי אֶפְפוּ עַלֵּינוּ רַעוֹת עַד אֵין מִסְפָּר

נִזְעַצְנוּ צַרֵּינוּ יַחַד כְּאִרְיֵי יָדֵינוּ וְדָגְלֵינוּ
כִּי נִזְעַצְנוּ לִב יְהוָה

יְהִמוּ קִרְבֵי וְעַל חַטָּאֵי אֲשֶׁתִּנָּנִן
כִּי יִתְחַמֵּץ לִבָּנוּ וְכָלִיּוֹתֵינוּ אֲשֶׁתִּנָּנִן

מִכֵּנֵי חֲסֵדוֹ יַעֲיֵר וְנִתְנַם לְמַרְמָם

כִּי מִלֵּאֵנוּ מִחֲשַׁבְנוּ אֶרֶץ נִאֲוֹת חַמָּס

שׁוֹר עֲנִיֵּינוּ כִּי יִגְעַנּוּ נִשְׁוֹא עוֹל מוֹקֵשֵׁנוּ

כִּי שָׁחָה לְעַפְרֵי נַפְשֵׁנוּ

הוֹפִיעָה כִּי פָרְשׁוּ לְדָגְלֵינוּ מֵעַגְלֵי רֶשֶׁת

כִּי הִנֵּה הִרְשָׁעִים יִדְרַכְנוּ קֶשֶׁת

קָמִים הַצִּיקֵנוּ בְּלִי תִכְלָה וְחֶקֶת

כִּי קָמוּ בֵּי עַדֵי שֶׁקֶר

טוֹהוֹר הַכְּנִיעַם אֲשֶׁר בְּךָ חָסוּ

כִּי פִּי טָבַעֲנוּ גְנוּיִם בְּשַׁחַת עֲשֵׂנוּ
נָתַתָּ עִם זֵנוּ בִּישׁוּר לְהַשִּׁיג מֵאֵנוּ

כִּי נִחַם ה' עִמּוֹ וְעֵנִינוּ
בְּפִשְׁעֵינוּ אֲנִי נִחַלֵּשׁ וְיַצֵּרֵנוּ מִתְּגַבֵּר

כִּי בְּאֵנוּ בָּגִים עַד מִשְׁבֵּר
יָחַם הָעֵיר הַהוֹלֵלָה וְקִבֵּץ בָּנֶיהָ

כִּי רָצִינוּ עֲבֹדָה אֶת אֲבֹנֶיהָ
יָדַע חֲסֵדֶיךָ לְעַם זֵנוּ מִשְׁחָקִים

כִּי יָדַע ה' דַּרְכֵי עֲדִיקִים
עֲזָבָה אֲנִי אֲשַׁנֵּן בְּזִמְרֵנוּ לְשׁוֹנֵנוּ

כִּי עֲשִׂיתָ מִשְׁפָּטֵינוּ וְדִינֵינוּ
קוֹל יָאֵשׁ חֲזָרְפִּיךָ וְחִזְקַתְּנוּ שִׁרְפַתְנוּ

כִּי קָנַתָּ בֵּיתְךָ אֶכְלָתְנוּ
בְּחֲסֵדֶךָ לִבִּי הִפָּאָה לְכָל רוּחַ

כִּי בָךְ בִּטְחָה

הוֹשַׁעֲנָה

אֲנִי הוֹשִׁיעָה נָח

הַשֵּׁם בְּכֹסֵאוֹ חַיֵּת אַרְבַּעַת וּבְנֵיהֶם אַרְבַּעַת
הַיּוֹצֵר עוֹלָמוֹ יְסוּדוֹת אַרְבַּעַת

הַמַּצִּיב פְּנֵי אַרְבַּעַת בְּתַקּוּפוֹת אַרְבַּעַת
הוֹשִׁיעֵנוּ בְּחִגְגַת יָמֵינוּ אַרְבַּעַת

זְכוֹר מִמְזַרְחַת הָעֵיר נֹאזֵר לַיָּמִים אַרְבַּעַת

אֲנִי

אֲנִי

נִשְׁעַבְדָה תְּשׁוּעַת עוֹלָמִים : שִׁירָה לָהּ כָּל הַיּוֹם :
בְּשִׁיר מִיּוֹם יְשׁוּעָתָה : נִישִׁירוּ בְּדִרְכֶיהָ כִּי
גִּדּוֹל כְּבוֹדָהּ : הוֹשַׁעֲנָה

לְמַעַן לֹא יִנְיָנוּ לְמַעַן בּוֹרְאָנוּ לְמַעַן גּוֹעַלְנוּ לְמַעַן
דוֹרְשָׁנוּ לְמַעַן שִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְלְמַעַן כֹּסֵא כְבוֹדְךָ

הוֹשַׁעֲנָה

אֲמַרְנוּ כִּיּוֹם לַעֲוֹנוֹת עָדֶךָ לֹא יִסְפֵר
כִּי אֶפְפוּ עַלֵינוּ רַעוֹת עַד אֵין מִסְפֵר
נִזְעַצוּ צְרִינוּ יַחַד כְּאֲרוּ יָדִינוּ וְדַגְלֵינוּ
כִּי נִזְעַצְנוּ לֵב יַחַד יָדִינוּ
יְהִי מִן קִרְבִי וְעַל חַטָּאֵי אֲשֶׁתִּנּוֹן
כִּי יִתְחַמֵּץ לִבִּי וְכָלִי יוֹתִי אֲשֶׁתִּנּוֹן
מִפְּנֵי חֶסֶדְךָ יַעֲרִי וְיִתְּנֶם לְמַרְמָס
כִּי מִלֵּאֵי מַחֲשַׁבֵי אָרֶץ נִאֲוֹת חַמָּס
שׁוּר עֲנִינֵינוּ כִּי יִגְעַנּוּ נִשְׁוֹא עוֹל מוֹקֵשָׁנוּ
כִּי שָׁחָה לַעֲפֵר נִפְשָׁנוּ
הִנֵּפִיעָה כִּי פָרְשׁוּ לְרַגְלֵי מַעְגְלֵי רֶשֶׁת
כִּי הִנֵּה הִרְשָׁעִים יִדְרַכְנוּ קֶשֶׁת
קָמִים הִצִּיקוּנִי בְּלִי תִכְלָה וְחָקֵי
כִּי קָמוּ בִי עֵדֵי שֶׁקֶר
מֵהוֹר הַכְּפִיעַם אֲשֶׁר בְּךָ חָסוּ

חזו

כִּי פִּי טָבַעֲנִי גִזְרִים בְּשַׁחַת עֲשָׂנוּ
נָתַה עִם זֵנוּ בִּישׁוּר לְהַשִּׁיג מֵאֵינוּ
כִּי נִחַם ה' עִמּוֹ וְעַנִּינוּ
בְּפִשְׁעֵי אֲנִי נִחַלֵּשׁ וְיַצֵּרֵי מִתְגַּבֵּר
כִּי בְּאֵנוּ בָּגִים עַד מִשְׁבֵּר
יָחַם הָעֵיר הַהוֹלֵלָה וְקִבֵּץ בָּנֶיהָ
כִּי רָצוּ עֲבָדֶיךָ אֶת אֲבִינָה
יָדַע חֶסֶדְךָ לַעֲסֵם זֵנוּ מִשְׁחָקִים
כִּי יָדַע ה' דֶּרֶךְ עַדִּיקִים
עֲזָרָה אֲנִי אֲשַׁנֵּן בְּזִמְרָה לְשׁוֹנֵי
כִּי עֲשִׂית מִשְׁפָּטֵי נְדִינוּ
קוֹל יֵאֵשׁ חוֹרְפִיךָ וְחִרְפָּתְךָ שִׁרְפָתְנוּ
כִּי קָנַת בֵּיתְךָ אֲכַלְתָּנוּ
בְּחֶסֶדְךָ לִבִּי הִפָּאָה לְכָל רוּחַ
כִּי בָךְ בִּטְחָה

הוֹשַׁעֲנָה

אֲנֵה הוֹשִׁיעָה נָח

אֲנֵה הוֹשִׁיעָה נָח
הַשֵּׁם בְּכֹסֵאוֹ חַיּוֹת אַרְבַּעָה וּבְנֵיהֶם אַרְבַּעָה
הַיּוֹצֵר עוֹלָמוֹ יְסוּדוֹת אַרְבַּעָה
הַמַּצִּיב פְּנֵי אַרְבַּעָה בְּתַקּוּפוֹת אַרְבַּעָה
הוֹשִׁיעֵנוּ בְּחַיָּגָת יָמִים אַרְבַּעָה
אֲנֵה זְכוֹר מִמְזֵרֶה הָעוֹרֵךְ נְאוֹר לְיָמִים אַרְבַּעָה

כהושעת שיהק מכף שורק גם שיניו חורק
 לקצץ את גזעי פתע פתאום
 נאמת נאום להשביתו מלאום
 פוצחים ביום רביעי כן הושיעה נא

ככתוב הושיעה את עמך וכו' : ויהיו דברי אלה וכו'

ויאמה קדיש שלם
 וברכנו

יום חמישי

יאמר תפלת והלל ואחכ יוציא סת ויקרא כנמשך

וביום הרביעי פרים עשרה אילים שנים כבשים
 בני שנה ארבעה עשר תמימים : מנחתם
 ונסכיהם לפרים לאילים ולכבשים במספיהם כמשפט
 ושעיר עזים אחד חטאת מלבד עלת התמיד מנחתה
 ונסכה : וביום החמישי פרים תשעה
 אילים שנים כבשים בני שנה ארבעה עשר
 תמימים : ומנחתם ונסכיהם לפרים לאילים
 ולכבשים במספרם כמשפט : ושעיר חטאת
 אחד מלבד עלת התמיד ומנחתה ונסכה :

על רדו ויחלק מלכיס ארבעה
 בשדתו בשוב זרעו לדולות ארבעה
 הושיענו

אנא

זכור בן האש על קדנות ארבעה
 וחפר בפלשת בזרות ארבעה
 ויעתק בתבין קדית ארבעה
 הושיענו

אנא

זכור תם געזר באמהות ארבעה
 חנן להניעל משפטים ארבעה
 בתפלתו כלכלת בניו בדברים ארבעה
 הושיענו

אנא

זכור המנליכנו במדבר בגלים ארבעה
 ענה למלאות בחשן טוהים ארבעה
 המצענו להללו בחג בטינים ארבעה
 הושיענו

והושיעה נא אנא הושיעה נא

אני והו הושיעה נא

כהושעת

יקיר משור מקרקר קיר ותק ותעקי
 שוקעי שקועי : וגם אתה חלץ
 אלוה מתחלץ : וידה לב תעלץ
 סנתחים ביום רביעי
 כן הושיעה נא

פסוקים להושענות

הריאנוה חסדך וישעך תתן לנו : קומה עזרתו לנו ופדנו למען חסדך : לדעת בארץ דרכך בכל גוים ישועתך : למען יתלצו ידידיך הושיעה מינק ועננו

ויזיא הסה

הושענא

למען ילהינו למען בוראנו למען גולנו למען דורשנו למען שמך הגדול ולמען כסא כבודך הושענא

את פני אבך עם מקהלות אמוני עד אמצא מקום לה גער זדים נאצו משפטי נאור עד ניצח לא יראו אור ישראל החזיקו בדת צורכם עד יבא וינקה צדק לכם מה תפתרו כי אחרו דבלות עורו עד מהרה ירוץ דברו שחו עוני קצפו והודו על

חבר

עד שוב חלון צאן ה מישריל הגות תורתו תהיה אחותי

עד היותי על אדמתי בוגדים יבושני ינס לשחת ירוצו

עד בלתי שמים לא ירוצו רחל נאלמה הייתי נהם יגוזו

עד מתי רשעים יעלוזו ישבתי בבית כלא ופחת

עד יכרה לרשע שחת עירה כבודי להפר זעמך

עד מתי עשנת בתפלת עמך קול ישע משמיע בקום גודר פרץ

עד קיצה הארץ בטחוי בו והוחליו לבטחוני מאמרו

עד בא דברו

הושיעה נא

אנא הושיעה נא

המיחד לכבודו עולמות חמשה הקונה עולמן קניינים חמשה הזוכר בכריותיו גבורים חמשה הושיענו בתגיגת ימים חמשה

אנא

אנא זכור אב ברית בבתרים חמשה
והשיג רכוש למלכים חמשה
וחינן על הפיבת ערים חמשה
הושיענו

אנא זכור נעקד בהר שערים חמשה
ידש מהזרו ברכות חמשה
והשלים נפש נקובה שמות חמשה
הושיענו

אנא זכור תם נעשו לו נסים חמשה
ויצג מבנו אחים חמשה
ושתי לנדור המחליף חמשה
הושיענו

אנא המנחילנו דת ספרים חמשה
המשמיענו דברותיו בקולות חמשה
הכתובות על לחות חמשה חמשה
הושיענו

אנא מלכי וקדושי שעה לחשי ורחשי
ומחה והעבר יקשי היום ביום חמשי
והושיעה נא

אנא פדני מיד מכפישו ומלעיגו ומרעישו
והעב סכלי ועפשי היום ביום חמשי
והושיעה נא

אנא הושיעה נא

אני והו הושיעה נא

כהושעת יקושי מלבן ובהדוש מתבן

דששת דושטוי יצאו מאוסר
כספור עשר כלום עם חמשי
כן הושיעה נא

כהושעת ישורון וישורון לה מרים ראשי
שפתי רננות פצני לה נגינות
כהיום יום חמשי כן הושיעה נא

בכתוב הושיעה את עמך וכו

ויאמר קדוש שלם וברכו

יום ששי

יאמר תפלתו והלל ואתכ מפדשה כנמשך

וביום החמישי פדים תשעה אילם שנים
כבשים בני שנה אדבעה עשר תמימם
ומנחתם ונסכיהם לפדים לאילם ולכבשים במספרם
כמשפט ישעיר חטאת אחד מלבר עלת התמיד
ומנחתה ונסכה

בְּיוֹם הַשְּׁשִׁי פִּלִּים שְׁמֹנֶה אֵילִם שָׁנִים כִּבְשֵׁי בְּנֵי שָׁנָה אֲבֵעָה עָשׂוּ
תְּמִימִים וּמִנְחָתָם וְנִסְכֵיהֶם לַפִּלִּים לְאֵילִם וּלְכִבְשֵׁי בְּמִסְפָּה כַּמִּשְׁפָּט
וְשָׁעִיר חַטָּאת אֶחָד מִלְּבַד עֲלֵת הַתָּמִיד מִנְחָתָהּ וְנִסְכֵיהָ //

פסוקים להושענות

מִי יִתֵּן מִצִּיּוֹן יְשׁוּעַת יִשְׂרָאֵל בְּשׁוּבָה שְׁבוּת עַמּוֹ
יְגַל יַעֲקֹב יִשְׁמַח יִשְׂרָאֵל אֲנִי יְיָ לְאֵלֵימ אֶקְרָא וְהָ
יִשׁוּעַנִי לֵאמֹר הִישִׁיעָה עַל עַמִּי בְּרִכְתֶּיךָ סֵלָה
אֲרַחֵץ בְּעֵקֶינִי כִּפִּי וְאֶסֹבְבָה אֶת מִזְבִּיחֲךָ הִי

ומוציא סת

למענה בוראנו	למענה לאינו	הושענא
למענה דור שנו	למענה גלנו	
למען כסא	למען שמך הגדול	
למען כבודך	למען הושענא	

אֲזַכֵּר נֶסֶה עֲלֵינוּ וְנִפְלִינֵנו אִדּוּ יִבְרַח
הַאֲזַכֵּר לְחַדְסֵינוּ וְלוֹ יִזְכֵּר
נְחֵה בְּנֵתִיב יִשְׂרָאֵל יֹשֵׁב שְׁחָקִים
הַנִּתְנַחֲמִים וְהַנִּחְנָקִים
יְדָה תִּקְרָנוּ מִמֶּעוֹן עֵרֶץ
הַיּוֹשֵׁב עַל חֹמַת הָאָרֶץ
מִשְׁכְּנֵנו מִימֵי עוֹן וְאֵל נִטְבַּע בְּבִצּוֹתָיו

הַמִּקְרָה בְּמִים עֲלִיּוֹתָיו
שׁוּב שְׁבוּתֵינוּ מִיָּדוֹ

הַשֹּׁכְנִים בְּאֵהָלִים
הַמִּצָּח לְנוֹאֵץ תַּחַת יוֹן וּמִשְׁקֵה

הַהוֹלֵטִים בְּחֶשֶׁךְ
בְּךָ שְׁמוֹ בְּטַחֲוֹנֵנוּ מִיָּדֵינוּ הַכְּבִידוֹ עוֹלָם
הַבוֹטְחִים עַל חוֹלָם
רוֹצֵץ בְּקֶרֶב שָׁנִים נְבוֹאֵתִים נִפְלְאוֹ

הַרְאֵנוּ שְׁבוּתֵנוּ תִּנְחָה בְּאֵהָ
יַעֲזִיר חֲסֵדֶיךָ אֲוֵהָב רַעֲיוֹת אֲמֵתִים
הַיּוֹשֵׁבֵת בְּגִנֵּי סֶסֶף

עֵנָה שׁוֹעֵת עִמָּךְ בְּנֵיהָ שׁוֹעֵת מִשְׁאוֹנֵינוּ
הַעֲנִיִּים וְהַחֲבִיּוֹנִים

קִנְיָ כִי יִדָּה הַכְּבִיד עוֹלָם מִסִּין
הַקִּזְלֵנוּ קוֹל יַעֲקֹב וְהַדְרֵנוּ יָדֵינוּ עָשׂוּ
בְּךָ בְּטַח לִבֵּנוּ כִּי אֲמַרֶיךָ יִעֲזִרְנוּ
הַכּוֹטֵט בְּךָ חֲסֵדֶיךָ נִבְבְּנוּ

אנא הושיעה נא

אנא הַבּוֹרָא עוֹלָמוֹ בְּיָמִים שְׁשָׁה
הַבוֹנֵהוּ שֵׁשׁ יְצִלְנוֹת לְסִדְרֵים שְׁשָׁה
הַיּוֹצֵר שְׂרָפִים וְכַנְפֵיהֶם שְׁשָׁה
הַיּוֹשִׁיעָנוּ

מגנים

כהושעת

מאד להב
לכלות מוקשי
פתחת במצלול
מהללים ביום ששי
ילדי אתב
ומחעבת רהב
סלול ומסלול
עבור במ עם כלול
ק הושיעה נא

כהושעת

מארץ כסתור
עלימו קדושי
בשתינ נפוט
כה הושיעה נא
יוחלו קול תור
ותשת מסתור
סגפת בני פוט
מהללים ביום ששי

ככתוב הושיעה את עמך וכו

ליל שבת חול המועד

פסוקים

אלהים ה עוז ישועתה לי סכות לראשי ביום נשק
אלהים דבר בקדשו אעלוזה אחלקה שכם ועמק סכות
אמר מה רב טובך אשר עפנית ליריאתיך
פעלת לחוסים בק נגד בני אדם מזמור שיר ליום
השבת טוב להודות לה גזמר לשמך עליון
אחת שלתי מיאת ה אותה אבקש שגתי בכית ה

אנא

זכור אב זנח תועבות ששה
אתרי זקוניו הזליל ששה
נצע אשל ובירך בקץ שנים ששה
הושיענו

אנא

זכור נעקד במקום מערכות ששה
זונגתו ומלטתו מעלות ששה
כלה מקראות להושיבם מעלות ששה
הושיענו

אנא

זכור תס הזליל מן הבכירה ששה
וענה קחת מינים ששה
והזכיר אבי גביר המברך בששה
הושיענו

אנא

המתבר לאפנר שמות ששה
המציל נפשנות בערי מקלט ששה
המזרישנו חכמות סדרים ששה
הושיענו

אנא

חיש ישעו וחקשיו וכוונן זבול מקדשי
ושעת נא את רחשי היום ביום ששי
והושיעה נא

אנא

מלכי וקדושי פיצני מיד מכפישו
וחון דלי ורשי היום ביום ששי
הושיעה נא

אני והו הושיעה נא

כל ימי חיי לחיות בנועם ה' ולבקר בהיכלו
ואשיבה שופטין בבראשונה ויועצין כבתולה

פיוט קודם ברכו

יקרו מעשה הם ומתגשא
בששת ימי המעשה ויום שביעי ביקר

אחר

יענו תהלות ל בני ילים בקול זמרה ושיר
נועם ואף אני אענה ברוך ה' ואעשיר

ואומר כרכו לאותו נועם
ואהב עבית כתוב כלילי א
אל טסה

שחרית

יאמר התפלה הנתונה ביום א'
של פסח עד נשמת כל חי
רשנת לנו שפל רוח

יפה נועם ובין אומות נכונה

ענו שורה תשובת שי ומנחה
עלי חיכה יהי תמיד חסדיו
ובלשונך תתי לעד שבחה
קרביך להודות לך ירימון
מהצמת מק למסאת וארחה
בכל לבך תנו תודה לצורך
ביום קדש יום שבת מנוחה

אחר

שנים נפגשו בי זה כמו זה
ועלו נצבו מזה ומזה
לשונך אץ לספר מהללך
ולבי גדלך יביט ויחנה
לך תקרב תפילתי ותערב
כקרבן על ידי חוזה ומזה
ונשמתי ברוחי לך תבקר
שנים נפגשו בי זה כמו זה

מחרך לנו שנה שמה

נפשי נפשי וחפשי בקשי וקושי בחשי משיא כתשי
ודרשי קדושי בלחשי ה' בסומכי נפשי
נפשי נפשי מושי גושי וטעמי והריחי באשי ורפשי

מבני יסוד נצחית דבשדכחש סר ומאוס סחו
וישי בירשי אראה חיי רחמי משמעי מוסר לקחי
על כן כל עוד אחי בה תתהלל נפשי

נשמית כל חי תבנה את שמך ה' אלהינו
ורוח כל בשר תפאר ותרומם זכר
מלכנו תמיד מן העולם ועד העולם אתה
ומכל עדיך אין לנו מלך גזל ומושיע פודה
ומציל מפרנס ומרחם בכל עת צרה ועזקה אין
לנו מלך אלא אתה

אלהי הראשונים והאחרונים אלוה כל
בריות ארון כל תולדות המהולל
בכל התושבחות המנהג עולמו בחסד ובריותיו
ברחמים וה' ער לא ינום ולא ישן המעורר
ישנים והמקיץ נרדמים מחיה מתים ורופא חולים
פוקח עורים וזוקף כפוסים ילד לבדה אנחנו
מודים //

נשמית ישראל שירי שירי חין ערכם
ביום שבת קדש
ישקף יהגו ובו ימתקו חכם
ישמח ישראל בעושי בני עיון יגילו
במלכם

נע

נע

נע

נע

ואלו

ורוח שריחי עמך למצב יתנו
ביום שבת קדש
ותרת עוזך בכל לב ישגנו
וישמחו כל חוסי בך לעולם ירנו

שרידים המעפים משנה אדוהה
ביום שבת קדש
שוערים להשעמו הנחה ורחה
ששון ושמחה ישיגו וגם יגון ואנחה

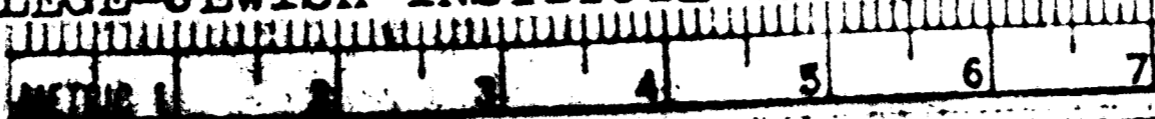
פליטי ישורון יפועמיהם בנעלים
ביום שבת קדש
מצחים לב להלל להשמיעם תנחמו כפלים
מצחו ורנו יחדיו חרבות ירושלים

חלק זרע קדש מענים בשבים
ביום שבת קדש
ישבתו למשבוח שצון ימים ודכים
אומרים ולו פינו מלא שירה פים

פינו מלא שירה פים ויש שוננו רונה וכו

וגומר התעלה והיא כתובה
ביום ראשון של פסח

נמו

תה

הלא עלהם זנחתנו ואל תצא בעבאנותינו : הנה
לנו עזרת קצור ושוא תשועת אדם : בלהים
נעשה חיל : ואל יבוס צדענו :

3
ז
הה
ב

להוצאת התורה לנו סדר עבודה

בלב שלום ורחמים : לל ועוזו שגנו
ושמחנו בך ורגנו : צדיקים בה

פסוקים

רגנו צדיקים בה לישראל נאנה תהלה : מזמור
שיר ליום השבת : טוב להודות לה ולזמר
לשמך עליון : כי היית עזרת לנו ועל כנסיה
אנון : עלהים ה עוז ישועתה לי סכות לראש
ביום נשק : על עלהים ישעי וכבודי צור עזי
ומחסי בעלהים : עלהים דבר בקדשן אעלוז
אחלקה שכס ועמק סכות אמרד : מה רב טובך
אשר צפנת ליריאיך פעלת לחוסים בך נגד בני
אדם : אחת שאלתי מאת ה אותה אבקש שבתו
בבית ה כל ימי חיי לחזות בנועם ה ולבקר בהיכלו

ועבה
ועיני אנדרהם יצריה
פזמון לנו מעבד

שבת

להלל את ימוקי

שלומי ל אמוני
ונשלמה תורה
הוא מלק וימלק
שמו על כל אנדיל
ונורה לו בשירה
וההלל נגמור
כואו ונועד
לאל כל חי סועד
לעולמי עד ועד
מעל ותחת עד
למי עולם רועד
ביום שבת ומועד

ומברך לגמור את ההלל תמצאהו ביום
ראשון של פסח ואחריו קדיש שלם

מזמור קח

שיר
מזמור לרוד : נכון לבי עלהים אשירה
ואזמרה את כבודי עדה הנבל וכינור
אעירה שחר : כי גדול מעל שמים חסדך ועד
שחקים אמתך : רומה על שמים עלהים ועל כל
הארץ כבודך : למען יחלצון ירדך הושיעה ומע
ועננו : עלהים דבר בקדשן אעלוזה אחלקה שכס
ועמק סכות אמרד : לי גלעד לי מנשה מאפרים
מעוז ראשי יהודה מחוקקי : מואב סיר רחעי
על אדום אשליך געלי על פלשת אתרווע
מי יובילני עיר מצוד מבעד מי נחני עד אדום

פרשה ב כי תשא

ויאמר משה אל ה' ראה אתה אומר לי העל את העם הזה ואתה לא הודעתני את אשר תשלח עמי ואתה אמרת ידעתך בשם וגם מצאת חן בעיני : ועתה אם נא מצאתי חן בעיניך הודיש נא את דרכיך ואדעך למען אמצא חן בעיניך ויראה כי עמך הגוי הזה : ויאמר פני ייחונותי לך : ויאמר לי אם אין פניה הזלכים לי תעלנו מזה : ובמה יודע איפה כי מצאתי חן בעיניך אני ועמך הלא בלכתך עמנו ונפלנו אני ועמך מכל העם אשר על פני האדמה : ויאמר ה' על משה גם את הדבר הזה אשר דברת אעשה כי מצאתי חן בעיני ואדעך בשם : ויאמר הראני נא את כבודך : ויאמר אני אעביר כל טובי על פניך וקראתי בשם ה' לפניך וחונתי את אשר אחון ורחמתי את אשר ארחם : ויאמר לא תוכל לראות את פני כי לא יראני האדם וחי : ויאמר הנה מקום אתי ונעצבת על הצור והיה בעיני כבודי ושמתך בנקרת הצור ושכותי כפי עליך עד עברי : והסירותי את כפי וראית את אחורי ופני לא יראו : ויאמר ה' על משה פסל לך שני לחות אבנים כראשונים וכתבתי על הלחות את הדברים

אשר היו על הלחות הראשונים אשר שברת והיה נכון לבקר ועלית בבקר ה' סני ונעצבת לי שם על ראש ההר : ואיש לא יעלה עמך וגם איש לא ירא בכל ההר גם הצאן והבקר על ידעו על מול ההר ההוא : ויפסל שני לחות אבנים אבנים כראשונים וישכם משה בבקר ויעל על הר סיני כאשר צוה ה' אותו ויקח בידו שני לחות אבנים : וירד ה' בענן ויתייצב עמו שם ויקרא בשם ה' : ויעבור ה' על פניו ויקרא ה' על רחום וחנין ארך אפים ורב חסד ואמת נוצר חסד לעמים נושא עון ופושע וחטאה ונקה לא ינקה פוקד עון אבות על בנים ועל בני בני בנים על שלשים ועל רבעים : וימהר משה ויקוד ארצה וישתחו : ויאמר אם נא מצאתי חן בעיניך ה' ילך נא ה' בקרבנו כי עם קשה עורף הוא וסלחת לעוונותינו ולחטאתינו ונחלתנו : ויאמר הנה אנכי כרת ברית נגד כל עמך אעשה נפלאות אשר לא נבראו בכל הארץ ובכל הגוים וראה כל העם אשר אתה בקרבנו את מעשה ה' כי נורא הוא אשר אני עושה עמך : שמר לך את אשר אנכי מצוה היום הנני גורש מפניך את האמרי והכנעני והחתי והפריזי והחוי והיבוסי השמר לה פן תקרות ברית ליושב הארץ אשר אתה בא עליה פן יהיה למוקש בקרבך

אשר היו על יד הים
 והיה כפי הים
 שם על יד הים
 וירא בני ישראל
 הנה הרים
 אבנים כחצובות
 סיני כתב יד
 אבנים
 בשם ה'
 ותנון ארץ אפים
 נוסח ען
 אבות על בני ישראל
 רבעים
 ויאמר אם כי
 בקרבנו כי עב
 ולחטאנו
 ברית נגד
 נבראו נגד
 אתה בקרבנו
 אני עשר עשר
 אבן כצורה
 והכנעני
 השמיני
 אתה כי

[The right page of the manuscript is almost entirely obscured by heavy black redaction marks, with only faint traces of text visible through the gaps.]

הפטרה ביהזקל לח

והיה ביום ההוא ביום בא גוג על אדמת ישראל
 נאם ה' אלהים תעלה חמתי באפי
 ובקנאתי באש עברתי דברתי אם לא ביום ההוא
 יהיה כעש גדול על אדמת ישראל : ורעשו מסני
 דגי הים ועוף השמים וחית השדה וכל הרמש
 הרמש על האדמה וכל האדם אשר על פני ה'
 האדמה : ונהרסו ההרים ונפלו המדרגות וכל
 חומה לארץ תפול : וקראתי עליו לכל הרי
 הרב נאם ה' הרב אלהים הרב איש באחיו תהיה
 ונשפטי אתו בדבר וברם וגשם שוטף ואבני
 אגביש אש וגפרית אמטיר עליו ועל אגפיו
 ועל עמיו רבים אשר אתו : והתגדלתי והתקדשתי
 וגודעתי לעיני גוים רבים וידעו כי אני ה' ואתה
 בן אדם הנבא על גוג ואמרת כה אמר ה' אלהים
 הנני לך גוג נשיא ראש משך ותגבל : ושונבתך
 וששאתך והעליתך מירכתי צמון והבאותך על
 הרי ישראל : והכתי קשתך מיד שמאלך וחצוק
 מיד ימינך אפיל : על הרי ישראל תפול אתה
 וכל אגפיה ועמיו אשר אתך לעט צפנר כל כנף
 וחית השדה נתתיך לאכלה : על פני השדה תפול
 כי אני דברתי נאם ה' אלהים : ושלחתי אש במגוג
 ובנשבי האיים לבטח וידעו כי אני ה' ואת שם

כי את מזבחתם תתצון ואת מעבתם תשברון ואת
 אשרי תכרתון : כי לא תשתחוה לאל אחר כי
 ה' אלהי קנא שמו א קנא הוא : פן תכרת ברית
 לישוב הארץ וזנו אחרי אלהיהן וזבחו לאלהיהם
 וקרא לה ואכלת מזבחון : ולקחת מבנותי לבניך
 וזנו בנותי אחרי אלהיהן והזנו את בניך אחרי אלהיהן
 אלה מסכה לא תעשה לך : את חג המצות
 תשמר שבעת ימים תאכל מצות אשר צויתך
 למועד חדש האביב כי בחדש האביב יצאת מ
 מצרים : כל פטר חם לי וכל מקנה תזכר פטר
 שור ושה : ופטר חמור תפדה בשה ואם לא תפדה
 וערפתו כל בכור בניך תפדה ולא יראו פני ריקם
 ששת ימים תעבד וביום השביעי תשב בתרוש
 ובקציר תשב : וחג שבועות תעשה לה בכורי
 קציר חטים וחג האסיף תקופת השנה : שלש
 פעמים בשנה יראה כל זכורך את פני האדון ה' אלהי
 ישראל : כי אוריש גוים מפניך והרחבתי את גבולך
 ולא יחמוד איש את ארצך בעלותך לראות את
 פני ה' אלהיך שלש פעמים בשנה : לא תשחט על
 חמץ דם זבחי ולא ולין לבקר זבח חג הפסח וראשית
 בכורי אדמתך תביא בית ה' אלהיך לא תכשל גדי בחלב אמו

מפטיר

קורא ספיקא דיומא בקרבנות מעניינו שליוס

בקול תודה ולספר כל נפלאותיך : ה' אהבתי
 מעון ביתך ומקום משכן כבודך : על תאסוך
 עם חטאים נפשי ועם אנשי דמים חיי : אשר
 בידיהם זמה ויטינם מלאה שוחד : זאני בתמי
 ארץ פדני ותנני : תגלי עמדה במושור במקהלים
 אברך ה' :

להוצאת התורה לנו שפל רוח

בחמלתך תנה סכה בשלם והקם את מעונתו בעיון :

ויהי בשלם סכה ומעונתו בעיון : ה' אהבתי מעון
 ביתך ומקום משכן כבודך : ועתה

אחר לנו שנלמית
 או על כרוג

ה' השפילתי משנאו וסכות לראשי
 ה' העלית מן שאול נפשי
 ה' אצתי להסתופף בבתי משכנותיך
 ה' אהבתי מעון ביתיך

ה' אהבתי מעון ביתיך ומקום משכן כבודך
 כי יצפנני בסכה ביום רעה יסתירני בסתר אהלו

בעזר ירוממני : להים ה' עוז ישועתה לי
 סכות לראשי ביום נשק : להים דבר בקדשו א
 אעלוזה אחלקה שכס ועמק סכות אמדה :
 כי היית מחסה לי מגדל עוז מפני אויבי מה יקר
 חסדך להים ובני אדם בעל בנפיה יחסיץ : מה רב
 טובך אשר צפנת ליריאיך פעלת לחוסים בך נגד
 בני אדם : כי שמש ומגן ה' להים חן וכבוד יתן ה'
 לא ימנע טוב לחולכים בתמים
 ועתה

פרשה באמור כיום אתמול

תמצאה ביום א' של סכות
 והמפטיר גכ כאתמול

הפטרה במלכים א' ס"ז

ותשלם כל המלאכה אשר עשה המלך שלמה
 בית ה' ויבא שלמה את קדשי דוד
 אביו את הכסף ואת הזהב ואת הכלים נתן באוצרות בית ה'
 אז יקהל שלמה את זקני ישראל ואת כל ראשי המטות
 נשיאי האבות לבני ישראל על המלך שלמה ירושלים
 להעלות את ארון ברית מעיר דוד היא ציון : ויקהלנו
 על המלך שלמה כל איש ישראל בידח האיתנים בחג

שחזו

הוא החדש השביעי : ויבאו כל זקני ישראל וישאנו ה
 הכהנים את הארון : ויעלו את ארון ה ואת אהל מועד
 ואת כל כלי הקדש אשר באהל ויעלו אתם הכהנים עליהם
 והמלך שלמה וכל עדת ישראל הנועדים עליו אתו לפני
 הארון מזבחים צאן עבקר אשר לא יספרו ולא ימנו מרב
 ויבאו הכהנים את ארון ברית ה על מקומו על דביר הבית אל
 קדש הקדשים על תחת כנפי הכרובים : כי הכרובים פרו
 כנפיהם אל מקום הארון ויסבו הכרובים על הארון ועל
 בדיו מלמעלה : ויאריכו הבדים ויראו ראשי הבדים מן
 הקדש על פני הדביר ולא יראו החוזה ויהיו שם עד היום
 הזה : אין בארון רק שני לחות האבנים אשר הניח שם
 משה בחרב אשר כרת ה עם בני ישראל בעצאתם מארץ
 מצרים : ויהי בעצאת הכהנים מן הקדש והענן מלא
 כבוד ה את בית ה : ולא יכלו הכהנים לעמד לשרת
 מפני הענן כי מלא כבוד ה את בית ה : אז אמר שלמה
 ה אמר לשכן בערמל : בנה בניתי בית זבל לך מכון ל
 לשבתך עולמים : ויסב המלך את פניו ויברך את כל
 קהל ישראל וכל קהל צי ישראל עמד : ויאמר ברוך ה להי
 ישראל אשר דבר בפני את דוד אבי ובידו מלא לאמר :
 מן היום אשר הוצאתי את עמי את ישראל ממצרים לא
 בחרתי בעיר בכל שבטי ישראל לבנות בית להיות שמו
 שם ואבחר בדוד להיות על עמי ישראל : ויהי עם לבב
 דוד אבי לבנות בית לשם ה להי ישראל : ויאמר ה אל
 דוד אבי יען אשר היה עם לבבך לבנות בית לשמו

הטיבת כי היה עם לבבך : רק אתה לא תבנה הבית כי
 אם בנג היצא מחלציד הוא יבנה הבית לשמו : ויקם ה
 את דברו אשר דבר ואקם תחת דוד אבי ואשב על כסא
 ישראל כאשר דבר ה ואבנה הבית לשם להי ישראל :
 ואשים שם מקום לארון אשר שם ברית ה אשר ע
 אבותינו בהוציאנו אתם מארץ מצרים

אבותינו בהוציאנו אתם מארץ מצרים

פזמון להוצאת התורה להושענות
 לנו ימיק ל

בשרפי קדש באהבה	סובבים בכס דר מעוני
וגלגל זבול בחדוה	לחזות בנועם ה
כן בלולב וערבה	תוך מקהל אמוני
אשיר ואסונבה	את מזבחך ה

ערחץ בנקיון כפי ואסונבה את מזבחך ה : אני על
 עהים אקרא וה יושיעני : ישישו וישמחו בקך כל
 מבקשיך ויאמרו תמיד יגדל ה אנהבי תשועתך :
 כי אתה עם עני תושיע ועינים רמות תשפיל :
 הושיעה את עמך וברך את נחלתך ידעם ונשאם
 עד העולם

הושענא

למען עלינו למען בוקאנו למען גוענו למען דושנו
 למען שמך הגדול ולמען כסא כבודך הושענא

אני יחד

שם עלי במיטב הגיוני
מי עלי מבלעדי ה

נבהלו רעיוני במחשבתו הנכונה
מי נתן לשכוי ביה
יפתדו יצורים מעמו ומי זה יכילנו

מי יוכל לדון עם שתקיף ממנו

מי אסף רוח במטהו בחפנים

מי מדד בשעלו מים
שפק רוח שכלו על זוהר נשמה

מי שת בטוחות חכמה

הידרוש סוד פעליו אנוש דך נכלם

מי הקשה לין וישלם

במקהלים מעידנו ונסתרי מצפוני

מי בשחק יערוך לה

רועשים מפחד חילון ובעינים יפלא

מי ראה כלה

יישירו לכת לפניו ויסירו מרחם

מי יודע ישע ונרם

עז קדושתו במרום ועולם מנהו חרד

מי עלי שמים נירד

הושענא

הושיעה

אנא

נא

אנא

ל אחד נפבייש אומרים שנים
בחצי השם ברא עולם באותיות שנים
יצר הכל בעבור אדם ועזרו שנים
הושיענו בתגות ימים שנים

אנא

זכור אב לבי בנה על מזבחות שנים
בנסיון הלך עם נערים שנים
וקראו מן השמים פעמים שנים
הושיענו

אנא

זכור אב הכביר רחמי אב פעמים שנים
יברך הנה גביר תננתו בגנים שנים
ולאומים שנים
ויברך הנה גביר פעמים שנים
הושיענו

אנא

זכור צעיר ונחל פי שנים
ועשה מטעמים גדיים שנים
עבר במקלו והיה למחנות שנים
הושיענו

אנא

המשמיענו על ידי רועים שנים
המנחילנו עשרת הדברות בלגחות שנים
המאזין ומעיד בנו עדות שנים
הושיענו

אנא

יוצרי דורשני וכימי עולם תפשוני
ומדי הודך הלבישני בהקיפי נסובה

היום ביום שני והושיעה נא
אנא סוב וקנפי שני וימי מעולה המשני
פעה לי ועל תבישני בסובבי תורתך
היום ביום שני והושיעה נא
אנא הושיעה נא

אני והו הושיעה נא

כהושעת יגיעי נפשם ומזכי גו וגשם
יזדעי סלול ויאשמנו אשם אצים לנתשני
נשא ותלול סנחתי מלול לסלסלק במלול
כהיום יום שני כן הושיעה נא

כהושעת יוצאי חנם במופת ונס
נשיות אונס חושק לכבשני
שרידי עדתך סובבי אפדתך פועחי תעודתך
כהיום יום שני כן הושיעה נא

הושיעה את עמך וברך את עמך ורעם ונשאם עד
העולם ויהיו דברי עה אשר התחננתי לפני ה קרובים עה
לעהינו ינמם ולילה לעשות משפט עבדו וקמשפט
עמו דבר יום ביומו למען דעת כל עמי הארץ כי ה
היא העלים אין עוד כי כל העמים ילכו איש בשם עמו
ואנחנו נלך בשם ה עהינו לעולם ועד
ויאמר קדיש שלם וירכו

יום שלישי יום נשחיה

יאמר התפלה כמו בחול ויאמר יעלה ויבא בעבודה
ואחר הלל ומנסך ומניצאין סת וקורין ד בקרבנות
החג שבפרשת פנחס וביום הראשון קורא וביום השני
ולין וביום השלישי וישראל חוזר וקורא וביום השלישי
והד קורא ספיקא דיומא שהוא וביום השני וביום הג
ועד זה קורים בשאר ימים

וביום השני פרים בני בקר שנים עשר אילים
שנים כבשים בני שנה ארבעה עשר תמימים ווד
ומנחתם ונסכיהם לפרים לאילם ולכבשים במספרם
כמשפט : ושעיר עזים אחד חטאת מלבד עלת
התמיד ומנחתה ונסכיהם :
וביום השלישי פרים עשתי עשר אילים
שנים כבשים בני שנה ארבעה עשר תמימים :
ומנחתם ונסכיהם לפרים לאילם ולכבשים במספרם
כמשפט : ושעיר חטאת אחד מלבד עלת התמיד וצו
ומנחתה ונסכה :
והעז
ט
צו
צד
עז
עז

פסוקים להושעות

הראונה חסדך וישעך תתן לנו : למען יחלצנו
ידידך הושיעה ימנה ועמנו : עזרנו עהי ישענו

הושיענו כחסדך ונפשי תגיל פה תשיש בישועתו
כי ה' שופטנו ה' מחוקקנו ה' מלכנו הוא יושיענו

הושענא

למען יצונו למען בוראנו למען גואלנו
למען דורשנו למען שמך הגדול למען כסא כבודך

הושענא

אל מקום לא יכילך ומקד אין להסתר
אתה למסתתר
נכוננו יצורים יום לכסא דין ישת
אתה נורא אתה
ישאת לישע עמך ואותם בעוז נהלת
אתה גוים ידך גוים הורשת
משבית שאון ימים ימים כבירים בדכים
אתה מושל בגאות הים
שחן לפניה מלכים ונבנעו גאוים
אתה שבכת ראשי תנינים
גמו גוים כי ממך דבר לא יפלא
אתה העל עושה פלא
ברוח מי הירדן גאונו זחל
אתה בקעת מעין נחל

רעדנו בהמות בהרי עין כי עזך יתן
אתה רצעת ראשי לניתן
יצורי רהו היום כי עשה לא השכלתי
אתה ידעת לאולתי
עם שופכים לב מעדים בשפתים
אתה עשית את השמים
קוצאים נגדה במאמר תפלנת
אתה קדוש יושב תהלות

אנא הושיעה נא

אנא

הע הנקדש בקדושות שלשה
ברא במעשה בראשית בכל יום שלשה
ובששי לו שלשה ובשביעי שלשה
הושיענו בהגית ימים שלשה

אנא

זכור אב ראה מלאכים שלשה
וימחר להסעדם סאין שלשה
נהלכו אתו בעלי ברית שלשה
הושיענו

אנא

חזן זכור הזן לעקידה לימים שלשה
ברית ברית עם אבימלה ושר צבא שלשה
בזכותו זכו בניו כתרים שלשה / הושיענו

אנא

כהושעת

יפה נוף ממכלאי נוף ותאנת אנן
עד יצאת תפשו שרדי העדר
מאדירים אדר פועמים לק הוד נהדר
כהתם ביום שלישי כן הושיעה נא

ככתוב הושיעה את עמך וכו

יום רביעי

חמר הטלה כמו בחול ויאמר עלה ניכא כהולא ולחכ הול
ומולא סה

וביום

השלישי פרים עשתי עשר אילם שנים
כבשים בני שנה ארבעה עשר תמימים
ומנחתם ונסכיהם לפרים לאילם ולכבשים במספרם
כמשפט וישעיר חטאת אחד מלבד עלת התמיד
ומנחתה ונסכה ויום הרביעי פרים
עשרה אילם שנים כבשים בני שנה ארבעה עשר תמימים
ומנחתם ונסכיהם לפרים לאילם ולכבשים במספם כמשפט
וישעיר עזים חטאת אחד מלבד עלת התמיד ומנחתה ונסכה

פסוקים להושעות

הושעה את עמך את שארית ישראל ישאל

אנא

זכור חנה סולם אחד בעולים שלשה
ויפצל ברהטים פעלות שלשה
וישלח בניו לצונען פעמים שלשה
הושיענו

אנא

הגואלנו על ידי אחים שלשה
השם בנו מעלות כהנים לויים וישראלים
המנחילנו תורה נביאים וכתובים שלשה
הושיענו

אנא

יסד יסודות מקדשי
לעלוב בני נפתח ואשי
והזריח נוגה שמשו
היום ביום שלישי והושיעה נא

אנא

פדה בשלום נפשי וסכות לחשי
ושובב מען קדשי היום ביום שלישי
הושיעה נא אנא הושיעה נא

אני והו הושיעה נא

כהושעת

ידידים מכך מעבידים והעמ
זדים בעלות לק רחשו סגולת
מינושרת אשר לק שוברת פועחת עתרת
כהיום יום שלישי כן הושיעה נא

נִשְׁעַבְדָה תְּשׁוּעַת עוֹלָמִים : שִׁירָה לַהּ כָּל הַיּוֹם :
בְּשִׁיר מִיּוֹם יְשׁוּעָתָה : נִישִׁירָה בְּדִרְכֵי ה' כִּי
גָדוֹל כְּבוֹד ה' : הוֹשַׁעֲנָה

לְמַעַן לֹא יִנְיָנוּ לְמַעַן בּוֹרְאֵנוּ לְמַעַן גּוֹלְעֵנוּ לְמַעַן
דוֹרְשָׁנוּ לְמַעַן שִׁמְךָ הַגָּדוֹל לְמַעַן כֹּסֵא כְבוֹדְךָ

הוֹשַׁעֲנָה

אִמְרָנוּ כִּיּוֹם לַעֲנוּ חוֹזֵת עֶדֶק לֹא יִסְפָּר
כִּי אִפְפוּ עָלֵינוּ רַעוֹת עַד אֵין מִסְפָּר
נִנְעָצוּ צַרֵינוּ יַחַד כְּאֵרֵי יָדִין וְדַגְלֵינוּ
כִּי נִנְעָצוּ לֵב יַחֲדָיו
יְהִי מִן קִרְבִּי וְעַל חַטָּאֵי אֲשֶׁתִּנּוֹן
כִּי יִתְחַמֵּץ לִבִּי וְכָלִי וְתִי אֲשֶׁתִּנּוֹן
מִכֵּנִי חֲסֵדוֹ יַעֲרֵךְ וְיִתֵּן לְמַרְמָס
כִּי מִלֵּאֵי מַחֲשַׁבֵי אָרֶץ נִאֲוֹת חַמָּס
שׁוֹר עֲנִיּוֹנוֹ כִּי יַגְעֵנוּ נִשְׁוֹא עוֹל מוֹקֵשָׁנוּ
כִּי שָׁחָה לַעֲפָר נַפְשָׁנוּ
הִנֵּפִיעָה כִּי פָדְשׁוּ לְדַגְלֵי מַעְגְלֵי רֶשֶׁת
כִּי הִנֵּה הִרְשָׁעִים יִדְרֹכֵן קֶשֶׁת
קָמִים הַצִּיקוּנֵי בְּלִי תְכַלֶּה וְחִקֵּי
כִּי קָמוּ בֵּי עֵדֵי שָׁקֶר
מֵהוֹר הַכְּפִיעַם אֲשֶׁר בְּךָ חָסוּ

חזק

כִּי פִּי טַבְעֵנוּ גְנוּס בְּשַׁחַת עֲשׂוּנוּ
נָחָה עִם זֵנוּ בִּישׁוּר לְהַשִּׁיג מֵאֲוִיו
כִּי נִחַם ה' עִמּוֹ וְעָנִיו
בַּפֶּשַׁע אֲנִי נִחַלֵּשׁ וְצָרִי מִתְגַּבֵּר
כִּי בְּאֵי בָנִים עַד מִשְׁבֵּר
יָחַם הָעִיר הַהוֹלֵלָה וְקִבֵּץ בָּנֶיהָ

כִּי רִצְוֵי עֲבָדֶיךָ אֶת אֲבֵנֶיהָ
יִדְעֵה חֲסִדֶיךָ לְעַם זֵנוּ מִשְׁחָקִים
כִּי יִדְעֵה דְרָךְ עֲדִיקִים
עֵינֶיךָ אֲנִי אֲשַׁנֵּן בְּזִמְרָה לְשִׁנֵּי
כִּי עֲשִׂית מִשְׁפָּטִי וְדִינִי
קוֹל אֵשׁ תִּזְרַקֶּיךָ וְחִרְפַּתְּךָ שִׁרְפַתְנִי
כִּי קָנַאת בֵּיתְךָ אֲכַלְתָּנוּ
בְּחֲסִדְךָ לְבִי הִפְאֵה לְכָל רוּחַ
כִּי בְךָ בָטַח

הוֹשַׁעֲנָה

אֲנֵה הוֹשִׁיעָה נָח

הַשֵּׁם בְּכֹסֵאוֹ חַיּוֹת אַרְבַּעַת וּבְנֵיהֶם אַרְבַּעַת
הַיּוֹצֵר עוֹלָמוֹ יְסוּדוֹת אַרְבַּעַת
הַמְצִיב פְּנֵי אַרְבַּעַת בְּתַקּוּפוֹת אַרְבַּעַת
הוֹשִׁיעֵנוּ בְּחִגִּית יָמִים אַרְבַּעַת

אֲנֵה

זְכוֹר מִמְזֵרַת הָעוֹלָה נֶאֱזָר לַיּוֹמִים אַרְבַּעַת

אֲנֵה

אֲנֵה

כהושעת

שירק מִכַּף שׁוֹרֵק גַּם שִׁיעוֹ חוֹרֵק
לְקַצֵּץ אֶת גְּזָעוֹ פֶּתַע פֶּתְאוֹם
נֶאֱמַת נֶאֱמוֹם לְהַשְׁבִּיתוֹ מִלְאוֹם
פּוֹצְחִים בַּיּוֹם רְבִיעִי כֵן הוֹשִׁיעָה נֶא

כִּכְתוּב הוֹשִׁיעָה אֶת עַמְּךָ וְכוּ' : וַיְהִי דְבַר עַל וְכוּ'

וַיֵּאמֶר קְדִישׁ שְׁלֹם
וּבְרַכּוֹ

יום חמישי

יֵאמֵר תִּפְלַת וְהַלֵּל וְאֲחַכּ יוֹצִיא סֵת וַיִּקְרָא כְּנֻמֶּשֶׁךְ

וּבַיּוֹם הַרְבִּיעִי פְרִים עֶשְׂרֵה אֵילִם שְׁנַיִם כִּבְשִׁים
בְּנֵי שֵׁנָה אַרְבַּעַת עֶשֶׂר תְּמִימִם : מִנְחֹתֶם
וְנִסְכֵיהֶם לְפָרִים לְאֵילִם וְלִכְבָּשִׁים בְּמִסְפָּה כַּמֶּשֶׁפֶט
וְשַׁעִיר עֲזִים אֶחָד חֲטָאת מִלְּבַד עֲלֵת הַתְּמִיד מִנְחֹתָ
וְנִסְכָּה : וּבַיּוֹם הַחֲמִישִׁי פְרִים תְּשֶׁעַ
אֵילִם שְׁנַיִם כִּבְשִׁים בְּנֵי שֵׁנָה אַרְבַּעַת עֶשֶׂר
תְּמִימִם : וּמִנְחֹתֶם וְנִסְכֵיהֶם לְפָרִים לְאֵילִם
וְלִכְבָּשִׁים בְּמִסְפָּרֵם כַּמֶּשֶׁפֶט : וְשַׁעִיר חֲטָאת
אֶחָד מִלְּבַד עֲלֵת הַתְּמִיד וּמִנְחֹתָ וְנִסְכָּה :

עַל
רְדוּ וַיִּחַלֶּק מִלְכִים אַרְבַּעַת
בְּשָׂרְתוֹ בְּשׁוֹב זִרְעוֹ לְדוֹלוֹת אַרְבַּעַת
הוֹשִׁיעֵנו

אנא

זְכוֹר בֶּן הָאֵשׁ עַל קִנְיַת אַרְבַּעַת
וְחַפְרֵי בְּפִלְשֵׁת בְּזוֹלוֹת אַרְבַּעַת
וַיַּעַתֵּק בְּחַבְרֹן קְדֵי־ת אַרְבַּעַת
הוֹשִׁיעֵנו

אנא

זְכוֹר יְתֵם גְּעוֹזר בְּאֵמָהוֹת אַרְבַּעַת
חֲנֹן לְהַנְעִיל מִשְׁפָּטִים אַרְבַּעַת
בְּתַפְלֹתָו כְּלָכֵל בְּנֵי בְדַבְרִים אַרְבַּעַת
הוֹשִׁיעֵנו

אנא

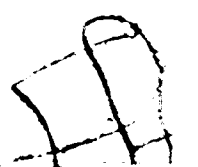
זְכוֹר הַמְּנֹלִיכָוּ בְּמִדְבַר בְּדוֹגְלִים אַרְבַּעַת
עֲוֹה לְמִלֵּאת בְּחֶשֶׁן טוֹדִים אַרְבַּעַת
הַמִּצְעֹנֵנִי לְהַלְלוּ בְּחַג בְּמִינִים אַרְבַּעַת
הוֹשִׁיעֵנו

וְהוֹשִׁיעָה נֶא אַנָּה הוֹשִׁיעָה נֶא

אֲנִי וְהוֹ הוֹשִׁיעָה נֶא

כהושעת

יְקִיר מְשׁוֹר מִקְרָקֵר קִיר יִתֵּן וְתַעֲקִיר
שׁוֹקְעֵי שְׁקוּעֵי : וְגַם אֶתְּהַ חֵלֶץ
אֱלֹהִים מִתְּחֵלֶץ : וְיִהְיֶה לֵב תַּעֲלֶץ
סִנְחָתִים בַּיּוֹם רְבִיעִי
כֵן הוֹשִׁיעָה נֶא

יום ד

פסוקים להושענות

הִיאנוּהָ חֶסֶדְךָ וַיִּשְׁעָה תִתֶּן לָנוּ : קוֹמָה עֲזָרְתָנוּ
לָנוּ וּפִדְנוּ לַמַּעַן חֶסֶדְךָ : לִדְעַת בְּאֶרֶץ דְּרָכֶיךָ
בְּכָל גּוֹיִם יִשׁוּעַתְךָ : לַמַּעַן יִחַלְצֵנוּ יְדִידֶיךָ
הוֹשִׁיעָה יְמִינְךָ וְעַנְנוּ

ויוציא הסת

הושענא

לַמַּעַן יִלְהִינוּ לַמַּעַן בּוֹרְאֵנוּ לַמַּעַן גּוֹלְעֵנוּ
לַמַּעַן דּוֹרְשֵׁנוּ לַמַּעַן שִׂמְךָ הַגָּדוֹל
וְלַמַּעַן כֶּסֶם כְּבוֹדְךָ הוֹשִׁיעֵנָה

אֵת פִּנֵּי אֵל אֲבִקֵּשׁ עִם מַקְהֵלוֹת אֲמוֹנֵי
עַד אֲמִיצָא מְקוֹם לָהּ
גַּעַר זָדִים נִאֲצֵנוּ מִשִּׁפְטֵי נֹאֵר
עַד גִּיצַח לֹא יִרְאוּ אֹר
יִשְׂרָאֵל הַחַזִּיקוּ בְּדַת עֲזָרְכֶם
עַד יָבֹא וַיִּנְרָה עֲדָרְךָ לָכֶם
מֵה תִפְתְּרוּ כִי אַחֲרָי דְּבִלּוֹת עֲזָרוּ
עַד מֵהֲרָה יִרְוֶץ דְּבִרוּ
שְׁחוּ עֲוֹנֵי קִצְפוֹ וְהוֹדֵנוּ עַל יְדֵינוּ

עַד שׁוּב חֲלוֹן צַדִּיק הַ מִיִּשְׂרָאֵל
הַגּוֹת תּוֹרְתוֹ תִהְיֶה אַחוֹתֵי
עַד הִיוֹתִי עַל אֲדַמְתִּי
בְּגִדִים יְבוֹשׁוּ יוֹם לַשַּׁחַת יִרְוֶצוּ
עַד בִּלְתִּי שְׂמִים לֹא יִרְוֶצוּ
רַחֵל נְאֻלְמָה הִיִּיתִי וְהֵם יִגְזָזוּ
עַד מֵתִי רִשְׁעִים יַעֲלוּזוּ
יִשְׁבְּתִי בְּבֵית כָּלָא וּפְחַת
עַד יִכְרַה לְרִשְׁעֵי שַׁחַת
עֲנִיָּה כְבוֹדִי לְהַפִּיר זַעֲמָךְ
עַד מֵתִי עֲשֵׂת בְּתַפְלַת עַמְּךָ
קוֹל יֵשַׁע מִשְׁמִיעַ בְּקוֹם גּוֹדֵר פִּרְץ
עַד קִיצָה הָאָרֶץ
בְּטַחֲוֵיבּוֹ וְהוֹחֲלוּ לְבִטְחוֹנֵי מֵאֲמָרוֹ
עַד בֹּא דְבִרוּ

הושיעה נא

אנא הושיעה נא

אנא
הַמִּיחַד לְכְבוֹדוֹ עוֹלָמוֹת חֲמֹשָׁה
הַקּוֹנֵה עוֹלָמֵי קַיִינִים חֲמֹשָׁה
הַזּוֹכֵר בְּבְרִיּוֹתָיו גְּבוּרִים חֲמֹשָׁה
הוֹשִׁיעֵנוּ בְּתַגִּיגַת יָמִים חֲמֹשָׁה

אנא זכור אב כרת ברת בנתרים חמשה
והשיג רכוש למלכים חמשה
וחינן על הפיכת ערים חמשה
הושיענו

אנא זכור נעקד בהר שערים חמשה
ירש מהזרו ברכות חמשה
והשלים נפש נקובה שמות חמשה
הושיענו

אנא זכור תם נעשו לו נסים חמשה
ויצג מבנו אחים חמשה
ושנת לנדור המחליף חמשה
הושיענו

אנא המנחילנו דת ספרים חמשה
המשמיענו דברותיו בקולות חמשה
הכתובות על לחות חמשה חמשה
הושיענו

אנא מלכו וקדושי שעה לחשי ורחשי
ומחה והעבר יקשי היום ביום חמשי
והושיעה נא

אנא פדני מיד מכפשי ומלעיגו ומרעישו
והעב סכלי ועפשי היום ביום חמשי
והושיעה נא

אנא הושיעה נא

אני יהו הושיעה נא

כהושעת יקושי מלבן ובהדוש מתבן
דששת דוששי ספורו עשר
יצאו מאוסר כלום עם חמשי
כן הושיעה נא

כהושעת ישורן וישורקן לה מרים ראשי
שפתי רננות פצו לה נגינות
כהיום יום חמשי כן הושיעה נא

כתוב הושיעה את עמך וכו

ויאמר קדוש שלם וברכו

יום ששי

יאמר תבלתו והלל ואתכ חמשה כנמשך

וביום החמישי פרים תשעה אילים שנים
כבשים בני שנה אדבעה עשר תמימים
ומנחתם ונסכיהם לפרים לאילם ולכבשים במספרם
כמשפט ישעיר חטאת אחד מלבד עלת התמיד
ומנחתה ונסכה

140

וביום הששי פלים שמונה אילים שנים כבשי בני שנה ארבעה עשו
תמימים : ומנחתם ונסכיהם לפלים לאילם ולכבשי במספם כמשפט
ושעיר השאת אחד מלבד עלת התמיד מנחתה ונסכיה //

פסוקים להושענות

מי יתן מציון ישועת ישראל בשובה שבנות עמו
יגל יעקב ישמח ישראל : אני יל לאהים אקרא וה'
ישועני : לה ישועה על עמך ברכתך סלה :
ארחץ בעקני כפי ואסובבה את מזבחך ה'

ומוציא סת

הושענות

למענה לאינו למענה בוראנו
למענה גלגנו למענה דור שנו
למען שמך הגדול ולמען כסא
כבודך הושענות

אורה נסה עלינו ואפלינו אז יברח
האזמר לתרם ולו זרח
נחה בנתיב ישר יושב שחקים
הנאמחים והנאנקים
ידך תקחנו ממעון ענין
היושב על חוג הארץ
משכנו מימי עון ואל נטבע בכיצותיו

המקרה במים עליותיו
שוב שבותינו מידו

השוכנים באהלים
המצא לנואץ תחת יון ומשך

ההולטם בחשך
בך שמו בטחונם מידים הכבידו עולם
הבוטחים על חולם
רוצץ בקרב שנים נבואים נפלאה

הראשונות חנה באה
יעזרי חסדיך אוהב רעיות אמתים
היושבת בגנים זכ

ענה שועת עמך בניה שוענו משאונים
העניים והאביונים

קנא כי ידה : הכבד עול מסיו
הקול קול יעקב והידים ידי עשו
בה בטח לבנו כי אמריך יעירנו
המוטח בה חסדיך ונבנו

אנא הושיעה נא

אנא
הבורא עולמו בימים ששה
הבונה שש עלנות לסדרים ששה
היוצר שרפים וננפיהם ששה
הושיענו

מגנים

אנא

זְכוֹר אֲבִי זַנַּח תּוֹעֲבוֹת שֵׁשׁ
אֲתִי זְקוּנִי הַזּוֹלִיד שֵׁשׁ
נָטַע אִשָּׁל וַיְבִירָהּ בְּקִץ שָׁנִים שֵׁשׁ
הוֹשִׁיעֵנו

אנא

זְכוֹר נַעֲקָד בְּמִקּוֹם מַעֲרֻכּוֹת שֵׁשׁ
זָנַגְתָּנוּ וּמִלִּטְתָּנוּ מַעֲלֹת שֵׁשׁ
כֹּלָה מִקְרָאוֹת לְהוֹשִׁיבֵם מַעֲלֹת שֵׁשׁ
הוֹשִׁיעֵנו

אנא

זְכוֹר תַּם הַזּוֹלִיד מִן הַבְּכִידָה שֵׁשׁ
וַיַּעַן קַחַת מִיָּנִים שֵׁשׁ
וְהַזְכִּיר אֲבִי גְבִיר הַמְּבִירָה בְּשֵׁשׁ
הוֹשִׁיעֵנו

אנא

הַמְּתִיבֵר לְאִפְנוֹד שִׁמּוֹת שֵׁשׁ
הַמִּצִּיל גַּפְשׁוֹת בְּעָרֵי מִקְלַט שֵׁשׁ
הַמְזַרְשֵׁנוּ חֲכָמוֹת סְדָרִים שֵׁשׁ
הוֹשִׁיעֵנו

אנא

חֵישׁ יִשְׁעֵי וְחַפְשֵׁי וְכוֹנֵן זְבוּל מִקְדָּשִׁי
וַשִּׁיעַ נַח אֶת רַחֲשֵׁי הַיּוֹם בְּיוֹם שְׁשִׁי
וְהוֹשִׁיעַ נַח

אנא

מַלְכִי וְקִדּוּשִׁי פִּינְנֵי מִיד מְכַפִּישִׁי
וְחֵן דְּלִי וְרִשִׁי הַיּוֹם בְּיוֹם שְׁשִׁי
הוֹשִׁיעַ נַח אֲנִי הוֹשִׁיעַ נַח

אני והו הושיעה נא

כהושעת

יְלִידֵי אֲהָב וּמַחֲעַבְתֵּי רֶהֱב
סְלוּל וּמְסֻלּוּל פְּתַחַת בְּמַעֲלָל
עֲבוֹר בַּסַּעַם כְּלוּל מִהַלְלוֹם בְּיוֹם שְׁשִׁי
ק הוֹשִׁיעַ נַח

כהושעת

יִזְחָלֵי קוֹל תּוֹר וְתֶשֶׁת מִסְתוֹר
סִגְפַת בְּנֵי פִּוֵט מִהַלְלוֹם בְּיוֹם שְׁשִׁי
מִאֲרֶץ כְּסִתוֹר עֲלִימוֹ קִדּוּשִׁי
בְּשַׁחֲן גַּפּוּט כֵּן הוֹשִׁיעַ נַח

ככתוב הושיעה את עמך וכו

ליל שבת חול המועד

פסוקים

אֱלֹהִים ה' עֲנֵז יִשׁוּעֶתָה לִי סְכוֹת לְרִאשֵׁי בְּיוֹם גִּשְׁק
אֱלֹהִים דָּבָר בְּקִדְשׁוֹ אֶעֱלוֹזָה אֶחֱלֶקָה שָׁכֵם וְעַמְּךָ סְכוֹת
אֲמַדָּד מִה רַב טוֹבָךָ אֲשֶׁר עֲצַמְתָּ לִירֵאָיִךְ
פָּעַלְתָּ לְחוֹסִים בְּךָ נֶגֶד בְּנֵי אָדָם מִזְמוֹר שִׁיר לְיוֹם
הַשַּׁבָּת טוֹב לְהַזְרוֹת לָהּ עֲזָמָר לְשִׁמְךָ עֲלוֹנִי
אֶחָת שְׁעִתִּי מֵאֵת ה' אֹתָהּ אֲבַקֵּשׁ שַׁבְתִּי בְּבֵית ה'

עמו שירה תפוצת שיי ומנחה
 עלי חיכך יהיו תמיד חסדיו
 ובלשונך תהי לעד שבחה
 קרביה להודות לך ירימון
 מהנחת מק למסאת וארחה
 בכל לבך תני תודה לצורך
 ביום קדש יום שבת מנוחה

אחר

שנים נפגשו בי זה כמו זה
 ועלי ניצבו מזה ומזה
 לשוני אץ לספר מהללך
 ולבי גדלך יביט ויחזה
 לך תקרב תפילתי ותערב
 כקרבן על ידי חוזה ומזה
 ונשמתי ברוחי לך תבקר
 שנים נפגשו בי זה כמו זה

מחרך לנו שנה שמה

נפשי נפשי וחפשי בקשי
 ודרשי קדושי בלחשי
 וקדשי בחשי משיא כתשי
 ה בסומכי נפשי //
 וטעמי והריחי באשי ורפשי

כל ימי חיי לחיות בנועם ה' ולבקר מהיכלו
 ואשיבה שופטיך בבראשונה ויועציק כבתחלה

פיוט קודם ברכו

יקרנו מעשה רם ומתגשא
 בששת ימי המעשה ויום שביעי ביקר

אחר

יענו תהלות ל בני יאם בקול זמרה ושיר
 נועם ואף אני אענה ברוך ה' ואעשיר

ואומר כרכו לאותו נועם
 ואהב שכיית כתוב כלל א
 אל טסה

שחרית

יאמר התפלה הנתונה ביום א'
 של פסח עד נשמת כל חי
 רשנת לנו שפל רוח

יפה נועם ובין אגמות נכונה

מבני יסוד נצחית דבש ודבש
וישי בירשי אראה חיי רחמי בשמעי מוסר לקחי
על כן כל עוד אתי בה תתהלל נפשי

נש

נשמית כל הי תבוק את שמך ה אלהינו
ורוח כל בשר תפאר ותרום זכר
מלכנו תמיד מן העולם ועד העולם אתה
ומבל עדיך אין לנו מלך גזל ומושיע פודה
ומציל מפרנס ומרחם בכל עת צרה ועזקה אין
לנו מלך אלא אתה

נש

אלהי הראשונים והאחרונים אלוה כל
בריות ארון כל תולדות המהולל
בכל התושבחות המנהג עולמו בחסד ובריותיו
ברחמים וה ער לא ינום ולא ישן המעורר
ישנים והמקיץ נרדמים מחיה מתים ורופא חולים
פוקח עורים וזוקף כפוסים ילק לבדה אנחנו
מורים //

נש

נשמית

ישראל עמך ישירו חין ערכם
ביום שבת קדש
ישק יהגו ובו ימתקו חכם
ישבח ישראל בעושי בני עיון יגלו
במלכם

ואלו

ורוח שרידי עמך לפענך יתנו
ביום שבת קדש
ויתרת עוזך בכל לב ושגנו
וישמחו כל חוסי בך לעולם ירגנו

שרידים המעמים משנה אדונה
ביום שבת קדש
שברים להשעמו הנה ורחה
ששון ושמחה ישיגו ונסו יגון ואנחה

פליטי ישורון יפועמיהם בנעלים
ביום שבת קדש
מצחים לב להלל להשמיעם תנחמו כפלים
מצחו ורגנו יחדיו חרבות ירושלים

חלק זרע קדש מענים בשבים
ביום שבת קדש

ישבתו למשביח ששון ימים ודכים
אומרים ולו פינו מלא שירה כים
פינו מלא שירה כים ויש שוננו רינה וכו

וגמר התפלה והיא כתובה
ביום ראשון שגל פסח

להלל את ימוק על

שלומי אמוני	בואו ונועד
ונשלמה תורה	לא כל חי סועד
הוא מלך ויסלק	לאולמי עד ועד
שמו על כל אגדיל	מעל ותחת עד
ונודה לו בשירה	למי עולם רועד
וההלל נגמור	ביום שבת ומועד

ומביר לגמור את ההלל תמצאהו ביום
ראשון של פסח ואחריו קדיש שלם

מזמור קח

שיר
מזמור לרוד : נכון לבי עהים אשירה
ואזמרה את כבודי עדה דביל וכינור
אעירה שחר : כי גדול מעל שמים חסדך ועד
שחקים אמתך : רומה על שמים עהים ועל כל
תארץ כבודך : למען יחלצני ידיך הושיעה ומען
ועננו : עהים דבר בקדשן אעלוזה אחלקה שנים
ועמק סכות אמרד : לי גלעד לי מנשה מאפרים
מעוז ראשי יהודה מחוקקי : מואב סיר רחמי
על אדום אשליך געלי עלי פלשת אתרועע
מי יובילני עיר מצוד מבעד מי נחני עד אדום

הלא עהים זנחתנו ולא תצא בעבאותינו : הנה
לנו עזרת יצור ושוא תשועת אדם : בלהים
נעשה חיל : ואלה יבוס יצדעני

להוצאת התורה לנו סדר עבודה

בלב שלום תצאתנו	לע ועוזו שגנו
ושמתינו ירננו	צדיקים בה

פסוקים

רננו צדיקים בה לישראל טאנה תהלה : מזמור
שיר ליום השבת : טוב להודות לה ולזמר
לשמך עליון : כי היית עזרת לנו ובעל כנסיך
אנן : עהים ה עוז ישועתה לי סכות לראשי
ביום נשק : על עהים ישעי וכבודי עזר עזוי
ומחסי בעהים : עהים דבר בקדשן אעלוזה
אחלקה שכם ועמק סכות אמרד : מה רב טובך
אשר צפנת לי יאיה פעלת לחוסים בק נגר בני
אדם : אחת שאלתי מאת ה אותה מבקש שבתו
בבית ה כל ימי חי לחזות בנועם ה ולבקר בהיכלו

ועבה
ועתה אנדרהם יצדעני
פזמון לנו מעבד

פרשה ב כי תשא

ויאמר משה אל ה' ראה אתה אומר על העל אמר
העם הזה ואתה לא הודעתני את אשר
תשלח עמי ואתה אמרת ידעתך בשם וגם מצאת
חן בעיני : ועתה אם נא מצאתי חן בעיניך הודיש
נא את דרכיך ואדעך למען אמצא חן בעיניך ו
יראה כי עמך הגוי הזה : ויאמר פני יוחנא
לך : ויאמר עליו אם אין פניה הולכים על תעלנו
מזה : ובמה ידע איפה כי מצאתי חן בעיניך אני
ועמך הלא בלכתך עמנו ונפלנו אני ועמך מכל
העם אשר על פני האדמה : ויאמר ה' על משה גם
את הדבר הזה אשר דברת אעשה כי מצאתי חן
בעיני ואדעך בשם : ויאמר הראני נא את
כבודך : ויאמר אני אעביר כל טובי על פניך
וקראתי בשם ה' לפניך וחנותי את אשר אחיך
ורחמתי את אשר ארחם : ויאמר לא תוכל
לראות את פני כי לא יראני האדם וחי :
ויאמר הנה מקום אתי ונצבת על הצור והיה בעיני
כבודי ושמתיה בנקרת הצור ושכותי כפי עליו
עד עברי : והסירותי את כפי וראית את
אחורי ופני לא יראו :
ויאמר ה' על משה פסל לך שני לחות אבנים
כראשונים וכתבתי על הלחות את הדברים

אשר היו על הלחות הראשונים אשר שברת :
והיה נכון לבקר ועלית בבקר ה' סני ונצבת לי
שם על ראש ההר : ואיש לא יעלה עמך וגם איש
לא ירא בכל ההר גם העאן והבקר על ידעו על מול
ההר ההוא : ופסל שני לחות אבנים
אבנים כראשונים וישכם משה בבקר ויעל על הר
סיני כאשר צוה ה' אותו ויקח בידו שני לחות
אבנים : ויחרר ה' בעיני ויתייצב עמו שם ויקרא
בשם ה' : ויעבור ה' על פניו ויקרא ה' על רחום
וחנון ארך אפים ורב חסד ואמת נוצר חסד לעמים
נושא עון ופושע וחטאה ונקמה לא ינקמה פוקד עון
אבות על בנים ועל בני בני בנים על שלשים ועל
רבעים : וימהר משה ויקוד ארצה וישתחו :
ויאמר אם נא מצאתי חן בעיניך ה' ילך נא ה'
בקרבנו כי עם קשה עורף הוא וסלחת לעוונינו
ולחטאתינו ונחלתנו : ויאמר הנה אנכי כרת
ברית נגד כל עמך אעשה נפלאות אשר לא
נבראו בכל הארץ ובכל הגוים וראה כל העם אשר
אתה בקרבנו את מעשה ה' כי נורא הוא אשר
אני עושה עמך : שמר לך את אשר
אנכי מצוה היום הנני גורש מפניך את האמרי
והכנעני והחתי והפריזי והחוי והיבוסי :
השמר לך פן תקרות ברית ליושב הארץ אשר
אתה בא עליה פן יהיה למוקש בקרבך

כי את מזבחכם תתצון ואת מצבתם תשברון ואת
 אשרי תכרתון : כי לא תשתחוה לאל אחר כי
 ה' על קנא שמו על קנא הוא : פן תכרת ברית
 ליושב הארץ וזנו אחרי עליהן וזבחן לאלהיהם
 וקרא לה ואכלת מזבחן : ולקחת מבנותי לבניך
 וזנו בנותי אחרי עליהן והזנו את בניך אחרי עליהן
 עלה מסכה לא תעשה לך : את חג המצות
 תשמר שבעת ימים תאכל מצות אשר צויתך
 למועד חדש האביב כי בחדש האביב יצאת מ
 מצרים : כל פטר רחם לי וכל מקנה תזכר פטר
 שור ושה : ופטר חמור תפדה בשה ואם לא תפדה
 וערפתו כל בכור בניך תפדה ולא יראו פני ריקם
 ששת ימים תעבד וביום השביעי תשבת בהריש
 ובקציר תשבת : וחג שבועות תעשה לה בכורי
 קציר חטים וחג האסיף תקופת השנה : שלש
 פעמים בשנה יראה כל זכורך את פני האדון עלי
 ישראל : כי אזריש גנים מפניך והרחבתי את גבולך
 ולא יחמוד איש את ארעך בעלותך לראות את
 פני ה' עליך שלש פעמים בשנה : לא תשחט על
 חמץ דם זבחי ולא ולין לבקר זבח חג הפסח וראשו
 בכרי אדמתך תביא בית ה' עליך לא תכשל גדו בחלב אמו

מפטיך

קורא ספיקא דיומא בקרבנות מעניינו שליום

הפטרה ביחזקאל לה

והיה ביום ההוא ביום בא גוג על אדמת ישראל
 נאם ה' אלהים תעלה חמתי באפי
 ובקנאתי באש עברתי דברתי אם לא ביום ההוא
 יהיה רעש גדול על אדמת ישראל : ורעשו מפני
 דגי הים ועוף השמים וחית השדה וכל הרמש
 הרמש על האדמה וכל האדם אשר על פני ה'
 האדמה : ונהרסו ההרים ונפלו המדרגות וכל
 חומה לארץ תפול : וקראתי עלינו לכל הרי
 הרב נאם ה' הרב אלהים הרב איש באחיו תהיה
 ונשפטי אתו בדבר וברם וגשם שומך ואבני
 אגביש אש וגפרית אמטיר עלינו ועל אגפיו
 ועל עמים רבים אשר אתו : והתגדלתי והתקדשתי
 וגודעתי לעיני גוים רבים וידעו כי אני ה' ואתה
 בן אדם הנבא על גוג ואמרת כה אמר ה' אלהים
 הנני לך גוג נשיא ראש משה ותובל : ושונבתך
 וששאתך והעליתך מירכתי עמון והבאותך על
 הרי ישראל : והכתי קשתך מיד שמאלך וחצוק
 מיד ימינך אפיל : על הרי ישראל תפול אתה
 וכל אגפיה ועמים אשר אתך לעט צפנר כל כנף
 וחית השדה נתתיך לאכלה : על פני השדה תפול
 כי אני דברתי נאם ה' אלהים : ושלחתי אש במגוג
 וביושבי האיים לבטח וידעו כי אני ה' ואת שם

למה ה' תעמוד ברחוק תעלים לעתות בערה : קלוב
 ה לכל קוצאיו לכל אשר יקראוהו באמת : יצון
 יראיו יעשה ואת שועתם ישמע ויושיעם : מקוה
 ישראל ה' מושיעו בעת צרה : אתה הוא מלכנו
 להים צוה ישועות יעקב : ישישו וישמחו בקל כל
 ויאמרו תמיד יגדל ה' אלהי תשועתך

איומה נועדה שפנה למולך עתרת
 אהותך מיחדת ולישעך שוברת
 בוטחת בטובך וגדלה מפארת
 במערכי תחנה פניך שוחרת
 גלויך דתותיך חופשת וחוקרת
 גם אם נותרה אזיקה מסוגרת
 דרוש פקודיה איננה נעדרת
 דתות מנוחה זו לעומת זו סודרת
 הוגה ארבע יציאות בחוקה מבוארת
 הליכות גבוליה עד לפים מישרת
 ומתענגת במלבנשי הוד ומדי תפארת
 ולבא עדיך שוקדת ועופרת
 זכר קדוש היום בברכה פוערת
 זמנות מחול לשבת למשמרת
 חומר ברכות עליה דוברת
 חוק נר שבת כדת מבקרת
 יופי מצות עירוב במשפט נוצרת

קדשי אנדיע בתוך עמי ישראל ולא אחל את שם
 קדשי עוד וידעו הגוים כי אני קדוש בישראל : הנה
 באה ונהייתה נאום ה' להים הוא היום אשר דברתי
 ויצאו יושבי ערי ישראל ובערו והשיקו בנשק ומן
 ויצנה בקשת ובהצים אבמקל יד וברומח ובערו בהם
 אש שבע שנים : ולא ישאנו עצים מן השדה
 ולא יחטבו מן היערות כי בנשק יבערו אש ושללו
 את שולליהם ונזזו את בוזזיהם נאום ה' להים :
 והיה ביום ההוא אתן לגוג מקום קבר בישראל גיא
 העוברים וקברו שם את גוג ואת כל המונו וקראו
 גיא המון : וקברו כל עם הארץ והיה להם
 נאום ה' להים : ונאום ה' להים : ונאום ה' להים :
 עברים בארץ מקברים את העוברים את הנותרים
 בארץ וראה עצם אדם ובעה אצלו ציון עד קברו
 אותו המקברים : גיא המון גוג : וגם שם עיר המונו
 וטהרו הארץ

פזמון להושענות
 לנו ימינך א : או לב חלל

הקיד מתוקים	דתך צוף ומן	ידבריק להקים
אתה נאמן	סובב חוג שחקים	על פי כל זמן
בס תכון כל יסוד	עולם כי בעוד	תסוב העגולה
	אתה פה עמוד	

יִשָּׂר בְּרִכַּת זִימּוֹן מֵעֲרֻכּוֹת נוֹטְרָת
 כְּשִׁמִּית שַׁבַּת שְׁתִּים עָשָׂה שׁוֹמֵרָת
 כִּרְיוֹת מְשִׁיחַת חוֹל חוֹשֶׁפֶת וְעוֹצֵרָת
 לְאִסּוֹר שְׁלָשִׁים וְתִשְׁעֵי חֲנִיטָה מְזוּהָת
 לִזְהוּת שִׁבְעֵי וְעֵשְׂרִים כִּדְת סוֹפְרָת
 מִלּוֹם עוֹרְרָה יִמְיֶנֶק הַנְּאִדְרָת
 מִלֵּט עֵקֶב זֹאת פְּלִיטָה הַנְּשִׁאֲרָת
 נִחַץ בְּטוֹבֶק לְהַעֲלוֹת לָהּ מִבְּשָׂרָת
 נִגְנֹן מִנְעָחִים אִזִּי תְהִי מְשׁוֹרְרָת
 סִגִּיא כַח תֵּקֵן שְׁחָקִים בְּזֹרָת
 סוֹדוֹת תַּעֲוִירָתֶק אֶלְפֶת אוֹם מְקוֹטְרָת
 עֲשׂוֹת סוֹכָה בְּשֵׁלֶשׁ דְּפִנּוֹת מִסוֹדְרָת
 עוֹז פְּלִאֲרֶק הַיּוֹת נִצַּח זוֹכְרָת
 פּוֹעֵלָת וְסִנְכֶת סִכָּה מְהוֹדְרָת
 פּוֹעֵחַת תּוֹכָה הַגִּיּוֹן נִשָּׂף וְאַשְׁמוֹרָת
 יַעֲמִי הַדְּסִים וְכֹל מִינֵי תַמְזוֹרָת
 יַצּוֹמְדָת לְסוֹכּוֹק וְעֲלִיָּה קוֹשֶׁרָת
 קִרְמִין וּמִצְעוֹת פּוֹרֶשֶׁת בַּהּ וְסוֹדְרָת
 קוֹמְתָה מִגְּבֵהַת עַד טַפְחִים עֲשָׂרָת
 רֹקֶמֶת עֲלֵתָה הַיּוֹת חֲמֵתָה מְחוֹסְרָת
 רִצּוֹפּוֹת לְאַרְבַּע עֲשָׂרָה וְלֹא יוֹחָה מִיּוֹתָה
 שְׂדֵי הַחוֹקֶר כֹּל תַּעֲלוּמָה מִסוֹתְרָת
 שְׁעָה מִפְּעֲלִיָּה כְּמִבְּשָׂמֵי קְטוֹרָת
 תֵּפֶן תַּחֲנִתָּה בְּכִיָּה נִשְׁבֵּרָת

תִּקְבֹּץ מִכָּל אַפְסִים שְׁאֵלִית הַנְּשִׁאֲלָת
 יִשְׁעֶק תְּלַבִּישְׁנָה וְתִשִּׁית לְאִשָּׁה עֲטָרָת
 וְתִשִּׁיתָנָה כְּמֵאֵז לְגַפֵּן אֲדִרָת
 שׁוֹם תִּשִּׁים שְׁעָרֶיהָ אֶקְדַּח וְסוֹחֶרֶם
 פְּנּוֹתֶיהָ תִּיֶסֶד בְּמִשׁוֹק וְכוֹתֶרָת
 בּוֹגְדִיָּה תִשְׁכַּל בְּאַף וּבִמְעֵרָת
 יִרְאוּ יִרְאוּ קִנְיָת אוֹם גְּבֵרָת
 יַחֲזוּ וַיְבוֹשׁוּ כֹל פּוֹרְשֵׁי מִכְּמִנְרָת
 יַצְמוֹת יַצְמוֹתוּ בְּחֶרֶב הַחֲנִדְרָת
 חֲפּוּזִים וְנִדְחִים כְּמִדְּחָף וּבַחֲמִנְרָת
 קְדוֹשֶׁתֶק אוֹ תִשְׁוֹרֶר שְׁזוּמָה שְׁחֵלְחוֹת
 אֲמִנֵּים אִזִּי יִאֲשֶׁדוֹק בְּעִבּוֹתִים יַצְמֶרָת

אנא הושיעה נא

אֲנֵא יוֹם שְׁבִיעִי חוֹשֵׁי שְׁעֵי כְּמִנְחַת מִחַבַּת
 וְחוֹן שׁוֹקְרֵי אֲמוֹר זְכוֹר וְשִׁמּוֹר
 אֲנֵא הַמְזַמְרִים מִזְמוֹר שִׁיר לְיוֹם הַשַּׁבַּת

אֲנֵא סוֹב וְהַשְׁבִּיעַ טוֹבֶק לְעַם מִבּוּעַ
 עֲלֵי גְבוּעַ חֶזֶק בַּל יוֹשְׁבַת
 פְּזוֹנִידָה שְׁחוֹל בֵּין קֹדֶשׁ לְחוֹל
 לְעֲלֵצְלֶק עֲלֵי מְחוֹל הַיּוֹם בְּיוֹם שַׁבַּת
 הַנְּשִׁיעָה נֵא

אנא

בנה שער האיתון לנוצרי שבתון
עליך הודך לנתון להרגיעי אז ת
נאסור עת עמך תבשור ונהללך
עלי עשור כהיום יום שביעי
והושיעה נא

אנא

חיש מופתים לקבץ פיתים להר הזתים
נה מטעי צדק איתנים יזכור לחלק
ניני מנכר ואז נפוז ומברכר
ביום שביעי והושיעה נא

אנא

חיש תוחלת לניני חבצלת ומסוכה הנופלת
הגיעי פריצה לגדור להגיד זרועה לדור
כהיום יום שביעי והושיעה נא

אנא

מלך רב עוז כחך הרב לחדש יום קרב
ביצאתך לישע אזי עוץ תחולל
וטיבך נמלל ולשמך להלל כהיום
יום שביעי והושיעה נא
אנא הושיעה נא

אני והו' הושיעה נא

כהושעת

חרידי שגב סכף מלך נגב

ויעבו יעב הבן את הבת קובעי מלחמה
ורבה משטמה יטור נפיש וקדמה גומרי
הלכות שבת כן הושיעה נא

כהושעת

יהודה ואפרים מיד מלך מערים
ומבלתי שירים קול נוגש נשבת
צנוק ואזיקים עלובים ונזוקים
בשמה מחזיקים יודעי ברית שבת
כן הושיעה נא

כהושעת

המוני אברם מכף מלך ארם
ותמלא נתרם האיפה והבת
קנקו ומבוסה גוי אשר בק חסה
ישור במשא יודעי שיר שבת
כן הושיעה נא

כהושעת

טרידי מצור מכף מלך חצור
אכן לא למעצור במלחמת לבת
נדודים בכל פאות לעפים ומאות
להם לבד יאות קרוא עונג שבת
כן הושיעה נא

כהושעת

חבל דולק ותדלק דלק
מכף מדן ועמלק אבל מחולה

וימליך מלכותיה נייצמח פורקניה ויקרב משיחיה
 בחייכון וביומיוכון ובחיי דכל בית ישראל בעגל
 ובזמן קריב אמן יהא שמיה רבא מבך לעלם
 ולעלמי עלמיה יתברך וישתבח ויתפאר ויתלום
 ויתנשא ויתהדר ונתעלה ויתהלל שמיה דקודשא
 בריך הוא : לעילא מכל ברכתא ושירתא
 תושבתתא ונחמתא דאמירן בעלמא ואמרו אמן :

מפתח

שפתי אפתח ברנני
 לאמר ברנך ה
 חזקנו חסין יה ואיום
 בפתחנו לפניך היום
 לברך שמך בהמוני
 עלי ישראל אבינו
 ולאסירי חטא המצא סדיום
 סלח לנו אבינו

סלח לנו אבינו
 מחול לנו מלכנו
 כי ברוב אונותנו שגינא
 כי רבו עוננו

ארכ אפיס אתה
 גדולת רחמיך ותסדיך
 תזכור היום
 ובבל יום לצרע ידידיך
 תפן אלינו ברחמים
 כי אתה הוא בעל הרחמים
 בתחנון ובתפלה נקדם
 כמו שהודעת לענו מקדם
 ומחונן אפק תשוב
 כמו בתורתך כתוב וביצל
 כנסף נחסה ונתלונן

עד טבת זכרה אנונו לשמך קונו דעת
 לה תנונו קרוא מקרא חדש ושבת
 בן הושיעה נא

אני והוא הושיעה נא

בבתוב הושיעה את עמך נכו והיו דברי עלה וכו

וקדיש שלם וברכו

אשמורה ליל הנשענא רבא

בקראי עני עלי עזקי בער הרחבת לי חנני
 ושמע תפילתי אמרי האזינה ה בינה
 הגיגי הקשיבה לקול שועי מלכי וליה כו
 עדי אתפלל : ה בקר תשמע קולי בקר אערוך
 לה ואעמה : הושע ה את עמך את שארית
 ישראל : ישראל נושע בה תשועת עולמים
 וישירנו בדרכי ה כי גדול כבוד ה ועתה יגדל
 נא כח ה כאשר דברת לאמר
 ויאמר קדיש קער לנו יום טוב

יתגדל ויתקדש שמיה רבא בעלמא דברא כפי

כיום ויקד ה בענין תעבור על פשע ותמחה אשם
כיום ויתייצב עמו שם תאזין מני שוע ותקשיב
ברצון מאמר כיום ויקרא בשם ה ושם נאמר

ה על פניו ויקרא יי על רחום וחנן אר
אפים נרב חסד ואמת נוער חסד לעלפם
נושא עין ופשע וחטאה ונקה

ניעבוק

יפאח

נקבנו

מעוננו ומחטאתינו תטהרנו
תחטאנו באזוב ונטהר תכבסנו

נקומשלג גלבין לב טהור ברא לנו עלהים ורוח

נכון חדש בקרבנו זמרה חסידיו והודו
לזכר קדשו האירה פניך על עבדיך הושיענו

כחסדך ונפשי תגיל בה תשיש בישועתו

אר על עלהים דומיה נפש ממנו ישועתי אך הוא
צנתי וישועתי משגבי לא אמוט רבה ואני

עני וכואב ישועתך עלהים תשגבני הושיעה

את עמך וברך את נחלתך ויעם ונשאם ער

העולם ה שופטנו ה מחוקקנו ה מלכנו הוא
ישוענו לה הישועה על עמך ברכתך סלה

ה הושיעה המלך יעננו ביום קראנו קיים לנו מות

שכתוב ושאבתם מים בששון ממעיני הישועה
בשרנו מה שכתוב כה אמרה סמרון משפט ועשו

עזרה כי קרובה ישועתי לבא ועזרתי להגלות

סליחה

יגלה צור ישועתו לעם מפתחו נדהם
ויחיש על עזרתו בשאגו לפניו ויעתם
וירבה לו סליחתו ויעביר חטא וזוהם

למען בריתו את אברהם
קבל שועת תחנה על שוכן גבוהים

אכן ראש פינה הקם יוצר נגוהים
היה מן וענה לשארית כמהים

כי אתה עלהים מן אברהם

אל מלך

ישוב על כסא רחמים מתנהג

בהסידות מוחל עונות עמו

מעביר ראשון ראשון מרבה מחילה לחטאים

וסליחה לפושעים עושה צדקות עם בשר ורוח ולא
כיעתם תגמול על שהורתנו לומר שלש עשה

זכור לנו היום ובכל יום ברית שלש עשרה כמו

שהודעת לענו מקדם וכן כתוב ויקד ה בענין

ויתייצב עמו שם ויקרא בשם ה ושם נאמר

ויעבור ה על פניו ויקרא ה ה וכו

נקבנו

מעוננו ומחטאתינו תטהרנו

תחטאנו באזוב ונטהר תכבסנו ומשלג

ל

לדוד

כ

ל

גלבין : לב טהור ברא לנו עליהם ורוח נכון חדש
בקרבנו : לדעת בארץ דרכך בכל גוים ישועתך
ישישו וישמחו בק כל מבקשיה ויאמרו תמיד אלה
ה אלהבי תשועתך : ואלהים מלכי מקדם
פועל ישועות בקרב הארץ : בקום למשפט עליהם
להושיע כל ענוי ארץ סלה : לפני אפרים ובנימן
עזרה את גבורתיך ולכה לישועתה לנו : למען
יחלצנו ידידיך הושיעה ימינק ועננו : הושיענו
אלהים כי באנו מים עד נפש : הושיעה ה כי
גמר חסיד כי פסו אמונים מבני אדם : כי עז
וזמרת יה ה ויהי לי לישועה : זכור לנו ברית
אבות כמו שכתוב אשר כרת את אברהם
ושבועתו ליצחק :

סליחה

יבואנו חסדיך
ורחם צאן ידך
נאת חסד ידריך
זכור לעבדיך
צווי שוכן שחק
ושטר חובם תמתק
בעט ברזל ינתק
לאברהם וליצחק

מלך החיים
חישקץ לפדונוים
חתום אותם לחיים
עבדיך עה
ע עושה פלא
ופלאיך גלה
ומשאלם מלא
תלדתי יצחק

מלך

יושב על כסא רחמים מתנהג בחסידות
מוחל עונות עמו מעביר ראשון ראשון
מרה מחילה לחטאים וסליחה לפושעים עושה צלקות
עם בשר ודח ולא כרעתם תגמול : ע שהורתנו
לומר שלש עשרה : זכור לנו היום ובל יום ברית
שלש עשרה : כמו שהודעת לענו מקדם וכן כתוב
וידה ה בענו ויתייצב עמו שם ויקרא בשם ה ושם נאמר

ויעבור ה על פניו ויקרא ה ה וכו

נקנו מעוננו ומחטאתינו תטהרנו :
תחטאנו באזוב ונטהר תכבסנו ומשילג
גלבין : לב טהור ברא לנו עליהם ורוח נכון חדש
בקרבנו : ישלל נושע בה תשועת עולמים :
תשועת עדיקים מה מעוזם בעת צרה : ואתה
עם עני תושיע וענים רמות תשפיל : עליהם להושיענו
ה לעזרתינו חושה : ה הקשיבה ועשה ע תאחר :
רפאנוה ונרפא הושיענו ונושעה כי תהללנו אתה :
עת צרה ליעקב וממנו יושע : אתה הוא מלכנו
אלהים צנה ישועות יעקב : תמהר מה כתוב ובה
לציון גוע ולשבי פשע ביעקב

סליחה

יום צעקו שבים

אשמורה ליל

חסד אבותיהם	לקחו בידיהם
כחלב זבתיהם	על מזבחותיהם
ישאו בני ישראל	את יעקב אביהם
זכות הורים נעמו	בו לך יכון
ועדקו	לא לך יסכון
בטח עץ יעקב	ובדד ישכון
לב טהור כיום	ורוח נכון
חדש בקרביהם	וקרב בניהם

הושענא רבא

ורוח נכון חדש בקרבנו : הפלא חסדיה מושיע חוסים
 ממתקוממים בימינה : אלהים צבאות השיבנו
 האר פניה ונושעה : השיבה לנו ששון ישעך זלתי
 נדובה תסמכנו : ואני תפילתי לך ה' עת ריצון אלהים
 בלוב חסדך עני באמת ישעך : קומה עזרתנו לנו
 ופדנו למען חסדך : קיים לנו מה שכתוב אך בה
 על תמלודו ואתם על תראו את עם הארץ כי לחמנו
 הם סר עלם מעליהם : וה' אתנו על תראנום

סליחה

הוצא מנרתקה	את חרב נקמת
להקים את סוכה	דוד הנרשמת
ומאוס דעה חושקה	לעם בן החותמת
הסר עלה ומלכה	בזאת ליל החותמת

על מלך

ישוב על כסא רחמים מתנהג בתסידות
 מוחל עונות עמו מעביר ראשון ראשון
 מרבה מחילה לחטאים ואלוה לפושעים
 עושה צדקות עם בשר ורוח לא סגור תגמול
 שהורתנו לומר שלש עשרה זכור לנו היום
 ובכל יום ברית שלש עשרה כמו שהודעת
 לענו מקדם וכן כתוב נידה ה' בענו ויתיעב עמו
 שם ויקרא בשם ה' ושם נאמר

על מלך יושב על כסא רחמים מתנהג בתסידות
 מוחל עונות עמו מעביר ראשון ראשון
 מרבה מחילה לחטאים ואלוה לפושעים עושה
 צדקות עם בשר ורוח ולא כרעתם תגמול
 שהורתנו לומר שלש עשרה זכור לנו היום
 ובכל יום ברית שלש עשרה כמו שהודעת
 לענו מקדם וכן כתוב נידה ה' בענו ויתיעב עמו
 שם ויקרא בשם ה' ושם נאמר

ויעבור ה' על פניו וקרא ה' ה' וכו'

נקנו מעוננו ומחטאתינו תטהרנו
 תחמאנו באזוב ונטהר תכבסנו
 ומשילג גלבן : וישאור בידה לנו אלהים ורחמי

סדר לינום הושענא רבא

אקום	להודות לך	יום בתערות בית קדשך
	באתי להמלך	יום בעד קהלי
	יהבי עליה אשליך	

נדבות	מי רצה	למיים יתקני בספידך
		בינם זה כגד כהלך

אשר נכתב וסתם בטבעת הקלף

אקום	להודות לך	רוחש כי הודך ישכילני
		יק אעטוף כשועל וחסדך ישאילני

נדבות	מי רצה	רחום באורח מישור ידך תנחני
		רוח לא עשתני ושמתי שדי תחייני

נשמת	כל חי תבדק	את שמך ה' אלהינו ורחמי
	כל בשר תפאר	ותרום זכרך מלכנו

תמיד מן העולם ועד העולם אתה ל ומבלעדך אין
 לנו מלך עויד וסומך לא אתה ה' אלהינו
 הראשונים והאחרונים לא פל בנות זמננו כל תולדות
 המהולל בכל התושבות המנהג עליון בנסך ופירות
 נחמים וזה ער לא ינום ולא ירד ויהיה
 והמקיץ נרדמים מהיה מתים ויהיה מתים

אשמורה ליל

ויעבור ה' על פניו ויקרא ה' ה' וכא

נקנו מעוננו ומחטאתינו תטהרנו
 תחטאנו באזוב ונטהר תכבסנו
 ומשילך גלבין לב טהור ברא לנו אלהים ורוח
 נכון חדש בקרבנו ה' אורי וישעו ממי אירא
 ה' מעוז חיי ממי אפחד עליה שוענו ונבקר
 תמלחנו תקדמך ה' בקר תשמע קולנו בקר געול
 לך ונעמה להגיד בבקר חסדך ואמונתך בלילה
 חצות לילה אקום להודות לך על משפט עדך
 ועתה גדל נא כח ה' כאשר רבבת לאמר ה' חפץ
 למען עדקו יגדיל תורה ויאדיו

ויאמר קדוש שלם ואחכ

סלנו	לונכב בערבנות ביה שמו
	עושה משפט עמו דבר יום ביומו
	הודו לה קראו שמו

ויאמר הודו לה קראו בשמו וכא

ביתך להלל בשיכ צת ויקרא
אנפרים ועל פינו מלא שירה

ואלו פינו מלא שירה כים על שוננו רינה וכו

ונמדי תמלתו תמעאה ביום
יה של ססח

לנטילת לולב

ל נערץ בסוד קדושים רבה

בך אום מיתדת ברוח נדיבה

כונן חתימתה היסודית המכונה

לבילתי היות תוחלתה

סובבת היום סביב

בלולב ואתרוג והרס ועונה

לחלל

ל אמת ברנה
ואללה שמך

אמנתה ארשך

אזורה נרנה

להוינות המה

קדושי נקת יע במיתת

עורים וזוקף כפופים ולף לבדף אנחנו מודים

נשמת

שמחים ביום זה בחבה ובאהבה

יסובו בלכתם

בזכרם ימי שמחת בית השואבה

תסוב כל הארץ בערבה

נש

יסדתו בחנתו בגלות פעמים

סובב סובב

הולך רוחו ינע לבבו יל על בשמים

בערבים על יבלי מים

נש

לא יירא משאגת אריה וקול שחל

יסוב ארנון ה

מתחזק בדם וחקיו ינחל

בענף עץ עבות וערבי נחל

נש

חד סהו פושעים לרדוף עד תובה

זסבב בית ל

מדי שנת בשנה זכנה לי להי לטובה

למוש לפני העינה

נש

עדי בשמים יל במזרח

אנול יסבב

יום הושענא

ול חותמך שם אמלות טהורות השפיל את ברכו
במחנות ובמתק חכו הקיץ תמונתו לעם מישר
דלכנו באמונתו ויהי בשלם סכה ומעונתו

ויהי בשלם סכה ומעונתו ויהי בשלם סכה ומעונתו
היית לנו לזכרון וישמח בך כל
מבקשיך ויאמרו תמיד לך אהבי תשועתך
ונפשי תגיל בה גשיש צישועתו זכרתו בלוי
שמך ה ואשמרה חרותך טוב לי תורת פיך
עץ חיים הוא לפתוחים בך
מרכיה נועם וכו'
ואם בלוב חקדך אבא ביתך
התקדש אתך

לכותבנו אחר הול

כל העמים תקעו קול
דנה כיה יין
דבר עמי
עחלתנו
למה יתרונו

רבה

עמים נאספנו שם להי אברהם כי לילהים מגיס אל
מאר נעלה
פרשה בפנים

וביום גששי פדים שמנה לים שנה שנים בני
שנה ארבעה עשר חמישים ומנחתם
ונסכיהם לפדים לללים ולללים כמשפט
ושעיר הטאת אחד מלבד מזלת תמיד אנתו
ונסכיה גשביעי פטים טבעה
ליום שנים שנים בני שנה ארבעה עשר חמישים
ומנחתם ונסכיהם לללים ולללים כמשפט
כמשפט ושעיר הטאת אחד
התקדש אתך ונסכיהם

בזמון

להים אודה שמך זמון
מקהלים ארום
יה רחם יתום
בס
כלה ממנו

ועל חותמך שם אמרת טהורות השפיל את ברכו
בתחנתו ובמתק חכו הקיץ תמונתו לעם מישיר
דרכו באמונתו ויהי בשלם סכה ומעונתו

עמים נאספנו עם ילדי אברהם : כי לילדים מגיני ארץ
מאר נעלה :

פרשה בפנים

וביום הששי פרים שמנה לים שנים כבשים בני
שנה ארבעה עשר תמימים ומנחתם
ונסכיהם לפרים ללים ולכבשים כספרים כמשפט
ושעיר חטאת אחד מלבד עולת התמיד מנחתו
ונסכיה : וביום השביעי פרים שבעה
לים שנים כבשים בני שנה ארבעה עשר תמימים
ומנחתם ונסכיהם לפרים ללים ולכבשים כספרים
כמשפט ושעיר חטאת אחד מלבד עולת
התמיד מנחתו ונסכה

בזמן לחינת המזבח להושענות

להים אודה שמך
במקהלים ארומתך
יהי רחם יתום
בספר נכתב ונתתם
כלה ממנו זעמך
ומסגרת יד קדש
הושענות תסגל יעננו ביום יום יום

ויהי בשלם סכה ומעונתו בזמן : ה מעון אתה
היית לנו לדור דור : יששכר וישמחון בך כל
מבקשיך ויאמרו תמיד גדלה אהבי תשועת
ונמשי תגיל בה תשיש בישועתו זכרתו בל
שמך ה ואשמרה תורתך טוב לך תורת פיך
מעלי זרה וכסה : עץ חיים היא למחזיקים בה
ותומכיה לאוש : דרכיה דרכי נועם וכ
תיבותיה שלום ואני ברוב חסדך אבא ביתך
אשתחוה ל הויאל קדשך ביראתך

לזכרתך יענתי לכותבו אחר הו

לפנינו לפני רבה מזמור : כל העמים תקעו
הרועו לילתים בקול רנה : כי ה עלין
שיר מלך גדול על כל הארץ : ידבר עמי
תתנו ולאמים תחולת בני : יבחר לט את נחלתו
את סגן ועקב אשר אהב סלו : עלה עליהם בתרועה
ה בסי יתעלה : וישועתם זמרו זמרו למלכנו זמרו
כי ילתי על הארץ והים זמרו משכול
אויביו בים : ויאם ישב על כסא קדשו

יחליצון ידידיך הושיעה מינק וענגנו : כל העם
תקעו כף הריעו לאלהים בקול רנה : ליוצר עול
בכחו תסוב כל הארץ בערבה : יסובוהו עין
עללו יסובוהו ערבי נחל : ישושון מדבר ועין
ותגל ערבה ותפריח כתבועלת : אז ידלג כאי
פסח ותרון לשון אלם כי נבקעו במדבר מים ונחל
בערבה : ה' עוזי ומגיני בו בטח לבי ונעזרתו
ויעלוז לבי ומשירי אהודנו : מה תשתוחחי נפש
גמה תהמי עלי הוחילי לאלהים כי עוד אודנו ישועה
פני ואלהי : ארחץ בנקיון כפי ואסובבה אר
מזבחך ה' :

זכרם שונעיא הסת יאמר זה הפזמון לנו מדמי הלבבות

שערי תפלה פתח
שימה אמרותי
למען ילהי
ולמען אבות
לונכב ערבות
לפניך ערבות
שובנו רבבות
גמול חסד וטובות

ובעוד הסת בחיקו יאמר לנו אתה כוננת

נאני תפלתו לך שוכן ערבות מהר ענגי ומדני
מזאבי ערבות עור ישנעות ושונה עם נדבות
ה רבבות לפני ישראל

וקודם שיתן הסת למסיים יאמר

אקיום להודות לך קטן להתחנן לפני גדלך
קריא בכל לב על שעי היכרך

נדבות פירצה קרבן שפתי יערב למולך
קח נא את ברכתי אשר הצאת לך

ויתן הסת למסיים ויקח הלולב והאתרוג ויאמר

שם שכנו עלי כסא נשא ואינו נושא
ידע בו חוסה ראה בן גזנו כשה
יחן וחטאו כסה ובשר עור מתנשא

למעני למעני אעשה

הושענא

למען עלינו למעןך בוראנו הושענא

אב אחד לכלנו וגוי אחד קראנו הלא על אחד בראנו
נטה שחקינו בחכמה ולהיות יעורינו קרא במרץ
אחד ועלה מן הארץ
יעי רוח בקרבם אבל אדם להשכילו
אחד עשה ושאר רוח לך

ייחוד שמו נעלם עד בא לעבדו נהם
 אחד היה אברהם
 צאצאיו בחרת להם שוכני ערץ
 ומי כעמך כישראל גוי אחד בארץ
 חלקתו לפאה ובכל יום לב חיד
 עם אחד מפוזר ומפורד
 קמיו ילכו איש משם אליו וישל ברוב פחדו
 הלב בירך אחד לבדו
 שדי הקס עתידות הכי בני עוד תחד
 דברי הנביאים פה אחד
 ציון מלא כבודך ושכינתך תראה
 על מקום אחד ותראה
 חנה ירדה ריקם וצנות אותה שאנאות
 עולות בקנה אחד מלאות
 זכור חסדך עבדך ותודיע עגד חסדך
 יום אחד יודע לה
 קוראים לך ביום ולשיר בנועם קולם
 הן עם אחד ושפה אחת לכלם

הושענא
 לנו שם שבנו

חנו בני זיתנים
 להקריב שיר תורה
 קום

יחד אבות ובנים
 הקף פעם אחת

פזמון לנו יגלה צור ישועתו

על חסדך יחלנו על רב העלילה ובינום זה ענינו
 עך צנפיה רחום בעת קראנו עננו משמו עליה
 דענו לאברהם בהר המזריה

מי שענה אברהם אבינו בהר המזריה
 הוא יעננו

רחמנא אדכר לן קיימיה דאברהם רחמנא
 בדיל ויעבור
 ויעבור ה' על פניו ויקרא יי וי וכו'

פזמון להקף שני לנו שם שכנו

שירי בנים ואבות
 באורים ובערבנות
 בעץ עבות ובערבנות
 ונשר צור מתנשא
 לחואה לפנות ובנות
 סלו ברכות ערבנות
 לזוכב בערבנות
 למעני למעני אעשה

הושענא

נרא שחוקתכל
 למען דורשנו הושענא

פזמון לנו שם שכנו

חלתה פני אדוניה	עדת העזר ברוב פחד
וסבבה בבית עליה	בהוד ומהלל בלב אחד
וענתה כי טובים ה	שנים מן האחר

פזמון לנו יגלה עזר

אנא שעה שה פזורה	אשר למות לקוחה
אשר תתה בגוים	למאכל וכעאן לטבחה
ונפש נענה תענה	בשפכה היום שיחה
דעני ליעחק	על גבי מדבחה

מי שענה יצחק בנו על גבי המזבח
הוא יעננו

רחמנא אדכר לן קיימיה דיעחק עקירה
בדיל ניעבור

ויעבור ה' על פניו ויקרא ה' ה' וכו'

פזמון בהקפה שלישיית לנו שם שכנו

ראה עדה לה מודה	ונושאת רעה ערבה
וכל המונק בסעונק	הולך סביב התבה
ליוצר כל תסוף כל	למבארץ בערבה

בזרא שחק ותכל לשמך אנחנו מנדים
על פי שנים עדים

ראית צבא ארץ וזכר ונקבה נבראו
שנים שנים באו

בגוף חיות שמת נפשים אשר פה פועה
שנים בכל אשר ימצא

יצרתני מדבר כי אתה רוח ולב משכילי
שנים ברוחך לי

ירוננו מיחדיך ויבושנו אומרים יחד
טובים השנים מן האחר

הדוף אומה משולשת בשתה לעשות בה שקוצים
מקוששת שנים עצים

ותחת בושת לקחו הוד וכבוד לאפרים
אלהים ישלם שנים

דרוש ידרוש עדה בפה וכתב נכוננו שביליה
ושנים זתים עליה

הל יזכור זכרונות ועת יקצוף על עברו
השנים יעמדו נגדו

הושב דבירך והשב שם עם עשר מנולות
שמודים שנים זגולות הכותרות

כפורת וארון גלה והשב להי אמן
שנים כרובים עצי שמן

משמרת כהנה לניה תעמד וקרבן בידם תעמיד
צבאים בני שנה תעמידים אגים ליום צולת תמיד

ובשר צור מתנשא למעני למעני לעשה

הושענא

ולמען שמך הגדול ולמען כסא כבודך

הושענא

בך אאמין בשוריו שחק וימין ומדבר
על פי שלשה עדים יקום דבר
ראשית ספרים המצאת לכל שכל עליוני
שלשה המה נפלאו ממני
בראת חי ועומח וקופא ואדם בתבונות גבהו
מן השלשה הכי נכבד הוא
יערת נפש אדם על יתר יצורים
ולו שם בשלשת הגבורים
נטיעים מעמי הוצאו ונמצאו בין שית ושמיר
שלשה גרגרים בראש אמיר
תתה זרעם בגלות ובקצפה ביד עמים
הכיתני זה עלש פעמים
נטעי הוד שלשת אבותי בעד זכותם הימני
ושלשה קני מנורה מצדה השני
אהרן ומשה ומרים אשר יצערם לא מצד
שלשה המה מטיבי עש

לששת לה נסמכו בניה ובכל עבודה קשה
עמידיהם שלשה ואדניהם שלשה

רחם כאב בגלל אב ראה מאתליו

שלשה אנשים נעבים עליו
יה חסאעו במצולות ים ועבוד פורה וגועל
על שלשה פשעי ישראל
תשיבנו להיכלך ושם מחוג ברננה
שלש פעמים בשנה

פזמון לנו שם שכנו

חנן פני דר מעל בן מזבולו גולה
והאמיר את שמו במעל ידיו בכור מתעלה
בלו גועל להוסיף על משלשה עלה

פזמון ליעקב לנו יגלה צור

יוצר מרומות ונגהם ישר לב עקוב
רחם על בן נדהם ודין הר אל יקוב
זכות אבות בלהם תבאר ותנקוב
זכור לאברהם ליצחק וליעקב

מי שענה יעקב בבית אל הוא יעננו

רחמנא אדבר לך קיימיה דישקב שלימה
בסולא עכור

ויעבור ה על צמו סוקרא היה זכו וחסד
לעצמו ויש לו חסד

פזמון להקף רביעז לכו ימיקל

יצו צור לי רויה וצור חספי באובה
יהי צמא והיה חכעשר בערבה

ובשר צור מתגשא למעני אעשה

למענך עלינו למענך בוראנו למענך גועלנו

הושענא

הל שם כסא קדשו במרום עליונות
ובכסא דמות ארבע תווה

● שמו הנכבד נמלא ואם אותותיו שמעתיים

נמלאו ממני וארבעה ידעתיים

ורוקע ארץ מאתו וידיו קעות עולם תבגנה

ארבע פנותיו ממנו תהיינה

כונן יסודותיו למען שכלו נפגשים

ויראני ה ארבעה אדשיים

נותן שמש לאור יומם ותקצתו לתנבאות

ארבעה מרכבות יוצאות

בחר שלשת הורים ומאמות מזומנה

ארבעה ימים בשנה

הפיצות על זרעם וזרית אמרים

לארבעה רוחות השמים

רעים רדו בם ובפרך תעבודנה

ארבעה מלכיות מגוי תעמודנה

שמת שתים קוראות על נחלת נלאת

וארבעה לא תוכל שאת

נצור חסד נותנים על החושן אמרים

וימלא בו ארבעה טורים

וזכור דבר תשבי בקנאו לשמים

מלאו בו ארבעה כדים מים

ראש דגלי עמק הרים ויצא מעול כובשים

ומשם יפרד והיה לארבעה ראשים

חזקים ועור ישבו בתוך קריה מטוהרה

על ארבע פנות העזרה

פזמון לאחר ההיקף לנו להים צמאו

קדואים כהנים וממלכת

במר דמענותם נתכת

היום בשמחה נשפכת

וארבעה מטיבו לכת

חון סגולתך ונחלתך

לעלותם וצוקותם

סובבים בביתך כהלכה

מטיבו צעד ופעם

Handwritten marginal note in Hebrew script.

פזמון ליוסף לנו לך ה' העדקה

לנקמות	הגור הימות	ומתני קנאה שנים
וקום כגבור	לבן מבור	מצעק כימי חנם
ועם מפלד	אשר ירד	פלאים מהר תכנס
שאר יוסף	היה מאסף	ולפדותו תשא נם

מי שענה יוסף בבית הסוהר הוא יעננו

רחמנא ארכך לך זכאתיה דיוסף אסירא

בדיל ויעבור ה' על פניו ויקרא ה' וכו'

פזמון להקף חמישית לנו שם שכנו

קם מלכו	ניב חכו	תגובתי הטובה
והגיני	לזדוני	שנים ינוסו רבבה
נמאמרי	נמדברי	נאווה במצוה חשום
והמיצא	והתרעה	כערער בערבה

גבשך יצור מתגשא למעני למעני אעשה

הושענא

למענך גלנו למענך דור שנו הושענא

ברא יצור חלדו ושת בהם יסור והדגשה
 ארבעה מלכים את החמשה
 שחק וילון נטה כירועה ובהם הנותרות
 חמש היריעות תהיינה חוברות
 נתן דברות קדשו בשני לחות כלגלים
 חמשת חמשת שקלים
 תורה מסר לעמו וספרי תושיה

חמשה בסעיפיה פוכיה
 תזכור ראש נביאים לקח בסודות תמודות
 ממשאות כלם חמש ידות
 תמן זכות משה תמט מלכים חמש ריצופים
 תלם על חמשת עצים

קרנן נשיאי תזכור הקדיבו ברננה

עתידים חמשה כבשים בני שנה סלח בעי מכלכל אביו עם טן ונשים

ומקצה אחיו לקח חמשה אנשים
 חורי בני שעיר תסער ויהיו חתים
 חמשת סרני פלשתים

לחשכון קץ אויתי היות מובח קבוע

חמט ארכו וחמש רחבו רבוע
 עולם דביר יבנה והשב מלכות כיום אתמול
 חמש סמך חמט משכאל

מן כט טע י נתן בעל חמשה

פזמון לאחר ההקף לנו שם שכנו

היה נא קרוב אליו
תנה מהודק עליו
וחמישיתו יוסף עליו

חנין לבן אמיצת
סונב בביתך היכלך
יסונב בביתך ארבע

פזמון למשה לנו ידי דלים

משולחים בשביה
לשוד עגלה יפופיה
הוריד רת פליליה
עם נושאי אימיק

שני אחים אזרחים
הזכחתם ושלחתם
איש ענו בענייניו
בריתו זכור וע תעכור

משה רבינו במדבר הוא יעננו

מי שענה

אדכר לן קיימיה דמשה נביא
בדיל ויעבור

רחמנא

ה על פניו ויקרא ה' וכו'

ויעבור

פזמון להקף ששי לנו ימונד ל

כבודך ל תרחם
ערבה לו לחם
למעני למעני אעשה

בן זוכר מלכות
יום זה תן בזכות
ובשר צור מתנשא

הושענא

למען שמך הגדול ולמען כסא כבודך הושענא

בזרא עולמות וכל צבא עליוני ותחתוני
ששת ימים עשה ה

משרתיו שרפי קדש עוזרים לו ברוב פחד
שש כנפים לאחד

גודל אותות שמו הכיר משכיל בעשר ימשש
ויאמר לחכמת חמש ימשש
רת קדש נתן חמשה בדים בדיה

וששה קנים יוצאים מצדיה
לחם צוה לערוך על טהרת המלאכת

שתים מערכות שש המערכת
מטותם לרשום צוה אנבים לקחת

ששה משמותם על האבן האחד
לשאת משכנו נשאו נשיאי דבר יקר

שש עגלות צב ושנים עשר בקר
נאם דבר מלכות לצבי עליו וכבוד

עבד עברי שש שנים יעבור
צורי חש בשרני שמו בעוק יעקב

בשש עלות יעילך
נפתלי גר ואשר ודן וינסף ולוי תרים

ואת שמות הששה הנותרים

השיבם להקיף בביתך באשד בארץ העמים
כה עשו ששת ימים

פזמון לאחר ההקף לנו ימין ל

חשוקים נאהבים נחמדים נעימים
סבבו תבתך עתה שש פעמים
כה עשו ששת ימים

פזמון לאהרן לנו צור יגלה

העתר יום תעתר
כאני בלב ים תחתך
והודת עם הנותר
שמותם ישא אהרן
תבצלת השרון
להוציאה לבצרון
תשיב כראשון באחרון
וציץ קדש על מצחו

מי שענה אהרן במחתה הוא יעננו

רחמנא אדכר לן קיימיה דאהרן כהנא

ויעבור בריל ניעבור
ה על פניו ויקרא ה ה וכו

פזמון להקף שביעי לנו ימין ל

יה יוציא מאנחה
ונשים אח וכן שפחה
ובשר צור מתנשא
בן בכורו להנחה
בארץ ערבה ושנחה
למעני למעני אעשה

הושענא

למעני להעני למעני בוראנו למעני גועלנו
למעני דורשנו למעני שמך הגדול ולמעני כסא
כבודך הושענא

יסוד חכמה יסדה יד לזה הידועה
חצבה עמדיה שבעה
צר שבע כפילות רפות וחזקות

שבעה ושבעת מעצקות
חקק על בעולם כנגדם כוכבים לאותות ומופתים

שבעת הסריסים המשרתים
קצב וחצב ושקל בשנה כמותם ימים
בני שנה שבעה תמימים
הכין בנפש פה ואף ועין ואוזן נטועה
כל נפש שבעה

שם זמן מיעה וסוכה לעם נבחר מעמים
שבעת ימים ושבעת ימים

נתן לחג קיציר לעדתנו עתים ידועות
 לספור שבועת שבועות
 יחד שבתון לארץ ושמיטת כל מעשיה
 מקץ שבע שנים תעשה
 ריצה לקרא דרור לספור שנים שלמים
 שבע שנים שבע פעמים
 יה זכור ברית איתן לברית היציב לריצון
 את שבע כבשות הצאן
 חסד עקוד פקוד אשר חפר באר ידועה
 ויקרא אותה שבעה
 זכור איש תם דבר לארמי להתנחל
 אעבדך שבע שנים ברחל
 קושט פותר חזה שת לתנין נפלאות
 הנה שבע שנים באות
 אבותי ואמהותי מחשכי הצרות
 יאירו שבעת הנרות
 איה תקדד עתך ואור השקב אלהי
 ושבעה נרותיה עליה
 מועד הקם היות אור חמה במרומים
 שבעתים כאור שבעת הימים
 נשוב עוד לעירנו ונשמח בבית עולמים
 לפני ה שבעת ימים

פזמון לאחר ההקף לנו יום צעקו

מלך תצמיח	לדוד וחורש	נצור ישלח
עדין ושורש	סעיפים יפריח	קצירים ישרש
עלי צר יצריח	יעקין ישרש	כי פרו יצליח
	ואויב יגרש	

מי שענה רור ושלמה בנו בירושלים הוא יענו

רחמנא	אדכר לן קיימיה דדוד משיחה
ויעבור	ה' על פניו ויקרא ה' וכו

פזמון לאחר ההקפים לנו שם שכנו

יה שמך בית מצדות	וכל רץ בו ישגב
ויה כרמים ושרות	וברך איכר ועגב
בערבה ונאשרות	ובמדבר ובנגב

אנא הושיעה נא

אנא	המקדים לעולם דברים שבעה
	הסודר בראשית לימים שבעה
	הנוטה שמים שבעה

והרקיע ארצות שבעה
הושיענו בתקפת פעמים שבעה

זכור אב הבטחתו לרשת עַמִּים שְׁבֵעַ
וּבְנֵה בֵּית בְּחֻמָּה וְחֻצְבָה עֲמֻדֵיהַ שְׁבֵעַ
וְכִרְתַּת בְּרִית לַעֲגִיד בְּכַבְשׁוֹת שְׁבֵעַ
הוֹשִׁיעֵנו

זכור יחיד בשרתו לקץ ימים שְׁבֵעַ
הַנְּעִלָה לַהַר שְׁלִישֵׁי לַהֲרִים שְׁבֵעַ
שִׁמַּח בְּמִצְעָתוֹ מִיָּם וַיִּקְרָא אוֹתָהּ שְׁבֵעַ
הוֹשִׁיעֵנו

הַמְּנַחֵלְנוּ עִבְתֵּי לַיָּמִים שְׁבֵעַ
וַיִּשְׁנֵת שְׁמוֹטָה לְשָׁנִים שְׁבֵעַ
וַיִּשְׁנֵת הַיָּנֹבֵל לְסוּף שְׁבוּעִים שְׁבֵעַ
הוֹשִׁיעֵנו

זכור הַפְּדֻנוּ עַל שְׁבִיעֵי לְדוֹעִים שְׁבֵעַ
הַמּוֹלִיכֵנוּ בְּמִדְבַר שְׁבֵעַ
הַמְּסֻכְכֵנוּ בְּעַנְיִים שְׁבֵעַ
הוֹשִׁיעֵנו

הַשֵּׁם זְמַן חֲרָתֵינוּ יָמִים שְׁבֵעַ
וּבְבִנְיָה לַיָּמִים שְׁבוּעִים שְׁבֵעַ
בִּירְלֹנֵלֶב וְעַרְבָה בְּחַג וְסוּכָה וְנֶסֶךְ הַיָּמִים שְׁבֵעַ
הוֹשִׁיעֵנו

נִקְחָה הַסֵּת נִיחָמְךָ
אֲנִי וְהוּא הוֹשִׁיעָה נָא

אני וְהוּא הוֹשִׁיעָה נָא
אני וְהוּא הוֹשִׁיעָה נָא
אני וְהוּא הוֹשִׁיעָה נָא
אני וְהוּא הוֹשִׁיעָה נָא
אני וְהוּא הוֹשִׁיעָה נָא
אני וְהוּא הוֹשִׁיעָה נָא
אני וְהוּא הוֹשִׁיעָה נָא
אני וְהוּא הוֹשִׁיעָה נָא
אני וְהוּא הוֹשִׁיעָה נָא
אני וְהוּא הוֹשִׁיעָה נָא

כהושעת

ידירים לודים פזורה שירה שביעי
מכת מעבדים אצים להכניע סובבי תורה כדומה לשדרה כן הושיעה נא
ותמתץ עם שה בנועם כהיום יום

כמושעת

ותעזור אזור עולב ללב
אנשי מזור לשפוט מפליעי המהללים בכל לב כהיום שביעי
תאזור ועלובי כדומה כן הושיעה נא

כהושעת

סגוה צינוק נואקים אנוק ענוק במחנים לעינים
משקיע להשקיע במזל מאזנים כהיום יום שביעי
ותעניק סובבים כדומה כן הושיעה נא

כהושעת

פדני עם זה ותשב נמבזה פותחים דלתים כתורה בנותים כהיום יום שביעי
ביד חוזה ומזה חושק להטביעי לעלצל במללתים כדומה לשפתים כן הושיעה נא

אני והוא הושיעה נא

גשמים בעתם תריק ברכות עד בלידי להריק
 דוק לגיא תריק
 השומרים בתוך סוכם במנחתם ונסכם
 ומהללים בנועם חכם
 זועקים היום בכל פה פני ארמה תחדש ותרפא
 חמלם בארובה וארפא
 טיעות עיצי אדמתך שפעם מברכותיך
 ידוין מרשן ביתך
 כרמים ואילנות יפאו רענן פתם ישאו
 לא ירעבו ולא יצמאו
 ממעמקים וגבעות הרים וכל בקעות
 נטות טל לכל נטיעות
 שיחים ועשבים דשאים ויריבים
 עטרים היום מעננים ועבים
 פתח לנו אוצרך שלח לעמך אויך
 צדקנו היום בדברך
 קוראים ממעמקים תחון משמי שחקים
 רצה עם בק דבקים
 שובבם באמונה משל עמם מי אנה
 תכבשם בקרית חנה

הושיעה נא והעליחה נא אבינו אתה
 אנה על נא הושיעה נא והעליחה נא

אבינו אתה הושיענו על מעוזנו

תענה אהובים יצאנו ממערים
 למען בטא נאמר השענו ורחצו מים
 גם בשרנו מלאך תצו אש נחצו מים
 והעליחה נא
 תענה ישרים נוחלי רת משולת מים
 למען כרו שיחים באר מים
 למחוקקי במשענותם מים
 והעליחה נא
 תענה שואלים בערבה מטר מים
 למען תקן ראש ארבעה נהרי מים
 תפתח ידך להשביע רקושה על המים
 והעליחה נא
 רחם נא עתני ישורון סלח ומחול עונם
 הושיענו ילדי ישענו
 רחם אנום עמוסה זרע משולשה
 בחיורי אבות שלשה הושג
 רחם טועני ערבה לחנה הושענא והושיעה נא
 אבינו אתה
 יפה נאמה אחרי בלותי היתה לי עדנה
 רחם קול אומר קרא נאמר מה אקרא
 רחום היום שנת רצון תקרא
 רחם שועלים היום מים שעה נא משמים

תקבלם רוכב בעזרת שמים הושענו עליה ישענו

הושענו עלי ישענו כי יליך עינינו

ולכה לישועתה לנו

יושב קדם איום ונורא יום זה אמצ סובבי תורה ושנה זו תהא שנת אורה ולכה לישועתה לנו

פתחי רחמיך הרחב לפת כתר צה מתחנת למלה בהגיון מליצה ולכה לישועתה לנו

קלה נהל על בית הוועד קוממיות הולך מישרי צעד ושנה זו תהא שנת ועד ולכה לישועתה לנו

נעימות ימיך גלה לאום נאוו ותשכון בניה שלום ומנחי שלוח ושנה זו תהא שנת חדוה ולכה

הושענו עלי ישענו ולכה לישועתה לנו

פזמון לסיום רחמנא לנו על דמו

המון חסדו וטובו לבן מאז אהבו למחות את חובו ומדי דבדי בו יחס ארחמנו

ביום זה יעירנו כעין יצרנו ויצאן יעצורנו צביר אזכרנו נאום ה

רחמנא אדכר לן קיימיה דפנתס קנאה פיל ויעמר

רחמנא אדכר לן קיימיהט דכלהון צדיקיא בו

רחמנא אדכר לן קיימיהון דתלת עשר מכילן

דרחמי דנועבור

ויעבור ה על פנינו ויקרא ה ה וכו

נינו

פעונינו ומחטאתנו תטהרנו

תחטאנו באזוב ונטהר תכבסנו ומשלג לב טהור ברא לנו להים ורוח נכון חדש

בדיבנו כמר חטאנו שום הנה כמו שכתוב בימים ההם נבעת ההיא נאום ה יבוקש את עון ישראל ואינינו

ואת חטאת יהודה ולא תמצאנה כי אסלה לאשר אשאר

פזמון לשמע לנו סדר עבודה

אזמר ליל המיוחד ויחי נאמר צה אחד שמע ישראל עלינו ה אחד

שמע ישראל ה עלינו ה אחד

ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד

ה' הוא העלים ה' הוא העלים

ה' הוא העלים

ככתוב בגמרא נידעת הינום והשבות אלה לבנה כי ה' הוא העלים בשמים מפעל ועל הארץ מתחת אין עוד אלה

פזמון עליו קול מבשר לנו אהללה ילה

קבץ פזרה איום ונזחה נקנא לתורה עתת בקול שאט אלעס דל ועזר על דל וכתה יגדל ובשרהו בקול

קול מבשר מבשר ואומר

אבי עד חש לתארך קמי אורי כי יא אוק מבשר ואומר

לחוק לב נמארים בא מדל על תרים מבשר ואומר

עזרו עזרו לבשי עזר והחזיקו כלי מעזר מבשר ואומר

רחבה

רחבה עסבה למעלה כי ישבה שוכן מעלה מבשר ואומר

ברח שפתיו ימית רשע בימיו יהודה יושע מבשר ואומר

יטעידים עסיס בשמחתה שוש אשיש מבשר ואומר

תבות ולפים בהקבץ ונפויצות יהודה תקבץ מבשר ואומר

ענן לפני שמש שמן הוא ידוד בעעמון מבשר ואומר

יום תיעם מחכים בא יבא נגילה ונשמחה בו מבשר ואומר

יוח והעלה ודת והוד כי לשמך תן כבוד מבשר ואומר

קדוש העלנו ונשיר שיר חדש בבנין בית המקדש מבשר ואומר

זרע קדש דויעו בכפלים לשנה בבאה בירושלים מבשר ואומר

קול מבשר מבשר ואומר

פזמון לזכרון לנו בני תמימים

יה איום זכור היום ברית שבעת תמימים

עיר אֶזְרָח אֲשֶׁר אֶרֶח בְּתַקְוֹת דָּת נֶאֱמִיד
אֲבִי יִחְמֵן קִרְבֵּי זְמַן פְּדוּתֵינוּ בְּרַחֲמֶיךָ
זְכַרְנוּהָ בְּצִוְיֶיךָ עִמָּךְ

זְכַרְנוּהָ ה' לַחַיִּים מֶלֶךְ חַפֵּץ בַּחַיִּים וְחַתְמֵנוּ
בְּסֵפֶר חַיִּים טַעֲבִים לְמַעַן לַאֲהֵי חַיִּים
עַל חַי מֶלֶךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמַגֵּן

פזמון לנו רעה בשבטך

הוֹצֵא שְׂבָמִים מוֹדֵי מַעֲלָקִים מַחֲשַׁא נְקִיּוֹסִים
וְרִצּוֹן מִפִּיקִים וַיִּשְׁמְעוּ פְּדוּיִים אַתֶּם הַדְּבָקִים
בַּה' חַיִּים כִּלְכֶם הַיּוֹם

הַיּוֹם תִּאֲמַעְנוּ הַיּוֹם תִּבְרַכְנוּ הַיּוֹם תִּגְדְּלוּ
הַיּוֹם תִּדְרֹשְׁנוּ לְטוֹבָה הַיּוֹם תִּהְדְּלוּ הַיּוֹם תִּוַעְדְּנוּ
בְּיַעֲוֵד טוֹב מִלִּפְנֵי הַיּוֹם תִּזְכְּנוּ הַיּוֹם תִּחַיְיֵנוּ
הַיּוֹם תִּחַנְנוּ הַיּוֹם תִּטְהַרְנוּ הַיּוֹם תִּיִּשְׁרְנוּ
הַיּוֹם תִּחַתְּמֵנוּ בְּסֵפֶר חַיִּים טוֹבִים כְּדָבָר
שֵׁנָה וְאַתֶּם הַדְּבָקִים בַּה' עֲלֵיכֶם חַיִּים
כִּלְכֶם הַיּוֹם

בְּסֵפֶר חַיִּים בְּרַכָּה וְשִׁלּוֹם וּפְרֻסָּה טוֹבָה נִזְכָּר וְנַחֲתֵם
לִפְנֵיךְ אֲנוּ וְכָל עַמֶּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לַחַיִּים וְלִשְׁלֹם

פזמון לנו סדר עבודה

מִי הִדְרֹן יִרְאֶה לְקָמִים מִי עֲדָקוּ יַחֲוֶה עַמִּים
אֲשֶׁרֵי עַבְדֶּיךָ עֲלֶה
מִי הָאֵם יִקְבַּל נִיבִיו מִי יַחֲוֹן בֵּין כַּנְפֵי קְרוֹבִיו
יִהְיֶה דְבָרֵי עֲלֶה
וְהֵיוּ דְבָרֵי עֲלֶה אֲשֶׁר הִתְחַנַּנְתִּי לִפְנֵי קְרוֹבִים עֲלֶה
עֲלֵינוּ יוֹמָם וּלְיָלַף לַעֲשׂוֹת מִשְׁפָּט וְכוּ

שלום

נֶא חַתְּמֵנוּ לַחַיִּים עַם נְבָרִים וְרַעֲוִיִּים
וְאִז אֲשִׁירָה בְּאִמְרֵי נִתַּן עֲלֵיכֶם שְׂכָרֵי
לְכַנֵּנָה אֲכָלוּ בְּשִׂמְחָה וְשָׂתוּ בְּגִיל וְרִנָּה
כִּי נִתַּן עֲלֵיכֶם שְׂכָר לַפְּעוֹלָתְכֶם

יִתְגַּדֵּל וַיִּתְקַדַּשׁ שְׁמֵיהָ רַבָּה בְּעַלְמָא דְבִרְא
כְּרַעוּתֶיהָ וַיִּמְלִיךְ מַלְכוּתֶיהָ וַיַּעֲמֵחַ
פּוֹרְקָנֶיהָ וַיִּקְרַב מְשִׁיחֶיהָ בְּחַיִּיכוֹן וּבְיוֹמֵיכוֹן
וּבְחַיִּי דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּעַגְל וּבְזִמָּן קָרִיב אֲמֵן
יְהֵא שְׁמֵיהָ רַבָּא מְבָרַךְ לְעַלְמָא וְלְעַלְמֵי עַלְמֵיָא יִתְבָּרַךְ
וַיִּשְׁתַּבַּח וַיִּתְפָּאֵר וַיִּתְרוֹמֵם וַיִּתְנַשֵּׂא וַיִּתְהַדָּר וַיִּתְעַלֵּה
וַיִּתְהַלַּל שְׁמֵיהָ דְקוֹדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְעִילָא מְכֻלָּ
בְּרַכְתָּא וְשִׁירְתָּא תּוֹשְׁבַחְתָּא לְחַמְתָּא דְאִמְרוֹן בְּעַלְמָא

ואמרו אמן : תתקבל עלותנא ובעותנא עם
עלותהון ובעותהון דכל בית ישראל קדם אבורחון
דבשמיא ואמרו אמן : יהא שלמא רבה מן שמיא
חיים ושבע וישועה ונחמה ומחילה וסליחה וכפרה
ורפואה שלימה וגאולה לגן ולכל ישראל ואמרו אמן
עושה שלום במרומינו הוא ברחמין יעשה שלום עלינו
ועל כל ישראל אמן

ברכו את ה' המבורך

ברוך ה' המבורך לעולם ועד

ליל שמיני חג העצרת

מים עמוקים דברי פי איש נחל נזבע מקור חכמה
גשם נדבות תניף אלהים נחלתך ונלאה אתה כתנתך
הנזותן מטר על פני ארץ ושולח מים על פני חוצות
ולי מה יקרו רעיק על מה עצמו ראשיהם

פיוט לנו חרדו רעיוני

יקירון מי ברכות ועל גוים וממלכות
תהלות הגיוננו נשחר פני קוננו

ולמעין הברכות ונביא שירות ערוכות
גלך ממעוננו לברך את אלהינו

ויאמר ברכו וערבית

תמצתהו בליל א' של פסח ויזכיר
את יום שמיני חג העצרת הזה

שחרית

יאמר תמלתו הנתובה ביום א' של
פסח עד נשמת כל חי ואחכ

רשות לנו שפל רוח

ידוע רב חילוי יריד ויהים ידוע רב חילוי יריד ויהים
פנה להם בעת ריצון ורוה פנה להם בעת ריצון ורוה
לגבוה על כל גבוהים מטרי ישעך נפשים לק כמהי

מחרך לנו אין דמות

מתגרת כסף לופפו שמים ונכחה אפק נערמו מים
נחם מחכה לישע אדוניו נגוע ומוכה מדוכה מעונינו
יום ליום מפכה נחל מעייניו ודמו עת יבכה
מהול במים

ישבחוך

שומר נפשות חסידיו אשר אחיו ננהים
גשם נדבות תגוף לאהים

נוחלי דת שמעיה ועדוכה ז

יצוהך

נותן גשמים למרפא וארובה
והורדתי הגשם בעתו גשמי ברכה

יחודים עורכים הזכרת גשם בתפלתם

יישרוך

אומר אם ישמרו חקותי בברית נחתם
ונתתי גשמיכם בעתם

לשבת

שרידים המצפים משנה ארוחה

ביום שבת קדש

שוכרים להשיגמו הנחה ודוחה
ששון ושמחה ישיגו וגם יגון ואנחה

אבינונים מפוזרים תקבעם מצפטן ואים

יאדירוך

שבה נותנים למושל בגאותהים

נש

נש

נש

נשמת כל חי תבדק את שמך ה' לאינו ורוע כל
בשר תפאר ותרומים זכרך מלכנו תמיד
מן העולם ועד העולם אתה י' ומבלעדיך אין לנו מלך
גואל ומושיע פודה ומציל מפרנס ומרחם בכל עת
צרה ועזקה אין לנו מלך אלא אתה

להי

הראשונים והאחרונים אלוה כל בליות אונן
כל תולדות המהולל בכל התושבחה
המנהג עולמו בחסד וברצותו ברחמים י' ער
יגום ולא ישן המעורר ישנים והמקיץ נרדמים
מחיה מתים ורופא חולים פוקח עורים וזוקף
כפופים וקף לבדך אנחנו מודים

נשמת

יוספים להזרות לה שם כבודך אהיה
יום שמיני עצרת
יחד זכירו חג אשר בעלו נחיה
ביום השמיני עצרת תהיה

נש

עולסים בחג שמחת גילי
יום שמיני עצרת
רביבי חסדיך תרעוף מזבול
ביום השמיני תתנו לי

נש

המזכירים גשם ביום זה ערת כמהים

אומרים ואלו פינו מלא שירה כים

ועל פינו מלא שירה כים וכנ

להלל כשחל בשבת לנו ימוק ל

שלומי אל אמוני
נשלמה תודה לך
היא מלך וימלך
שמו על כל אגדיל
ונודה לו בשירה
וההלל נגמור

בואו ונועד
כל חי סועד
לעולמי עד ועד
מעל ותחת עד
למי עולם רועד
ביום שבת ומועד

אחר לנו זך הכיר

יה יעדתנו לאמר יען זאת לצמור
רצונך עליו ולשמור נאמנה בהר המור
רחם נלכד במכמור יודק בהלל ומזמור
עזרי מעם ה' ו

ויגמור ההלל תמעאהו בליל

א של פסח

מזמור סח

למנעח מזמור לדוד שיר לך דומיה תהלה

להים בעיון אלק ישולם גדר : שומע תפלה
עדיך כל בשר יבואו : דברי עונות גברו מנו

משעינו אתה תכפרם : אשרי תבחר ותקרב : שכון
העריך נשבעה בטוב ביתך קדוש הכולך :
נראת בעדק תעננו עלי ישענו מבטח כל קצוי ארץ
נים לחוקים : מכין הרים בכתו נאזר בגבורה :
משבית שאון ימים שאון גליתם והלון לאומים :
ויוראו יושבי קצוות מאנותיה מוצאי בקר ועלב תלין
מדת הארץ ותשוקקה רבת תעשרנה : פלג אלהים
מלא מים תכין דגנם כי כן תכונה : תלמיה רוח נחת
גתורה ברביבים תמוגגנה עמחה תברך : עטרת
שנת שונתיה ומעגליה ירעפון רשן : ירעסו נאות
מדבר וגיל גבעות תחגורנה : לבשו כלם העאן
ועמקים יעטפו בר יתלועעו אף ישירו

להוצאת התורה

נמלאות כבוד לך
שאבנו כמר מדלי

מים עמוקים סנו
מהם מתי חכמה

מים עמוקים דברי פי איש נחל נובע מקור חכמה :
מים עמוקים עשה כלב איש ואיש יבונת דלעה תבונת
גשם נדבות תניח לעים נחלתך ונלאה אתה כוננתה :
תגמון פער על פני ארץ ושולת שמים על פני תועות

מעלה נשיאים מקצה הארץ ברכים למטר עשה
מוציא רוח מאוצרותיו

ובשבת מוסיף

מזמור שיר ליום השבת : טוב להודות לה
ולזמר לשמך עליון : עטרת שנת טובתך
ובעגליך ירעפו דשן : לדור ודור אמונתך
כוננת ארץ ותעמוד : ועתה קומה ה' זכור

פרשה ב ראה

אם חל בשבת יתחול

עשר תעשר את כל תבואת זרעך היוצא הש
שנה שנה ואכלת לפני ה' עליך במקום
אשר יבחר לשכן שמו שם מעשר דגנה ותרשה
ויצוריה בכורות בקרב וצאנה למען תלמד ליראה
את ה' עליך כל הימים : וכי ירבה ממך הדרך אשר
כי לא תוכל שאתו כי ירחק ממך המקום אשר יבחר
ה' עליך לשום שמו שם כי יבירך ה' עליך
ונתת בכסף ויצרת הכסף בידך והלכת אל המקום אשר
יבחר ה' עליך בו : ונתת הכסף בכל אשר תאון
נפשך בבקר ובעאן ובין ובשכר ובכל אשר תשאלך

נפשך ואכלת שם לפני ה' עליך ושמת אתה וציתך
והלוי אשר בשעריך לא תעזבנו כי אין לך חלק
ונחלה עמך : מקצה שלש שנים תוציא את כל
מעשר תבואתך בשנה ההיא והנחתו בשעריך :
וכאשר כי אין לך חלק ונחלה עמך והגר והיתום
והאלמנה אשר בשעריך ואכלו ושבעו למען יברכך
ה' אלהיך בכל מעשה ידך אשר תעשה : מקץ
שבע שנים תעשה שמטה : וזה דבר השמט
שמוט כל בעל משה ידו אשר ישה ברעהו לא יגוש
את רעהו ואת אחיו כי קרא שמטה לה : את הנכרי
תגוש ואשר יהיה לך את אחיך תשמט ידך : אפס
כי לא יהיה אביון בקרב הארץ כי בך יברכה ה'
עליך בארץ אשר ה' עליך נותן לך נחלה לרשתה
רק אם שמוע תשמע בקול ה' עליך לשמור לעשות את
כל המצוה הזאת אשר אנכי מצוך היום : כי ה' אלהיך
בירך כאשר דבר לך והעבטת גוים רבים ובה לא
ימשולו : כי יהיה בך אביון מאחד אחיך באחד
שעריך בארץ אשר ה' עליך נותן לך לא תאמץ
את לבבך ולא תקפוצ את ידך מאחיק האביון :
כי פתוח תפתח את ידך לו והעבט תעביטנו די
מחסולו אשר יחסר לו : השמר לך מן יהיה דבר עם
לבבך בליעל לאמר קרבה שנת השבע שנת השמטה
ורעה עיניך באחיק האביון ולא תתן לו וקרא עליך
ל' ה' והיה בך חטא : נתון תתן לו ולא ירע לבבך

בתתך לו כי בגלל הדבר הזה יברכה ה' ליהיך בכל מעשיך ובכל משלח ידך : כי לא יחדל אביון בקרב הארץ על כן אנכי מצוה לאמר פתוח תפתח את ידך לאחיה לענייך ולאביונה בארצך : כי ימכר לה אחיה העברי או העבריה ועבדה שש שנים והשביעית השביעית תשלחנו חפשי מעמך : וכי תשלח חפשי מעמך לא תשלחנו ריקם : הענק תעניק לו מיצאנו ומגרנו ומיקרב אשר ברכה ה' ליהיך תתן לו : וזכרת כי עבד היית בארץ מצרים ויפדה ה' ליהיך על כן אנכי מצוה את הדבר הזה היום : והיה כי יאמר לך לא אצא מעמך כי אהבך ואת בילתי כי טוב לו עמך : ולקחת את המרצע ונתת באוזן וברלת והיה לך עבד עולם ואף לאמתך תעשה כן לוא יקשה בעיניך בשלחך אותו חפשי מעמך כי משנה שכר שכיר עבדך שש שנים וצרכה ליהיך בכל אשר תעשה

ובחול יתחיל

כל הבכור אשר יולד בבקרבך ויצאנו הזכר תקדיש לה ליהיך לא תעבוד בבכור שורך ולא תגוז בכור צאנך : לפני ה' ילהיך תאכלנו שנה בשנה במקום אשר יבחר ה' אתה וביתך : וכי יהיה בו מוס פסח או עוד כל מוס רע לא תזבחנו ולה

להיך

להיך : בשעריך תאכלנו הטמא והטהור יחדו כעבי וכאיל : רק את דמו לא תאכל על הארץ תשפכנו כמים : שמור את חדש האביב ושית פסח לה ליהיך כי בחדש האביב הוציאנו ליהיך לילה : וזבת פסח לה ליהיך יצאן ונקר במקום אשר יבחר ה' לשכן שמו שם : לא תאכל עליו חמץ שבעת ימים תאכל עליו מצות לחם עני כי בחפזון יצאת מארץ מצרים למען תזכור את יום יצאתך מארץ מצרים כל ימי חיך : ולא יראה לך שאור בכל גבולך שבעת ימים ופא ילין מן הבשר אשר תזבח בערב ביום הראשון לבקר לא תוכל לזבוח את הפסח באחר שעריך אשר ה' ליהיך נותן לך : כי אם צידיקם אשר יבחר ה' ליהיך לשכן שמו שם תזבח את הפסח בערב בבוא השמש מועד יצאתך ממצרים : ובשלת ואכלת במקום אשר יבחר ה' ליהיך בו ונצית בבקר והלכת לאוהליך : ששת ימים תאכל מצות ובינו השביעי עיצרת לה ליהיך לא תעשה כל מלאכה שבעה שבועות תספר לך מהחל חרמש בקמה תחל לספור שבעה שבועות : ועשית חג שבועות לה ליהיך מסת צדבת ידך אשר תתן כאשר יברכה ה' ליהיך : ושמת לפני ה' ליהיך אתה ובנך ועבדך ואמתך והלוי אשר בשעריך והגז והיתום והאלמנה אשר בקרבך במקום אשר יבחר ה' ליהיך לשכן

177

שמו שם : וזכרת כי עבד היית במצרים ושמת
 ועשית את החקים הלה : חג הסוכות תעשה לה
 שבעת ימים באספך מגונה ומקרבך : ושמת
 בתוך אמה ובנה ובתך ועבדך ואמתך והלוי והגוי
 והעבד והעלמה אשר בשעריך : שבעת ימים
 תחוג לה ליהיה במקום אשר יבחר ה' כי יבונקנה
 ליהיה בכל תבואתך ובכל מעשה ידך והיית את
 שמח : שלש פעמים בשנה יראה כל זכונתך
 את פני ה' ליהיה במקום אשר יבחר בחג המצות
 ובחג השבועות ובחג הסוכות ולא יראה את פני
 ה' ריקם : איש כמתנת ידו כברכת ה' ליהיה אשר תעשה

מפטיר

ביום השמיני עיצרת תהיה לכם כל מלאכת
 עבודה לא תעשו : והקרבתם עולה
 אשה ריח ניחוח לה פר בן בקר אחד איל אחד
 כבשים בני שנה שבעה תמימים : ומנחתם
 ונסכיהם למר לאיל ולכבשים במספכם כמשפט
 לה תעשו לה במועדיכם לבד מעדריכם
 ונדבותיכם לעולותיכם ולמנחותיכם
 ולנסכיהם ולשלמיכם : ויאמר משה
 על בני ישראל ככל אשר צוה
 ה' ע משה :

הפטרה

יהי ככלות שלמה להתפלל את כל
 התפלה והתחנה ותתפללם מלפני מצב
 ה' סכרוזע על ברכיו ונקיז פרושת השמים
 ועמוד ניבדך את כל קהל ישראל קול גדול לאמר
 בנך ה' אשר נתן מנוחה לעמו ישראל בכל אשר
 יצא לא נפל דבר אחד מכל דברו הטוב אשר
 יצא ביד משה עבדך : והי' קול ה' ינו עמנו כאשר
 היה עם אבותינו על יעזבנו ועל יטשנו : להטות
 לבבנו לנו ללכת בכל דרכיו ולשמוע מצותיו
 וקולתיו ומשפטיו אשר צוה את אבותינו :
 והיו דברי אלה אשר התחננתי לפני ה' קרובים
 עלי להינני יומם ולילה לעשות משפט עבדו
 ומשפט עמו ישראל דבר יום ביומו : למען
 רעת כל עמי הארץ כי ה' הוא אלהים אין עוד
 והיה לבבכם שלם עם ה' ולא יצונו ללכת בחקין
 לשמור מצותיו כיום הזה : ויזבח שלמה את
 זבח השלמים אשר זבח וזבח עשרים ושנים
 על ויחנכו את בית ה' המלך וכל בני ישראל
 ביום ההוא קדש המלך את תוך החצר אשר לפני
 בית ה' כי עשה שם את העולה ואת המנחה ואת
 חלבי השלמים כי מצבת הנחשת אשר לפני ה'
 קטן מהכיל את העולה ואת המנחה ואת חלבו

השלמים : ויעש שלוחות צמת ההיא את החג וכל
ישראל ישראל עמו קהל גדול מלבוא חמת ער
נחל מצרים לפני אלהינו שבעת ימים ושבעת
ימים ארבעת ועשר יום ביזם השמיני שלח
את העם וברכה את המלך וילכו לאהליהם
שמחים זסובי לב על כל הטובה אשר עשה
לדוד עבדו ולישראל עמו

מגן לשם לגשם

לחיות אוצר מעלה במטר רב לרוות נחלה
מאתו לבדו גשם אשעה כי עלים מגני אלך מאד

מחיה

לחי יפתח ידו לאצילים להכין בעתם מאכלים
בענותו עננים מים נוזלים להחיות רוח שפלים

רשות

אחלה בתחנון לרוכב ערבות
במוסף יום שמיני שיחות ערבות
גבולות גשם אזכיר ברכה לי להרבות
ענני ה' ענני בגשמי נדבות

דבקתי אחריו מהגלל בכל התושבות
הגות אמרות שמורות וערכות
ותן לי גשם ממעיינות הברכות
ענני ה' ענני בגשמי ברכות

זכרנו ברחמים ופקדנו ברצון
חשוד לי גשם להשביע מרעות עמך

טוב טעם ודעת למדני בלי לחיצון

ענני ה' ענני בגשמי רצון

לחיון גשמים מפסור מים

כי מל עבר ובא גשם מים

לתת את שאלתי משמי השמים

ענני ה' ענני בגשמי שמים

ממעל תרעוף מסר מפרומים

נא רביבים הגשים לעם לק רחומים

סכות לחשי בחדר ורחמים

ענני ה' ענני בגשמי רחמים

עטרנו וברכנו ובמצותיך נשתעשעה

פקדנו בפקודת רחמים וישועה

צמחי ארצנו בגשמים השמיעה

ענני ה' ענני בגשמי ישועה

קומם ברחמיה שער עזרת

רעה מעננו בנעים זמירות

שעה שיחנו ופאלות להפלות

ענני ה' ענני בגשמי אולות

ענני ה'

תחיון ~~מסדר~~ עם לך נחויים
תפן ~~אל~~ כן ברחמים ותכתבנו לחיים
תביננו דת אמרי עץ חיים
עננה עננו בגשמי חיים

ככתוב עץ חיים היא למחזיקים בה ותומכיה
מאושר ונא יערוך כמטר לקחה
תזל כטל אמרתי בשעירים עלי דשא וכרביבים
עלי עשב ונא כי שם האקדח חנו גודל
לעלינו ונא ה' שפתי תפתח ופי יגיד תהלתך
יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך

ה' יצורי וגו' עלי

ע מעלה נשיאים להחיות לב נדכאים
בטלה יראה פלאים ובזרועו יקבץ טלאים
בניסן יעלה איד והשקה להשביע נפש שוקקה
ותנתן לבת בעל דבקה את המורה לעדקה

ככתוב ויבני עיון גילון ושמחו בה עליכם כי
נתן לכם את המורה לעדקה ויורה
לכם גשם יורה ומלקוש
בראשון

רצון לבו בנמשי יקשור וינחנו באזרח מישור
במזל שור ברכות יחשור ורב תבואות בבח שור
הע יראנו בגעת חדש אייר את ישועת
פניו בחכמה נובעת ונדעה נרדפה לדעת

ככתוב ונדעה נרדפה לדעת את ה' כשחרצנו
מוצאנו ויבא גשם לנו ומלקוש
יורה ארץ

מען ינסו יד והיה יהודה וישראל למחיה
במזל תאומים בעיר רצויה כשני עמים תאמי צביה
בסיון יאסוף במעלצות שיות ביערות נפוצות
כי הוא לבדו גדול עצות ושולח מים על פני חוצות

ככתוב הנותן מטר על פני ארץ ושולח מים על
פני חוצות

נסוגים בדבה שקר כטן באבן נגף ישפטו
במזל סרטן ילבטו כל עומסיה שרוט ישרטו
עת תמוז יקרבו ימים להשבית עלמים
אז יאמרו כל העמים ה' יש בהבלי גוים מגשימים

ככתוב ה' יש בהבלי הגוים מגשימים ואם השמים
יתנו רביבים הלא אתה ה' עלינו עקב
לך כי אתה עשית את
כל עלה

זרע נשאר מעט מזער
במזל איה פה יפער
רחום יעורר חנינותיו
כי אין קצה לגבולותיו

ומכל טוב כאיה נער
כאיה גבהמות יער
באב כאב יחס שתי בנותיו
מוצא רוח מאוצרותיו

בכתוב מעלה נשיאים מקצה הארץ ביקים למשו
עשה מוצא רוח מאוצרותיו

הוא יבדיל בין קדש לחול
במזל בתולה יצו לנחול
בחדש אלול ישלח ציר
ועורר עם אהובו יציר

ואין צבי לנמשל כחול
אז תשמח בתולה במחול
להסיר ממנו כל ציר
המצמיח הרים הציר

בכתוב המכסה שמים בעבים המכין לאין מסו
המצמיח הרים הציר

רעים לעשות לירע אבו יהיו כמו פשתים כבו
במזל מאזנים לדין נעבו וכשחק מאזנים נחשבו
בתשרי תפדה בת חננתה תעודה לפנים תכנתה
היות שלומה כוננתה ונלאה אתה כוננתה

בכתוב גשם נדבות תתן עליהם נחלתך ונלאה אתה כוננתה
ירוננו שתקים מסבים יום פשיב למי משאבים

במזל

במזל עקב בת רבים
מאמר נביא ואמן
לע יבוק בל אמן

למעלה עקדבים
במחשון כמו אין יטמן
והיה דשן ושמן

בכתוב ונתן מטר ארצך אשר תזרע את האדמה
ולחם תבואת האדמה והיה דשן ושמן יע
מקנה ביום ההוא כר נרהב

אמון ביה שם תוחלתו
במזל קשת ל אתו
יודעו באברתו יכסס
בנסלו יצו עבים ויפרשם

עוד יאמר בבא עתו
ותשב באיתן קשתו
ומדבר לאגם מים ישם
ישלח דברו וימסם

בכתוב ישלח דברו וימסם ישב רוחו יזלו מים

רע יאחזנו השבץ
במזל גדי שור ודוב יקובץ
חי אשר גלגלים ירץ
בטבת לגדור פרץ

ובגד טוב בכל פאר ישובץ
ונמר עם גדי ירבץ
ימשוג חסדו באין קרץ
כי לשלג יאמר הזה יאין

בכתוב כי לשלג יאמר הוה אין וגשם מטלות עונו

רחם יתן ללבי מאוניין
במזל דלי יזכור עניין

כי הוא חלקו ועור חיין
יזל מים מדליו

בשבת פלאו יאמר ועל שבטיו חסד גומר
ע אשר חוק עולם שומר הנותן שלג כצמר

ככתוב הנותן שלג כצמר כפוך כאפר יפזר

ישיב עם בחיקו הוגים ל ביתו בית תענוגים
ומעין יצא במזל דגים ועמדו עליו דייגים
או תעלוז אליו יקרן כי ישכון בה בנו בכורו
ובאדר יקום דברו יפתח ה לך את אוצרו

ככתוב יפתח ה לך את אוצרו הטוב את השמים
לתת מטר ארצך בעתו ולבך את כל
מעשה ידיו והלוית גוים רבים ואתה לא תלוה
ונא ונתתי גשמיכם בעתם ונתנה הארץ יבולה תז
השדה יתן פרוו ונא של מה מטר ועת מלקוש
ה עושה חזיונים ומטר גשם יתן לכם לאיש עשב
השדה ונא ואתה קדוש יושב תהלות ישראל

יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך

ה יצורי וגואלי

לך לשלום טל ובה בשלום גשם
בעוז משיב רוח ומזריר הגשם

אנא חכם חרזים האל עושה חזיונים
שבע במים עזים ארץ נבגשם
כי אתה מחליף זמנים ומהשנה עידנים
תרושן בערנים הגוף והגשם
ברך עם חביבים וצמת צמחים מרובים
ברסיסים רביבים ומטר גשם

עלהינו ועלהי אבותינו

נגשמי אורות תאדר אדמה
נגשמי ברכה תברך אדמה
נגשמי גילה תגדל אדמה
נגשמי דשאים תרושן אדמה
נגשמי המולה תהדר אדמה
נגשמי נסרת תועד אדמה
נגשמי זבולים תזרוק אדמה
נגשמי תיים תחונן אדמה
נגשמי טנבות תטהר אדמה
נגשמי ישע תישר אדמה
נגשמי כושך תכלכל אדמה
נגשמי רצון תרוה אדמה
נגשמי שלוח תשקה אדמה
נגשמי תרומה תתקן אדמה
שאתה הוא ה עלינו משיב רוח ומזריר הגשם

אֶנָּה עֲלֵיכֶם הַזְכִּירָהוּ
 לַחַיִּים וְלֹא לַמּוֹת
 לְכַעֲזוֹן וְלֹא לְאַסּוֹן
 לְהַצְמִיחַ וְלֹא לְהַחְרִיב
 לְהַשְׁבִּיעַ וְלֹא לְהַרְעִיב
 לְהַשְׁקוֹת וְלֹא לְהַכּוֹת
 לְשִׁלוֹם וְלֹא לְמַלְחָמָה
 לְחֶסֶד וְלֹא לְחַמָּס
 לְאַהֲבָה וְלֹא לְזַעַם
 לְפִרְנֶסָה וְלְכֹלְכֵלָה

לְבִרְכָה וְלֹא לְקַלְלָה
 לְנִחַת וְלֹא לְזַעַח
 לְשׁוֹבֵעַ וְלֹא לְרִזּוֹן
 לְכֹלְכֵל וְלֹא לְקַלְקֵל
 לְרוּזוֹת וְלֹא לְשִׁטּוֹן
 לְהַנְעִים וְלֹא לְהַזְעִים
 לְכַנּוֹת וְלֹא לְהַרוֹס
 לְקַעַם בַּיִת וְלֹא לְחַרוֹס
 לְבִרְכָה וְלֹא לְעַלְלָה
 לְפִרְנֶסָה וְלְכֹלְכֵלָה

שְׁלוֹם לָנוּ יְמִינְךָ אֱלֹהֵינוּ
 אֱלֹהִים צַמְחָה נַפְשֵׁינוּ

מְרוֹס יֵאֵם גְּבוּרַתְּךָ אֱלֹהִים
 לְמִי הַבְּרִכָּה הַיְשָׁנָה
 יֵאֵדוּ רַחֲמֵינוּ וְיִטְהַר
 מִמַּעַיְנֵינוּ הַיְשָׁנָה תֹאמַר
 וּמַשְׁעִים צַד נַעֲבֹ
 עֵינַי כִּי לֹא יִכּוּבוּ
 בְּמִיַּי טוֹהַר נִשְׁאַבוּ
 לְכוּ נָא וּשְׁאַבְתֶּם

וַיֹּאמֶר קְדִישׁ שְׁלוֹם וּבְרִכּוֹ

תָּמָה תַּבְּלָה יוֹם גֶּשֶׁם

עֲרֻבֵית לֵיל שְׂמַחַת תּוֹרָה

ה' שְׂמַחַת תַּפְתַּח - וְכִי יִגִּיד תְּהַלְתֵּךְ יְיָ אֱלֹהִים שְׂמַחַת
 תַּמְלִגְתִּי הַאֲזִינָה לְאֹמְרוֹ פִּי הוֹשִׁיעָה אֶת עַמְּךָ
 צִדְקָתְךָ אֶת נַחֲלֹתֶיךָ יְיָ רַעַם וְנִשְׁאֵם מִן הַשָּׁמַיִם
 תּוֹרַתְךָ תְּמִימָה מְשִׁיבַת רֶפֶשׁ עֲדַתְךָ נֶאֱמָרָה
 מִחֲכִימַת פִּתִּי פְקוּדֵי הַיְשָׁתִים מְשַׁמְחֵי לְבָבִי
 מִצְנוֹת הַבַּיִת מֵאִירַת עֵינַי בִּידֶךָ עֲתוֹתֵי
 הַצִּילֵנוּ מִיַּד אֲנִיבֵינוּ וּמִרוּדֵינוּ בִּידֶךָ עֲתוֹתֵינוּ

פִּינוֹט לָנוּ יְיָ מִסִּילוֹת

בִּידֶךָ עֲתוֹתֵינוּ
 וְקִצְרוּ שְׂפִתוֹתֵינוּ
 בְּקִרְבֵי אֲנִיבוֹתֵינוּ
 וְאֲנִיבוֹתֵינוּ הַגְּבִילֵנוּ
 לִי בְרִכָּה אֲעֲלֶה
 זְמַחַת פִּי יַעֲנֶה
 וְאֵן לְבִי יִפְנֶה
 זְכַרְתֵּךְ הַיְשָׁנָה
 בִּידֶךָ שְׂמַחַתֵנוּ
 אֲעֲלֶה לִי בְרִכָּה

בְּרִכּוֹ אֶת הַמְּבוֹרָךְ

בְּרוּךְ הַמְּבוֹרָךְ לְעוֹלָם וָעַד

וַיֹּאמֶר עֲרֻבֵית כְּתוּב בְּלֵיל א'

שְׁלֵשֶׁת יָמִים

סדור חזן

שנוהגים לומר בעצאתם מבית הכנסת קודם

סעודת הערב בביתם

וזאת הברכה אשר בך משה איש העלמים את בני ישראל לפני מותו

ודא ברכתא דבריק משה נביא דה ית בני ישראל קדם מותיה

ויאמר ה' מסיני בא וזרח משעיר למו הופיע מהר פארן ואתה מרבבות קדש מימינו אש דת למו

ואמרה מסעי איתגלי וזיהור יקריה משעיר איתחזי לטא אתגלו ב

בגבולתיה על טורא דמארן ועמיה רבבת קדישין כתב מיניה מגו אשתא אוריתא יהב לנא

אף חבב עמים כל קדישין בידך יהס תכו להגלה ישא מתרוסק

אף חבבינן לשבטיא כל קדישתי בית ישראל בגבולא אפקינן ממצרים ואינון דמדברין תחות ענן נטלין על מימך

תזינה ענה לנו משה מורשה קהלת יעקב

אוריתא יהב לנא משה מסרת ירותא לכנשת יעקב

ויהי בישראל מלך בהתאסף ראשי עם יחד שבטי ישראל ויהוה בישראל מלכה באתכנשות כנשיו

עמא כדרא שבטיא דישראל

יהי ראובן ועל ימות ויהי מתין מספר

יהי ראובן בחיי עלימא ומותא תניינא לא ימות ויקבלין בנהו ארבעתהון במניינהון

וזאת ליהודה נ'אמר שמעיה קול יהודה ויל עמו תביאנו ידיו רב לו ועזר מצביו תהיה

ודא ליהודה ואמר קבלה עלותיה דיהודה במפקיה לאגחא קרב

ולעמיה תתביניה בשלם ידוהו יעבדן ליה מרענותיה בסנאיהו וסעיד

מבעיל דפביה תזי ליה וללוו אמר תמיך ואוריה לאיש חסידה אשר נסיתו

במסה תרעבהו על מי מריבה וללוו אמר תוביא ואוריה אלבשתא

לגבר דאשתכח חסיד מן קדמך דנסיתוהו בניסתא וזה שלם בחנתוהו על מי

מצותא ואשתכח מהימן האמר לאביו ולאמו לא דאיתו זאת אחיו לאתכור

ואת בנו לא ידע כי שמיו אמרתך וזריתך ינערו דעל אבוי ועל אימיה לא יחם כד

חבו מן דינא ואפיה אחוהו ופניהו
 לא נסוב ארי נטרו מטרת מימד
 עקיימך לא אשניאו /
 ידו משפטיה ליעקב ותורתך לישראל ישימו קט ורה
 באפה וכליל על מזבחך /
 כשרין אילין דילפון דינה ליעקב ו
 ואוריתך לישראל ישון קטולת בוסמן
 קדמך וגמיר ליעקב על מזבחך //
 ביה ה חילון ופעל ידיו תיעה כתיב מתנים קמיו
 ופשנאיו מן יקובון
 ביה ה נכסוהי וקורבן דוהי תקבל
 ברענא תבר הרעא דסנאוהי ודבעלי
 דבניהו דלא יקובון
 לבנימן אמר ידוד ה ישכן לבטח עליו חפך עליו
 כל היום וכן כתבין שכן
 לבנימן אמר רחומא דה ישרי לרוחצן
 עלוהי יהי מגן עלוהי כל יומא ובארעיה
 תשרי שכינתא /
 גליוסף אמר מברכתה ארעו ממגד שמים משל
 ומתהום רבעת תחת /
 גליוסף אמר מברכא מן קדם ה
 ארעיה עבדא מגדנן משלא דשמיא
 נממבועי עינון ותהומין דנגדן
 ממעמקי ארעא מליע /

וממגד תבואת שמש וממגד גרש ערום
 ועבדא מגדנן ועללן מיבול שמש
 עבדא מגדנן פריש ירח בירח /
 ומראש הררי קדם וממגד גבעות עולם /
 ומריש טוריא בביריא ומטוב כמך
 דלא פסקן /
 וממגד ארץ ומלאה ורעון שכני סנה תבאתה לראש
 יוסף ולקדקד נזיר אחיו
 ומטוב ארעא ומלאה ורש ליה רשכיתיה
 בשמיא ועל משה אתגלי במסנא יתן
 אילין לרישא דיוסף גבדא פרישא דאחיה /
 בכור שורו הדר לו וקרני ראם קרניו בהם עמים ינגח
 יחדו אפסי ארץ והם רבבות אמרים והם לפי מנשה
 רבא דבניהו זיוא ליה וגבון דאת עבדא
 ליה מן קדם תקפא ודופא דיליה ב
 בגבירתיה עממיה יקטל כחדא עד סימי
 ארעא ואינון רבותא דבית אמרים ואינון
 לפי דבית מנשה //
 ולזבולן אמר שמח זבולן בשמך ויששכר באהליך
 ולזבולן אמר חדי זבולן במסכך לאגחא
 קרבא על בעלי דבבן ויששכר במהכך
 למעבד זמני מועריא בירושלם
 עמים הר יקראו שם יזבחו זבחי ערך כי שפע ימים
 ינקו וישפוני שמימי חנל /

12

שִׁבְעִיָּא דְיִשְׂרָאֵל לְטוֹר בֵּית מִקְדָּשָׁא
יִתְכַנְשׁוּן תַּמָּן יִפְסוּן נְכֹסֵת קוּדְשִׁין
לְרַעוּא אֲרִי נְכֹסֵי עַמְמֵיָּא יִכְלֹן וְסִימָן
דְּמִטְמֵרָא כְּחֵלָא מִתְגַּלִּין לְהוּן
וְלִגְדֵי אִמֵּר בְּרוּךְ מְרֻחֵב גַּד כְּלָבִיָּא שֶׁכֵּן וְסִרְחָ זְרוּעַ
אֵת קִדְקִד

וְלִגְדֵי אִמֵּר בְּרִיךְ דְּאִפְתִּי לִגְדֵי כְּלִיתָא
שְׂרִי וְיִקְטוּל שְׁלִטוֹנִין עִם מַלְכִין
וְיִרְא רֵאשִׁית לֹו כִּי שֵׁם חֶלְקָת מַחֲקָק סִפְפֹּן וְיִתָּא
רֵאשִׁי עִם יְצֻדְקָתָהּ עֲשֵׂה וּמִשְׁפָּטִיו עִם יִשְׂרָאֵל
וְאִתְקַבַּל בְּקִדְמִיתָא דִּילֵיהּ אֲרִי תַמָּן
בְּאַחְסָנִתִּיהּ מִשֵּׁה סִפְיָא רַבָּא דְיִשְׂרָאֵל
קְבִיר הוּא נֶפֶק וְעָאֵל בְּרִישׁ עַמְמָא
זְכוּן קִדְמָה עֲבַד וְדִינוּהוּ עִם
יִשְׂרָאֵל

וְלִדָּן אִמֵּר דָּן גִּזְרֵי אֲרִיָּה יִזְנַק מִן הַבְּשָׁן
וְלִדָּן אִמֵּר דָּן כְּגִזְרֵי אֲרִיוּן אֲרִיעִיהּ
שְׂתִיָּא מִן עַלְמֵיָּא דְנַעֲדִין מִן מִתְנָן
וְלִנְפִתְלֵי אִמֵּר נִפְתְּלוּ שְׁבַע רִיעוּן נִמְלָא בְּרִכְתָּא
הַ יִם וְדָרוּס יִרְשֵׁה
וְלִנְפִתְלֵי אִמֵּר נִפְתְּלוּ שְׁבַע רַעוּא
וְנִמְלִי בְּרִכָּן מִן קִדְמָה הַ יִם גִּינוּסֵר
וְדָרוּמָא יִרְת

וְלִאֲשֵׁר אִמֵּר בְּרוּךְ מְבַנֵּים אֲשֵׁר יְהִי רַעְיוֹ אֲרִיָּין
וְשִׁבְלֵי בְּשִׁמְן רִגְלוֹ

וְלִאֲשֵׁר אִמֵּר בְּרִיךְ מְבַרְכַת בְּנֵיָּא אֲשֵׁר
יְהִי רַעוּא לְאַחוּהֵי וְיִתְרַבֵּי בְּתַפְנוּקֵי

מלכין

בְּרוּךְ וְנַחֲשֵׁת מְנַעֲלִיק וְכִיפִיק דְבִאָּךְ
תְּקִיף כְּפִרְזֵלָא וְנַחֲשָׂא וְכִיּוּמֵי
עוֹלִימֵתְךָ תּוֹקֶפְךָ /

אִין כְּאֵל יִשְׁוֹרוּן לִכְבֵּי שָׁמַיִם בְּעִזְרָה וּבְגִאּוּרָתוֹ
שְׁחָקִים

לִית לְהָא כְּלֵהָא דְיִשְׂרָאֵל דְּשִׁכְנִיתִיהּ
בְּשִׁמְיָא בְּסַעֲדָךְ וְתִיקְפִיָּהּ בְּשִׁמְיָא
שְׂמִיָּא

מְעִנָּה לְהוּי קִדְמָה וְאַתְחַת זְמַעַת עוֹלָם וְיִגְוֵשׁ מִפְּנֵיךְ
אֲוִיב וְיִאֲמַר הַשְׁמַד

מְדוּרָא לְהָא דְמִלְקִדְמִין וְנִבְמִיָּמְרֵיהּ
אִיתְעַבִּיד עֲלֵמָא וְתִרִיךְ מִן קִדְמָךְ
סְנָאָה וְאִמֵּר שִׁיעִי /

וְיִשְׁכֵּן יִשְׂרָאֵל בְּשַׁח בְּדַד עֵין יַעֲקֹב עַל אֲרֶץ דְגָן וְתִילָשׁ
אֵת שְׁמִין יַעֲרַפְנֵי טַל

וְיִשְׂרָאֵל יִשְׂרָאֵל לְזוֹחֶצֶן בְּלַחוּדִיהוּן
כִּיעֵין בְּרִכְתָּא דְבְּרִיכִינוּן יַעֲקֹב
אֲבוּהוּן לְעַבְדָּא לְאַרְעָא עַבְדָּא
עִיבֹנֵר וְחִמֵּר אֵת שְׁמִיָּא דְעֵלְנִיהוּן
יִשְׁמִשׁוּן בְּטַלָּא

אֲשֵׁרִיךְ יִשְׂרָאֵל מִי כְּמוֹךְ עִם נוֹשַׁע בְּהַ מֵאֵן עִזְרָה

ואשר חרב גאותך ויכחשו אויביך לך ואתה על
במותימו תדרך

טובך ישראל לית דכותך עמך
דפיקניה מן קדם ה תקון בסעודך
ומן קדמוהי נצחון גברותך ויתכדבון
סנאך לך ואת על פריקי צנארי
מלכיהון תדרוך

ויעל משה מערבנות מואב על הר נבו ראש הפסגה
אשר על פני ירחו ויראהו את כל הארץ
את הגלעד עד דן

נסליק משה ממשריא למואב
לטנרא דנבו ריש רמתא דעל
אפי ירחו ואחזייה ה ית כל
ארעא ית גלעד עד דן

ואת כל נפתלי ואת ארץ אפרים ומנשה ואת
כל ארץ יהודה עד הים האחרון
וית כל נפתלי וית ארעא דאפרים
ומנשה וית כל ארעא דיהודה
עד ימא בתראה

ואת הנגב ואת הככר בקעת ירחו עיר התמלח
עד צער

וית דרומא וית מישרא בקעתא
דירחון קרתא דדקליא עד צוער
ויאמר ה עליו זאת הארץ אשר נשבעתי לאבותי

ליעזק וליעקב לאמר לזרעך אתננה הראיתי
בעיניך נשמה לא תעבור

ואמר ה ליה דא ארעא דקיימית
לאברהם ליעזק וליעקב למימר
לבנך אתנינה אחזיתך בעינך
ולתמן לא תעובר

וימת שם משה עבד ה בארץ מואב על פי ה
ומית תמן משה עבד ה
בארעא דמואב על מימרא דה

ויקבר אתו בגי בארץ מואב סול בית פעור
ולא ידע איש את קברתו עד היום הזה
וקבר יתיה בחולתא בארעא ד
דמואב לקביל בית פעור ולא
ידע אינש ית קברתו עד יומא
הדין

ומשה בן מאה ועשרים שנה במתו לא כהתה
עינו ולא צננו נס לחה

ומשה בר מאה ועשרין שנין כד
מית לא כהת עיניה ולא שנא זיו
יקרא דאמנה

ויבנו בני ישראל את משה בערבת מואב
שלשים יום ויתמו ימי בני אבל משה
ובכו בני ישראל ית משה במשריא

דמוּאב תלתין יומין ושליומו יומו
בכיותא אבלא דמשה

ויהושע בן נון מלא רוח חכמה כי סמך משה
את ידיו עליו וישמענו עליו בני ישראל כאשר צוה
ה את משה

ויהושע בר נון אתמלו רוח חכמה
ארי סמך משה ית ידוהי עלוהו
וקבילו מיניה בני ישראל ועבדו
כמא דפקידה ית משה ו
ולא קם נביא עוד בישראל כמשה אשר ידענוה
פנים אל פנים

ולא קם נביא עוד בישראל
כמשה דאתגלי ליה ה אפינ באפינ
לכל האתת והמופתים אשר שלחה לעשות
בארץ מצרים לפרעה ולכל עבדיו ולכל ארצו
לכל אתיא ומופתיא די שלחה
ה למעבד בארעא דמצרים לפרעה
ולכל עבדוהו ולכל ארעיה ו
ולכל הירד החזקה ולכל המורא הגדול אשר
עשה משה לעיני כל ישראל
ולכל ידא תקיפתא ולכל
חיזונא רבא דעבד משה לעיני
כל ישראל ו

מי שזכנו להשלים הוא יזכנו

להתחיל ולהשלים

בסיעתא דשמיא ובבריאות גופא

זרעא חייא וקיימא

עלינו לשבח לאדון הכל לתת גדולה

ליוצר בראשית

בראשית ברא אלהים את השמים ואת

הארץ : הארץ היתה תהו

ונהו וחשך על פני תהום ורוח אלהים מרחפת

על פני המים : ויאמר אלהים יהי אור ויהי אור

ויקרא אלהים את האור כי טוב ויבדל אלהים בין

האור ובין החשך : ויקרא אלהים לאור יום

ולחשך קרא לילה ויהי ערב ויהי בקר יום אחד

פ ויאמר אלהים יהי

רקיע בתוך המים ויהי מבדיל בין מים למים

ויעש אלהים את הרקיע ויבדל בין המים אשר

מתחת - לרקיע ובין המים אשר מעל לרקיע ויהי

שני ויקרא אלהים לרקיע שמים ויהי ערב ויהי בקר יום שני : ויאמר אלהים יקוהמים מתחת אל מקום אחד ותראה היבשה

ויהי כן : ויקרא אלהים ליבשה ארץ ולמקוה
 המים קרא ימים וירא אלהים כי טוב :
 ויאמר אלהים תרשא הארץ רשא עשב
 מזריע זרע עץ פרי עשה פרי למינו אשר
 זרעו בו על הארץ ויהי כן וצפתועא הארץ
 רשא עשב מזריע זרע למינהו ועץ עשה פרי
 אשר זרעו בו למינהו וירא אלהים כי טוב :
 ויהי ערב ויהי בקר יום שלישי : פ
 ויאמר אלהים יהי מאורת ברקיע השמים להבדיל
 בין היום ובין הלילה והיו לאת ולמועדים ולמים
 ושנים : והיו למאורת ברקיע השמים להאיר
 על הארץ ויהי כן : וועש אלהים את שני המאות
 הגדלים את המאור הגדל לממשלת היום ואת
 המאור הקטן לממשלת הלילה ואת הכוכבים :
 ויתן אתם אלהים ברקיע השמים להאיר על
 הארץ : ולמשל ביום ובלילה ולהבדיל בין האור
 ובין החשך וירא אלהים כי טוב : ויהי ערב
 ויהי בקר יום רביעי : פ
 ויאמר אלהים ישרעו המים שרץ נפש חיה ועוף
 ועופף על הארץ על פני רקיע השמים :
 ויברא אלהים את התנינים הגדלים ואת כל נפש
 החיה הרמשת אשר שרעו המים למיניהם ואת
 כל סוף כנף למינהו וירא אלהים כי טוב :
 ויברך אתם אלהים לאמר פרו ורבו ומלאו את

המים בימים והעוף ירב בארץ : ויהי ערב
 ויהי בקר יום חמישי : פ
 ויאמר אלהים תועא הארץ נפש חיה למינה
 בהמה ורמש וחיתו ארץ למינה ויהי כן :
 וועש אלהים את חית הארץ למינה ואת הבהמה
 למינה ואת כל רמש האדמה למינהו וירא
 אלהים כי טוב : ויאמר אלהים נעשה אדם
 בעלמנו כדמותנו ויירדו בדגת הים ובעוף
 השמים ובבהמה ובכל הארץ ובכל הרמש
 הרמש על הארץ : ויברא אלהים את האדם
 בעלמנו בעלם אלהים ברא אתו זכר ונקבה
 ברא אותם : ויברך אתם אלהים ויאמר להם
 אלהים פרו ורבו ומלאו את הארץ וכבשו
 וירדו בדגת הים ובעוף השמים ובכל חיה הרמשת
 על הארץ : ויאמר אלהים הנה נתתי לכם את
 כל עשב זרע זרע לכם יהיה לאכלה : ולכל
 חית הארץ ולכל עוף השמים ולכל רמש על
 הארץ אשר בו נפש חיה את כל ירק עשב
 לאכלה ויהי כן : וירא אלהים את כל אשר עשה
 והנה טוב מאד והיו ערב ויהי בקר יום השישי :
 פ
 ויכלו השמים והארץ וכל
 עבאם : ויכל אלהים ביום השביעי מלאכתו
 אשר עשה : וישבת ביום השביעי מכל מלאכתו אשר
 עשה : ויברך אלהים את יום השביעי

ויקדש אתו כי בן שבת סכל מלאכתו אשר
ברא להים לעשות

ואלה

שמות בני ישראל הבאים מ
מצרימה את יעקב איש וביתו
באנו : ראובן שמעון לוי ויהודה : יששכר
זבולן ובנימין : דן ונפתלי גד ואשר :
ניהי כל נפש יצאי ירך יעקב שבועים נפש
ויוסף היה במצרים : וימת יוסף וכל אחיו
וכל הדור ההוא : ובני ישראל פרו וישרעו
וירבו ויעצמו במאד מאד ותמלא הארץ אתם :
ויקם מלך חדש על מצרים
אשר לא ידע את יוסף : ויאמר לו עמו הנה
עם בני ישראל רב ועצום ממנו : הבה
נתחכמה לו פן ירבה והיה כיתקראנה מלחמה
ונוסף גם הוא על שונאנו ונלחם בנו ועלה מן
הארץ : וישומו עליו שרי מסים למען ענתו
בסבלתם ויבן ערי מסכנות לפרעה את פתם
ואת רעמסס : וכאשר יענו אתו כן ירבה וכן
יפריץ ויקצו מפני בני ישראל : ויעבדו מצרים
את בני ישראל בפקד : וימרו את חייהם
בעבדה קשה בחמר ובלבנים וכל עבדה בשדה
את כל עבדתם אשר עבדו בהם בפקד :
ויאמר מלך מצרים למולדת העברית אשר שם

האחת שפירה ושם השנת פתח : ויאמר בלעזר
את העבריות זראיתן על האבנים אם בן הוא
והמתן אתו ואם בת היא ותיה : ותיראן
אמילדת את העלמים ולא עשו כאשר דבר יצמן
מלך מצרים ותתיין את הילדים :

תקרא

ל משה וידברה עין מאהל מועד
לאמר : דבר לפני ישראל ואמרת
להם אדם כי יקריב מכס קרבן לה מן הבהמה
מן הבקר וסן העזן תקריבו את קרבנכם :
אם עלה קרבנו מן הבקסומן העזן תקריבו את
קרבנכם : אם זכה תמים יקריבונו על פתח
מאהל מועד יקריב אתו ואלרענו לפני ה' : וסמך
ידו על ראש העולה תרעה לו לכסר על צד
ושחט את בן בבית לפני א' והקריבו בט אהרן
הסהנים את הדם וזרקו את הדם על המזבח
סביב אשר פתח אהל מועד : וזהפשיט את
העולה ונתח אתה לנתחה : ונתנו בני אהרן
הכהן אש על המזבח וערכו עצים על האש :
ועצו בני אהרן השתנים את המזבח את הראש
ואת המדות על העצים אשר על האש אשר על
המזבח : ונקדו ופשיט ירמץ פמם ותקשיים
הפהן אתהכל המזבח עלה אש הגח זיאת

דבר

ה' על משה במדבר סיני באהל
 מועד באחד לחודש השני בשנה
 השנית לעאתם מארץ מצרים לאמר
 שאו את ראש כל עדת בני ישראל למשפחתם
 לבית אבתם במספר שמות כל זכר לגלגלותם
 מבן עשרים שנה ומעלה כל יצא עבא בשור
 תפקדו אתם לעבאתם אתה ואהרן ואתם
 יהיו איש איש למטה איש ראש לבית אבתו
 הוא ואלה שמות האנשים אשר יעמדו א
 אתכם לראובן אליעזר בן שדואר
 לשמעון שלמיעל בן עומישדי ליהודה נחשע
 בן עמינדב ליששכר נתנאל בן עזער
 לזבולון אליאב בן חלון לבני יוסף לאמרי
 אליושמע בן עמיהוד למנשה גמליאל בן
 פדהצור לבנימין אכידן בן גדעני
 לדן אחיעזר בן עמישדי לאשר פגעיאל
 בן עכבן לגד אליסף בן דעאל למתתיהו
 אחירע בן עען ליה קרנאי העדה נשיאי
 משות אבותם ראשי לפני ישראל הם ויקח
 משה ואהרן את האנשים הללו אשר נקבו בשמות
 ואת כל העדה הקהילו באחד לחודש השני ויתלדו
 על משפחתם לבית אבתם במספר שמות מבן
 עשרים שנה ומעלה לגלגלותם כאשר צוה ה'
 את משה ויקדם במדבר סיני

אלה

הדברים אשר דבר משה אל כל
 ישראל בעבר הירדן במדבר בערבה
 מול סוף בין פארן ובין תפל ולבן וחצרורת
 ודו זהב אחר עשר יום מחרב דרך הר שעיר
 עד קדש ברנע ויהי בארבעים שנה בעשתי
 עשר חדש באחד לחודש דבר משה לבני ישראל
 ככל אשר צוה ה' אתו ליהם אחר הכתו את
 סיון מלך האמרי אשר יושב בחשבון ואת שג
 מלך הבשן אשר יושב בעשתרת באדרעי
 בעבר הירדן בארץ מואב הואיל משה באר את
 התורה הזאת לאמר ייחא ליהנו דבר ייני ובחרב
 לאמר רב לכם שבת בהר הזה פנו וסעו לכם
 ובאו הר האמרי ועל כל שכניו בערבה בהר ובשפלה
 ונגב ובחוף הים ארץ הכנעני והלבנון עד
 הגר הגדל נהר פרת ראה נתתי לפניכם את
 הארץ באו ורשו את הארץ אשר נשבע ה'
 לאבותיכם לאברהם ליצחק וליעקב לתת להם
 אלזרעם אחריהם ואמר אליכם בעת ההוא
 לאמר לא טובל לבדי שאת אתכם ה' אלזרעם
 הרבה אסבם והנכם יהיום ככוכבי השמים להצמיח

מפטי

ביום השמיני עצרת תהיה לכם כל מלאכת

עבדה לא תעשו : והקדבתם עליה אשה חלוקה
ניחח לה פר בן בקר אחד איל אחד כבשים בני
שנה שבעה תמימים : מנחתם ונסכיהם למר
לאל ולכבשים במספרם כמשפט : ושער
חטאת אחד מלכו עלת התמיד ומנחתה ונסכה
אלה תעשו לה במעדיכם לבד מעדויכם ונדבתים
לעלתיכם ולמנחתים ולנסכיהם ולשלמיכם
ויאמר משה על בני ישראל ככל אשר צוה ה' את
משה :

המטרה

ויאמר אחרי מות משה עבדה ויאמר ה'
אל יהושע בן נון משרת משה לאמר
משה עבדי מת ועתה קום עבור את הירדן הזה
אתה וכל העם הזה על הארץ אשר אנכי נתן להם
לבני ישראל : כל מקום אשר תדרוך כף רגלכם
בנו לכם נתתו כאשר דברתי אל משה : מהמדבר
והלבנון הזה ועד הנהר הגדול נהר פרת כל הארץ
החתיים ועד הים הגדול מבוא השמש אשר ירד
גבולכם : לא תיעב איש לפניו כל ימי חיו
כאשר היתי עם פני אחיה עמך לא אונק ולא
אעזבך : חוק ואפיץ כי אתה תחול את העם
הזה את הארץ אשר נשבעתי לאבותם לתת לאדם

חוק חזק ואפיץ מאד לאמר לעשות ככל התורה
אשר צוה משה עבדי אל תסור ממנו : מין
נשמאל למען תשכיל בכל אשר תלק : לא ימוש
מפי התורה הזה כפי ה' ותית בו יומם ולילה
למען תשמר כל שאתם עושים : ויבחיני את
תגלת את דרכך ואז תשכיל : הלוא צויתך
חזק ואפיץ כי עבד ה' עליה בכל אשר תלק :
ויצו יהושע את שסדי העם לאמר : עבדו
בקרוב המחנה וצונו את העם לאמר הכינו לכם
עידה כי בעש שלשים ימים אבנים את
הירדן הזה לבא לישת את הארץ אשר ה'
להיכם מתן לכם לרשתה : ולראובן ולגדי ולחזני
שבט המנשה אמר יהושע לאמני זכור את
בשר אשר צוה אתכם משה עבד ה' לאמר
ה' אלהיכם מניח לכם ונתן לכם את הארץ הזאת :
נשיכם ספכם ומקניכם ישב בארץ אשר נתן
לכם משה בעבר הירדן ואתם תעברו חבשים לפני
אחיכם כל גבורי החיל ועדתם אותם : עד אשר
יניח ה' לאחיכם ככם נירשנו גם ומה את הארץ
אשר ה' לאיכם נתן לכם ואתם לאיץ אשתכם
וינישתם אותם אשתם נתן לכם משה עבד ה'
בעבר הירדן מות השמש : ויצו את יהושע
לאמר כל אשר צויתנו נעשה ועל כל אשר תשאלנו
נלך : ככל אשר שמענו על משה בן נבביע

עבודה לא תעשו : והקדבתם עליה אשה חלוקה
 נוח לה פר בן בקר אחד איל אחד כבשים בני
 שנה שבעה תמימים : מנחתם ונסכיהם למר
 לאיל ולכבשים במספרם כמשפט : ושער
 חטאת אחד מלבו עלת התמיד ומנחתה ונסכה
 אלה תעשו לה במעריכם לבד מנדריכם ונדבתים
 לעלתיכם ולמנחתים ולנסכיהם ולשלמים :
 ויאמר משה על בני ישראל ככל אשר צוה ה' את
 משה :

המטרה

ויאמר : אחרי מות משה עבד ה' ויאמר ה'
 יל יהושע בן נון כשרת משה לאמר :
 משה עבדי מת ועתה קום עבור את הירדן הזה
 אתה וכל העם הזה על הארץ אשר אנכי נתן להם
 לבני ישראל : כל מקום אשר תדרוך כף רגלכם
 בני לכם נתתו כאשר דברתי על משה : מה מדבר
 והלבנון הזה ועד הנהר הגדול נהר פרת כל הארץ
 החתים ועד הים הגדול מבוא השמש אשר יורד
 גבולכם : לא תיעב איש לפניך כל ימי חייך
 כאשר היותי עם משה ויהיה עמך לא ארפק ולא
 אעזבך : חזק ואמץ כי אתה תגחול את העם
 הזה את הארץ אשר נשבעתי לאבותם לתת לאדם

כן חזק ואמץ מאד לאמר לעשות ככל התורה
 אשר צוה משה עבדו אל תסור ממנו ימין
 ושמאל למען תשכיל בכל אשר תלק : לא ימוש
 ספרי התורה הזה מפיה והגית בו יומם ולילה
 למען תשמר לעשות כל מצוותיו : ואל תתעלל
 תעלית את דרכך ואז תשכיל : הלוא צויתך
 חזק ואמץ כי עבד ה' עליך בכל אשר תלק :
 ויענו יהושע את שפירי העם לאמר : עברו
 בקרב המחנה ויענו את העם לאמר הכינו לכם
 צידה כי בעד שלשת ימים אנסו עברים את
 הירדן הזה לבא לכשת את הארץ אשר ה'
 לאהיכם נתן לכם לרשתה : ולראובני ולגדי נלחצי
 שבט המנשה יאמר יהושע לאמר : זכרו את
 בשר אשר צוה אתכם משה עבד ה' לאמר
 ה' לאהיכם מניח לכם ונתן לכם את הארץ הזאת :
 נשיכם טפכם ומקניכם ישב בארץ אשר נתן
 לכם משה בעבר הירדן ואתם תעברו חמשים לפני
 אחיכם כל גבורי החיל ועזרתם אותם : עד אשר
 יניח ה' לאחיכם ככם וירשנו גם תמה את הארץ
 אשר ה' לאהיכם נתן לכם ושנתם לארץ וישתכנס
 וירישתם אותה ואיש נתן לכם משה עבד ה'
 בעבר הירדן מורת השמש : ויענו את יהושע
 לאמר כל אשר צויתנו נעשה ועל כל אשר תשלחנו
 נלך : ככל אשר שמענו על משה בן נחמיה

רוּחַ כָּל מִיּוֹדִים אֵל נַעֲדָךְ מִמְקוֹמוֹ
בְּיוֹם שְׂמֵחַת דָּתִי
שְׂמֵחִים וּמְסַפְּרִים עֵינֵינוּ וְתַעֲצוּמוֹ
וְזֶרַח מִשְׁעִיר לִמֶּנּוּ

נֶט

יִשְׂרָאֵל יִשְׂרוּ הַיּוֹם עֵקוֹב
בְּיוֹם שְׂמֵחַת דָּתִי
כָּלֵם יִשְׁיִשׁוּ בְּלִי לֵב עֵקוֹב
תּוֹרָה יְצוּהָ לָנוּ מֹשֶׁה מוֹרֵשָׁה קֹהֵלֶת יִיָּקֵב

נֶט

יִנְחֵלֵי חֲסֵדֶיךָ אֵל חַי וְקַיִים
יִדְוֶךָ הַיּוֹם
הֵם וּבְנֵיהֶם גְּזַעֲמֵם וּפְרִיָם
אֹמְרִים וְעוֹלֵי פִינוּ מֵלֵא שִׁירָה כִּים

נֶט

וְיִצְטוֹר תַּפְלָתוֹ

פִּינוֹט לַהֲלֵל

אֶת יְאֻמַּת בְּרִינָה
אֶת אֲפֻצְחָה אֲרוֹמְמָךְ
אֶת זְכָרָה נְגִינָה
וְאֶת הַלְלָה שְׂמֵךְ

וַיֹּאמֶר הַהֲלֵל תַּמְצִיחֵהוּ
בְּיוֹם אֵל שֶׁל פֶּסַח

אֵלֶיךָ יִקְרָא יְהוָה אֱלֹהֶיךָ עִמָּךְ כַּאֲשֶׁר הָיָה עִם מֹשֶׁה
כָּל אִישׁ אֲשֶׁר יִמְרָה אֶת פִּיךָ וְלֹא יִשְׁמַע אֶת
דְּבָרֶיךָ לְכָל אֲשֶׁר תַּעֲזוּבוּ יִנְמַת יִקְרָא חֲזֵק וְאִמָּץ

שְׂחֵרִית שְׂמֵחַת תּוֹרָה

יֹאמֶר הַתַּפְּלָה עַד נִשְׂמַת כָּל חַי
כְּכַתוּב בְּיוֹם רֵאשׁוֹן שֶׁל פֶּסַח

רִשׁוֹת לָנוּ שְׂפִלְזוּחַ

בְּכוֹד עִם יֵל מִיּוֹדְעֵי
יְהוָה רִצְנוֹ לְבַבְנוֹ לְשׁוֹנֵי
יִחְיֵינוּ אֲשֶׁר רָחֵם בִּידוֹ
אֲסַפֵּר שֵׁם כְּבוֹדְךָ לְאֹהֲבֵי
בְּשֵׁנֵי הַתְּרִיב כִּמְנוּ שְׁלֵמֵי דְבָרֵי
וְנִשְׂמַתִּי וְגַם נִפְשׁ כָּל תַּעֲזוּבוֹ

מַחֲרָךְ

מַעֲיֹב אֲדוּמָה וְכָל גְּבוּלֶיהָ נוֹתֵן נִשְׂמָה לַעַם עֲלֵיהָ

נִשְׂמַת לְהַקֵּת עִם אֵל מִיּוֹדִים אֲדוּר מֵעוֹלָם מִחֲשָׁה
בְּיוֹם שְׂמֵחַת דָּתִי
אֹמֵר זֹכֵר כָּל וְלֹא נוֹשֵׂה
וְזֹאת הַבְּרָכָה אֲשֶׁר בִּידְךָ מֹשֶׁה

נֶט

וְרוּחַ כָּל מִיחָדִים אֶל צַדִּיק מִמְקוֹמוֹ
 בְּיוֹם שְׂמֵחַת דָּתִי
 שְׂמֵחִים וּמְסַפְּרִים עֵינֵינוּ וְתַעֲצוּמוֹ
 וְזֶרַח מִשְׁעִיר לִמּוֹ

נֶט

יִשְׂרָאֵל יִשְׂרָאוּ הַיּוֹם עֵקֹב
 בְּיוֹם שְׂמֵחַת דָּתִי
 כָּלֵם יִשְׁיִשׁוּ בְּלִי לֵב עֵקֹב
 תּוֹרָה יְצַוֶּה לְנוּ מֹשֶׁה מוֹרֶשֶׁה קַהֲלָת יִיִקֵּב

נֶט

יִנְחֵלִי חֶסֶדִיקָה עַל חַי וְקַיִים
 יִנְדוּקֶה הַיּוֹם
 הֵם וּבְנֵיהֶם גְּזַעַם וּפְרִים
 אֲזַמְרִים וְעוֹ פִּינוּ מֵלֵא שִׁירָה כִּים

נֶט

וּצְמֹר תַּפְלָתוֹ

פִּינוֹט לֵהֲלֵל

אֶת אֲמַת בְּרִינָה אֲפִצְחָה אֲרוֹמְמָךְ
 אֲזַכְרָה נְגִינָה וְאֵהֲלֵלָה שְׁמֶךְ

וַיֹּאמֶר הֵהֲלֵל תִּמְצַחֶהוּ
 בְּיוֹם אֵל שֶׁל פֶּסַח

אֵלֶיךָ יִקְרָא יְהוָה אֱלֹהֶיךָ עִמָּךְ כְּאֲשֶׁר הָיָה עִם מֹשֶׁה
 כָּל אִישׁ אֲשֶׁר יִמְרָה אֶת פִּיךָ וְלֹא יִשְׁמַע אֶת
 דְּבָרֶיךָ לְכָל אֲשֶׁר תַּעֲצוּנוּ יִנְמַת יִקְרָא חֹזֵק וְאִמָּץ

שְׂחָרִית שְׂמֵחַת תּוֹרָה

יֹאמֶר הַתְּפִלָּה עַד נִשְׁמַת כָּל חַי
 כְּכַתוּב בְּיוֹם רֵאשׁוֹן שֶׁל פֶּסַח

רִשׁוֹת לְנוּ שְׂפִלְזוּחַ

בְּכוֹד עִם יֵל מִיּוֹדֵעַ אֲסַפֵּר שֵׁם כְּבוֹדְךָ לְאֶחָיו
 יְהוָה יִצְוֶה לְבַבְךָ לְשׁוֹנֵי בְשֵׁנֵי הַדָּבָר כִּמְנוּ שְׁלֵמוֹת
 יִחַיֵּנִי אֲשֶׁר רָחֵם בִּידוֹ וְנִשְׁמַתִּי וְגַם נִפְשׁ כָּל תַּעֲ

מַחֲרָךְ

מְעִיב אֲדוּמָה וְכָל גְּבוּלֶיהָ נֹתֵן נִשְׁמָה לְעַם עֲלִיָּה

נִשְׁמַת לְהַקֵּת עִם עַל מִיחָדִים אֲדוּר מֵעוֹלָם מִחֲשָׁה
 בְּיוֹם שְׂמֵחַת דָּתִי
 אֲזַמְרֵךְ זֹכֵר כָּל וְלֹא נוֹשָׁה
 וְזֹאת הַבְּרָכָה אֲשֶׁר בִּכְהֵן מֹשֶׁה

נֶט

להוצאת התורה

לא אהלך במעקשים
 ובה מנתו וחבלי
 ועמלו בדתך לוי מעזה
 ואתה אור נתיבי
 אזכרה חסדך
 ואנשה עמלו
 ייעפנו בוערים
 ואני רק דבריך נר לרגלי

נר לרגלי דבריך ואור לתיבתו כי נר מצוה
 ותורה אור ודרך חיים תוכחות מוסר
 תורת ה' תמומה משיבת נפש עדות ה' נאמנה
 מחכימת פתי פקודי ה' ישרים משמחי לב
 מצות ה' ברה מאירת עינים וכל חפציה לא ישונה
 מפנינים ועתה קומה ה' אלהים למנוחך וחסידך ישמחו
 כהנד ה' אלהים ולפשו תשועה ואני ברוב חסדך אבא ביתך
 בטוב אשתחווה על היכל קדשך ביראתך

וקודם שנוציא הספר הרביעי ויאמר
 לפני ארון הקדש לנו מסתאגב

ברכי נפשי את ה'

ברכי זכרה זכה בעד מחשבי הגוף מאירה
 את שם זוהר העולם גדול ונורא
 זקף שערי צדק ויקרא
 זה השער לה

זה השער לה צדיקים יבואו בו וצדיקים
 ישמחו ויעלצו לפני אלהים וישושו בשמחה
 שירו לאלהים זמרו שמו סלו לרוכב בעלבות ביה
 שמו ועלזו לפניו

פינט לודי בנסוע הארון

יה השב לבצרון
 אזי אהון
 תבעלת השרון
 בשער ירון
 בנסוע הארון

ויוציא הסת וינחהו על הרוב ויאמר

ויהי בנסוע הארון ויאמר משה קומה התיכונעו
 אניביה ויגוסו משנחיה מפניה

פינט על אשרי האיש לנו זולת

זה הכיר תמים דעים זכה אלולי תעתועים

וישיסר העטיה וקדם שיקא התופש
תורה יאמר אחד מלו המינטיס כפי שם
התופש תורה

לתופש תורה ששמו ישראל

קדש המאריץ	משתחוים להדרת
מוסד ההר	ולכנת יקרת
וחלוצאמיט	הקקושו למחלת
אלהיה ישראל	הכון לקראת

ישראל נושע בה תשועת עולמים

לשמו אברהם

אברהם יצא מנצח	שכר צדק אבותי
תנה חלקי וחבלי	וחלקם בחיים
יתבשר אקבלי	נמיד שאול אפדים
אברהם מקולי	עקב אשר שמע

ואברהם היה יתיד לגו גדול ועצום וברכה כו
כל גמי הארץ

לשמו משה
לתת לל כורא
תורה במקהלו

זה עשרת מונגים ידועים
זיקות בערו מרעים
אשרי האיש אשר לא
זהבנו בחנו לדגעים
זקקהו שהור ונעים
הלך בעצת רשעים

אשרי האיש אשר לא הלך בעצת רשעים ודרך
חסאים לא עמד וצמושב לצים לא ישבו כי
אם בתורת הפעו ונתולתו יהגה יומם ולילה

יאמר לנו יום טוב

ובתורתך כתוב לאמר שמע ישראל יהי עלינו
ה אחד

פיוט להללויה

אחד יחיד ומיוחד	נדרש לבר לבב שוע
אך טוב אלהים לישראל	הללויה

דת תורתו החכימנו
הוא עשאנו ולא אנתנו
ותריג מעונת עסרנו
הללויה

הללויה אשרי איש יראה
כי לעולם לא ימוט
יהיה צדיק
במצותיו חפץ
לזכר עולם

נקרא בדת צרה משה עלה אלי

ומשה עלה על הלהים ויקרא אליו ה' מן ההר
לאמר כה תאמר לעם ישראל עקב עתה אשתדל

פסוקים בבואו

על כן יצאתי לקראתך לשחר פניה ואפעאך
שמור מצותי וחייה ותורתך כאישון עינה

ניתן הספר לראשון ואחכ כשירעה

לקחת ספר שני יאמר כנמשך

מחשבות

לספר שני לנו שם שכנו

השכל והדת שני מאורות

נפש איש משיבות עינו מאורות

לעושה אזרים גדולים כי לעולם חסדו

כי נר מצוה ותורה אור ודרך חיים תוכחות

פוסר אז אמרת בנה באתי במגלת

ספר כתוב עליו תכתב זאת לדור אחרון

ועם נבדא יהלל יה

פיוט על אשרי העם לנו תחלה בבא כל ישראל

תכתב זאת לדור אחרון ולבני בנים תהיה לזכרון
וכל המזכיר אותה ירון אשרי העם שככה לו

אשרי העם שככה לו אשרי העם שה' לאהיו

ויוציא הסת ויאמר

פיוט לספר שני

במשנה התורה הזאת על ספר ה'
לעבדו יגיה חשכו ושמשו הקריב

על זאת יתפלל ולתת אמרי שמו
לאמר ברוך ה' ביום השני הקריב

קרוב ה' לכל קוראיו לכל אשר יקראוהו באמת
מגדל עזו שם ה' בו ירוץ צדיק ונשגב

ושימו העשרה

לתופש תורה ששמו דוד לנו ימיק ל

דודים הרחיבו פיהם שיר לצמור נגן הטיבו
שיר מזמור לדוד שיר

לברוך

אמיץ שוכן מעונים אמיץ בני נאמנים
 וילד זה בן ננים יהי ברוך מבניט

ברוך אתה בבוואך וברוך אתה בעצאתך
 ניאמר יעמוד וכו'

פיוט בבוואך

לנא שפל רוח

שנים נפגשו בי זה כמו זה ועלי נעבו
 מזה ומזה

טוב אשר תאחוז בזה וגם מזה יל תנח ידך
 כי ירא ליהים יוציא את כלם טובים השנים מן
 האחר אשר יש להם שכר טוב בעמלם

לספר שלושי
 קודם שיוציא הספר

ודור מברכך בכל עוז לפני ה' ודור מעוסיאפוד
 בד ודור וכל בית ישראל מעלים את ארון
 ה' בתדועה ובקול שופר

לשמו יוסף

חמדות הם למיניהם שר וטפסר ברב הודו
 אין משית יד בהם ויוסף ישית ידו

בן פורת יוסף בן פורת עלי עין בנות עערה
 עלי שור

וזאת ליהודה

לאיש שם לו בתוך קהל ועדה
 בעת קראו בדת אב התעודה
 ולו תאות מלאכה היעודה
 בשי יערב ה' קול יהודה

וזאת ליהודה ניאמר שכיעה קול יהודה ואל
 עמו תביאנו ידיו וכל ועזר מעריו תהיה

ניאמר יעמוד פלוני
 בצדכי פלוני

וּמֵאֵל עֲלִיּוֹן בְּכַתְוֵי הַצִּיּוֹן שְׁמֵי רְשׁוֹן
הִנֵּה אֲנִי לֹקַח

הַשְּׁלוּשֵׁי לַעֲצַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל עֲמִדוֹ לִפְנֵי
ה' וְלִכְבֹּד יִפְנֶה תַּעֲלוּ לַצִּיּוֹן הִנֵּה

עֲזֵי וּמְנוּסֵי עֲלִיּוֹן מַחְסֵי יוֹצְרֵי וְעוֹשֵׂי
ה' מִנֵּת חֶלְקִי וְכֹסֵי

ה' מִנֵּת חֶלְקִי וְכֹסֵי אֶתְּה תוֹמִיךְ גִּזְרֵלִי
בְּמִיךְ יוֹטֵל אֶתְּה גִזְרֵלִי וְנִתָּה כֹל מִשְׁפָּטִי
בְּרַבִּי נִפְשֵׁי אֶתְּה וְאֵל תִּשְׁכַּחֵי כֹל גְּמוּלוֹי
ה' לֵאמֹר בְּקִרְבְּךָ גִּבּוֹר יוֹשִׁיעַ יִשְׁעֵי עֲלֶיךָ בְּשִׂמְחָה
יוֹרֵשׁ בְּאַהֲבָתוֹ וְגִיל עֲלֶיךָ בְּרִבְכָה בְּרִנָּה

פְּיוֹט לְאַבְרָכָה
לִנְי אֲשִׁיר בְּמוֹשָׁרִים

מִקְדָּשׁוֹ נִגְלָה יוֹפֵי וְשׁוֹבוֹ כִּי הַבְּרָכָה בִּי
עֲוֵה ה'

אֲבֹרַכְתִּי אֶתְּה בְּכֹל עֵת תִּיַיֵּד תְּהַלְתִּי בְּנֵי
בְּהַ תְּהַלֵּל נִפְשֵׁי שְׁמֵי וְעַנּוּם וְשִׂמְחָתִי
עֲלֵיִם עֲבָאֵת הַשִּׁבְבוֹ הָאֵר פִּנְקָה
וְנוֹשְׁעָה אֶתְּה תְּוִלָּה